

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A Very Wicked Arrangement

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
SCARLETT AVERY

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Çok Kötü Bir Anlaşma

Scarlett Avery

Telif hakkı © 2023 Scarlett Avery® Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç olmak üzere, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yer isimleri ve kamuya açık isimler bazen atmosferik amaçlarla kullanılmıştır amaçlarla kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, işletmelerle, şirketlerle, olaylarla, kurumlarla veya yerlerle herhangi bir benzerlik tesadüfidir.

John Hudspith tarafından düzenlenmiştir.

Düzeltilme: Chrissy Becker, Jamie Betts, Melody Fuhrman, Angela Tyler, Lisa Fearday ve Jacqueline (Jacks) Larson.

Çok Kötü Bir Düzenleme © Scarlett Avery Çok Aşık

serisi

ISBN 978-1-77498-119-1

Adanmışlık

Bizler gibi, başkalarına bakıp onların ihtiyaçlarını kendimizin önüne koyanlara. Sizi bir kraliçe gibi davranan ve sizin ihtiyaçlarınızı kendininkinden önce koyan gerçek hayattaki kitap erkek arkadaşınızı bulmanızı dilerim.

İçindekiler

1. [Angelica](#)
2. [Angelica](#)
3. [Hudson](#)
4. [Angelica](#)
5. [Hudson](#)
6. [Angelica](#)
7. [Hudson](#)
8. [Angelica](#)
9. [Angelica](#)
10. [Angelica](#)
11. [Hudson](#)
12. [Angelica](#)
13. [Hudson](#)
14. [Angelica](#)
15. [Hudson](#)
16. [Hudson](#)
17. [Angelica](#)
18. [Hudson](#)
19. [Angelica](#)
20. [Angelica](#)
21. [Hudson](#)
22. [Angelica](#)
23. [Hudson](#)
24. [Angelica](#)
25. [Hudson](#)
26. [Angelica](#)
27. [Angelica](#)
28. [Hudson](#)
29. [Angelica](#)

30. [Hudson](#)
31. [Angelica](#)
32. [Hudson](#)
33. [Angelica](#)
34. [Hudson](#)
35. [Angelica](#)
36. [Hudson](#)
37. [Hudson](#)
38. [Angelica](#)
39. [Hudson](#)
40. [Angelica](#)
41. [Hudson](#)
42. [Angelica](#)
43. [Angelica](#)
44. [Hudson](#)
45. [Angelica](#)
46. [Hudson](#)
47. [Angelica](#)
48. [Angelica](#)

[Epilog 1](#)

[Epilog 2](#)

[Epilog 3](#)

[Scarlett'in Kitap Sohbeti](#)

[Scarlett Avery'nin diğer
eserleri](#)

Bölüm 1

Angelica

Dondurma olmasaydı, sadece karanlık ve kaos olurdu.

Bu sözün sahibi kimdi hatırlamıyorum, ama şu anda dondurma, aklımı kaçırmamı engelleyen tek şey.

Mutfak tezgahına yaslanarak, bir kaşık dolusu tatlıyı ağzıma atıp evrene lanetler yağdırıyorum. Tatlımın kremesi ve buz gibi soğukluğu dilime değdiği anda, berbat geçen sabahımı tamamen unutmuş gibi davranabiliyorum.

Bir kaşık daha almak üzereyken, kapıda anahtarların sesi duyulur.

Kız kardeşimin topuklarının girişin ahşap zeminine vurma sesi dairede yankılanarak onun döndüğünü haber veriyor.

Arya kapıda çıplak ayakla belirir. "Döndüm." Yeşil gözlerini bana diker. "Perşembe sabahı saat 11:30'da dondurma mı?"

"Sadece dondurma değil, *alkollü* dondurma." Alkollü dondurmayı kaşıkla alıp göz hizasına kaldırıyorum. "Bol miktarda Baileys katılmış Häagen-Dazs vanilyalı dondurma."

"Pahalı bir şey mi aldın?"

"İrlanda kremalı likör, yazdıklarına katkılarımı takdir eden bir müşterimin Noel hediyesi. Dondurma ise indirimdeydi. İnternette indirdiğim kuponla, yarım litre sadece üç dolara geldi."

"Lezzetli ve ekonomik. Ne harika bir kombinasyon."

Bu günlerde tatlıyı ancak bu şekilde karşılayabiliyoruz. Zor zamanlar işte.
"Alkol. Yağ. Şeker. En rahatlatıcı üçlü."

"Diğer bir deyişle, ağır silahları çıkardın."

"Mecburdum. Dünyanın bir yerinde kokteyl saati olduğu için alkollü dondurma gayet kabul edilebilir."

"Zor bir sabah mı geçirdin?"

"Daha da boktan bir haftayı taçlandıran boktan bir sabah."

Bana yaklaşıp elini omzuma koydu. "Ne oldu?"

"Bir müşteriyle hararetli bir tartışma yaşadım..."

"Sakın bana, sayfa sayfa bitmek bilmeyen iç diyalogları kesmekten ölmeyi tercih eden yazar mı diyorsun?"

"Evet, o."

"Onu müşterin olarak kovdun mu?"

Kafamı sallıyorum. "O beni editör olarak kovdu." Kız

kardeşim kaşlarını çatıyor. "Neden?"

"Karakterlerinin içsel yansımalarını kısaltmasını, zarfları ve gereksiz italik kelimeleri aşırı kullanmamasını ve nemli vajinal duvarlar yerine pussy kelimesini kullanmasını önererek onun yaratıcı dehasını gölgeliyordum."

Kız kardeşim gözlerini devirdi. "Hayatında bu tür olumsuzluklara ihtiyacın yok."

"Belki, ama paraya ihtiyacım var. Unuttuysan hatırlatayım, boynumuza kadar borca batmış durumdayız."

"Nasıl unutabilirim? Sürekli hatırlatıyorsun."

Huysuz bir cevap vermekten kendimi alıkoyuyorum.

Günde bir kavga benim kotam.

Konuyu değiştiriyorum. "Bu sabah neden bu kadar erken çıkmak zorunda olduğun konusunda ketum davrandın, sen pek sabah insanı sayılmazsın."

Kız kardeşim iç çeker.

"Bir sorun mu var?"

"Dün gece gece nöbeti olan sağlık hizmeti beni arayıp doktorumun randevusunun iptal olduğunu bildirdi. Ben de saat sekizde randevuya yetişebilmek için yataktan kalkmak için üç alarm kurdum."

"Hasta mısın?"

Kız kardeşim başını sallar.

Daha fazla açıklama yapmasını beklerim, ama o sadece beni tam olarak anlayamadığım bir şekilde bakar.

Alkollü dondurma karışımından aldığım keyif çoktan yok oldu, yerine endişe geldi. Kasenin tezgahın üzerine düşürdüm.

"Ne oldu?"

Gözlerini kaçırıyor.

Elimi koluna koyuyorum. "Konuş benimle, Arya."

Yeşil gözleri benimkilere bakıyor.

"Vajinam hasta." Dudakları aşağı doğru kıvrılır. "Bakteriyel vajinozisim var."

Bir adım geri çekildim, kaşlarım alçaldı.

"Bulaşıcı değil, Ange." Kendini küçümseyen bir kahkaha attı. "Aşırı derecede maya enfeksiyonu ve çok rahatsız edici."

"Bu yüzden kadınlık organının kaşındığından şikayet ediyordun?"

"Evet. O ve oradan gelen hoş olmayan balık kokusu." Burnunu buruşturup söz konusu hasta vajinasını işaret etti. "Kadınsı sprey kullanmama rağmen. Doktor randevusu alma zamanının geldiğini düşündüm."

Tiksiniyorum.

"En azından artık sorunun ne olduğunu biliyoruz. Gonore kapmış gibi bir durum değil. Aşırı bir mantar enfeksiyonu bile tedavi edilebilir."

"Ne kadar pragmatik."

"Bu benim abla olarak görevim."

"Beni bu dünyaya on beş dakika önce getirdin. Yirmi iki yıl sonra artık bana bunu hatırlatmayı bırakırsın sanırsın," diyor ikiz kardeşim.

"Hayal kurmaya devam et, Ary." Yakın zamanda ona bunu hatırlatmayı bırakmam pek olası değil. "Doktor sana bir tür reçeteli krem verdi, değil mi?"

"Evet."

"Kahretsin. Yine masraflar arttı."

"Biliyorum. Üzgünüm. Bunun olmasını planlamamıştım." Sinirden kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

O içini çeker. "İşleri düzeltmeye çalışsam bile, evren bana karşı komplo kuruyor."

"Neden bahsediyorsun?"

"Garsonluktan daha iyi maaşlı bir iş bulmaya çalışıyordum."

Devasa borcumuzu azaltma fikri beni bir anlığına heyecanlandırdı. Üç ay önce bir kahve dükkanındaki barista işinden SoHo'daki popüler bir spor barında garsonluğa terfi etmesine rağmen, hala asgari ücretle çalışıyor. Süper seksi kıyafeti cömert bahşişler almasını sağlıyor, ancak New York'ta yaşamak, banliyölerde yaşasanız bile ucuz değil. "Bulabildin mi?"

"Evet." Tanrıya şükür. "Ama gelemeyebilirim. Doktor, durumumun ciddiyeti nedeniyle enfeksiyonun geçmesi için yedi gün geçmesi gerektiğini söyledi. Bu süre zarfında dikkatli olmam gerektiğini söyledi. Bu, yeni işim için bir sorun. Büyük bir sorun."

"Durumun yeni işini etkilememeli. Eminim doktorun reçete ettiği krem kokuyu tamamen ortadan kaldırmasa da azaltmaya yardımcı olacaktır."

"Bu tür işlerde öyle olmaz..." Bu biraz gizemliydi.

"Ne tür bir iş bu?"

Dudaklarını ince bir çizgi halinde sıkıştırdı.

"Bana söylemeyecek misin?"

"Açık fikirli olacağına söz vermelisin."

"Beni eski sevgilinle tanıştırdığında da öyle dememiş miydin... Titanic'e bilet satan adamla?"

"Titanic battı ve Rose hariç herkes öldü. O hayatta kaldı ve hikayeyi anlattı."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "En son banka hesabımızı kontrol ettiğimde, o gemide boğulan insanlardan daha iyi durumdaydık, çünkü hala nefes alıyoruz. Onların servetine sahip olduğumuz için değil."

"Görüyorsun" —bana suçlayıcı bir şekilde parmağını doğrultuyor—"bu yüzden sana yeni işimden bahsetmeye çekiniyorum—"

"Söyle hadi, Arya."

Derin bir nefes aldı. "Kahve dükkanındaki son günümde, akşam vardiyasından sonra, düzenli müşterilerimden birine rastladım. Bizden çok daha yaşlı görünmüyordu, ama onda bir şey vardı... her zaman işlerini yolunda tutan biri gibi görünüyordu. Onu her zaman sade giyinmiş görürdüm, ama o gün, New York moda haftasında podyumdan inmiş gibi görünüyordu. O zaman onun bir mirasçı olmadığını, bir milyarderle evli olmadığını, zengin bir sevgilisi olmadığını ve başarılı bir uygulamanın yaratıcısı olmadığını öğrendim..."

"Bunun yeni işinle ne ilgisi olduğunu hala anlamadım."

"Şimdi ona geleceğim."

Elimi sallayarak, konuya gelmesini işaret ettim.

"Bana patronunun numarasını verdi ve ona haber vereceğine söz verdi. Hızlıca ilerleyelim, Todd ile randevu almak iki ayımı aldı. Görüşme iki saat sürdü, ama sonunda seçildim. Onun kızlarından biri oldum."

"Hala anlamadım."

"Todd *konaklama* sektöründe çalışıyor."

"Bu oldukça basit bir meslek. New York'ta çok sayıda otel var. Sonuçta, burası yıl boyunca turistlerin uğrak yeri. Neden lafı dolandırdın ki?"

"O tür bir konukseverlik değil."

"Başka ne tür konukseverlik var ki?"

"Todd, ya tek başına bir etkinliğe katılmak istemeyen ya da tüm tarafların aynı fikirde olduğu, dramasız ilişkiler tercih eden inanılmaz derecede zengin erkeklere hizmet veriyor. O bir nevi... çöpçatan."

"Ha?" Burnumu kırıştırıyorum. "Bu benim kafamın çok üstünde."

"Soyadı olmayan Todd, benim rezervasyon acentem. Elite Encounters Escorts'u işletiyor."

Şaşkınlıkla başımı geriye attım. Onu yanlış duymuş olmalıyım.

"Bir daha söyler misin?"

"Ben Elite Encounters Escorts'un yeni kızlarından biriyim." Gülümsemesi muhteşem. "Escort mu? Sen... sen fahişe misin?" Annemiz mezarında

"Hayır, ben *lüks eskortum*."

"Eğer bir ördek gibi görünüyorsan, ördek gibi yüzüyorsan ve ördek gibi vaklıyorsan, muhtemelen bir ördeksin demektir. Senin durumunda, küçük kardeşim, bu senin bir fahişe olduğun anlamına gelir."

"İki yol arasında çok büyük fark var." Bu konuda felsefi mi davranıyor? "Ve para *çok, çok* daha iyi. Yarın gece ilk müşterimle buluşacağım..."

"Ama hasta vajinan seni engelledi mi?" Kendimi tutamadım. "Ukala. Yeni başlayanlar erkek bulamaz."

"Ha?"

"Todd iş yapma şeklini değiştirdi. Artık kızlarını bu işe yavaş yavaş alıştırmayı tercih ediyor. Yaramaz anlaşmalar, yani seks arayan müşteriler daha deneyimli eskortlarla eşleştiriliyor. Yeni başlayanlar ise kol süsü arayan müşterilerle eşleştiriliyor..."

"Bu yine de yasadışı bir anlaşma..."

"Vücut sıvıları değiş tokuşu yok." Kaşlarını kaldırdı. "Büyük fark."

Gözlerimi devirdim.

"Kol süsü arayan müşteriler, bir etkinliğe tek başına gitmek istemeyen erkeklerden, evlerinin mahremiyetinde seyirci arayan teşhirci çiftlere ve Viagra ile bile ereksiyon olamayan, ancak arkadaşlarının penislerinin işlevsiz olduğunu bilmelerini istemeyen, bu yüzden etkinliklere seksi bir kadınla katılan erkeklere kadar çeşitlilik gösterir."

Bir soru sormak için ağzımı açıyorum, ama o konuşmaya devam ediyor.

"Bunlar kolay işler, çünkü tek göreviniz seksi görünmek. Bir akşam boyunca röntgencilik yapmak ise, internette porno izlemekten farkı yok."

Son noktaya itiraz etmeliyim, ama daha önemli endişelerim var. "Yani, mezun olup tam teşekküllü bir eskort olana kadar bir süreliğine kol süsü olacaksın, doğru mu?"

"Evet."

Sevgili ikiz kardeşim. Ben düzgün ve namuslu bir hayat sürmeye çalışırken, o vahşi bir hayatı tercih ediyor. Bu durum beni çok şaşırtıyor.

aynı anda yaratıldık, dokuz ay boyunca annemizin rahmini paylaştık ve aynı DNA'ya sahibiz. "Peki para için sevişmek zorunda kaldığında ne olur?"

"Buna daha üç ay var, ama sadece bir süs olmak yerine çok daha fazla para kazanacağım."

O, ağaçlardan ormanı göremiyor. "Ama

Arya... bu yanlış."

"Çaresiz zamanlar çaresiz önlemler gerektirir, kardeşim."

"New York'ta garsonluktan daha fazla para kazandıran ve vücudunu satmanı gerektirmeyen başka işler de olmalı."

"Birincisi" —parmağını havaya kaldırdı—"senin aksine benim üniversite diplomam yok. İkincisi" —başka bir parmağını kaldırdı—"bunu yapmak zorunda değilim. Üçüncüsü" —üçüncü parmağını da kaldırdı—"Todd müşterilerini CIA gibi titizlikle inceliyor. Hepsini şahsen tanıyor. Müşterilerinin çoğu, memnun kalan diğer müşterilerin tavsiyesiyle geliyor. Nasıl olduğunu bilirsin. Zenginler diğer zenginleri tanır."

"Hayır, nasıl olduğunu bilmiyorum. Sen de bilmiyorsun."

O, tıslar. "Güzel kafanı yorma, Angelica. Gözlerim açık bir şekilde bu işe giriyorum..."

"Gerçekten mi?"

"Kesinlikle."

Burnumun köprüsünü sıkıştırıp, sinirli bir şekilde yüksek sesle nefes veriyorum. "Riskleri hiç düşündün mü?"

"Ödüller risklerden daha ağır basıyor." Onun cevabı kırbaç gibi hızlıdır. Sonuçlar Arya McQuinley için geçerli değildir. Tipik. "Rastgele erkeklerle seks yaptığımda, orgazm olabilirim ya da olmayabilirim - çoğu zaman olmaz. Erkeğin egosunu incitmemek için numara yaparım. Gerçek şu ki, yatakta neyle karşılaşacağını her zaman bilemezsin. Bazen tüyler ürpertici olur. Bazen de hızlıca biter. Bazen de hoş olmayan bir veda hediyesi alırsın..." —kadınsı bölgelerini işaret ederek — "örneğin bir enfeksiyon. Todd'un üst düzey müşterileriyle, sahte orgazm taklidi yapsam bile, ödülümü alırım, yani çok para. Rastgele bir erkekle durum böyle olmaz."

Bu tür bir mantık her seferinde onu başını belaya sokuyor. Yine de, şeytanın avukatlığını yapmaya hazırım.

"Ruhunu satıyormuş gibi hissetmeyecek kadar çok para mı? Sonuçta, bacaklarını açıp yabancı, pis

"İstediğin kadar güzelleştir, yine de bir fahişesin."

"Meslektaşlarımı sınıf ayrımcılığına uğratmak istemem, ama fahişe ile lüks eskort arasındaki fark, bir sikiş için yüz ila iki yüz dolar karşılığında bacaklarını açmakla, saatte *bin beş yüz dolar* karşılığında, en az üç saatlik rezervasyonla bacaklarını açmak arasındaki farktır."

Göz

kırp.

Göz

kırp.

Göz

kırp.

"Lüks eskortlar saatte bin beş yüz dolar mı kazanıyor?"

"*Ya da* müşterinin tercihlerine bağlı olarak *daha fazla*." "Tanrım."

"En çok talep gören kızlar haftada beş gün dolu.

Bunu dört hafta ile çarp."

Kafamda rakamları hesaplarken ağzım açık kalır.

"Evet!" Arya P'yi patlatır. "Ayda çoğu insanın bir yılda kazandığından daha fazla kazanıyorlar. Ve sonra başka bir seviye daha var." Elini hareket ettirir. "Bir müşteri seni hafta sonu, bir hafta veya bir ay için rezerve etmek istediğinde, bu Powerball'u kazanmak gibidir."

Tanrım.

"Kol süsü olmak, elinde üç kuruş kalacağı anlamına gelmez. Ücret saat başına yedi yüz elli dolar." Bu şaşırtıcı rakam, yüzüme bir kova buz gibi su dökülmüş gibi. "*Çing!*" Saçma sapan bir dans yapar, poposunu dışarı çıkarır ve ellerini başının üzerinde sallandırır. Ellerini ağzının etrafına koyar. "Parayı göster."

"Kes şunu, Arya."

O, bu saçmalığa bir son veriyor.

"Sen sordun." Omuzlarını silkiyor.

"Basit bir cevap yeterli olurdu. Gösteri yapmana gerek yoktu."

"Kendini şanslı say. İki al bir öde kampanyasından yararlandın." Kulaklarından kulaklarına kadar sırtıyor. "Demek istediğim" —devam ediyor— "bu kadar para birçok sorunu çözer—"

"Ama sonra başka sorunların olur." Birimiz mantığın sesi olmak zorundayız ve her zamanki gibi bu görev yine benim omuzlarıma düşüyor.

"Bir tane söyle."

Meydan okumayı kabul ediyorum. "Şey... sonra kendinle yaşamak zorunda kalacaksın."

"İnan bana, *dolar banknotlarıyla* doldurulmuş yastığımda uyurken geceleri uykumu kaçırmayacak."

Şimdi rapçi mi oldu?

Ona en iyi "resting bitch face" ifademi takınıyorum.

"Ange, lüks eskort olmamdan kaynaklanacak her türlü sorun, para harcayarak kolayca çözülebilir."

Kafamı sallıyorum.

"Todd için çalışmak, McDonald's'a girip Happy Meal sipariş etmek gibi bir şey değil. Kaç kadın başvurduğu halde geri aranmadığını biliyor musun? Bu tür imrenilen pozisyonlar için rekabet çok şiddetli. Ve ben seçilen şanslı azınlıktan biriyim." Göğsünü işaret ediyor. Ona bunu itiraf etmek istemem ama o kadar para hayatımı değiştirebilir. "Ama hayat bugün bana kötü davranmaya karar verdiğinden, planlarımı bozdu." Kadınlık organını işaret ediyor.

"Eğer sadece akşam için bir süs olacaksan, enfeksiyonun neden sorun olsun ki?"

"Todd'un vajinal enfeksiyonlar konusunda birkaç katı kuralı var." Arya dramatik bir şekilde içini çeker. "İlk işim için Todd beni dört saatliğine ünlü bir plastik cerrahın yanına ayarladı – bir hayır kurumu için bağış toplama etkinliği. *Dört saat*, Ange. Birkaç saatlik iş için *üç bin dolar*."

Ağzım açık kalır.

"Biliyorum, değil mi?" Bu çok para. "İş denilemeyecek kadar kolay." Benden bir şey koparmak istediğinde yaptığı o üzgün köpek yavrusu yüzünü yapıyor. "Ama tüm bu paraya veda etmek zorundayım. İlk işimde patronumun temel kurallarından birini çiğneyemem. Bu, daha başlamadan eskortluk kariyerime veda etmekle eşdeğer."

Gözleri gözlerime dikilir ve mutfaktaki enerji değişir.

Diğer ayakkabı da düşmek üzere... Bunu tüm varlığımla hissediyorum.

"Birinden borç aldım." "Birinden borç mu?"

"Evet."

"Kimden?" Ses tonum gerçek bir endişeyi yansıtıyordu.

"O sadece gidiyor Yevsei Yevsei Onun Rusça soyadı adı telaffuz edilemez."

Ellerim havada uçup sonra yüksek bir sesle uyluklarımın üzerine düştü.

"Tanrım, Arya, bu ne zaman bitecek?"

"Bu konuda bir şeyler yapıyorum." Sesi benimki kadar sabırsızdı.

"Neden bu Yevsei'ye bulaştın ki?" "Ramsey..."

"Ramsey şudur, Ramsey budur. Ve şimdi Ramsey ortada yok çünkü sahip olduğumuz her kuruşu çaldıktan sonra şehirden kaçtı."

"Bir açıklama istediniz ve ben size bir açıklama yaptığımda bana saldırdınız. Ramsey'nin çürük elma olduğunu nereden bilebilirdim ki?"

"O çürük elma değildi, ölümcül kanser gibiydi."

Meksika tarzı bir çatışmaya girdik, burun deliklerimiz genişledi, gözlerimiz kısıldı.

Ramsey hayatımıza girene kadar, hiç bu kadar şiddetli kavgalar yaşamamıştık.

İçimde kaynayan öfkeyi bastırmak için kendimi ikna ediyorum. "Bu Rus'un nesi var?"

"Sana söylersem, kendini kaybetmeyeceğine söz vermelisin."

Böyle bir kısıtlamaya muktedir olduğumu sanmıyorum, ama onu memnun etmek için "Sakin kalacağım" diyorum.

"Söz veriyor musun?"

"Tanrı aşkına."

"Tamam, tamam." Diye homurdandı. "Ramsey ile yatırımımızı tamamladım."

"Neden böyle bir şey yaptın ve daha da önemlisi, neden bunu şimdi öğreniyorum?"

"Ramsey dedi ki" — gözlerimi devirmemek için tüm gücümü kullanıyorum — "belirli bir minimum miktar yatırım yaparsak, göz kamaştırıcı bir getiri elde edeceğimizi söyledi. Senin bunu kabul etmeyeceğini bildiğim için, beni Yevsei ile görüştürdü."

İçim burkuldu.

"Ramsey sana lanet bir uçurumdan atla deseydi, aptal gibi atlardın. O adama o kadar körü körüne güveniyordun."

"Sonunda sen de geldin." Yüzündeki kendini beğenmiş ifade beni son derece rahatsız ediyor.

Ona sert bir bakış attım.

Kaşlarını kaldırıyor, dudaklarında hala alaycı bir gülümseme var.

"Evet, çünkü sen ve o pislik, yirmi beşinci doğum günümüzü kutlamadan önce hayatımızı garanti altına alacak, bir daha gelmeyecek bir fırsatı kaçırmamam için beni sürekli sıkıştırıyordunuz..."

"Sadece bizim için daha iyi bir hayat istedim."

"Evet, ama şimdi hayatımız tam bir kabus." "Yevsei'ye borcumu ödedikten sonra öyle olmayacak..."

"Bu, Ramsey'nin bizden çaldığı parayı telafi etmez."

İki sokak ötedeki binalarda yaşayanlar bizim bağırışlarımızı duyuyorlardır.

"Polis onu bulacaktır." Yine o körü körüne iyimserlik.

Ramsey konusunda yapabileceğim bir şey olmadığına göre, onun kendini içine soktuğu yeni karmaşaya odaklanıyorum. "Yevsei'ye ne kadar borcun var?"

Gözlerini kaçırıyor.

"Arya."

"Çok." Ellerimi yüzüme sürterek, ikizimi boğazlamamak için Tanrı'dan sabır vermesi için dua ediyorum. "Mesele şu ki, Yevsei yüzünde yara izleri, boynunda ve parmak eklemlerinde dövmelemler olan kaslı adamlarla dolaşan, korkutucu görünümlü bir pislik."

Korku göğsümü sıkıştırıyor. Harika. Dost canlısı Rus canavarın yordakçıları var. "Sadece ilk adıyla tanınan ve dövmelemlerle gorillerle dolaşan bir tefeci, biraz Bratva'ya benziyor, sence de öyle değil mi?"

Gözlerini devirdi. "Bu mafya romanı değil. Yevsei yasal bir iş adamı. O birkaç kuru temizleyici ve birkaç

restoranı var, bu yüzden sürekli nakit satış akışı var – bu yüzden kaslı güvenlik görevlileri var. Büyük miktarda nakit akışı, ihtiyacı olan kişilere kredi vermesini sağlıyor.

"Sana ne kadar faiz uyguluyor?" Arya bakışlarını kaçırdı.

"Arya, sana bir soru sordum."

Yeşil gözleri yüzüme odaklanıyor. "Yüzde on beş..."

"Ayda yüzde on beş faizli bir kredi fena değil..." "*Haftada* yüzde on beş faiz."

İçimde bir korku dalgası yayılıyor. "Tanrım, bu ayda yüzde altmış demek. Bu çok fazla."

"Biraz yüksek, ama dilencilerin seçme şansı yoktur." Harika bir mantık. Değil. "Her halükarda, ödemelerimde iki hafta geciktim ve şimdi Yevsei önümüzdeki kırk sekiz saat içinde ödeme yapmamı istiyor."

"İnanılmaz." Kafamı sallıyorum. "Çukur gittikçe derinleşiyor. Ve bizi bu boktan durumdan kurtaracak bir kürek bile yok."

"Ama benim bir küreğim *var*." Bunu, ilk kez kendi başına çişini yapan ve şimdi lolipop bekleyen bir çocuk gibi söylüyor. "Bu yüzden parmaklarımı, ayak parmaklarımı ve saçlarımı çaprazlayarak Todd'un kızlarından biri olmak için dua ediyordum. Görev tamamlandı." diyor ve uzun at kuyruğunu sallıyor.

"Bu lanet olası kabusu daha da batıyorum, sanki felaket getiren bir kasırga sırasında Bermuda Şeytan Üçgeni'ne çekiliyormuşum gibi," diyorum, hızlanarak. "Hatırlatayım, ben bunların hiçbirine gönüllü olmadım."

"Yakışıklı yüzünün, özel dikim takım elbiselerinin, Rolex saatinin, İtalyan ayakkabılarının ve pahalı spor arabalarının arkasında Ramsey'nin boktan bir dolandırıcı olduğunu nereden bilebilirdim?"

Buna pisliklere kanmamak denir. Yine. "Biz büyük yaşamayı hak ediyoruz."

O hayal görüyor. "Babamın ölümünden sonra kalan az miktardaki hayat sigortasını kumar oynayarak mı?"

"Yatırımlar tamamen zamanlamayla ilgilidir, Ange." Bana sanki Wall Street'in kurtlarından biriymiş gibi ders veriyor. "İlk girenlerin hayatı daha iyi olur diye düşündüm."

Hayatımızı kurtaracağını düşündüm." Ama kurtarmadı. Bizi mahvetti. "Her şey kontrolüm altında." Onu ve dolaylı olarak beni de bokun içine sokan meşhur son sözler. "Todd için *çalışmak* bizim" – parmağını ikimizin arasında sallıyor – "özgürlüğe giden biletimiz. Bir akşam zengin bir adamın koluna asılacağım ve Yevsei'ye olan borcumu ödemek için ihtiyacım olan parayı elde edeceğim."

"Ancak, ilk müşterinin kol süsü olamazsın."

Kalbimde korku uyandırması ve beni kaçmaya zorlaması gereken bir ifade gözlerini örter. "Hayır, ama *sen* yapabilirsin."

Çenem yere düştü.

Bu şok edici sözü sindirmek birkaç saniye sürer. "Sen aklını kaçırmış olmalısın."

"Daha önce birçok kez ikiz takası yaptık." Kaşlarını oynatıyor.

"Bu farklı. Barda çalışmaya başlayana kadar doğal sarıydın." Kafamı işaret ediyorum. "Şimdi esmerin."

"Neyse ki, saç boyası diye bir icat var."

Ona sert bir bakış attım. "Doktorun muayenehanesinden çıktığından beri bunu planlıyordun, eminim."

"Belki."

Uzun bir süre birbirimize bakıyoruz.

Yanağımın içini ısıırıyorum, bu uzak ihtimal olan konuşmayı kafamda iki kat hızda tekrar tekrar oynatıyorum.

Bundan pişman olacağım. "Yapacağım."

"Yaşasın..."

"Bir şartla."

Mutlu yüzü somurtkan bir ifadeye dönüşür. "Ne?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup meydan okuyan bir duruş sergiliyorum. "Bir müşteriyle seks yapmak zorunda kalmadan bu işi bırakacaksın."

"Ama Todd..." "Kabul et ya da bırak."

Bölüm 2

Angelica

Kız kardeşimin ilk müşterisiyle buluşmaya giderken, Arya ve beni bu boktan duruma soktuğu için pislik Ramsey'i lanetliyorum. Ölüm meleği gibi kız kardeşimin hayatına girip ardında yıkım izleri bırakmasından beri, geçimimizi zar zor sağlıyoruz. Taksiye binmeyi göze alabilmemin tek nedeni, Todd'un kızları için kurumsal bir hesabı olması. Tanrıya şükür, çünkü bu şık elbiseyle metroya binmeyi hayal bile edemiyorum.

Kırk dakika süren gergin bir yolculuğun ardından, taksi beni hiç girmeyi düşünmediğim, çok prestijli bir bölgede bulunan bir otelin önüne bıraktı. Müşteriyle buluşmam gereken salona gitmek yerine, lobide hayranlıkla durdum. Gözlerim her köşeyi tarayarak her şeyi içine çekiyordu.

Sanki sudan çıkmış balık gibiydim.

Bymark Otel, lüksün doruk noktası. Hatta havası bile pahalı kokuyor. Şimdiye kadar, bu tür bir lüksü sadece iyi bir romantik romanın sayfalarında deneyimleyebilmişim.

Vay canına.

Gerçek, kurguyu geride bırakıyor.

Lobide bir yerlerde çıkan gürültü, beni geri gerçekliğe döndürüyor.

İlk konserime geç kalamam—

Arya'nın ilk konseri.

Bu arada, ona mesaj atmayı unuttum. Ona geldiğimi söylemek için hızlıca bir mesaj atıyorum.

Bitti.

Saat altı.

Acele et.

Bir adım atıyorum ama neredeyse
düşüyordum. Kahretsin.

Arya, çok yüksek topuklu ayakkabıları sever. Evden çıkmadan önce yürümeyi denemiş olsam da, bu aynı şey değil. Bu cilalı granit zeminler buz pisti gibi.

Kendimi toparlayıp derin bir nefes alıyorum.

Ayak bileğini burkma. Bu paraya ihtiyacımız var.

Dikkatli adımlarla, nereye gideceğimi öğrenmek için konsiyerj masasına doğru ilerliyorum.

Yol tarifini aldıktan sonra asansörlere doğru yöneliyorum.

Baştan aşağı tasarımcı kıyafetleri giymiş güzel insanlarla dolu bir asansöre biniyorum.

Tanrı'ya sessizce dua ediyorum.

Todd, eskort ajansını yönetmenin yanı sıra, iyilik perisi rolünü de üstleniyor. Bu lüks otele, buraya aitmişim gibi giyinerek gelebilmemin tek nedeni bu.

Todd'un bağlantıları altın değerinde.

Salona ulaştığımda asansörden çıkıyorum.

Koridorda ilerlerken, bir panik dalgası beni sarar. Korku ve adrenalin beni sarar. Çok şiddetlidir. Beni o kadar dengesizleştirir ki, dizlerimin üzerine çökmek için duvara tutunmak zorunda kalırım. Kulaklarımda çınlayan ses o kadar yüksektir ki, kulaklarımı sağır eder. Gözlerimin önünde dans eden yıldızlar beni kör eder. Yapmak üzere olduğum şeyin farkına varmak, birtsunami gibi üzerime çöker ve nefes almamı zorlaştırır.

Kahretsin.

Bu 90'ların romantik komedisi değil. Bu benim hayatım.
Üzücü. Trajik.

Ezici.

Bu oyunu açığa çıkmadan sürdürmek ve Arya ile beni şu anda olduğumuzdan daha da büyük bir belaya sokmak düşüncesi midemi bulandırıyor.

Tüylerim diken diken oluyor.

Tamam, belki de bir müşteriyle görüşmeden hemen önce, seks konusu gündemde olmasa bile, pek de seksi bir düşünce değil.

Sakinleşmek için karnıma elimi koyuyorum.

Şimdi korkaklık edemem. Nefes al.

Boğazıma kadar yükselen yağlı hissi yutarken, kafamda "*Başarabilirsin*" diye tekrar tekrar söylüyorum.

Crawford Lounge'a adımımı attığımda, çalan şarkının sözlerini duyuyorum.

Tanrı'nın acımasız mizah anlayışından etkilenmeyerek yüzümü buruşturuyorum. "*Take me to church*" şarkısının lounge havasında bir remiksi.

Cennetteki babam, beni affet, çünkü günah işleyeceğim.

"İyi akşamlar, hanımefendi," diyor maître d'hôtel.

En göz kamaştırıcı gülümsememi takınıp dudaklarımda donduracak kadar sabit tutuyorum. "İyi akşamlar." Sesimdeki titremeyi engelleyemiyorum.

"Akşamı yalnız mı geçireceksiniz yoksa biriyle mi buluşacaksınız?" diye sorar kibirli bir ses tonuyla.

"Bay Hudson Kincaid ile buluşacağım."

Davranışları değişir. Soğuk gülümsemesi yerini daha sıcak bir gülümsemeye bırakır. "Lütfen beni izleyin."

Bay Kincaid önemli biri olmalı.

Maître d'yi takip ediyorum, canlı sohbetler eden müşterilerin masalarının arasından geçerek ilerliyoruz. Otelin lobisi gibi, salonun dekoru da şık ve modern.

Hudson Kincaid'in çirkin, estetik ameliyat bağımlısı, yüz yaşında ya da ürkütücü biri olmaması ve nefesi çürük sarımsak gibi kokmaması için dua ediyorum.

Lütfen Tanrım, onu yakışıklı ve hoş bir kişiliğe sahip yap.

Salonun en uzak köşesine vardığımızda, şef durup elini uzattı.

Gözlerim *CEO'lar ve Mogullar* dergisini fark ettikten sonra, siyah takım elbise giyen kahverengi saçlı adama kayd. Gözleri elindeki telefona kilitlenmişti, uzun parmağı ekranı okuduğu şeyi yukarı doğru sürüklerken, profilinde sessiz bir konsantrasyon ifadesi görünüyordu. Bu açıdan bile, plastik cerrahla hiç benzemediğini söyleyebilirim.

Endişe yerini heyecana bırakır.

Bir akşam boyunca yakışıklı bir erkeğin koluna takılmayı kafamda canlandırabiliyorum.

Beni ileriye iten, hissetmemem gereken bir heyecan dalgasını suçluyorum.

"Bay Kincaid?" diyerek masasına yaklaşıyorum.

Başını kaldırıp gözlerimi gözlerimle buluşturuyor.

Bir an için donup kaldım. O da öyle.

Birkaç saniye boyunca birbirimize bakıyoruz.

Bir titreme geçiyor içimden.

Mavi gözlü tanrı sandalyesini geri çekip ayağa kalkar.

Bir erkekte boydan daha çok tahrik edici bir şey yoktur.

New York'u ayaklarının altında gören bir Adonis tanrısı gibi ortaya çıkan görüntüsü, ağzımı kurutuyor ve kadınsı bölgelerimi ıslatıyor.

On santimlik topuklu ayakkabılarımla bile, bu adam benden çok daha uzun.

Kadınlar üzerinde yarattığı baş döndürücü etkinin farkında olduğuna şüphe yok.

Başımı eğip, şimdiye kadar gördüğüm en güzel mavi gözlere bakıyorum. Loş ışıktaki bile, bu gözlerin kitlesel baştan çıkarma silahı olarak kullanılabileceğine şüphe yok.

Vay canına!

Ve şık giyinmesinden bahsetmeye gerek bile yok. Adam sanki takım elbiseyle doğmuş gibi giyiniyor.

Temelde, benim, yani Arya'nın ilk müşterisi, tamamen, aptalca, sinir bozucu derecede yakışıklı. Ve bu, New York gibi zengin, yakışıklı, takım elbiseli erkeklerin çok sayıda olduğu bir şehirde neredeyse arka planda kaybolan evrensel bir yakışıklılık değil. Hayır. Onun yakışıklılığı, yaydığı ham çekicilik nedeniyle bir üst seviyede.

Atletik vücuduna ikinci bir deri gibi uyan, özel dikim siyah takım elbisesiyle, takım elbise pornosunun mükemmelliğinin poster çocuğu gibi. Beyaz gömleği tertemiz ve siyah kravatıyla uyumlu. Gümüş kol düğmeleri para ve gücü simgeliyor. Kontrolü elinde tutan bir patron gibi görünüyor. Yeni boyattığım kahverengi saçlarımdan bir tutamı kulağımın arkasına atarken, pahalı görünümlü siyah ayakkabılarına gizlice bakıyorum.

Kahretsin.

Şanslıyım ki...

Bu bir randevu değil, Angelica.

Elini uzatıyor. "Brinley, sen çok tatlı bir kızsın."

Ha?

Omzumun üzerinden arkama bakmak üzereyim, onun arkamdaki birine konuştuğundan eminim, ama sonra Brinley'in kız kardeşimin işteki adı olduğunu hatırlıyorum. Todd, kızlarının mahremiyetini ve korunmasını çok ciddiye alır.

"Evet," diyorum, biraz fazla sert bir şekilde. "Ben Brinley." Son cümleyi daha çok kendimi ikna etmek için ekliyorum. *Ve bana "güzel şey" mi dedi?*

Elimi onun büyük eline koyduğumda, içimden bir elektrik akımı geçer.

Ateş topu gibi.

O irkilir, sonra kaşlarını çatarak gözlerini birleşen ellerimize indirir. "Sizinle tanışmak bir zevk, Bay Kincaid."

Bana doğru eğilir, dudakları kulak mememi okşar.

Tanrım.

"Gerçek adınızı bilmeme izin verilmediğini biliyorum, ama bana Hudson diyebilirsiniz. Bay Kincaid bizi ele verebilir."

"Tamam." Başımı sallarım.

"Hudson." "Çok daha iyi."

Derin sesi çok seksi ve o Teksas aksanı beni etkiliyor.

Sinirlerim altüst oldu. Sadece Arya'nın oynamak için doğduğu bir role giriyorum diye değil, aynı zamanda bu adamın yaydığı güçlü erkeklik beni sarhoş ediyor diye de.

Bölüm 3

Hudson

Kırmızıların güzelliğinden bir adım geri çekiliyorum.

Todd'un gönderdiği fotoğraflardan, ilk seçimi, etkinliklerde tanıştığım pek çok kadını yansıtıyor: uzun boylu ve manken gibi zayıf. Bunda bir sorun yok, ama ince kıvrımlı kadınlar benim kriptonitimidir. Ve bana geniş gözlerle bakan kadın, tüm doğru düğmelere basıyor.

Bir adamı Teksas'tan çıkarabilirsiniz, ama Teksaslıyı adamdan çıkaramazsınız.

Mücevherler hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama servetimi ortaya koyarım ki, onun yeşil gözleri nadir taşlardan daha güzeldir. Büyüleyici olan sadece gözleri değil. Onun her santimetresi büyüleyici. Bir de alabaster teni var. Temmuz ortası. Çoğu New Yorklu, kısa yaz aylarını adeta bir onur nişanı gibi bronzlaşarak kutlar.

Ama o değil.

Randevumun soluk teni güneş ışınlarının dokunduğu gibi görünmüyor. Saçları uzun bir örgüyle geriye toplanmış, bu da ince boynunu takdir etmeyi kolaylaştırıyor. Yüzü narin, çenesi sivri, elmacık kemikleri ince, gözleri büyük ve yay şeklinde dudakları narin bir nude tonunda boyanmış. Günahkar ağzı beni kendine çekiyor, öpülmek için yalvaran şehvetli dudaklar. Ve o elbise...

Kırmızı.

Vücudu saran.

Gerçekten göz alıcı.

Düşük kesimli ön kısmı, benim büyük ellerime tam olarak sığacak türden göğüsleri sergiliyor.

O, bacakları üzerinde yürüyen bir baştan çıkarma.

"Todd planlarda değişiklik olduğunu söylediğinde, bir plastik cerrahla birlikte bir hayır etkinliğine gidiyordum" — parmağını vücudunda yukarı aşağı sallıyor — "bu yüzden bu payetli elbiseyi giydim. Umarım etkinliğiniz için fazla şık giyinmemişimdir."

"Hiç de değil, tatlım." Islak bir rüya gibisin. "O elbiseyle trafiği durdurabilirsin."

"Teşekkür ederim."

"Hayır, *ben*

teşekkür ederim."

Küçük, utangaç bir gülümseme
dudaklarında belirir. Dudaklarına
bakakaldım.

Hayır, unut gitsin.

Onu öpmek istiyorum, böylece diğer dudaklarını tatmadan önce onun tadını öğrenebilirim.

Özel dikilmiş pantolonum biraz dar geliyor. Boxer şortum da öyle.

Uzun, koyu kirpiklerinin altından başını kaldırarak, Brinley kahverengi saçlarını kulağının arkasına atıyormuş gibi yapıyor.

Onun gerçek adı ne? Ve bu neden bu kadar önemli? Boğazını temizliyor. "Bana bakıyorsun." Tabii ki bakıyorum.

"Senin suçun," diyorum. Bu sesi çok uzun zamandır duymamıştım. Kadınların emir vermeme gerek kalmadan dizlerinin üzerine çöküp kemerime uzanmalarını sağlayan ses bu.

"Oh."

Gözlerim onunkinden ayrılıp, omzunun üzerinden sarkan ve dolgun göğüslerine dökülen uzun örgüye kayıyor. Ve arkadan ona girerken onu yumruklamayı hayal etmemek için kendimi zor tutuyorum.

Güzellik paketini seçmek bir hataydı.

Yaklaşımımı yumuşatıyorum. "Bakmamak çok zor."

O da geniş bir gülümsemeyle cevap veriyor, bana mükemmel beyaz dişlerini gösteriyor.

O utangaçlığın rol mü olduğunu bilmiyorum, ama tepkisi doğrudan sikime bir şok gönderir.

"Sen New Yorklu değilsin."

Beş yıl Big Apple'da yaşamak, Teksaslı aksanımı hiç yumuşatmadı. Zaten onu silmek istemem de. Bu, bir parçamı kaybetmek gibi olurdu.

"Gözlerini boyayamazsın." Kızarıyor.

Kısa süre sonra bacaklarımın arasındaki şişkinlik fark edilmeye başlar. Sadece ince bir irade çizgisi, beni sertleştiren bu kadını tüm bu insanların önünde masanın üzerine yatırıp kremi beyaz kalçasına şaplak atmamı engelliyor. "Oturup bir içki sipariş edelim, bu gece hakkında konuşabiliriz."

Rahat bir nefes alır. "Kulağa hoş geliyor."

Bölüm 4

Angelica

Y *New Yorklu değilsin, değil mi?*

Hadi oradan, Sherlock.

Konuşmayı böyle mi başlatıyorsun?

Eğer kafamı oyuna vermezsem, kimliğimi açığa çıkaracağım.

İkiz kardeşim sohbeti çok kolay başlatır. Ben ise buzları kırmakta hiç iyi değilimdir.

Bunu başarmak için Arya'yı örnek almam gerekiyor.

Son derece yakışıklı adam centilmenlik göstererek sandalyeyi benim için çekiyor. "Lütfen oturun."

Elimde tuttuğum dergiyi masanın üzerine bırakacak zamanım bile olmadan garson gelir.

Hudson karşımda oturur. "Ne içersiniz?" Kafamda yüzlerce farklı içecek bir anda çarpışır.

Beyaz şarap sıkıcı ve "dışarı pek çıkmıyorsun" diye bağırıyor.

Hayatımızdan çıkarmak zorunda olduğumuz uzun listenin başında, dışarı çıkmak var. Arya'nın garsonluk işinden dolayı, eminim orijinal bir içki bulabilir.

Baskı artıyor.

Son okuduğum milyarder aşk romanının kahramanının tercih ettiği içkiyi seçiyorum, çünkü, merhaba! Bu gece büyük yaşıyorum. "Bir lychee martini alayım, lütfen."

Garson başını salladıktan sonra dikkatini Hudson'a çevirdi.

"Üç parmak viski, İrlanda ya da İskoç, fark etmez. Ama sek olsun lütfen."

Garson başını eğerek hızla uzaklaşır.

Hudson'ın göz kamaştırıcı mavi gözleri benimkilere kayar.

Ona utangaç bir gülümseme atarım, ama o stoik kalır. Masaya eğilirim. "Bir soru sorabilir miyim?"

"Sor."

"Neden üç parmak?"

Kaşlarını kaldırır. "Çünkü bir parmak yetmez, iki parmak da fazla güvenli olur. Üç parmak *hissedilir*." Cevabını, artık viski hakkında konuşmadığımızı ima eden kısık bir sesle verir.

Yüzüm kızarır ve yanaklarımın elbisenin rengiyle aynı renge büründüğünden eminim.

Cehennemden daha sıcak.

"Sen sordun," diyor, çarpık bir gülümsemeyle.

Kendimi serinletmemek için tüm gücümü kullanıyorum... ve yüzümden bahsetmiyorum.

Alev almadan önce konuyu değiştirmem gerekiyor.

Koltuğumda kıpırdanıyorum. "Bymark Hotel'de her şey bir üst seviyede harika."

"Buraya ilk kez mi geliyorsun?"

"Evet. Anladığım kadarıyla sen daha önce buraya gelmişsin."

"Burası benim için bir nevi uğrak yeri. Bu otelin kırk birinci katında bulunan özel bir iş kulübünün üyesiyim." Tavana işaret ediyor.

"Anlıyorum."

Dergiye uzanır. "İzin verir misin?"

"Oh, pardon." Çantamı alıp diğer tarafa koyuyorum. "Bu oteli sevmemin bir başka nedeni daha var." Parmağıyla

CEOs & Moguls dergisinin kapağı. "CEO Logan Ellison benim arkadaşımdır." Yüksek mevkilerde tanıdıkları olanlardan bahsedelim. "Söylediğin gibi, burada her şey kusursuz, ama müşteriler de bunu talep ediyor. Üstelik Logan da başka türlüünü kabul etmez."

Vergi dilimizdeki fark yüzüme tokat gibi çarptı.

Hudson bir şey söylemek üzereyken, garson içeceklerimizi getirip önümüze koydu.

Hudson bardağını kaldırır. "Yeni dostluğa." Şaşırırım.

"Biz dost muyuz?"

"Bu gece, iyi arkadaşız." Bunu söyleme şekli içimdeki bir şeyi erimiş lav kek kıvamına getiriyor.

Cesur ol.

Martini kadehimi kaldırıyorum. "Yeni dostlara."

İçkilerimizi yudumlamadan önce kadehlerimizi tokuştururuz, kadehlerin kenarlarından birbirimize bakarız.

Ne kadar lezzetli bir kokteyl.

Zevk dolu bir inilti kaçıyor ağzımdan.

Oops.

Hudson kambur kafasını kaşlarını " anladım içki standartlarınıza senin standartlarına uygun mu?"

"Bu çok lezzetli." "En kaliteli votka büyük fark yaratıyor."

Öyle.

Bardağını masaya bırakıyor. Ben de aynısını yapıyorum.

"Todd bana son anda planlarda değişiklik olduğunu ve beni hayran bırakacak bir yedek bulduğunu söylediğinde yalan söylemiyordu." Hudson beni baştan aşağı süzer. "Todd'un beni eşleştirdiği diğer kız fotoğrafında çok güzel görünüyordu, ama sen" —tekrar baştan aşağı süzer—"sen muhteşemsin."

Afalladım.

O kadar hızlı göz kırpıyorum ki, uçağımdan eminim.

"*Pretty Woman*" filmindeki dönüşüm gibi bir dönüşümden sonra, aynada bana bakan bu şık kadını tanıyamadım. Elbise, topuklu ayakkabılar, ustaca yapılmış makyaj ve mükemmel bir şekilde taranmış, geriye yatırılmış saçlar herkesi kandırabilirdi.

Dışarıdan bakıldığında ikiz kardeşim gibi görünüyorum. Ama içimde hala eski ben varım: utangaç, sosyal açıdan biraz beceriksiz ve ilgi odağı olmaktan rahatsız olan. Arya giymem gereken elbiseyi çıkardığında neredeyse ağlayacaktım. Kırmızı mı? Bu kadar canlı bir renk giyerek duvarların arasına karışmam imkansız. Hudson Kincaid'in sözleri eski bana kanatlar verdi.

Bir şeyler söylemek için kendimi toplarken, çalan şehvetli şarkının sözlerini duydum: "*Senin için yanıp tutuşuyorum, bebeğim.*" Bu yabancıya karşı hissettiklerim tam da böyle...

Bu. Bir. Randevu. Değil.

"Beni utandıracaksın." Aklıma gelen en iyi cevap bu.

"Övgü istemiyorsan bu kadar seksi görünme, Brinley."

Elimin arkasını yanağıma koyuyorum.

Kahretsin, onun iç çamaşırımı eritecek kadar seksi sesi doğrudan kafama ve kadınsı bölgelerime işliyor.

"Bir dahaki sefere elimden geleni yapacağım." Cevabımı mırıldanıyorum.

Anlaşılmaz anlaşılmaz bir şey içinden yüzünden
 yüzünden Öfke mi?

Sinir mi? Kızgın mı?

Sonra, bu ifade kaybolur.

"Akşamın nasıl geçeceğini anlatayım," diyor.

Sandalyeye biraz daha dik oturuyorum. "Bir lansman partisine gidiyoruz."

"Evet ve hayır."

Kafam karışık bir şekilde kaşlarımı çatıyorum.

"Bir lansman partisine *davetsiz olarak* gidiyoruz."

Ve böylece, eskortluktan suçluluğa terfi ettim. Bu gece gittikçe daha da iyiye gidiyor. "Bir daha söyler misin?"

"Baştan başlayayım," diyor. "Ben Pay Gateway'in CEO'suyum. Şirketim, en popüler uygulamaların kullanıcılarına hem iPhone hem de Android akıllı telefonlarda birden fazla güvenli işlem seçeneği sunmasını kolaylaştırıyor."

"Vay canına. Çok gençsin."

"Yolculuğum ilginç bir yolculuk, ama bu hikaye başka bir gün anlatılacak."

"Tamam." Umarım yanlış bir şey söylememişimdir. "LoboMAX..."

"Ben abonesiyim." Akış aboneliğimizi iptal etmek, bir uzvumuzu kesmek gibi olurdu.

"Güzel," diyor. "Merkezleri Los Angeles'ta, ama bu otelde bir parti düzenliyorlar. Şubat ayında doğu kıyısı basınına yayınlanacak olan yeni aksiyon-gerilim dizisi için heyecan yaratmak istiyorlar."

"Anlıyorum."

"Bu yayın hizmeti iki kardeşin sahibi. CEO Rory Wolfe, eşi Isobel ile birlikte katılacak. Bir süredir onu ve kardeşini ikna etmeye çalışıyorum, ama bir türlü kapıyı aralayamıyorum. Bu benim için bir fırsat. Tecrübelerime göre, daha samimi bir ortam, resmi bir toplantıdan daha iyi bir iletişim kurma yolu oluyor."

Başımı sallıyorum.

"Bu gece, CEO ile yakınlaşabilmem için benim Clyde'im olman gerekiyor."

"Beni suç ortaklığına mı çekiyorsun?"

"Bunu şiirsel bir şekilde ifade ediyorsun."

Bu mesleki bir risk.

Sorumu farklı bir şekilde ifade ediyorum. "Yakalanmayacak mıyız? Yakalanırsak başımız belaya girmez mi?"

"Otelin sahiplerini tanımak işimize yarar."

"Tutuklandığımızda kefalet ödeyecekler mi?"

"İyi soru, ama endişelenmene gerek yok. Hapse girmemiz pek olası değil."

Bu güçlü adamın suç ortağı olacağım düşüncesi beni heyecanlandırdı.

"Plan nedir?"

"Logan davetli listesinde," diyor. Saatine bakıyor. Gül altın çerçeveli ve siyah deri kayışlı, pahalı bir semtteki dairenin peşinatına mal olacak kadar değerli, güzel bir saat. "Şu anda, onun yönetici asistanının asistanı" —Vay canına—"etkinliğin koordinatörüne ulaşmış olmalı ve ona Logan'ın maalesef etkinliğe katılamayacağını, ancak yerine birini göndereceğini söylemiş olmalı."

"O kişi sensin."

"Bingo." Bana silah ateşliyormuş gibi yapıyor.

"Benden ne bekliyorsun?"

"Tek görevin çekici görünmek olacak, ki bu konuda çok başarılısın."

Yine kızardım.

"Son bir şey daha."

"Dinliyorum."

Gözlerime bakıyor.

Mavi gözlerinin yoğunluğu rahatsız edici.

Bu adamla ilgili her şey beni zayıf düşürüyor.

Bu gece onun karşısında oturmamın nedenini hatırlamak zor geliyor.

Seni saatlik olarak işe alıyor.

"Bu akşamın hesabını Todd ödese de, bütün akşam boyunca yanımdan ayrılmanı istiyorum."

Sanki bu benim için zor olacakmış gibi. "Kesinlikle."

"Etkinliğe benimle birlikte geleceksin, benimle birlikte gideceksin."

Senin yanından ayrılmak istemediğimden değil. "Anladım." Başımı sallıyorum. "Bir sorum var."

"Sor."

"Ya biri ilişkimizi sorarsa? Ne diyeyim?"

Masaya eğiliyor. Uzun boylu olduğu için yakışıklı yüzü tehlikeli derecede yakın. Bakışları, elbisenin düşük V yakasından dudaklarıma doğru kayıyor, sonra rüya gibi mavi gözleri benimkilere takılıyor. "Onlara senin güzel, kıvrımlı kıcının benim olduğunu söyle," diyor, klitorisime kadar hissettiğim müstehcen bir sesle.

Eminim ki az önce orgazm oldum.

Bölüm 5

Hudson

Todd'a büyük bir ikramiye, bir kutu Küba purosı, piyasadaki en iyi viski (tabii şarabı tercih etmiyorsa) ve en sevdiği spor veya Broadway gösterisinin sezonluk biletlerini vermek zorunda kalabilirim.

Todd'un ilk seçiminin işinde iyi olduğundan eminim, ama nedense Isobel Wolfe'u etkileyebileceğinden şüpheliyim. Kırk dakikalık canlı sohbetin ardından, ev sahiplerimiz odadaki diğer konuklarla ilgilenmek için izin isteyerek ayrılırlar.

Vardığımız ilk saat boyunca, Rory ve eşi misafirleri karşılamakla meşguldü, ben ise çok bariz olmadan sohbe dahil olmak için bir plan yapıyordum. Zahmet etmeme gerek yoktu. Brinley, Isobel'in hayatımda hiç duymadığım bir kitaptan bahsettiğini duydu ve bir anda cennetin kapıları bana açıldı.

Brinley'i elinden tutup odanın تنها bir köşesine çektim.

Ona dönerek, "Vay canına, harikaydın," dedim.

"Gerçekten mi?"

"Hayran kaldım." Kulaklarından kulaklarına kadar gülümsüyor, muhteşem yeşil gözleri parıltıyor. "Ve tek hayran olan ben değildim."

"Sanki susanıyormuşum gibi hissettim." Ve bu çabası karşılığını verdi. "Heyecanımı bastırmaya çalıştım, ama imkansızdı. Umarım sözlü ishal gibi görünmemişimdir." O, salonda tanıştığım utangaç kadınla hiç alakası yoktu.

"Kırk dakikalık bir sohbe, benim iki ayda başarabildiğimden daha fazlasını başardın."

"Kafama silah dayansa bile, geçen yılın en büyük fantastik romantizm serisi hakkında konuşmaktan kendimi alamazdım, çünkü bu seri hak ettiği büyük bir başarı elde etti. LoboMAX'ın CEO'sunun eşinin de benim kadar sıkı bir hayran olduğunu öğrenmek, ölmek ve cennete gitmek gibiydi."

"Siz ikiniz, uzun zamandır görüşmemiş arkadaşlar gibi konuşuyordunuz. Rory ve ben odadan çıkıp puro içebilirdik."

O gülüyor. "Ne diyebilirim ki? Kadınlar romantizm üzerinden bağ kurarlar."

"Şaka yapmıyorum. O kitabı sanki kendin yazmışsın gibi her ayrıntısını biliyordun."

Başını geriye doğru çekiyor. Neşeli ifadesi yerini dehşete bırakıyor.

"Ne dedim ben?"

Kafasını sallıyor. "Hiçbir şey."

Neden bir şey sakladığını hissediyorum?

"*The Court Games* serisini birçok kez okudum," diyor.

"Bu belliydi. Sen" —burnunun ucuna dokunuyorum—"benim uğurumsun."

Ayaklarından birinden diğerine dans ediyor. "Beni fazla abartıyorsun."

Kafamı sallıyorum. "Hayır. Senin sayende, LoboMAX'ın CEO'su New York'tan ayrılmadan önce onunla akşam yemeği randevusu ayarladım."

Gözlerini indirip alt dudağını dişlerinin arasına çeker. "Yardımcı olabildiğime sevindim," der, uzun kirpiklerinin altından bakarak.

"Beklediğimden fazlasını yaptın."

"Umarım seni rahatsız etmemişimdir. Sonuçta bu senin işin..."

İki parmağını dudaklarına koyarak onu susturuyorum. "Hiç de değil. Coşkulu kişiliğinle Wolfe'ları kendine hayran bıraktın..."

"Ben mi, coşkulu mu?"

"Koluma asılan başka bir seksi esmer fark ettin mi?" Kıkırdar.

Kahretsin, onun kahkahasını seviyorum.

"Sanırım kendimi rahat hissediyordum," diyor.

Sesi seksi. Kahkahası daha da seksi. Ama ikisi de onun güzel yüzünün yanında sönük kalıyor.

O ağza sikimi sokmak istiyorum.

O dudakları kaç erkeğin öptüğünü ya da kaç kez bir pisliğin sikini emdiğini düşününce, açıklanamayan bir öfke dalgası beni kaplıyor.

Kötü ruh halimden çıkıyorum. "Harika bir iş çıkardın." İkna olmuş gibi görünmüyor.

"Bu tür etkinliklerde çok fazla kaynaşma olur," diyorum. "Diğer bir deyişle, sohbetler hızlı randevulara benzer; bir sonraki kurbanı geçmeden önce beş dakika boyunca yüzeysel sohbetler yapılır. Yani, potansiyel müşteriye."

Yine gülüyor.

"Wolfes'ların dikkatini, benim kapıdan içeri girmem için yeterince uzun süre çekmeyi başardın. Unutmayalım ki, bu etkinlik, üç yüz konuğun bulunduğu bir odada düzenleniyordu ve hepsi de o kadar uzun süre onların dikkatini çekmek için her şeyi yapardı. Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum."

"Sadece işimi yapıyordum," diyor utangaç bir ses tonuyla.

"Kendini küçümsüyorsun, Brinley."

O da omzunu silkiyor.

Kahretsin, gerçek adını öğrenmek için can atıyorum, ama bu Todd'un temel kurallarına aykırı.

Senin neyin var Kincaid?

Akşam için eskort tutma konusunda pek tecrübem yok, ama bu kadın beklediğim gibi değil. Onda neredeyse masum bir yan var. Belki de yargılıyorum, ama bir eskortun çok daha yorgun olmasını beklerdim. O, ilk kez tema parkına giden bir çocuk gibiydi.

Ona yaklaşıyorum, alanını daraltıyorum. Ona karşı hissettiğim çekim çok güçlü.

Aklımı dolduran mantıksız arzuları ya da beni büyüleyen yeşil gözleriyle bana bakan bu kadına neden bu kadar çekildiğimi anlamaya bile başlayamıyorum.

"Crawford Lounge'da seni gördüğümünden beri, vücudunu saran bu kırmızı elbisenin

Hiç beklemiyordum ki, tüm dikkatleri üzerine çekerek beni o kadar rahatsız edeceksin."

"Sorun olmadığını söylemiştin." Ses tonu suçlayıcıydı.

"Şikayet etmiyorum. Sadece seni ilk gördüğümünden beri aklımdan geçenleri söylüyorum."

"Oh."

Saatime bakıyorum. "Başka bir maceraya hazır mısın?"

Gözleri büyür, göz bebekleri genişler. Sonra da o dolgun alt dudağını ısırarak cesaretle baştan çıkarma faktörünü bir üst seviyeye taşır.

İçkiler, atıştırmalıklar ve canlı sohbet arasında, nude ruju kaybolur ve doğal pembe dudakları ortaya çıkar.

Tanrım.

Bu sadece bir oyun olabilir, Kincaid. Sonuçta, o hala iş başında. Siktir et. Umurumda değil.

Vücudum bu kadına karşı eşi görülmemiş bir tepki veriyor...

Şirketimin ve çalışanlarımla ihtiyaçlarını kendiminkinden önce koyduğumdan bu yana ne kadar zaman geçtiğini fark ediyorum.

Bu gece değil.

"Buradan çıkmak ister misin?"

Odayı gözden geçiriyor. "Görmen gereken başka kimse yok mu?" "Hayır. Buraya gelme amacımı gerçekleştirdim."

"Aklında ne var?"

"Daha önce sana bahsettiğim özel iş kulübünü hatırlıyor musun?" O başını sallar.

"Sana bir tur attırayım mı?" "Çok isterim."

"Açık konuşalım, sana tur düzenlemek, seninle baş başa vakit geçirmek anlamına geliyor."

O gülümser. "Tamam."

Bölüm 6

Angelica

Hudson'ın önünden geçip asansöre doğru yürürken ölebilirim.

Arya, güvenilir vücut şekillendiricimi giyerken bana kaşlarını çattı. Onu çıkarmamı söylediğinde, neredeyse kurdeşen dökülecektim. Erkeklerin, bizim kadınların kusur olarak gördüğü şeylerden zevk almasıyla ilgili bir şeydi. İlk başta ona karşı çıktım, ama sonunda pes ettim. Onun dediği gibi, bu gece tanışacağım insanları bir daha görme ihtimalim pek yok. Yine de bu durumu kolaylaştırmıyor. Ben bir editörüm. Bütün gün oturuyorum. Dondurmaya bayılıyorum ve her türlü patates ürününe bağımlıyım. Ayrımcılığa inanmıyorum.

Çeviri: Çelik gibi kalçalarım yok.

Ya sallanan popom Hudson'ı tiksindirirse? Bu adamın benim hakkımdaki görüşüne neden bu kadar önem verdiğim mantıksız, ama işte buradayım, sanki bu popomu sıkılaştırmaya yetecekmiş gibi nefesimi tutuyorum.

Asansörlere vardığımızda, bana doğru eğildi. "Centilmenlik, senin yanında yürümek olurdu, ama arkandan takip etmek... ne manzara ama."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Adımlarımdan neredeyse düşüyordum, her adımda elbisenin kumaşı poponu okşarken beni büyülemişti."

Hay aksi.

Yüzüm, binlerce güneşin ısısı beni yakıyormuş gibi alevler içinde kalır - boynum, göğsüm, bacaklarım ve vücudumun açıkta kalan her yeri. Açıkta olmayan yerlerim bile sanki bir çalı yangını geçip gitmiş gibi hissediyorum.

"Hareketlerini izlemek gözlerim için bir ziyafetti." İki elini kasıklarının önüne koyar. Eminim ki ten rengim

pembe-kırmızı istakoz renginden itfaiye arabası kırmızısına döndüğünden eminim. "Ve diğer kısımlar."

Az önce penisini mi korudu?

Kalbim göğsümde deli gibi atıyor.

Hayatta olmaz.

Hayatımın geri kalanında bir daha asla vücut şekillendirici giymeyebilirim.

Arya bir şeyin peşindeydi. Tabii bunu asla itiraf etmem, çünkü bunun sonu gelmez.

Asansör kapısı açılır ve Hudson önce beni içeri davet eder.

Gözlerinde okuduğum şey beni hem heyecanlandırıyor hem de korkutuyor.

Sadece bir tur ve küçük bir sohbet.

Asansör kapısı kapanmadan hemen önce, bir kalabalık içeri girer ve bizi birbirimize yakınlaşmaya zorlar. Onun vücudundan yayılan sıcaklık benimkine sızarken, içimi bir sıcaklık dalgası kaplar. Bir an için gözlerimi kapatırım.

Bu geceyi çok korkuyordum, ama itiraf etmeliyim ki, bir eskort olmak, kol süsü olarak kiralanmış olsa bile, insanı özgürleştiren bir yanı var. Milyarlarca dolarlık bir şirketin CEO'sunun eşiyle sohbet eden Angelica'yı ancak bu şekilde açıklayabilirim. Hala, tutkulu olduğum bir şeyin Hudson Kincaid gibi güçlü bir adama yardım edebileceğine inanamıyorum.

Gözlerimi açıp yukarı baktım. Tabii

ki, gözleri üzerimdeydi.

En çılgın rüyalarımdaya bile, böyle görünen bir adamın bana şu anda baktığı gibi bakabileceğini hayal edemezdim.

Bu gece tek seferlik bir şey. İstedğin kişi olabilirsin, Angelica.

Bölüm 7

Hudson

Son üç katı sessizce geçerek kırk birinci kata çıkıyoruz. Kapılar açılıyor. Randevumu dışarı çıkmaya davet etmek üzereyken donup kalıyorum. Özel iş kulübünün üyeleri olan dört kişilik bir grup erkek orada durmuş, belli ki bir araba bekliyorlar.

Brinley'e dışarı çıkıp onu takip etmesini işaret ediyorum.

Tanışma, selamlaşma ve sırt sıvazlamadan sonra, adamlar yola koyulurlar.

"Vay canına, bunlar büyük şirketlerin yöneticileri," diyor Brinley.

"VIP Den, şehrin en etkili yöneticilerinin bir iki anlaşma yaptıkları yerdir."

"Sana inanıyorum."

Elini elimde tutarak, resepsiyon masasına doğru yürüyoruz. Üyelik kartımı okuturken, masanın arkasında oturan adamla sıradan bir sohbet başlatıyorum. Ben sormadan, aradığım bilgiyi bana veriyor.

Sessiz bir gece. İyi.

Brinley'e büyük bir tur attırdıktan sonra, onu yakın zamanda yenilenmiş bir toplantı odasına götürüyorum. Her odada yaptığı gibi, tavandan tabana pencerelere doğru koşuyor, parmak uçlarını cama koyuyor ve ayaklarının dibindeki New York manzarasını seyrediyor.

Tepkisi filtrelenmemiş.

"New York'u sadece internette, dizilerde ve filmlerde havadan görmüştüm." Arkasını döndü. "Daha önce hiç uçağa binmediğim için

Bu, şimdiye kadar bulunduğum en yüksek yer. Manzara nefes kesici."

"Katılıyorum. Manzara nefes kesici. Hatta büyüleyici."

"Oradan ayakta dururken bir şey görebiliyormuşsun gibi."

Onu düzeltiyorum. "Görmem gerekenleri görüyorum."

Adım.

"Ve manzarayı seviyorum. Çok seviyorum."

Adım.

"Ama haklısın Brinley, yakından ve şahsen görmek çok daha iyi olurdu."

Adım.

"Çok yakından ve kişisel olarak."

Son bir adım ve onun önünde duruyorum.

Gözlerimi onun vücudundan, seksi elbisesinden, muhteşem göğüslerinden, ince boynundan, güzel yüzünden ayırmam mümkün değil, ta ki gözlerim onun gözleriyle buluşana kadar.

Bana bakıyor, kirpikleri deli gibi titriyor. Geniş ve masum yeşil gözleri büyüleyici.

"Bu açıdan," diyorum, "manzara daha da güzel." Elimi uzatıp parmağımı göğüslerinin arasında gezdiriyorum. "Dudaklarını tatmak için can attığımı söylesem ne dersin?"

Gözlerini kırıştırır, başını sallar ve elini göğsüme koyar.

"Bunu hayır olarak mı anlamalıyım?"

"Seni doğru duyduğumdan ve senin gerçek olduğundan emin olmam gerekiyordu."

"Bebeğim, aramızda olan her şey kadar gerçeğim." Serbest elini elimle tutup, onu penisimin üzerine koyuyorum. "Ve sertleşmiş penisim kadar gerçeğim."

Titreyerek nefes verdi. "Aman Tanrım. Buna inanamıyorum."

"İnanmalısın çünkü bu senin için." Dudaklarımı dudaklarına yapıştırmadan önce ona verdiğim tek uyarı bu.

Ağzım ağzına değdiği anda sanki içimde bir şey patladı.

Öpücük yumuşak ve nazik başlamadı, ama şimdi dudaklarım acımasız hale geldi – aylarca bir kadınla birlikte olmamamın sonucu. Kafasının arkasını sertçe kavrayıp yüzünü yüzüme bastırıyorum. Kalçalarımı ona doğru eğip kendimi ona sürüyorum ve boş olan elimle göğüslerini okşuyorum.

Siktir, bu his harika.

Bu kadına karşı duyduğum cinsel yoksunluk ve uyarılmanın karışımı beni hevesli, sabırsız ve aceleci yapıyor. Ona olan açlığım arttıkça, dokunuşlarım daha sert hale geliyor. Belki biraz fazla.

Ağzını bana açıyor.

Aferin kızım.

Dilimi ağzına soktum, onun diliyle dolaştım. O inledi.

Öpücüğü ateşli bir seviyeye çıkarıyorum.

Ağzı benimki kadar açgözlü.

Eli başımın arkasına gider, saçımı avuçlar. Onu yalayıp yutuyorum.

Elim, onun düzgün saç stilini bozmak için kaşınıyor, ama direniyorum. Zar zor. Her dil hareketinde, kalçaları vücuduma doğru sarsılıyor.

Ellerimin altındaki yumuşak kıvrımları cennet gibi hissettiriyor. Alıyorum, alıyorum, alıyorum.

O da benim coşkulu dil hareketlerime dil hareketleriyle karşılık veriyor. Ani bir hareketle ondan uzaklaşıyorum.

Kocaman yeşil gözleri şaşkınlıkla bana bakıyor.

İnlerim, ellerimle yüzünü tutarım ve deli gibi dudaklarımı dudaklarına bastırırım.

Kollarını boynuma doluyor, vücudunu benimkine yapıştırıyor.

Yemin ederim, bu hayatımın en heyecan verici öpücüğü.

Öpüşmemizi bitirdiğimde, o nefes nefese kalmış.

Nefesim kesildi, ama daha yeni başladım. Bu kadına daha çok ihtiyacım var.

Çenesini tutup başını kaldırıyorum, gözlerime bakmasını sağlıyorum. Yüzünde okuduğum yoğunluğun benim yüzüme de yansıdığını varsayıyorum. "Sertleşmiş durumdayım ve burada, yerde sana saldırmamak için kendimi zor tutuyorum.

burada, yerde sana saldırmamak için tüm gücümü kullanıyorum. Yani, bir uzlaşma sağlamamız gerekecek."

Kaşlarını çatıyor. "Dudaklarını tatmam lazım." "Az önce tattın."

"Diğer dudaklarını."

Dudaklarından duyulabilir bir ses çıkar.

"Bu çok fazla olabilir. Todd ile yaptığım anlaşma bu değil, ama yemin ederim, tadının nasıl olduğunu öğrenmeden buradan ayrılamam."

Bana, farlara yakalanmış bir geyik gibi bakıyor.

Ona doğru eğildim, ağızım kulak memesini okşuyordu. "Bu bizim küçük sırrımız olabilir." Teklifi, sanki bu odada sadece biz yokmuşuz gibi, alçak sesle mırıldandım.

"Evet." Tek kelime. Onun teslimiyeti. O kadar zayıf bir sesle çıkıyor ki, bu kadar yakın olmasaydım, duyamayacaktım.

Bu kadını sahiplenmek için çok çaresizim. O tek kelime, damarlarıma adrenalin enjekte etmekle aynı etkiyi yaratıyor.

"Çantayı ver," diyorum. O da bana uzatıyor.

Uzun konferans masasına doğru yürüdüm, onu oraya bıraktım ve ona geri döndüm.

"Arkanı dön."

Uzun bir sessizlikten sonra, söyleneni yapar.

"Ellerini cama koy."

Omzunun üzerinden bakıyor, kaşları çatılmış. "Aynı şeyi tekrarlamayı alışkanlık haline getirmedim."

O da itaat eder.

Elimi örgüsüne doladım, uzun kahverengi saç tellerini bileğime birkaç kez doladıktan sonra çektim.

Nefesini tutar.

Eğilip yanağımı onun yanağına dayarım. "Bir şeyi netleştirelim. Bu oyunu ya benim kurallarımla oynarız ya da hiç oynamayız. Anladın mı?"

Kız başını sallar.

"Lütfen konuş."

"Anladım."

Saçını bıraktım. "Aynı fikirdeyiz."

"Evet." Bir cevap beklemiyordum, ama onun hızlı öğrenen biri olması beni memnun etti.

Kendimi sırtına bastırıyorum, sikimi kalçalarının arasına sıkıştırıyorum, bana yaptıklarını hissetmesini sağlıyorum.

"Oh, Tanrım." Nefes nefese kaldı. "Çok sertleşmişsin." Sesinde titreme vardı. Heyecan mı? Endişe mi? İkisi de mi?

"Senin önümde yürüdüğünü gördüğünden beri böyleyim." Gözlerimi onun gözlerine dikiyorum. "Bu çekim karşılıklı mı?"

Ellerini pencereye koyar ve bana doğru itilir. "Sen hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamsın."

"Bu zor bir iş."

"Ciddiyim."

Düzensiz bir inilti çıkarırım.

Parmaklarım göğüslerinin kenarlarını okşadıktan sonra avuçlayıp okşadı. "Siktir, bunlar çok güzel."

Nefesini tuttu.

Parmağımı sütyeninin altına kaydırıp, parmak uçlarım meme ucunu okşayana kadar ilerletiyorum. *Kahretsin*. "Senin mükemmel olmayan bir yanın olduğunu sanmıyorum." Sert meme ucunu sıkıyorum.

O da çok hafif bir çığlık attı.

Dudaklarımı boynunun arkasına bastırıyorum.

Başını yana eğerek boynunu ortaya çıkarır. Davetini kabul eder ve boynunun yan tarafını yavaş öpücüklerle okşarım. Parmaklarım sert meme uçlarını daha ateşli bir şekilde okşarken öpücüklerim hızlanır ve sertleşir.

Elleri camdan aşağı kayıyor.

"Ellerini olduğu yerde tutmanı istiyorum." Tekrarlamak zorunda kalmam.

"Siktir, sert meme uçların muhteşem." Göğüslerini spermimle kaplamak için duyduğum arzu beni ele geçirir. Beni bu kadar çok arzulamasına ceza vermek için, parmaklarımla meme uçlarını sıkıştırırım ve ondan çaresiz hıçkırıklar koparırım.

"Benim için sırlıslık mı oldun?"

Serbest elim, ona çok yakışan şık elbisesinin eteğine ulaşana kadar yumuşak karnını okşar. Elimi elbisesinin altına kaydırırım

ve parmaklarım iç çamaşırının kasık kısmına dokunana kadar uyluklarının arasına kaydırıyorum. Yavaşça, klitorisinden deliğine kadar çıplak amını okşuyorum. "Sırılsıklamsın."

"Bu gezegendeki hiçbir kadın sana karşı koyamaz bence."

"Bebeğim, dünyadaki diğer kadınlar umurumda değil. Benim için önemli olan tek kişi sensin."

Kafası yana doğru dönüyor.

Bu açıdan bile, gözlerinde binlerce soru okunuyor.

"Sana yalan söylemiyorum."

Utangaç bir gülümsemeyle cevap

veriyor. "Gözlerini öne bak."

Söyleneni yapar, pencerenin yansımasında bakışlarımı tutar.

Dantelli külotunun dikişini kavradım. "Senin neyin var?" "Ben..."

buna nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyorum."

Yırt.

Gözleri tabak kadar büyür, ağzı açık kalır.

Uzun bir süre konuşamaz.

"Külotumu yırttın," diyor sesini bulduğunda.

"Başka nasıl dudaklarının tadına bakabilirim ki?"

Bir şey söylemek için ağzını açar. Sonra kapatır. Birkaç kez bunu yapar ve sonra vazgeçer.

Parçalanmış, ıslak külotunu burnuma götürüp baş döndürücü kokusunu içime çekiyorum.

"Sen tehlikelisin," diyor.

"Seninle ilgili her şey beni lanet bir hayvana dönüştürüyor." "Beni yakıp kül edeceksin."

"Seni boşaltmadan olmaz."

Titreyerek nefes verir.

Külotunu pantolonumun cebine koyuyorum.

Oyun zamanı.

Elimi elbisesinin altına kaydırıp etrafı yokluyorum. "Bir iniş pisti... Onaylıyorum."

Kıkırdar.

Kızın amını avuçlarım ve sıkarım. Kız nefesini tutar.

"Bu gece, bu amcık bana ait. Ve seni boşalttığımda, dudaklarından benim adımı duymak istiyorum."

"Aman Tanrım," diyor. "Dokunuşların aklımı başımdan alıyor." "Yarım yamalak işlere inanmam."

Parmağımı amının dudaklarının arasına kaydırıyorum. Ondan bir inilti yükseliyor.

Benim de içimden bir inilti dökülüyor.

Başını yana çevirir, yanağını pencereye dayar, sırtını kıvrır ve kıcını daha yükseğe kaldırır.

"Ne istiyorsun?" Sesim sert. "Daha fazlasını."

"Neyin daha fazlasını?"

"Dokunuşunun."

Memnuniyet göğsümü doldurur.

"Ama sana dokunuyorum."

"Daha fazlasını."

İsteğini yerine getiriyorum.

"Kliğin inanılmaz. Benim için sertçe boşalacak mısın?"

"Tanrım, evet." Sözler dudaklarından dökülüyor.

"Aferin kızım. Ödülünü hak ettin."

Klitorisine odaklanıyorum, baş döndürücü daireler çizerek üzerinde kayıyorum ve inlemeleri muhteşem.

"O kadar mı iyi?" Klitorisine bastırarak, tüm kanı orada tutuyorum.

"Oh, Tanrım, Hudson."

"Bunu, daha önce benim için yaptıklarına olan minnettarlığımı göstermenin bir yolu olarak düşün," diyorum. "Şimdi, benim elim sana yaptıklarına minnettarlığını gösterme sırası sende. Parmağımın üzerinde sürün, yaramaz kız."

Ve o da öyle yaptı.

Parmağıma karşı sallanıyor.

İlk başta yavaş, ama kısa sürede hızını artırır, kalçaları daha hızlı sallanır.
İleri geri.
İleri geri.
Sürtünüyor, sürtünüyor, sürtünüyor. "Aferin kızım. İşte böyle."
"Tanrım." Bacakları titriyor, elleri pencereden aşağı kayıyor.
Gözlerim aynada onun gözleriyle buluşur. "Sana ne demiştin?"
O, hatalarını düzeltir. "Sanki artık bedenimin kontrolü bende değilmiş gibi."
Dudaklarım kulak memesine dokunur. "Çünkü kontrolü ben ele aldım. Yine de, sana bir emir verdiğimde, itaat etmeni bekliyorum."
O, sarsıntılı bir hareketle başını sallar. Klitorisini daha hızlı ovuşturuyorum.
Alını cama düşer ve kalçalarını geriye doğru çıkarır.
Onu alay etmekle bile uğraşmıyorum. Ona ihtiyacı olanı veriyorum, tüm dikkatimi klitorisine odaklayarak.
Şimdi bir yaprak gibi titriyor.
"Kendini tutma." Elim belini sıkıca kavrar ve onu yerinde tutar. "Senin olanı al. Beni zevk için kullan." Sert sikimi ona daha kuvvetli bir şekilde sürterim.
Sikim o kadar sert ki betonu bile delebilir.
Vücudu sanki New York'ta deprem olmuş gibi titremeye başlar.
"Oh. Evet. Hudson. Tanrım. İsa..."
Bütün vücudu kaskatı kesilir ve sonra, çaresizce bir çığlık dudaklarından dökülür, parmaklarımın üzerinde titreyerek boşalır.
Başını göğsüme yaslar, gözleri benim bakışlarımı yakalar. Yeşil gözlerini kaplayan arzu perdesi çok tahrik edici.
Siktir.
Onun benim için bu kadar güzel bir şekilde orgazm olmasını tarif etmenin bir yolu yok.
Onun am suları ile ıslanan parmaklarımı ağızma götürüp yalayıp temizliyorum.

Hızlıca gözlerini kırptırır.
Göz kırpıyorum. "Senin tatlı sıvılarını bir damla bile boşa harcamam."
O düşük bir homurtu çıkarır. "Sözümün arkasındayım. Siz, Bay Kincaid, tehlikeli bir adamsınız."
"Keşke bilseydin."
Onu kollarımın arasında döndürerek vücuduma sıkıca bastırıyorum. Nefesini tutuyor.
"Tanrım, sen hala..."
Cümlesini bitirmesine izin vermedim.
Onun ağzını her şeyi kapsayan bir öpücükle kapattım, ona dilimde kendi tadını tatmaktan başka seçenek bırakmadım.
O, pantolonumun sert şişkinliğine kendini sürter ve ben yüksek sesle inlerim.
Yüzünü ellerimle kavrar, öpücüğü derinleştiririm.
Hayatımda hiç bir kadını bu kadar özenle öpmek önceliğim olmamıştı.
Elini aramıza sokup, sikimi okşuyor.
"Siktir, sen çok seksi bir şeysin," diyorum, öpüşmeyi keserek.
Dudakları tereddütlü bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Peki ya... sen?" O sarhoş edici utangaçlık, çok tahrik edici.
Sürpriz bir şekilde, Todd bu gece için bana tazminat teklif etti. Tartışmak aptallık olurdu. Brinley ile buraya geldiğimde bu kadar ileri gitmeyi planlamıyordum.
Lanet olsun.
Onun sahte adını kullanmak beni çok sinirlendiriyor.
Sadece tadına bakmak istedim. Ayrıca VIP Den, sert bir seks gecesi için uygun bir yer değil. Uzun bir kuraklığın ardından, içimdeki canavar öfkeleniyor.
"Zaten sınırları oldukça zorladık, melek." Gözleri tabak kadar büyüdü.
Yüzündeki ifadeye bakılırsa, sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi.
Daha önce, onun avucunun içi gibi bildiği kitaptan bahsederken de aynı şoklu ifadeyi takınmıştı, ama şimdi daha da çok korkmuştu.
"Ne?"

"Hiçbir şey," diye başını salladı.
Gözlerimi kısıyorum. "Buna inanmıyorum."
"Sadece..." Yine başını salladı. "Ne var?"
"Bir müşteriden takma ad almayı beklemiyordum."

Ah.

Onun diğer lanet müşterileri.

Bu hatırlatma, itfaiyeci hortumu ile kamp ateşini söndürmekle aynı etkiye sahip.

Bu kadının kim olduğunu unuttuğum için aptalım.

Onu üç saatliğine tuttum.

Bu bir randevu değil.

Ben sadece cüzdanı kabarık başka bir müşteri.

Bir şey söylemek için ağzını açıyor, ama telefonu çalıyor. "Şey... belki cevap vermeliyim. Todd olabilir."

Ağzım bükülür.

Kenara çekilirim.

"Kötü zamanlama için özür dilerim," diyor.

Yine o tuhaf öfke... Jackson Prairie'yi kasıp kavuran bir kasırga kadar yıkıcı bir öfkeyle içimde dönen, tanıdık olmayan bir kıskançlık sarmalı.

O, Todd'un kızlarından biri – farklı erkeklerle birlikte olmak için para alan bir eskort.

Muhtemelen bir sonraki müşterisini ayarlamak için arıyor. Kim bilir? Belki de bu gece için olabilir.

Sen onun hizmetleri için üç saatlik ücret ödedin. Ömür boyu değil.

"Todd'u bekletmek istemezsin," diyorum. "Hayır."

Abartılı bir şekilde elimi uzatıyorum. "Git hadi."

Elbisesi düzeltip saçlarını taradıktan sonra, topuklu ayakkabılarla koşarak çantasına doğru gitti.

Onun başka erkeklerle seviştiğini düşünmek, beni cinayet işlemeye itiyor.

Pişman olacağım bir şey yapmadan önce bu mantıksız öfkeyi bastırıyorum. Düşüncelerimin saçmalığına neredeyse gülmek üzereyim.

Aylarca cinsel perhiz yaptım ve bu kadın yüzünden aklımı kaçırmak üzereyim. Bir yabancı.

Bölüm 8

Angelica

Daha önce Queensboro Köprüsü'nü geçerken, gece manzarasını izleyecek kadar dikkatim dağılmıştı. Şimdi daireye geri dönerken, başka bir nedenden dolayı kafam karışık.

Hudson Kincaid.

Onunla yaşadığımız yaramaz karşılaşmayı kafamdan silip atamıyorum... Onu öpmenin ve tadını keşfetmenin heyecan verici duygusundan, bana yaptıklarına kadar...

Lanet olsun, o adamın parmakları ödül almayı hak ediyor.

Kendime not: Doğu Avrupalı estetisyene, benim kollarımı alırken ona her türlü küfürü ettiğim için özür dilemeliyim.

Hepsi kafamın içindeydi, ama yine de.

Todd, tüm kızlarının düzenli olarak epilasyon yaptırmasını istiyor, bu yüzden onun Arya adına aldığı Brezilya ağda randevusuna gittim. Epilasyon yaptırırken, genellikle tıraş olmayı tercih ederim. Naçizane fikrimce, ağda muhtemelen ruhsuz bir bakım Nazi'si tarafından icat edilmiştir. Her ağda şeridi koparıldığında işkence gibi geliyordu. Meğer bu bir lütufmuş. Ateşli müşterimin külotumda saklanan Chewbacca'yı görmekten hoşlanacağından emin değildim.

Her şey birdenbire durana kadar, akıllara durgunluk veren bir geceydi.

birde

nbire Arya'nın zil sesini duyduğumda, içimden küfrettim.

sona Yaşayan en seksi adam beni o kadar sert bir şekilde orgazma ulaştırmıştı

eren ki, yıldızlar gördüm

e

kada

r.

ama o anı bozmak zorundaydım. Garip hissettim ama başka seçeneğim yoktu. Kız kardeşime söz vermiştim. Benim dünyamda, sözüm altın değerindedir.

İkiz kardeşimle yer değiştirerek ip üzerinde yürüyormuş gibiydik ve bu yüzden onun yeni patronuna yalan söylüyorduk, bu yüzden riske girmek istemedim. Hudson'ın çantamı düşürdüğü masaya koşmam gerekiyordu. Telefonumu bulduğumda, arama sesli mesaja düşmüştü.

Arya bir mesaj attı.

Todd son gelişmeleri öğrenmek istiyordu.

Hızlı parmaklarımla kız kardeşimin mesajına cevap verdim. İşimi bitirince tüm dikkatimi Hudson'a verdim, ama beni Bymark Hotel'in kırk birinci katına çıkarıp yoldan çıkarmak isteyen cehennemden çıkmış gibi ateşli adamın yerini soğuk ve mesafeli bir adam almıştı. Ve sonra beni taksi durağına kadar geçirdi.

Kahretsin.

Apartmanımıza vardığımda, hala somurtuyordum, utanç duygusu hala başımın üzerinde dolaşıyordu. Asansörle dördüncü kata çıkarken diğer kiracılar bana birkaç kez yan bakışlar attılar, ama çok moralim bozuktuk, umursamadım.

Yaşadığımız köşe süitin kilidine anahtarımı soktuğumda, kapı açılır.

"Nasıl geçti?" Arya bana sorusunu ateşler gibi sorar.

"En azından içeri girebilir miyim?" Sesimden rahatsızlığımı anlaşıyor.

Kaşlarını çatar. "Mesajında her şeyin yolunda olduğunu yazmıştın. Bu tavır da ne?"

"Ben düz ayakkabı giyerim. Sen topuklu giymeyi tercih edersin. Ayaklarım çok ağrıyor." Bu kısmen yalan. Huysuzluğumun çok daha fazla nedeni var, ama bu konuyu açmak istemiyorum. Henüz değil.

"Üzgünüm. İçeri gel." Heyecandan neredeyse titriyor. "Neden gidip üstünü değiştirip bana her şeyi anlatmıyorsun?" Yorgun olduğumu söylemek ve yarına kadar beklememizi önermek için ağzımı açıyorum, ama o beni anlıyor. "Todd ararsa ya da mesaj atarsa, bana her şeyi ayrıntılı olarak anlatmalısın."

Derin bir nefes alıyorum.

Kız kardeşimle kanepede buluşmadan önce yatak odama girip geceliğimi giyiyorum. O pijamalarıyla oturuyor – şort ve tişört. Makyajımı temizlemek için zaman ayırırsam, kesin sinirlenir. En iyisi şimdi halletmek.

Bacaklarını altına kısıtırıp, rahat olana kadar minder üzerinde kığını sallıyor. Yanındaki yeri tıklatıyor. "Hadi, otur."

Onun yanına oturdum. "Ee?"

"Bymark Oteli muhteşem ve çok güzel dekore edilmiş..."

"Cidden mi?" Dudaklarını büzüyor. "Eskort olarak ilk işimiz ve sen dekor hakkında konuşuyorsun? Müşteri neydi? Nasıl biriydi? Uzun mu? Kısa mı? Sıkıcı mı? Zengin ve ünlü biriyle tanıştın mı? Detaylar. Detayları istiyorum."

"Söylemeye gerek yok, etkinlikteki çoğu insan zengindi ya da ultra zengindi."

Kız başını salladı.

"Müşteriye gelince, sıkıcı bir yanı yoktu. Plastik cerrahından kesinlikle daha yakışıklıydı. Ve çok daha gençti."

"Oh, yakışıklı, zengin bir pilot. Todd sonunda bana bir fotoğraf gönderdi, ama ilk müşterimizin gerçekte de bu kadar seksi olduğunu duyduğuma sevindim."

"Sanırım yirmili yaşlarının sonlarında."

"Başka ne var? Etkinlik hakkında daha fazla bilgi ver." Ona önemli noktaları anlatıyorum.

O da hayranlık dolu sesler çıkarır.

CEO'nun karısı ve benim, neredeyse ezbere bildiğim bir fantastik romantizm romanına olan ortak hayranlığımızdan bahsetmiyorum. Kız kardeşim kitaplardan çok dizi ve filmleri tercih ediyor, bir filmi bitirecek kadar uzun süre oturup kalamasa da. Yayınlanan tüm fantastik romantizm kitapları arasında Isobel Wolfe, *The Court Games*'e takıntılı. Akıl almaz bir şey. Arya'ya, güçlü bir adamın suç ortağı olmanın verdiği coşkuyu da anlatmıyorum. Hudson'ın övgülerinden ne kadar heyecanlandığımı da söylemiyorum. Benim gibi küçük bir adam, bir mogulun anlaşma yapmasına yardım etti. Vay canına. Hâlâ inanamıyorum.

"Bu, şimdiye kadar yaptığım en kolay ve en kazançlı üç saatlik işti," diyor. "Düşünsene, bacaklarını açman, dört ayak üstüne çökmen ya da kimseye oral seks yapman gerekmedi. Üstelik bir kurbağayı öpmek zorunda bile kalmadın."

"Hayır, ama bir prens beni öptü..."

"İyi geceler öpücüğü mü? Ne kadar tatlı ve centilmence..."

"Sözümü bitirmeme izin vermedin." Vücudumu ona doğru çeviriyorum. "Hudson beni o kadar derin öptü ki, sanki parmağımı elektrik prizine sokmuşum gibi vücudum cızırdadı."

Kız kardeşimin yeşil gözleri büyüdü ve şoktan ağzı açık kaldı.

Konuşmaya devam ettim. "Tabii ki, çok fazla erkek öpmedim, ama bu geceki ateşli öpücüğü geçebilecek bir erkek olduğunu sanmıyorum." Bir anı aklıma gelince başımı salladım. "O kadar ateşliydi ki, nefesim kesilecek sandım."

Arya bana şaşkın şaşkın bakıyor.

Onu suçlamıyorum. Hâlâ Hudson'ın büyüünün etkisindeyim.

Bu yaramaz karşılaşmayı sır olarak saklamam gerekiyordu, ama kimseye anlatmazsam patlayacağım. Arya'nın onun randevusu olması gerektiği de cabası...

Kahretsin.

O tüyler ürpertici öpücüğün alıcısı benim ikizim olmalıydı, ben değil.

Bu düşünceyle kıskançlık karnımda kıvrılıyor.

Arya her zaman partilerin neşe kaynağı olmuştur. İkizim erkekleri büyüleyip, en yakışıklı erkekleri sadece göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle parmağına dolarken, ben kenardan izlemeyi tercih ederim. Ergenlik çağımızdan beri böyleydi. Tamamen aynı yüze sahip olsak da, aynı odada olduğumuzda kardeşim parlar, ben ise gölgede kalırım. Bu gece ikimiz dışarı çıksaydık, Hudson muhtemelen beni hiç fark etmezdi...

Benim neyim var böyle?

Hudson potansiyel bir erkek arkadaş değil.

O, koluna takılmam için para ödeyen bir müşteridir.

Hikayenin sonu.

"Vay canına." Kız kardeşim beni gerçeğe döndürüyor.

Ben ruhumu dökmeye devam ediyorum. "Ayrıca, otelin kırk birinci katında bulunan ve üyesi olduğu özel bir iş kulübünü gezdirdi ve orada parmaklarıyla beni orgazma ulaştırarak dünyamı alt üst etti."

Arya'nın başı geriye doğru eğilir. Ne diyorum ben? Bütün vücudu sarsılır. Çizgi film karakterlerinin şaşkın ifadesine benzeyen abartılı beyaz gözlerle.

Çığlık atar. "Ne?"

"Yemin ederim, hayatımın en heyecan verici öpücüğü ve deneyimiydi. Vücudum, orgazm sonrası zevk dalgalarından titriyordu."

Göz

kırp.

Göz

kırp.

Göz

kırp.

"New York'un 41. katındaki şık bir otelden ayaklarımın dibinde uzanan New York'u hayranlıkla seyretmekten, *Fifty Shades of Grey 2.0'da* başrol oynamaya nasıl geldiğimi hiç bilmiyorum."

"Hudson seninle yatmak mı istedi?"

Kız kardeşim, her zaman önemli olanı ön planda tutar.

Yanaklarım alev aldı.

"Çünkü bu ekstra bir şey." Parmağıyla çenesine dokundu. "Acaba sen bir... olduğunda ekstra ücret alınıyor mu?"

"Ben eskort *değilim*, sen eskortsun. Ve ikimizin de kararlaştırdığı gibi, bu senin için geçici bir iş."

"Evet, evet, evet." Beni başından savar. "Burada gerçekten önemli olan şeyden bahsedelim."

"Çünkü şimdiye kadar söylediğim her şey önemli değil mi?"

"Önemli, ama burada çok önemli bir şey var." "Nedir o?"

"Eskortlar, müşterinin her isteğini yerine getirmek için para alırlar, sadece kol süsü olsan bile. Ve zevk söz konusuysa, bu *tek yönlüdür*. Todd..."

Kolunu tutuyorum, parmaklarımı etine batırıyorum.

"Ah!"

"Üzgünüm. Canını yakmak istemedim." Kolunu bıraktım. "Todd'a söyleyemezsin."

Acıyan yeri ovuşturur. "Tanrım, hayatının orgazmını yaşayan biri için, çok daha yumuşak başlı olacağını düşünürdüm."

Gözlerimi devirdim. "Hudson'ın başının belaya girmesini istemiyorum. Kendimizi kaptırdık... ama sonra ben panikleyince her şey suya düştü."

"Ne demek istiyorsun?"

Sanki omuzlarımda dünyanın yükünü taşıyormuşum gibi uzun bir nefes veriyorum. Şu anda kesinlikle öyle hissediyorum.

"Anlat bana."

"O, *melek* lakabını kullandı ve ben çok korktum. Bir an için, kimliğimi açığa çıkardığımı sandım. Sonra sen aradın ve bu, havayı bozdu."

"Bunun tuhaf ve biraz fazla gerçekçi olduğunu kabul ediyorum."

"Dikkatimi tekrar ona verdiğimde, artık aynı adam değildi."

"Ha?"

"Yüzündeki ifadeyi görmeliydin. Beni buz gibi bir bakışla süzüyordu. Her şey onun çok kızgın olduğunu gösteriyordu. Çok korkutucuydu. Akşamı kısa kesmeyi önerdiğinde, sesi kararlıydı. Bedenimden yırttığı külotu ona istemek için cesaretimi toplayamadım. Zaten mahvolduğu için bir işe yaramazdı."

"Şaka mı yapıyorsun?"

Kafamı sallıyorum. "Ben editörüm. Yazar değilim. Böyle abartılı bir hikaye uydurmam imkansız." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Tanrı Hudson Kincaid'i yaratırken keyfi yerindeymiş. Seksi Teksas aksanından bahsetmeye bile gerek yok."

Neden kalbim bu kadar acı verici bir şekilde sıkışıyor?

"Tanrım, Ange, bu masallarda anlatılan türden bir şey... Çalışan bir kız müşterisine aşık oluyor."

"Son dakika haberi! Sen ve ben" – ikimizin arasında parmağımı sallıyorum – "bir kabus yaşıyoruz. Bu yüzden bu gece *Pretty Woman*'ı oynamak zorunda kaldım. İstedğim için değil."

O alkışladı. "Ne kadar mükemmel bir benzetme." "Ha? Neden bahsediyorsun?"

Dudakları geniş bir gülümsemeye bükülür. Ellerimi ellerine alır. "Önce senin tarafını dinlemek istedim..."

"Oh, hayır. Hudson Todd'a şikayet mi etti? Seni... bizi... belaya mı soktum? Ödememizi alamayacak mıyız? Yasadışı derecede yakışıklı bir adamın parmaklamasına izin vererek her şeyi mahvettim mi? Ödeme yapma kuralını tamamen çiğnedim. Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin."

"Sakin ol."

"Çok, çok üzgünüm. Bana nasıl davranmam gerektiğini söylemiştin, ama Hudson gibi bir adamla hiç tanışmamıştım. Bana nasıl baktığını görmeliydin. Hiçbir erkek bana öyle bakmamıştı. Hatta sallanan popomu bile seviyor."

"Tanrıya şükür ve hallelujah, adam senin sallanan poponu seviyor. Vücut şekillendiricinin havayı bozardı."

"Buna itiraz etmeyeceğim." "Söyle."

Parmaklarıyla işaret etti. "Ne söyleyeyim?"

"Haklıydım."

"Çocuk gibi davranmayı bırak."

Başını yana çevirip iki parmağını kulağının yanına koyarak başını eğdi.

"Tamam." Gözlerimi devirdim. "Haklıydın."

"Bu gece seksi, sallanan popon fazla mesai yaptı." "Bu ne demek şimdi?"

"Bu gece iki kez ödeme aldık."

"Ha?"

"Bay Kincaid bu gece için sana ödeme yapacak."

"Ama faturayı Todd'un ödeyeceğini sanıyordum."

"Ödeyecek. Bu yüzden bu gece iki kez ödeme aldık dedim." "Ciddi misin?"

Kız başını sallar.

"Bu harika." "Ama

dahası var." "Daha

fazla para mı?"

"Todd, yarın müşterinin ikramı olarak büyük bir ikramiye alacağımı bildiren bir mesaj attı. Bay Kincaid, gecenin gidişatından *son derece* memnun kaldı."

İnanamıyorum. "Gerçekten mi?"

O, dudaklarında bilge bir gülümsemeyle başını sallar. "Daha fazlası var."

"Daha fazla para mı?"

"Öyle de denebilir." Yüzünde geniş bir gülümseme belirir. "Bay Kincaid bizi ayırttı... Aslında seni, çünkü benim vajinam hala —bütün hafta boyunca."

"Ne?"

"Yalan değil. Seni önümüzdeki yedi gün için ayırttı ve yarın Todd'un ofisine gidip haftalık ücreti peşin ödeyecek. Todd, kol süsü kızlarının aynı müşteriler tarafından ayırılmasının nadir olduğunu, arka arkaya ayırılmasının ise daha da nadir olduğunu, peşin ödemenin ise hiç olmadığını söylüyor. Yani bu, ajansı için çok önemli bir olay. Tebrikler kardeşim."

Öldüm ben.

Bölüm 9

Angelica

Hudson'ın kapalı göz kapaklarımın arkasında parıldayan muhteşem yüzü, beni huzursuz uykumdan uyandırır.

Bir sarsıntıyla gözlerim açılır.

Sanki çarşaflarım alev almış gibi, onları vücudumdan atıp dik oturuyorum.

Hay aksi.

Rüya o kadar gerçekçiydi ki.

"Bana karşı çok sert olacaksın, melek."

Tanrım, bu adam beni çok etkiliyor.

Komodinin üzerindeki saati kontrol ediyorum.

Sabahın ikisi mi?

Biraz dinlenmezsem kendimi berbat hissedeceğim.

Yatağa uzanıp, gözlerimi kapatmadan önce yan dönerek yatıyorum.

Her derin nefes alışımda, kendimi tekrar uykuya dalmaya ikna ediyorum.

Vücudum beni yüzüstü bırakarak uyanık kalıyor.

Tahrik hissi içimi kaplıyor, vücudumdaki her hücreyi ateşliyor.

O odada bile değil, ama sanki benimle yatakta yatıyormuş gibi tahrik olmuş durumdayım.

Yanmadan önce kendime bir şeyler yapmam lazım.

Yataktan kalkıp çekmecemden oyuncak aramayı bir kenara bırakıyorum. Bunun yerine sırt üstü dönüp geceliğimi kaldırıyorum ve ıslak ve ağrıyan amıma iki parmağımı sokuyorum. Geleneklere aykırı olarak iç çamaşırı giymiyorum. İyi bir kızı kötü yapan Hudson Kincaid'i suçluyorum.

O kadar ıslakım ki, bu çok saçma.

Gözlerimi sıkıca kapatıp Hudson'ın bana nasıl dokunduğunu hatırlamaya çalışıyorum.

Aynı şey değil, ama bu orgazmımı kovalarken kendimi tatmin etmemi engellemiyor.

Hudson'ın ereksiyonunun kıcıma bastırıldığı hissini hatırlayarak amımı okşuyorum, dolaşan parmaklarımın onun parmakları olduğunu hayal ediyorum.

Rekor sürede, tanıdık bir heyecan içimde kabarıyor.

Tanrım.

Klitorisimi parmaklarımın arasında sıkıştırıp, iki parmağımla kendimi sikerek, Teksas aksanı ve okyanus mavisi gözleri olan, öldürücü derecede yakışıklı adamı düşünürken, elimde boşalıyorum.

O kadar şiddetli boşalıyorum ki, çığlığımı bastırmak için alt dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum.

Aman Tanrım.

Birkaç uzun dakika boyunca, orgazm sonrası muhteşem bir hazın tadını çıkarıyorum.

Vücudum tatminle titriyor olsa da, orgazmım Hudson'ın bana yaşattığı kadar sarsıcı değildi, ama yine de aklımı başımdan alacak kadar heyecan vericiydi.

Yarın Hudson'la ne olacağını bilmiyorum, ama dün gecenin tekrarı olur diye dua ediyorum.

Kahretsin.

İlk müşteriye bağımlı hale gelmiş olabilirim.

Bölüm 10

Angelica

Erken kalkan biriyim ve iç saatim beni asla yanıltmaz.

Ta ki bu sabaha kadar.

Uykuda kayboldum.

Endişelenen Arya, saat dokuzda beni uyandırdı. Yarı uykulu halde yatak odasına dönerken beni yatakta denizyıldızı gibi baygın halde bulmuştu. Beni uyandırmak için sertçe sallaması gerekti.

Bunu yapıp saatin kaç olduğunu söylediğinde, çok korktum.

Hayatımın en iyi uykusu için Hudson'ı suçluyorum.

Gece yarısı yaşadığım mutluluk verici orgazmdan sonra, karanlıkta uzandım.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca, yaramaz karşılaşmamın her dakikasını yeniden yaşayarak, her şey karanlığa gömülene kadar. Sanırım arka arkaya çok fazla güçlü orgazm yaşamak beni bayılttı.

Tamamen dinlenmiş olmama rağmen, deli gibi stresliyim.

Öğle yemeğine çıkmadan önce, düzenlediğim bir metinden beş bin kelimeyi bitirmeyi planlamıştım. Duşa girip giyinip Manhattan'a gitmeden önce e-postalarımı bakacak zaman bile zar zor buldum. Haftalarca şehre gelmeden geçirebilirim, ama şimdi iki gün üst üste buradayım. Tek fark, bugün önceden ödenmiş şoförlü araçların olmaması. Parasız bir kız gibi metroyla gitmek zorunda kaldım.

Durağıma vardığımda, metrodan aceleyle çıktım.

Öğle yemeği yiyeceğim adresi iki kez kontrol ettikten sonra, randevuma yetişmek için acele eden New Yorkluların arasından geçerek koşuyorum. Buluşacağım kişi ve öğle yemeği için seçtiğimiz lüks otel göz önüne alındığında, giyimime daha fazla özen göstermem gerekiyordu.

ekstra zaman harcadım. Bu yüzden şimdi acele ediyorum.

Pompadour Otel'i'ne vardığımda nefes nefese ve ter içindeyim.

Spor yapmaya başlamalısın.

Ama yaparsan, sallanan poponu kaybedersin.

Omuzlarımin üzerinde oturan melek ve şeytan tartışırken, ben deli gibi sırtıyorum.

Ne kadar parasız olduğumu düşünürsek, spor salonu üyeliği söz konusu bile olamaz. Sallanan popomun yakın zamanda sıkışması tehlikesi yok.

Ve işte böylece, yine Hudson'ı düşünmeye başlıyorum. Bunu yapmayı bırakmalıyım.

Onun düşüncelerimi ele geçirmesine izin veremem.

Bizim için bir gelecek yok. Sadece o bir müşteri olduğu için değil, aynı zamanda tamamen zıt iki dünyadan geldiğimiz için. Wolfe'lara yardım edebilmem şanslı bir tesadüftü, ama bir milyardere sunabileceğim hiçbir şeyim yok.

Lobide bir yer arar ve ayakkabılarımlı değiştirmek için oturacak bir yer bulurum.

New York metrosunda topuklu ayakkabılarla dolaşabilen kadınları hayranlıkla izliyorum, ben onlardan biri değilim. Bütçeye uygun topuklu ayakkabılarımlı giydikten sonra, restorana doğru koşmadan önce aynada son bir kez görüntümü kontrol ediyorum.

Maître d'hôtel ile check-in yaparken telefonum çalıyor.

Kahretsin.

Mesajı kontrol etmek için izin isteyip masadan kalkıyorum.

GRACE

Yukarı bak. Buradayım.

Baktım.

Şık restoranın ortasında duran uzun boylu esmer kadın, deli gibi bana el sallıyor, dudaklarında saçma bir gülümseme var.

Geniş bir gülümsemeyle karşılık verip, daha ölçülü bir el sallama ile cevap veriyorum.

Maître d' omzunun üzerinden bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

Daha fazla laf kalabalığı yapmadan beni içeri davet ediyor. Ona teşekkür ettikten sonra Grace'in masasına koşuyorum.

Grace bana doğru adım atıyor ve beni kucaklayarak bir yandan diğer yana sallıyor.

Bu kadın en iyi kucaklamaları yapıyor.

"Harika görünüyorsun," der, kucaklaşmamızı sonlandırarak.

"Teşekkür ederim."

"Cidden Angelica, bana *benim gibi* esmer olduğunu söylemeseydin, seni asla tanıyamazdım. Bu değişikliğe ne sebep oldu?" Cevap vermek üzereyim, ama o konuşmaya devam ediyor. "Tatlım, senin gibi güzel, doğal sarı saçlara sahip olsaydım, asla, ama asla, milyon yıl geçse bile altın rengi buklelerimi boyamazdım. Tabii, çok para söz konusu olmasaydı." Kahkahayı patlatıyor.

Ben gülmüyorum.

Ne kadar isabetli bir yorum yaptığının farkında değil. "Değişim iyidir," diyorum gülümseyerek.

"Harika bir tavır," diyor. "Bu arada, elbiseni çok beğendim."

İndirim mağazasının indirim reyonunda bulduğum pembe çiçekli bir elbise seçtim.

Evet, o kadar parasızım.

"Teşekkürler. Sen de çok şık görünüyorsun."

"Otur," diyor.

Oturuyorum.

Masayı dolaşıp karşımda oturur, yüzünde hala o saçma sırıtış vardır.

Onun coşkusu bulaşıcı.

Melanie Heywood takma adıyla yazan 31 yaşındaki Grace Halcyon, başarılı bir bağımsız yayıncıdır. Birkaç yıl önce hayallerinden vazgeçmek üzere olduğunu ve benim kadar parasız olduğunu asla tahmin edemezsiniz.

Hayatı büyük ölçüde değişti.

Benimki de değişti, ama daha kötüye.

"Şu anki hikayeme o kadar dalmıştım ki kahvaltı yapmaya vaktim olmadı. Açlıktan ölüyorum," diyor Grace. "Hadi sipariş verelim."

"Ben de açlıktan ölüyorum."

Menüyü alır ve manikürlü parmağıyla bir yemeği işaret eder. "Vejetaryen olmasam da, günün spesiyali olan Italian Fix beni çağırıyor."

Malzemelere bir bakış attım ve ağzım sulandı.

Kahverengi gözlerine bakıyorum. "Kulağa lezzetli geliyor. Ben de aynısından alayım." "Emin misin?"

"Eminim."

Bana gözlerini kısarak bakar. "Öğle yemeği benden olduğu için mi böyle diyorsun?"

Kısmen öyle.

Genelde telaşlı biri değilimdir, ama başka biri, benim geçinemeyecek kadar pahalı bir restoranda yemek ısmarlarken, ona karşı diva gibi davranmam. "Dalga mı geçiyorsun? Güneşte kurutulmuş domates, enginar, tatlı kavrulmuş biber, roka ve eritilmiş keskin provolone peyniri ciabatta ekmeği üzerinde mi? Beni ikna etmene gerek yok."

O da memnun görünerek başını sallar. "Yanında patates kızartması ve tatlı patates kızartması da ister misin?"

Truffle yağı gezdirilmiş patates kızartmasının tadını çıkarmama izin verecek bu kadın için sana şükürler olsun, Yüce Tanrım.

"Benim dilimden konuşuyorsun," diyorum. O gülüyor.

O, garsonun dikkatini çeker ve garson masamıza koşar. Siparişimizi alır ve hızla uzaklaşır.

Masaya eğildim. "Kocan nasıl?"

"Hayal gibi. Sevgi dolu. Mükemmel. Bir yıl geçti ve hala balayı dönemindeyiz." Elleriyle ağzını kapatır. "Birbirimizden ellerimizi çekemiyoruz. Bu, yazdığım veya okuduğum tüm aşk romanlarından daha güzel."

Şanslı kaltak.

Onu bu kadar sevmeseydim ve o kadar inanılmaz bir insan olmasaydı, ondan nefret ederdim.

Elimi tuttu. "Kırık plak gibi tekrarlıyorum, biliyorum, ama sen olmasaydın *The Court Games* asla gün yüzüne çıkmazdı ve ben de seni bu beş yıldızlı restoranda öğle yemeğine davet etme lüksüne asla sahip olamazdım."

"Sana sadece doğru yönde bir itici güç verdim."

Biraz ikna etmek gerekti, ama Grace benim tavsiyemi dinledi ve destansı hikayesini dört bölüme ayırdı. Ayrıca, birinin eserini onaylamasını beklemek yerine kendi başına yayınlaması için onu ikna ettim.

Grace Halcyon için yıldızlar hizaya girmişti.

Serisinin ikinci bölümünü yayınladıktan birkaç ay sonra, tüm sosyal medya platformlarında göz alıcı bir takipçi kitlesine sahip olan etkili bir kitap içeriği yaratıcısı, ona hayatını değiştiren parlak bir eleştiri yazdı. *The Court Games* serisinin dört kitabı da New York Times Bestseller listesine girdi ve şu anda her kitap için yetmiş binden fazla eleştiri bulunuyor.

Başarılı olduğunda, borcunu fazlasıyla ödedi. Arya ve benim dolandırıldıktan sonra evsiz kalmamamızın tek nedeni budur. Grace'in cömertliği sayesinde, dört aylık kirayı biriktirebildim. Ne yazık ki, o para artık yok.

Kafasını sallıyor. "Hayır, sen benim hayatımı değiştirdin." Keşke benim ve kız kardeşimin hayatını değiştirecek böyle bir süper gücüm olsaydı. "Sadece kariyerimi değil, senin sayende kalbimi çalan adamla da tanıştım."

En azından birimiz hayalindeki hayatı yaşıyor.

"Senin sonsuza dek mutlu olmanda küçük bir rol oynamış olmaktan onur duyuyorum."

"Daha çok büyük bir rol," diyor gülümseyerek. Ben de gülümsüyorum.

Grace internette patlama yaptıktan sonra, en iyi kitap tanıtımcılarından biri onunla iletişime geçmesi çok uzun sürmedi. Yerel bir bağımsız kitapçıda kitap imzalaması yaparken, hayatının aşkıyla tanıştı. Kevin Halcyon, 34 yaşında, eski bir Wall Street brokeri, dövmeli bir berber, yeğenini kitap imza gününe eşlik etmek için gelmişti ve gözleri Grace'in gözleriyle buluştu. Orada biraz daha kaldı ve kitap imza gününden sonra Grace'i tatlı yemeye davet etti. Gerisi tarih oldu.

Garsonumuz, lezzetli yemeklerle dolu tabaklarla dolu kollarını ağırlaştırarak geri döndü.

Ağzım sulanıyor ve midem sevinçten dans ediyor. Porsiyonları paylaştırmaya o kadar alışkınım ki, bu benim için büyük bir zevk.

"*Afiyet olsun!*" diyor Grace.

"*Afiyet olsun!*"

Sandviçi ısırdığımda inledim.

"Değil mi?" diyor Grace, ağzı yemekle dolu halde. "Harika."

Birkaç uzun dakika boyunca, lezzetli sandviçlerimizi yemeye o kadar meşgulüz ki konuşacak vaktimiz yok. Lezzetli sandviçimin ilk yarısını bitirdiğimde, karnım tıka basa dolmuş. Şu anda karnım çok mutlu.

"Çok önemli bir geç kahvaltı toplantım vardı," diyor ve aioli sosuna batırdığı *patates* kızartmasını ağzına atıyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Paylaşabileceğin bir şey var mı?" Masaya doğru eğiliyor.

Gözleri sola, sonra sağa kayıyor, sonra benimkilere sabitleniyor. "Bunu sır olarak saklamalısın."

"Önemli bir haber gibi geliyor."

"Öyle," diyor.

"Bu sabah kiminle karşılaştığımı asla tahmin edemezsin." "Muhtemelen edemem."

"*The Court Games*'in büyük hayranı olan kişiyi asla tahmin edemezsin." Ben birini tanıyorum...

Olamaz. "Kim?"

"LoboMAX."

Ağzım açık kalır.

"Henüz ön görüşmeler aşamasında, ama bu tür anlaşmalarda aracılık yapan CEO'nun eşiyle görüştüm. Bu arada, o dünyadaki en sevimli insan. Çok cana yakın." *Evet, öyle.* "Her halükarda, diziyi küçük ekrana uyarlamanın olasılığını araştırmak istiyor."

"Aman Tanrım."

"Biliyorum. Kevin'ı arayıp bu iyi haberi paylaştım, ama o benim onunla dalga geçtiğimi sandı. Şaka yapmadığımı ikna edebildiğimde, çılgına döndü."

Isobel Wolfe, *The Court Games* hakkında coşkuyla konuşmaya başladığında, heyecanlı bir çocuk gibi zıplamaya başlamak için kendimi zor tuttum. Grace'e bu müthiş haberi paylaşabilmek için bugünkü öğle yemeğini iple çekiyordum. Isobel'in bu kitaba bu kadar tutkulu olması hiç de şaşırtıcı değildi. Grace'e dün geceki etkinliği anlatmak üzereydim ki, birden aklıma geldi.

geceki olayı anlatmak üzereydim ki, aklıma bir şey geldi. LoboMAX'ın CEO'su ve eşiyle aynı odada neden bulunduğumu açıklamam gerekecekti.

Hayır. Bu konuyu
açmayacağım. "Bu delilik,
Grace."

"Bu tamamen gerçek dışı," diyor. "Henüz sözleşmeyi imzalamadığım için fazla heyecanlanmamalıyız..."

"Eğer ciddi olmasalardı, sana yaklaşmazlardı."

O da başını sallar. "Ben de kendime öyle söylüyorum. Her neyse, Kevin az önce indi. Orlando'da üç günlük berberler kongresinden yeni döndü. Dükkânı çalışanları idare ediyor, o yüzden havaalanından direkt oraya gitmek yerine buraya uğrayacak. Umarım sorun olmaz?"

"Ne kadar kalabalık olursak o kadar iyi."

"Sen çok iyi birisin. Kevin'ı çok özledim. Ve o da beni tebrik etmek için bu akşama kadar beklemek istemiyor. Günü atlatabilmek için biraz şekerlemeye ihtiyacı olduğunu söylüyor. O şekerim ben." Kıkırdar.

Dediğim gibi, şanslı kaltak.

"Ah, sana söylemeyi unuttum." Elini kaldırdı. "Isobel dün geceki lansman partisinde benim cheerleader'larımdan biriyle tanıştı." İki elini kalbine koydu. "Tanrım, okuyucularımla seviyorum. Bu iyi kalpli insan ve Isobel benim kitabım sayesinde kaynaştılar ve kitap hakkında konuşup durdular. Düşünebiliyor musun?"

Havaya yumruğumu kaldırıp "*O benim. İyi Samiriyeli benim*" diye bağırarak için can atıyorum. Ama yapmıyorum. "Evet, hayal edebiliyorum. Yazdığın her kelimeyi sevinçle yutan binlerce sadık hayranın var."

O tek omzunu silkiyor. "Evet, ben şanslıyım."

"Öyle, ayrıca sen harika bir hikaye anlatıcısı ve yetenekli bir yazarsın. Bu hikaye anlatılmalıydı."

O sıcak bir gülümsemeyle yanıt veriyor.

Bir şey söylemek üzereydi, ama ağzı açık kaldı, gözleri fal taşı gibi açıldı ve bakışları başımın üstünden geçip gitti. "Vay canına, ne seksi."

Grace'in dikkatini çeken şeyin veya kişinin ne olduğunu görmek için arkama dönme fırsatım olmadı.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim, ama sanırım öğle yemeği randevunuzu tanıyorum," diyor derin, dumanlı bir ses, seksi bir Teksas aksanıyla.

Başımı hızla çeviriyorum.

Orada duran Hudson'ın görüntüsü, top atışı kadar güçlü bir etkiyle bana çarpar ve neredeyse sandalyemden düşürür. Kalbim düzensiz, kesik kesik atmaya başlar ve etrafımızdaki gürültü, sağır edici bir sessizliğe dönüşür.

Hayır, hayır, hayır.

Bu olamaz.

Tanrım, bana bunu nasıl yaparsın?

Dün gece bana sınırsız zevk veren adam, güçlü elini omzuma koyar.

"Seni bu kadar çabuk göreceğimi beklemiyordum," diyor. Ben de öyle.

Koltuğumda dönerek ona bakıyorum.

Onun muhteşem güzelliği beni bir anlığına kör ediyor, ama tehlikeli durumumu hatırlıyorum.

Zoraki bir gülümseme takındım. "Oh, merhaba.

Selam." Bakışları Grace'e kayıyor, sonra tekrar bana dönüyor.

Şu anda o kadar korkmuş durumdayım ki, dilim tutuldu.

İki dünyam benim iznim olmadan çarpışıyor. Bu, muhteşem bir tren kazasına dönüşebilir.

"Ben Hudson Kincaid." O uzatıyor bir elini uzattı öğle yemeği öğle yemeği arkadaşşıma.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Bay Kincaid. Ben Grace Halcyon."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Grace."

El sıkışır ve bu benim utanç duygumu daha da derinleştirir.

"Sen onun şanslı müşterilerinden biri olmalısın," diyor Grace omzumun üzerinden.

Koltuğumda dönerek tatlı patates kızartmalarından bir avuç alıp ağzıma tıktırdım.

Hudson'ın bakışlarının kafamın tepesinde bir delik açtığını hissediyorum. Daha iştahla çiğniyorum.

"Evet... Öyleyim." Bu adam aşırı bir özgüven yayıyor, ama ses tonunda bir parça belirsizlik var.

Tanrım, bu iş gittikçe karmaşıklaşıyor.

"Ben de," diyor Grace. "İki buçuk yıldır benim en güvendiğim kişi o."

"Gerçekten mi?" Hudson'ın sesindeki şok açıkça belli.

Tanrım, bu adam benim her iki cinsiyete de ilgi duyan bir eskort olduğumu düşünüyor. Şakaklarımda acı verici bir migren başlıyor.

"Gerçekten." Grace neye evet dediğinin farkında değil. "O en iyisi değil mi?"

Gözlerim uzaklara bakarak bir çıkış arıyor.

Olimpik bir sprinter gibi buradan kaçarsam, belki yüzümü kurtarabilirim.

"Katılıyorum," diyor Hudson, "o gerçekten harika." Omzumdaki elini sıkılaştırıyor.

İçimden irkiliyorum. Acıdan değil, hayatımın saçmalığından dolayı.

"Daha ucuz fiyatlar sunan profesyoneller bulabilirsiniz, ama onun mesleğine bu kadar bağlı olan birini *asla, ama* asla bulamazsınız."

Lütfen Grace, dur. Mezarımı kazıyorsun.

"Öyle mi?" Hudson'ın sorusu şaşkınlık ya da şokla dolu. Grace başını sallar. "Bunu garanti edebilirim."

Bu rahatsız edici ve aşağılayıcı hale gelen durumu katlanmaktansa, mutfağa gidip kafamı mutfak personelinin patates kızartması pişirmek için kullandığı yağa daldırmak benim için daha kolay olurdu.

"Onun hizmetlerini, ben..." Grace'in yüzündeki ifade değişir. Ayağa fırlar. "Özür dilerim," der, sesi heyecanlıdır. "Kocam aradı. Hemen dönerim."

Bunun üzerine koşarak uzaklaşır.

Gözlerimi kapatıp, Tanrı'ya ve yukarıdaki tüm azizlere bana bir dilek hakkı versinler diye dua ediyorum.

Lütfen Hudson Kincaid'i ortadan kaldırın.

Lütfen, lütfen, lütfen.

"İstediğin kadar rol yap, ama ben hala buradayım," der.

Görselleştirmeye ilgili tüm bu saçmalıkların zirva olduğunu biliyordum. Omzuma dokunur.

Gerçekle yüzleşmeyi reddediyorum.

Bu, onun ilerlemesini engellemiyor. "Görünüşe göre
Senin hakkında bilmediğim *çok şey* var,
melek. En azından bana Brinley
demedi.

Gözlerimi açıp ona baktım. "Hey, sen,"
dedi.

Konuşma yeteneğimi kaybettim.

Salonun ışıkları, bar odasındaki ışıklar ve kırk birinci kattaki pencereden
içeri sızan şehir ışıkları altında, bu adamın iç çamaşırlarını eritecek mavi
gözlerini takdir etmek imkansızdı.

"Hudson..."

"Geri döndük." Grace cümlemin ortasında sözümü keser. Kocasını koala
ayısının ağaca sarıldığı gibi sarıyor. "Bu uzun boylu, iri yapılı sarışın Kevin.
Kocam," der. "Bebeğim, bu Hudson Kincaid. Aynı gizli silaha sahibiz." Bana
abartılı bir göz kırpar.

İki adam el sıkışıp nazik selamlaşırlar. Klima olmasına rağmen,
terden sırılsıklam olmuşum.

Bu noktada hayatım, bir kedinin tuvalet kağıdını pençeleriyle parçalaması
kadar hızlı bir şekilde parçalanabilir.

"Hayat sana nasıl davranıyor bu aralar, An..."

"Güzel. Harika. Fantastik. Daha iyi olamazdı. Hayat bir kabare." Kevin
gerçek adımı söylemeden önce onu keserek gevezelik etmeye devam
ediyorum. "Ya sen?" Eminim tam bir aptal gibi konuşuyordumdur.

O, ela kahverengi gözlerinden parıldayan hayranlıkla karısına bakar ve
"Artık küçük tatlımın yanına döndüğüm için hayat çok güzel" der.

"Aww... ne tatlı." Grace'in gözleri kocasından Hudson'a, sonra bana
kayıyor. "Kaba olmak istemem ama gitmemiz gerek."

"Ne oldu?"

"Hiçbir şey." Kocasına bakar ve birbirlerine aşk dolu bakışlar atarlar.
Dikkatini tekrar bana verir. "Kocam ve ben yukarı çıkıyoruz." Öne doğru
eğilir. "Havaalanından gelirken bir iptal yakalamayı başardı." Bir kez daha
abartılı bir göz kırpma. "Birkaç saat odada takılacağız."

Çeviri: Tavşanlar gibi sevişecekler.

"Muhtemelen çok çok sonraya kadar Bushwick'e dönmeyeceğiz.
Brooklyn'e dönmek için acele
etmiyoruz." "Anlıyorum,"
diyorum.

"Her neyse, hesap ödendi ve sen ve Bay Kincaid tatlı ve kahve ya da biraz *şarap* isterseniz diye hesabı açık tuttum." Daha abartılı bir göz kırpması. "Ne isterseniz, benden." Ağzını kapattı. "O çok seksi." En azından sözlerini ağzıyla söyledi.

Tanrım, beni öldür şimdi.

"Teşekkürler," diyor Hudson.

"Tamam, ikiniz de iyi eğlenceler," diyor Grace.

"Görüşürüz," diyor Kevin el sallayarak.

Hudson ve ben de el sallayarak
karşılık veriyoruz. Ve onlar
gidiyorlar.

"Tatlıyı atlayalım. Konuşmak istiyorum," diyor Hudson.

"Ben büyük bir parça çikolatalı kek yemeyi çok istiyordum." Eğer rahatlatıcı bir yemeğe ihtiyacım olduğu bir an varsa, o da şimdidir.

"Brinley, ya da adın her neyse, bu bir öneri değildi."

Bölüm 11

Hudson

VIP Den üyeleri ve arkadaşlarım Max Keller ile kuzenleri Xavier ve Zane Keller ile öğle yemeğini her zaman iple çekerim. Yemeğin sonunda espresso eşliğinde hararetli bir sohbet yaparken, bir an durup tekrar baktım. Dün gece parmaklarımın arasında kıvranan seksi, kıvrımlı esmer kadın restorana girince gözlerime inanamadım.

Keller ailesi ofislerine geri döndü. Ben ise geride kaldım.

Onu bu gece için ayırmış olsam da, masasına uğramak istedim. Ne beklediğimi bilmiyordum, ama müşterisi Grace'in ima ettiği şey beni şaşkına çevirdi. Brinley'nin masum bir hava yaydığını düşünüyordum, ama gerçekte bu, iyi çalışılmış bir rol.

Elimi belinin altına koyarak onu otelin içine doğru yönlendiriyorum. Lobideki birkaç kapıyı deniyorum ama sonuç alamıyorum. Hayal kırıklığına uğrayarak onu bahçelere doğru sürüklüyorum. Çok sayıda gezgin olduğu için insan kalabalığının arasından geçmek zorundayım.

"Çok hızlı yürüyorsun."

Şikâyet etmeye cüret ediyor.

"Bana çok şey açıklamalısın." Kendi kendine küfrediyor.

Çok yazık, tatlım.

Bahçelerin eşiğinden geçmek üzereyken, aralık bir kapı fark ettim.

Bingo.

İçeriye kafamı sokup durumu kontrol ediyorum. Burası bir çamaşır dolabı. İşe yarar.

Omzumun üzerinden arkama bakıyorum.

"İçeri gir." Tartışmamak için sağduyulu davranıyor. Onun ardından içeri giriyorum.

Işıkları açıp etrafı gözden geçiriyorum. Dar bir yer ama mahremiyet sağlıyor.

Güvenli tarafta olmak için arkamdan kapıyı kilitliyorum.

Dönüp Brinley'e uzun ve sert bir bakış atarım.

Benim bakışlarım altında bir ayağından diğerine dans eder gibi sallanıyor.

"Müşterinin beş yıldızlı bir yorum yazmış," diyorum. Gözlerini kaçırıyor.

"Onunla ve kocasıyla öğle yemeği yiyecek kadar yakın olmalısın. Seni işe alan o mu, yoksa o mu?" Sesimde yumuşatmaya gerek duymadığım keskin bir ton var.

"Düşündüğün gibi değil."

"Senin övgülerini söylemeden duramadı. *Tam* da düşündüğüm gibi."

"Öyle değil."

"Neden beni aydınlatmıyorsun?"

Kafasını dikleştirerek, "Sana hiçbir şey söylemek zorunda değilim," diyor. Onu uzun uzun inceliyorum.

Savaşçı prenses tavrı değişmemişti.

"Haklısın." Başımı sallıyorum. "Bir müşteri seni karısıyla üçlü seks yapmak için kiralamak istiyorsa, bu beni ilgilendirmez. Rıza gösteren yetişkinler arasında sapkınlıkların olması yanlış bir şey değil."

"Grace ile hiç seks yapmadım."

"Kocası seninle sevişirken izlemeyi mi tercih ediyor?" Sınırı aştım. Para ödemediğim sürece onun zamanını talep etme hakkım yok. Yine de, içimde öfkelenen bu kontrolsüz Neandertal'e engel olamıyorum.

"Kevin'la da hiç yatmadım." "Seni

onların sevişmesini izlemek için mi

tutuyor?" Başını sallıyor. "Hayır."

Bu ikisi ne tür bir sapkınlığa düşkün?

"Seni parmaklarınla, oyuncaklarla ya da salatalık ya da kola kutusu gibi daha keskin şeylerle kendini becermeni izlemek için mi işe alıyorlar? Yoksa Kevin seni yumruklamayı mı tercih ediyor?"

Bana sanki aklımı kaçırmışım gibi bakıyor. "Sen çok
"

"O zaman lanet olası lafı dolandırmayı bırak. Söyle." O çekiniyor.

"Senin önerdiğin şeylerin hiçbirini yapmadım.

Grace ya da Kevin ile hiç yatmadım. Aslında, hiç seks yapmadım. Hiç." "Ne?"
Onu doğru mu duydum?

"Ben bakireyim."

Kaşları yukarı kalkıyor. "Sen bakiresin mi?"

"Kendim hakkında bu kadar çok şey ifşa etmek niyetinde değildim, ama bana sanki kötü adammışım gibi bakıyorsun."

"Şüpheli bir karakter gibi görünmeye başladın," diyorum. "Az önce söylediğin şeye geri dönelim. Sen bakire bir eskort musun?"

"Bakireyim, ama eskort *değilim*."

"Ne diyorsun sen?" "Ben eskort değilim."

"Todd için çalışmıyorsun?" Başını sallar.

Hayal kırıklığıyla bir elimle yüzümü ovuşturuyorum. "Kafam çok karıştı. Hizmetlerini Todd aracılığıyla kiraladım. Ne diyorsun sen? Sen bir sahtekar mısın?"

Burun köprüsünü sıkıştırıp o bölgeyi uzun bir süre ovuşturur.

"Bekliyorum," dedim.

"Bu çok garip..."

"Beni kandırmaya çalışan insanlara hoşgörü gösteremem. Ne kadar çabuk konuşmaya başlarsan, ikimiz için de o kadar az garip olur."

Dudakları ince bir çizgi halinde birbirine yapışır.

"Konuşmaya başla tatlım, yoksa hemen Todd'u ararım." Teksas aksanım belirgindir.

Kirpikleri titrer.

"Polisi arasam daha hızlı olur belki, o zaman gerçek kimliğini açıklamaktan ve ne tür bir dolandırıcılık yaptığını itiraf etmekten başka seçeneğin kalmaz."

Elleri havaya uçar, yalvarırcasına sallanır. "Lütfen. Yapma." Sözler ağzından dökülür.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Dinliyorum." "Benim..."

"Bir şey söylemeden önce, adın ne? *Gerçek* adın."

Dişlerini dudaklarının arasına sıkıştırıp uzun kirpiklerinin altından bana bakıyor. Bu kadının gerçek kimliği ve olası aldatmacası hakkındaki kafamdaki karışıklığa rağmen, sikim çelik gibi sertleşiyor.

"Benim adım Angelica McQuinley."

"Angelica..." Birdenbire anlıyorum. "Bu, dün gece takma adına verdiği tuhaf tepkiyi açıklıyor."

O küçük bir baş sallamayla cevap veriyor.

"Eğer eskort değilsen, dün gece nasıl benim randevum oldun, Angelica McQuinley?"

"Dün gece senin randevun benim ikiz kardeşim olmalıydı." Ağzım açık kalır. "Todd için çalışan o."

Hay aksi.

"Todd'un çalışanı değilsen neden kız kardeşinle yer değiştirdin?"

"Uzun hikaye..." "Her zaman öyle değil mi?"

"Kimseyi kandırmaya ya da aldatmaya çalışmıyorduk. Sadece... paraya çok ihtiyacımız vardı. Kız kardeşim Arya kendini iyi hissetmiyordu... bu yüzden benimle yer değiştirmem için yalvardı. Bu arada, sen onun ilk müşterisisin. Onu kol süsü olarak tuttuğuna göre, bunu başarabileceğimizi düşündük."

Kafamı sallıyorum.

"Mali sıkıntılarınızın sebebi neydi?" "Bunun hakkında konuşmak istemiyorum."

Israr etmiyorum.

Öfkem dinmişken, onu kabul edebilirim. Gözlerim vücudunu baştan aşağı süzer.

Dün gece, göz alıcı bir yıldız adayı gibi görünüyordu.

Kırmızı halıda yürümek için giyinmemiş olsa da, yine de ışık saçıyor.

Mükemmel bir vücuda sahip olduğu için onu lanetliyorum. Sanki Tanrı onu benim için yaratmış gibi – kıvrımlı, kısa boylu, yuvarlak, esnek kalçalarına kadar uzanan uzun saçları var.

esnek kalçaları.

Makyajını hafif tutmuş, bu da onun güzel özelliklerini daha da ortaya çıkarıyor.

Dün aksine, uzun saçları omuzlarına dökülüyor. Utanmazca incelemeye devam ediyorum.

Dün gece Amazon kadını gibi değildi ama daha makul topuklu ayakkabılarla çok minik görünüyor. Çıplak ayakla boyu 1,57'den fazla olamaz. 1,90 boyumla oldukça büyük bir boy farkı var.

Bakışlarım yüzüne kayıyor.

Özür diler gibi bakan yeşil gözler bana bakıyor.

"Sen bakiresin, Angelica?" Hâlâ kulaklarıma inanamıyorum.

Dudaklarımdan çıkan adı bal kadar tatlı geliyor.

"Evet," diyor ve gözlerini yere indiriyor.

Onun bakire amını ilk siken olmak için can atıyorum. İçimdeki mağara adamı onu hemen burada sahiplenmek ve diğerleri için mahvetmek istiyor. Son bir buçuk yıldır bastırmak zorunda kaldığım o kısım. Beni içten içe kıskanç ve sahiplenici yapan, onu bir haftalığına rezerve etmek zorunda kaldığım o kısım.

Aramızdaki mesafeyi
kapatıyorum. Gözleri hala yere
bakıyor.

Saçının bir tutamını kulağının arkasına atıyorum. "Duyduğuma göre, Todd adayları titizlikle inceliyor, ama o da Gizli Servis ya da CIA değil," diyorum, "Ya bir pislikle karşılaşsaydın?" Ya da daha kötüsü, bir avcıyla?

Gözleri şaşkınlıkla büyüdü.

"Aklından hiç geçmedi mi, melek?"

Gözleri yine aşağıya düşer.

"Sana bir soru sordum."

Uzun kirpiklerinin altından bana öyle bir bakıyor ki, onu evimde kendime saklamak istememe engel olamıyorum. "Çaresiz zamanlar çaresiz önlemler gerektirir."

Bölüm 12

Angelica

En iyi arkadaşım Sadie, görüntülü sohbetimizde şok olmuş emojiyi – ağzı açık olanı – mükemmel bir şekilde taklit ediyor.

Anlıyorum.

Önce, ekranında yüzüm belirdiğinde ve artık sarışın olmadığımı görünce gözlerine inanamadı. Sonra, kız kardeşim lüks bir eskort olarak ek iş yaptığını açıkladığından beri yaşadığım talihsizlikleri, onu düşünülemez bir şeyi düşünmeye iten nedeni, her ayrıntısıyla birlikte anlattım.

"Ne yaptığımı sordun."

"Seni zorlayan bir el yazması ya da Arya'nın görüştüğü bir ezik hakkında şikayet edeceğini sanmıştım," diyor Sadie. "Az önce paylaştığın şey, senin karakterine hiç uymuyor."

"Karakterime ve rahatlık alanıma hiç uymuyor. Arya ile yer değiştirdim. Sadece ikizim, *Pretty Woman* olmakla, içinde bulunduğumuz devasa karmaşadan kurtulabileceğini düşünebilir."

"O kızın nasıl sürekli başını belaya soktuğunu anlamıyorum."

"Ve tüm bunların ironisi, her zaman onun yarattığı karmaşayı temizlemek zorunda kalmam."

"Öyle olmamalı." Sadie'nin kahverengi gözlerinde öfke parlıyor. "O gemi çoktan yola çıktı. Durum bu ve ben

En iyisi bu. Arya'nın tarafını tutmaktan nefret etsem de, zengin bir adamın koluna takılmak için saatte 750 dolar almak, birçok kadının canını vereceği türden bir iş.

"Arya olmasaydı, bu zor durumda olmazdın." Buna itiraz edemem.

Sadie Kent ile lise yıllarında tanıştık. Üniversiteden mezun olduktan sonra, aynı yayıncılık şirketinde çalışmaya başladık. O benden birkaç ay önce işten çıkarıldı. Benim gibi, o da yeni bir iş bulmakta zorlandı. İnanılmaz bir kader cilvesiyle, büyükannesi sosyal medyada önde gelen aile odaklı kanallardan birinin yayınladığı bir iş ilanı gördü. Program ekibine katılacak koordinatörler arıyorlardı. Senaryo düzenlemeyle ilgisi yoktu, ama bu bir başlangıçtı. İkimiz de başvuru yaptık. O işi aldı. Ben alamadım. Bir yıllık sözleşme olmasına ve öğrenci borcu altında ezilmesine rağmen, Sadie bu fırsatı kaçırmadı. Üç ay önce eşyalarını toplayıp Los Angeles'a taşındı. Özgeçmişinde böyle tanınmış bir kanalın olması kapıları açıyor. Saat farkı nedeniyle, istediğimiz sıklıkta görüntülü konuşamıyoruz. Bugün şanslıyım. Tanrı biliyor ki onunla konuşmaya ihtiyacım vardı.

"Arya, Hudson'a rastlamana ya da bu gece onun evine gitmene nasıl tepki gösterdi?"

"Onun bildiği kadarıyla, ben onu bir hayır etkinliğine eşlik ediyorum. Hudson'ın yerine birkaç yöneticiyi göndereceğini bilmiyorum."

"Apartmanda değil mi?"

Kafamı salladım. "Patronunun barda onun yerine çalışmasını istediğini belirten bir mesaj attı. Kol süsü olarak çalışamaz ama içki servisi yapabilir. Ben buraya geldiğimden çoktan gitmişti."

"Eminim ona enfeksiyon bulaştıran adamı lanetleyecektir. Bütün akşam ayakta kalıp sarhoş aptallarla uğraşırken, zengin bir adam sana şarap ikram edip yemek yedirecek."

"Sadece konuşacağız," diyorum.

Kız kardeşim ve benim Hudson'ı içine çektiğimiz aldatmaca ve onun Todd'a bizim zavallı halimizi ifşa etmemesi için yeterince nazik davrandığı gerçeği göz önüne alındığında, bu en azından yapabileceğim şey. Tabii ki, seksi Hudson Kincaid ile vakit geçirmek için her fırsatı memnuniyetle kabul ederim.

"New York'ta konuşmak için milyonlarca restoran, bar, lounge, kafe ve tatlıcı yok mu?" Gözlerini devirir. "Bunu kendi evinde yapmak istemesi çok şey ifade ediyor."

"Bu olayı fazla abartıyorsun. O sadece bir müşteri."

Cevap olarak kaşlarını kaldırdı. "Belki akşam yemeğinden sonra, seksi, zengin müşterin senin bakireliğini bozabilir."

"Sen delisin." Aklından geçmişti.

"Kız kardeşinin bekaretini kaybetme şekline göre çok daha iyi olurdu."

"Arya'nın standartları benimkinden çok daha düşük."

Sadie alaycı bir şekilde güldü. "Daha çok yok denecek kadar düşük. Daha seçici olmayı öğrenmesi lazım."

"O gün gelecek."

"Dün zengin ve ünlülerle omuz omuzaydın. Bu gece, milyonlarca dolarlık malikanesinde, havyar yiyip Dom Perignon şampanyası içerek akşam yemeği yiyeceksin... Haftanın geri kalanında neler yapacaksın?"

"Dürüst olmak gerekirse, menüden haberim yok. Yani Dom olmayabilir."

"Sanki *Real Housewives of New York* dizisinde rol almak için seçmelere katılıyormuşsun gibi konuşuyorsun," diyor Sadie gülerek.

"Komik." Ben de ona katılıyorum. "Soruna cevap vermek gerekirse, Hudson'ın bu haftanın geri kalanı için ne planladığını bilmiyorum, ama yarın akşam, resmi bir etkinlikte eşlik etmemi istiyor. Yaklaşan bir Broadway gösterisiyle ilgili bir şey. Yönetmenlerinden biriyle gitmeyi planlıyordu, ama benim eşlik etmemi tercih ediyor."

Sadie ıslık çalıyor. "Seçmeleri unut. Rolü almışsın gibi görünüyor. Hudson Kincaid senden hoşlanıyor." Beş yaşındaki bir çocuk gibi şarkı söylüyor. "Hudson ve Angelica ağaçta oturuyorlar..."

Geç kalmamak için kurduğum alarm çalar ve Sadie'nin alaylarını keser.

"Gitmem gerek. Hazırlanmam lazım."

"Bilgin olsun, *Pretty Woman*'daki Vivian'ın alarm saati çalınca işine hazırlanmak zorunda kaldığı sahneyi hayal ediyorum."

"Vivian'ın aksine, ben otobüse binmeyeceğim, Hudson'ın evine de yürüyerek gitmeyeceğim. Beni almak için şoförlü bir araba gönderecek."

"Şu haline bak, *lüks bir hayat* yaşıyorsun."

"Savunmam gerekirse, bu hayata zorlandım."

Hiç taksiye binmeyen biri için, şansım yaver gidiyor. Ve arabamı da yükselttim. Hudson, daha önce kullandığı şoförlü araba servisini arayarak beni Queens'teki daireme geri götürmesini istedi. CEO'luk görevini yerine getirmek için ofise geri dönmesi gerektiği için başka bir araba aldı. Ben de en az birkaç saat çalışmak zorundaydım. Giyinip süslenip hazırlandıktan sonra, başka bir araba beni bekliyordu.

İşte buradayım, Hudson'ın evine giderken arabanın arka koltuğunda oturuyorum.

Son kırk beş dakikadır midem sinirlerden kıpır kıpır. Şoför, güzel evler, bakımlı yeşillikler ve pahalı arabalarla çevrili bir sokağa döndüğünde, nefesimi tuttum.

Diğer yarısı böyle yaşıyor işte.

Pencereden dışarı bakıyorum, gözlerim bir lüks evden diğerine atlıyor. Kız kardeşim ve ben, ailemizle birlikte Upper West Side'da turistlik gezintiye çıktığımızdan bu yana yıllar geçti. O zaman bile, bu şık mahallelere hiç girmedik. Mağazaların bulunduğu yerde kaldık. Bu bölgede bir şey satın alacak paramız yoktu. Tanrıya şükür, vitrinlere bakmak bedavaydı.

Bir anlık hüzün beni sarar. Dördümüz

dünyaya karşıydık.

Şimdi sadece ikimiz kaldık. Arya, bana kalan tek ailem.

Bir daha ailemle konuşamayacağımı ve onları göremeyeceğimi bilmek ruhumu parçalıyor.

Araba duruyor ve güzel günlerin anıları yarıda kalıyor.

"Geldik hanımefendi," diyor şoför.

"Teşekkür ederim."

Hudson'ın adresini telefonumdan kontrol etmek üzereyken, biri pencereye dokundu. Kafamı kaldırdığımda, rüya gibi mavi gözleri olan yakışıklı bir adam bana bakıyordu. Dudaklarımda kocaman bir gülümsemeyle, idolünü ilk kez gören bir çocuk gibi heyecanla el salladım.

O göz kırptı ama gülümsemedi.

Düşündüm de, Hudson Kincaid ciddi bir adam.

Elbette, tanışalı sadece yirmi dört saat oldu. Yine de, bu süre içinde onun bir kez bile gülümsediğini görmedim.

Kapıyı açıyor.

"Gelmişsin," diyor ve bana yardım ediyor.

"Evet." Uzatılan elini kabul ediyorum.

Ayaklarım yere basınca, onu baştan aşağı süzdüm. Bu adam o kadar yakışıklı ki, dünyadaki diğer erkeklere haksızlık oluyor.

Daha önce giydiği zarif ekose lacivert takım elbise, daha rahat bir görünümle değiştirilmiş: geniş göğsünü, geniş omuzlarını ve kaslı kollarını ortaya çıkaran, vücuda oturan siyah bir tişört ve koyu renk kot pantolon. Bağcıklı ayakkabılarını siyah mokasenlerle değiştirmiş. Bu rahat kıyafetiyle, daha önce depoda beni sorguya çeken sert CEO yerine genç, yakışıklı bir adam gibi görünüyor. Her iki hali de beni çıldırtabilir.

"Gördüğün hoşuna gitti mi, melek?"

Yakalandım.

Aklımı toplamaya çalışıyorum. "Fena değil."

Başını sallıyor.

"Her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun."

Bu iltifattan biraz başım dönüyor. "Teşekkür ederim."

"Yolculuk memnuniyet verici miydi?"

"Evet, çok memnun kaldım. Üstelik kaybolma ihtimalim de yoktu." Kendi şakama gülüyorum. "Her gün Lincoln'ün arkasında yolculuk yapmıyorum. New York taksilerinden ve paylaşımlı araçlardan çok daha iyi."

"Güzel." Hudson, kapıyı kapatmadan önce şoföre teşekkür etmek için arabaya eğildi. "Gidelim," dedi ve parmaklarını benimkilerle birleştirdi. "Sokağın karşısındaki kahverengi binada yaşıyorum." Parmakla gösterdi.

Hudson Kincaid paradan yapılmış. "Çok güzel." "Rahat ve yere yakın."

"Bu komik."

"Şaka olarak söylemedim," diye beni düzeltir. *Garip bir durum.* "Bir binada çalışıyorum. İş ortağımla birlikte bir yer ararken koyduğumuz şartlardan biri, gökyüzünde asılı kalmayacağımızdı. Yerden çok yüksekte olmaya dayanamıyorum."

Aslında, Billionaires' Row'da bir çatı katı veya daire satın alabilirdim" — *Vay canına. Hudson Kincaid çok zengin* — "ama almamayı tercih ettim. Kapımı açıp birkaç basamak aşağı inerek ayaklarımın betona sağlam bir şekilde basmasını istiyorum."

"Anlıyorum. Kız kardeşim ve ben altı katlı bir binanın dördüncü katında yaşıyoruz. Bir binanın altmış üçüncü katında yaşamayı hayal bile edemiyorum."

"Ben de. Bunu da belirlediğimize göre, içeri girip başka ne ortak yönümüz olduğunu bulalım."

İkimizin de insan olmamız, İngilizce konuşmamız ve Amerikalı olmamız dışında başka ortak noktamız olduğunu sanmıyorum. Yine de, ben onun misafiri olduğum için ona uyuyorum. "Bana uyar."

Evine girdiğimizde, kapıyı kilitler, elimi tutar ve beni kendine doğru çeker.

"Seni tekrar görmek güzel, meleğim." Gözlerindeki ateş beni tutuşturur. Dün olduğu kadar dün olduğu kadar her şeyi kaplıyor. Beni sahtekar sandığı zaman, o keten dolabında bana dik dik baktığı, ihtiyatlı ve korkutucu tavrından çok uzak bir dünya.

Teknik olarak öyleyim.

"Beni birkaç saat önce gördün," diyorum.

Dudakları kulağıma değene kadar bana doğru eğilir, sıcak nefesi boynumun yan tarafında tüylerimi diken diken eder. Kolonya kokusu alıyorum. Pahalı ve erkeksi bir koku, duyularımı ve kadınsı yanıma cezbediyor.

"Evet, ama o kadar çok şey oluyordu ki, seni o restorana girerken gördüğümde canımdan istediğim tek şeyi yapamadım."

"Ne?" Sorum nefes nefese çıkıyor.

Yutkunarak, gergin miyim yoksa tahrik mi oldum, anlayamıyorum.

Gözleri parıldarken, elleri kıcımlı okşuyor ve beni kendine çekiyor, vücudumu sertleşmiş penisine doğru itiyor.

Tahrik olmuşum. Kesinlikle tahrik olmuşum.

Ateşli bir arzu bacaklarımın arasında

kıvranıyor. "Bu," diyor.

Nefes nefeseyim.

Vücudunun ısısı içime yayılıyor, kadınlık organımı ateşe veriyor.

Göğsümün inip kalkışı o kadar abartılı ki, herhangi bir ateşli regency romantizm kahramanına rakip olabilirim. Sanki hormonlarım onun adını haykırıyor.

Burnunun ucunu boynumun ortasına doğru kaydırıyor.

Titriyorum.

Bu çok şehvetli.

"Ve bu..." Bir şey söylemesini bekliyorum, ama söylemeyince ondan uzaklaşıyorum.

"Ve ne?"

Dudakları benimkilere dokunuyor. İlk yumuşak öpücük, 4 Temmuz'daki havai fişekler gibi her yöne kıvılcımlar saçıyor. Bacaklarım beni zar zor tutuyor. Öpücük derinleşirken, kalçalarımı daha sıkı kavlıyor. Dili dudaklarımın arasına kayıyor ve benimkiyle tutkulu bir dansa başlıyor.

Hudson'ı öpmek, dün gecedен yüz bin kat daha iyi ve ilk öpücüğümüz de oldukça inanılmazdı.

Meme uçlarım sertleşir, sütyenimin kumaşını tırmalar, onun çıplak göğsüne bastırılmak için yalvarır.

Parmakları saçlarıma dolanıyor, öpücüğü derinleştirirken başımı geriye doğru çekiyor. Boğulan bir adamın çaresiz coşkusuyla beni yutuyor.

Ben de ondan daha iyi durumda değilim. Ben de kendimi kaybetmek üzereyim.

Öpüşmemiz çılgınca, vahşi ve telaşlı, dişlerimiz çarpışıyor ve dillerimiz dans ediyor, o benim ağızımın her yerini keşfediyor. Parmak uçlarımda yükselip kollarımı boynuna dolayarak ona sarılıyorum ve onu kendime çekiyorum.

Bu adamı öpmeyi hiç bırakmak istemiyorum.

Düşük bir inilti kaçıyor ağızımdan ve onun gülümsemesini hissediyorum — onu tanıdığımdan beri ilk kez. Tabii ki, beni ateşin üzerinde eriyen marshmallow gibi eritmekten memnun olduğu için böyle davranıyor.

Öpüşmeyi keser.

Memnuniyetsizliğimi homurdanarak ifade ediyorum.

Onu bana bastırmak için parmaklarım sıkışır.

.

"Önce önemli olan şey," diyor, benden uzaklaşarak gözlerimizin karşılaşmasını sağlıyor. Bakışlarında açıkça görülen bir arzu parıltıyor. Uzun, bronzlaşmış parmakları yanağımı okşamak için uzanıyor. "Seni yemeden önce sana yemek vereyim."

Tanrım.

Bölüm 13

Hudson

Ne kadar istesem de, evimin girişinde onu yutmak benim için centilmence olmazdı. Aklım bunu anlıyordu, ama diğer tarafım... pek değil. Angelica'ya evimi gezdirirken hala sertleşmiş durumdayım.

Mutfağın eşiğine geldiğimizde, "Brownstone evinin yenilenmesi, internette gördüklerimden çok daha iyi" diyor.

"Rahatsızlık vermesine rağmen, sonuçtan memnunum," diyorum. diyorum.

"Burada inşaatla yaşamak oldukça dikkat dağıtıcı olmalı." ekibi vardı. Gürültü ve toz sizi deli etmiş olmalı."

"Kapsamlı bir tadilatı, bu yüzden burada kalamadım. İşin tamamlanması için gereken on dört ay boyunca bir aktörün dairesini kiraladım. Adam, Yeni Zelanda'daki oyunculuk işinin ardından Los Angeles'ta bir rol aldı ve bu rol onu bir buçuk yıl boyunca batı kıyısında tutacaktı, bu yüzden bu durum ikimiz için de uygun oldu."

Gözleri yuvalarından fırladı. "Mortgage'ın yanı sıra on dört ay boyunca kira da mı ödemek zorunda kaldın?"

"Evet." Başımı sallıyorum. "Ve unutmayalım, tadilat bana oldukça pahalıya mal oldu."

"Vay canına. Kira, kardeşim ve benim için bir dengeleme oyunu gibi..." Yanakları kızarır, utangaçlığı bellidir.

Sanırım bunu yüksek sesle söylemek istememişti. "Akşam yemeğine başlayalım."

"İyi fikir." Ses tonu, konunun değişmesinden memnun olduğunu gösteriyor.

Keşke ona geçici bir nefes aldirmek istediğimi bilseydi.

Onun hayatını bu kadar zor bir duruma sokan şeyin ne olduğunu bilmiyorum, ama bunu öğrenmeye kararlıyım. Bu konuyu tam olarak anlamadan onun evimden ayrılmasına izin vermem.

"Ne pişiriyoruz bakalım," diyerek başımı mutfığa doğru çeviriyorum.

"Yemek yapar mısın?"

"Küçük yaşta kendime bakmayı öğrenmek zorunda kaldım, bu yüzden temel bilgileri biliyorum. Hayatımın bu aşamasında yemek yapmayı profesyonellere bırakabilecek durumda olduğum için minnettarım. Kişisel aşçım buzdolabımı ve dondurucumu iyi bir şekilde dolduruyor, ama ben kendimden biraz bahsetmeye karar verdim. Bu akşam, tamamen Teksas usulü yemekler yapacağız."

"Daha önce hiç Teksas mutfığı denemedim."

"Sana, bu yeryüzündeki en lezzetli yemeklerden bazılarını tanıtmama izin ver." Törenvari bir hareketle elimi uzatıyorum.

Küçük elini benimkine koyar ve onu, yiyecek torbalarıyla dolu granit adaya götürürüm.

"Tanrım," diyor. "Bir restoranı mı soyduğun?"

"Öyle de denebilir. Her şeyden biraz aldım." "Bir orduyu besleyecek kadar her şeyden biraz."

"Sana tam bir ev yemeği deneyimi yaşatmak istedim." "Ne aldın?"

Heyecanı hissedilir.

"Yiyecekler kısa süre önce teslim edildi, bu yüzden hala sıcak." Torbaları açarım. "West Village'daki Cowgirl'ün menüsü iddiasız ama oldukça iyidir."

"Ağzımın suyu akıyor bile."

"Ben de, ama eminim farklı nedenlerden dolayı."

"Önce beni beslemen gerektiğini söylemiştin."

Tokat!

O çığlık attı. "Bu neydi böyle?" Acıyan yeri ovuşturdu. "Tutumunu kontrol altında tutmanı istiyorum."

Gözlerini kısarak bana bakar, dudaklarını büzüştürür.

"Yemeğe dönelim," diyorum. "Aperatif olarak, en sevdiğim birkaç şeyi aldım ve ayrıca Fritos turtası da aldım."

Kaşlarını çattı. "O da ne?"

"Bir torba Fritos, üzerine ev yapımı dana eti chili, çedar peyniri, soğan, ekşi krema ve jalapeño biberleri ekledim."

"Ciddi misin?"

"Teksas mutfağının lezzetlerinden biri. Denemeden ne kaçırdığını bilemezsin."

"Sözüne güveniyorum."

"Ayrıca bize çingiraklı yılan ısırıkları da aldım..."

"Ne dedin?" Dehşete kapılmış görünüyor.

"Merak etme, sürüngenleri yemeyeceğiz. Bunlar" —kutusunu açarım— "ızgara karidesle doldurulmuş ve pastırma ile sarılmış kavrulmuş jalapeño biberleri."

"Sanırım birkaç çingiraklı yılan ısırığı yiyeceğim." Göz

kırpım. "Aferin kızıma."

Birbirimize bakıyoruz ve aramızda bir şey geçiyor.

Sadece yirmi dört saattir tanıdığım biri hakkında böyle söylemek delilik, ama Angelica McQuinley beni etkisi altına aldı.

Trans halinden çıkarak, satın aldığım diğer mezeleri sıralıyorum. "Ana yemek olarak, bize bazı temel yiyecekler aldım: tüm garnitürleriyle birlikte bebek sırt kaburga ve tavuklu kızarmış biftek. Adı biraz yanıltıcı. İçinde tavuk yok. Tarifte, bir pound biftek, hamurla kaplanıp kızartıldıktan sonra üzerine sos dökülüyor."

"Aman Tanrım, buradan ayrıldığımda bir ton ağırlığında olacağım."

"Bana uyar, çünkü senin kıvrımlarını seviyorum."

"Sen çok tatlı dillisin."

"Sana yağ çekmeye çalışmıyorum. Dün seni gördüğümde, ince kıvrımların beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyordu."

Kız kızardı.

"New York'ta yaşayan zengin erkeklerin, hava ve lahana suyu ile beslenen zayıf manken tiplerini tercih ettiklerini sanıyordum."

"New York'ta kadınların kıvrımlarını tercih eden pek çok insan var. Arkadaşlarımdan çoğu öyle. Belki de yanlış zengin erkeklerle takılıyordun."

Gülüyor. "Bu sadece gözlemlerime dayanarak yaptığım bir varsayımdı. Zengin ve ünlülerin dünyasına ilk kez adım atıyorum."

"Zengin mi? Kesinlikle. Ünlü mü? Pek sayılmaz," diyorum. Menü hakkında konuşmamı bitiriyorum. "Ve Teksas yemeği tatlı olmadan tamamlanmış sayılmaz. Çeşitli turtalar aldım."

Kafasını sallar.

"Turta sevmez misin?" Belki de herkesin turta sevdiğini varsaymamalıydım.

Bana anlamadığım bir ifadeyle bakıyor. "İstediğin herhangi bir tatlıyı getirebilirim. Sadece söyle."

"Tatlı seçimi sorun değil."

"Öyleyse neden bu kadar üzgün görünüyorsun?"

Elini kalbinin üzerine koyuyor. "Babamız öldüğünden beri hayatta kalma modundayım. En büyük çocuk olduğum için..."

"İkiz olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim, ama dünyaya ilk ben geldim ve bu da kardeşimle aramızdaki hiyerarşiyi belirledi." Tekrar başını sallıyor. "Demek istediğim" — sesi boğuluyor — "kimsenin benim gibi küçük birine ilgi göstermesine alışkın değilim."

"Seninle ilgilenmekten rahatsız olmadığım için ne mutlu bana."

Bölüm 14

Angelica

Sandalyeye yaslanıp karnımı sıkıştırdım, başımı geriye attım ve acı dolu bir inilti çıkardım.

"Beni bu terastan kaldırıp Queens'teki daireme geri götürmek için bir inşaat vinci gerekecek."

"Ne diyorsun sen?"

"O kadar doydum ki, patlamak üzereyim. İkinci porsiyon Big Ol' Mac 'N' Cheese beni bitirdi."

"Tatlı yiyemeyecek kadar doydun mu diyorsun?"

"Ağzını sabunla yıka bayım. Tatlı için her zaman yer vardır."

"Bunu duyduğuma sevindim. Hemen dönerim," diyerek sandalyesini geri itip ayağa kalktı.

"Yardım edeyim. Böylece tatlıdan önce biraz egzersiz yapabilirim." Kalori al, kalori ver.

"Sen benim misafirim. Popon o sandalyede kalsın daha iyi."

"İsrar ediyorum," diyorum. "Bunun yanı sıra, dışarısı çok sıcak ve sivrisinekler benim kanımı biraz fazla seviyor gibi görünüyor."

"Gerçekten sıcak bir gece," diyor. "Ve haklısın, sivrisinekler bu gece çok sinir bozucu. Hadi içeri girelim o zaman." Bana kalkmama yardım ediyor.

Sandalyemden kalkmak çok zor. Sanki sekiz aylık beşiz hamileymişim gibi. Mutfağa kadar onun arkasında sendeleyerek yürüdüm.

"Tatlıyla birlikte kahve mi yoksa bir shot viski mi istersin?" "Sert içkileri kaldıramam."

"Peki, Grand Marnier'li espresso ve üzerine krem şanti nasıl? İkisini de birleştiren ve tatlı bir içecek."

"Varım."

Hudson'a beyaz granit mutfak adasında turtaları sergilemesinde yardım ediyorum. Her şey çok lezzetli görünüyor. Elimde bir çatal ile o turtaların her birinin içine dalmak istiyorum.

"Ben kahveyi hazırlarken sen adada rahatına bak," diyor ve buzdolabına doğru yöneliyor.

Şimdiye kadar Hudson'ın mutfağına benzer mutfakları sadece televizyonda, dergilerde ve internette görmüştüm. Restoran kalitesinde sekiz gözlü bir ocak ve beş yıldızlı bir restoranda bulabileceğiniz türden bir buzdolabım olsaydı, *Food Network* web sitesinde yer alan tarifleri pişirip yapardım.

Sadece mutfak inanılmaz değil. Hudson'ın evinin her santimetrekaresi başka bir şey. Ve çok güzel dekore edilmiş.

Ve kutsal-kara-orman-çikolata-kiraz-milkshake-üzerinde-krem şanti ile, adamın evinde en üst katlara çıkan gerçek bir asansör var. Aklım başımdan gitti. Arya ve benim için işler çok kötüye gitmedikçe, temizlikçi olarak ek iş yapmam gerekmedikçe, milyonlarca yıl geçse bile böyle lüks bir eve adım atacağımı hiç düşünmemiştim.

Gözlerimi onun sıkı kalçalarına dikmiş halde, küçük bedenimi taburelerden birine çekiyorum.

Pahalı görünümlü bir kahve makinesiyle kahveyi hazırladıktan ve fincanları tezgahın üzerine bıraktıktan sonra, yanımdaki yüksek tabureye kayd. Boy farkımız komikti. Ayaklarım sallanıyordu. Onunki ise yere sağlam basıyordu.

Dökme ağzı olan bir cam şişeyi işaret ediyor. "Bu sıvı şeker. İstedğin kadar tatlandırabilirsin."

Başımı sallıyorum.

"Tamam."

Cam fincanımı işaret ediyor. "Daha fazla Grand Marnier istersen söyle."

"Teşekkürler." Bir yudum alıp, alkolün etkisine hazırlıklı olmaya çalışıyorum. "Hoş bir sürpriz oldu," diyorum. "Bu çok lezzetli."

"Beğendiğine sevindim," diyor. "Hangi turta çeşidiyle başlamak istersin?"

"Sadece cevizli turtayı tanıyorum. Diğerleri ne?"

"O limonlu turta." Üçüncü turtayı işaret ediyor. "Ve bu da..." Dudaklarını büzüyor ve başını sallıyor. Yüzündeki ifade kasvetli. "Bence onu kaldıramazsın."

Kaşlarımı çatıyorum. *Beni nasıl küçümseyebilir?* "Bilmeni isterim ki, benim için zor olmayan tatlı yoktur."

Yine başını sallar. "Bu farklı."

Hadi oradan. "Deneyin bakalım."

"Tamam, ama bu senin sonun olacak." "Ne olursa olsun."

"Bu kırmızı kadife pasta."

Gözlerim fal taşı gibi açılır. "Kırmızı kadife hamuru turta hamuruna dökülmüş gibi mi?" "Evet."

Tanrı iyidir. "Diğer iki turta da eminim lezzetlidir, ama ben bununla başlayacağım."

"Uyarılmadığını söyleme." "Bu kadar dramatik olma."

Hudson bana bir dilim servis edip tabağı uzattı. "Teşekkürler.

Sen ne dersin?"

"Seninkini denemeni bekleyeceğim."

Kafam karışık bir şekilde kaşlarımı çatıyorum.

"911'i aramam gerekirse diye."

Gözlerimi deviriyorum. "Alt tarafı pasta." Kafamı sallayarak bir ısırik alıyorum.

Oh.

Ama

n.

Tanrı

m.

Birisi 911'i aramalı. Hemen.

Bu, bu dünyadan değil sanki, hayatımda tattığım en muhteşem şeyin lezzetli bir çatal dolusu ile inliyorum.

"Söylemiştim." Hudson omuz silkiyor. "Bu saf sihir, değil mi?" "Huh-uh." Çiğnerken başımı sallıyorum.

Bir parça cevizli turta kesip tatlı tabağına koyar. "Kırmızı kadife turtayı yemiyor musun?"

"İkinci bir tane aldım. Buzdolabında. Bunu sadece senin için aldım. Kalanını Queens'e götürüp kız kardeşinle paylaşabilirsin. Aslında, kalanların hepsini de alabilirsin."

"Buna gerek yoktu."

"Sana küçük seni korumakla ilgili söylediklerimi hatırlıyor musun?"

Gülümsüyorum. "Çok duygulandım."

O göz kırptı.

Uzun bir süre, tatlılarımızı sessizlik içinde yiyoruz. Son lokmayı da tabağımdan almak için çatalımı таба s rt nce çıkan ses, arka planda çalan hafif lounge müziğinin tek sesi oluyor.

Bu pasta o kadar lezzetli ki, inanılmaz.

"Tek  ocuk olarak, kardeşler arasındaki dinamiklere her zaman hayranlık duymuşumdur," diyor Hudson. " zellikle ikizlere. Tek yumurta ikizleri sürekli yer değiştirirler, değil mi?"

Boş tatlı tabağıımı tezgaha koyuyorum. O da aynısını yapıyor.

" ocukken ve gençken bunu sürekli yapardık," diyorum. "Yetişkin olarak, farklı kişiliklerimiz var, bu yüzden bizi birbirimizden ayırmak çok da zor değil. D nlere kadar sarışın olduğumu da unutma..."

Sa ımın bir tutamını alıp parmağına doluyor. "Hadi canım."

Başıımı sallıyorum. "Arya ve ben doğal sarışınız, ama birkaç ay önce, esmer olarak hayatın nasıl olduğunu merak etti. D n geceki takası gerçekleştirmek için saçımı boyamak zorunda kaldım. Zamanla boya çıkacak, ama o zamana kadar yine kız kardeşimin kopyası gibi görüneceğim."

"Yani ona bakmak aynaya bakmak gibi mi?" "Evet."

"Bu çok ilginç."

"Bu benim için ilk günden beri gerçeklik. Kız kardeşim aynanın önünde yanımda durduğunda, ikimizi birden görüyorum."

O gülümser.

Koltuğumu ona dönük hale getiriyorum. "G l nce sesin öyle çıkıyor."

Kaşlarını  atıyor. "Neden böyle söylüyorsun?"

"  nk  d n çok ciddi, düşünceli ve boktan bir haldeydin..." "Ciddi, düşünceli ve boktan olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Şimdiye kadar öyle düşünüyordum," diyorum. "Senin de her zaman işine odaklanan huysuz CEO'lardan biri olduğunu sanıyordum. Bu neşeli, o kadar da ciddi olmayan tarafınla ne yapacağımı bilmiyorum, Bay Kincaid."

Elini uzatıp meme ucumu çevirdi. Ben de çığlık attım.

"Bu, ukala ağzın için." "Sen bir sadistsin."

"Hayır, tatlım," diyor belirgin bir aksanla. "Sadece bir alfa."

"İyi espri."

"Sadece beklentilerini yönetiyorum."

"Ben ödüyordum ödüyordum ödüyordum bir ilgi
Ben beklemiyordum beklemiyordum ceza
cezalandırılacağımı

Bana doğru eğildi. "Seni cezalandırmaya daha başlamadım bile."

Yutkundum. *Kendime not.*

"Merak ediyorum," diyor. "Ailen seni karıştırmamayı nasıl başardı?"

"Renk kodlaması," diyorum. "Her birimizin belirli renkleri vardı – Arya için pembe, benim için mor – aslında lavanta rengi. Annem pembe ve mor renkli aynı oyuncakları bile satın aldı. Emzikler ve saç aksesuarları da aynıydı. Ergenliğe girene kadar hiç pembe giymedim."

"Banyo zamanı ne yapıyordunuz?"

"Bebekken kolaydı, her seferinde bir bebek. Büyüdükçe, her birimizin renk kodlu banyo koltukları vardı. Yürümeye başladığımızda, annem bir kolumuza renk kodlu yüzükler takardı."

"Bu çok komik. Annen çok zeki bir kadın." "Öyleydi."

O irkilir. "Üzgünüm."

"Bilmiyordun."

Kaşları alçaldı. "İki ebeveynini de mi kaybettin?"

Başımı salladım.

"Kahretsin."

"Sadece Arya ve ben varız."

"Benden farklı olarak, sen tek kişilik bir ordu değilsin." Kafam geriye doğru sivrulür. "Sen de anne babanı mı kaybettin?"

"Evet," diyor. "Ben yetimim. On yıldan biraz fazla bir süredir öyleyim.

On sekiz yaşına basmadan altı ay önce anne babamı kaybettim."

Ona çok üzülüyorum. Her iki ebeveynimi de kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bizzat biliyorum. Kız kardeşim başını belaya sokmakta ustadır, ama en azından dünyada yalnız değilim. "Arya ve ben on dokuz yaşındayken annemizi kaybettik. Babam da bir yıl sonra vefat etti."

"Kaç yaşındasın?"

"Yirmi iki," diyorum. "Ya sen?" "Yirmi sekiz."

Gözlerim yuvalarından fırladı.

"Bu kadar başarılı olmak için çok gençsin. Tanrı aşkına, evinde gerçek bir asansör var. Bunun mümkün olduğunu bile bilmiyordum..." Sözler benim iznim olmadan ağızımdan dökülüyor. Dehşete kapılarak, iki elimi ağızıma kapatıyorum, gözlerim şoktan büyülüyor.

Kahretsin.

Çok fazla, Angelica.

"Üzgünüm," diyorum. "Bu benim iç sesim olmalıydı."

"Ona cevap vermeme izin ver." Tanrıya şükür, benim gafıma karşı çok anlayışlı davrandı. "Bu" – kollarını açar – "şampiyonların sırtında inşa edildi. Yirmi beş yaşından önce tek başıma milyarder olmadım. Yardım aldım."

Vay

canın

a.

O bir milyarder mi?

Zengin olduğunu biliyordum – kör bir insan bile bunu görebilirdi – ama milyarder mi?

Bu çok büyük bir para.

Evet, Billionaire Row'da bir ev satın alabilecek kadar zengin.

Kendimi daha fazla utandırmamak için basit bir cevap verdim. Hiç bu kadar zengin bir adama bu kadar yakın olmadığımı bilmesine gerek yoktu. "Etkileyici."

"Bu, çok çalışma, adanmışlık ve fedakarlığın sonucudur."

"Tahmin edebiliyorum." Aslında edemiyorum, ama doğru cevap bu gibi görünüyor.

"Asansör konusunda, emlakçı bana evi gösterdiğinde abartılı olduğunu düşünmüştüm, ama o beni hemen aydınlattı. Bu kahverengi taştan yapılmış bina beş katlı. Bütün gün merdivenleri inip çıkmak çok zor. Aynı şey mobilyaların teslimatı için de geçerli. O haklıydı. Asansör altın değerinde."

Başımı yukarı aşağı sallıyorum. "Mantıklı."

Nefesimi tutuyorum, bana geçmiş ve başarıya ulaşma sürecini daha ayrıntılı anlatmasını umuyorum, ama o konuşmayı tekrar bana çeviriyor. "Amcanız, teyzeniz, büyükanneniz, büyükbabanız var mı?"

Hayal kırıklığımı gizliyorum. "Annem yetimdi ve babam tek başına bir annenin tek çocuğuydu. Arya ve ben on beş yaşındayken büyükannem öldü. Babam Oregonluydu. Orada kuzenleri vardı, ama onlarla hiç yakın değildi. Oregon'a uçacak paramız hiç olmadı, bu yüzden babamın kuzenleriyle hiç ilişki kurmadık. Bu yüzden babam öldüğünde, onlara nasıl ulaşacağımızı bile bilmiyorduk."

"Annem tek çocuktü ve babamın bir ağabeyi vardı. Amcam beş yıl önce öldü. Annem ve babamın anneleri tek ebeveynliydi ve ben gençken vefat ettiler." Bu kadar çok ortak noktamız olduğuna inanamıyorum. "Aileniz... hasta mıydı?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "İkisi de trafik kazasında öldü, farklı trafik kazalarında."

"Sevdiğin birini hastalığa kaybetmek daha kolay değil, ama en azından veda edebilirsin. Benim anne babam da trafik kazasında öldü. Aynı anda öldüler."

"Aman Tanrım, Hudson."

O da başını salladı. "Sorduğum için kusura bakma, anne babanı nasıl kaybettin?"

"Annem Bronx'ta bir ilaç şirketinde üretim deposu paketleyicisi olarak çalışıyordu. Öldüğü gün, işe giderken hafif bir kar yağışı vardı, ama çok şiddetli değildi. Gün içinde, hafif kar fırtınaya dönüştü. Annem, yolu kullanabileceğini hissedene kadar bekledi. Babama dikkatli olacağına söz verdi." Dizlerimin üzerinde parmaklarımla oynuyorum. "Eve hiç varamadı. Yollar çok buzlu." Derin bir nefes alıyorum. "Ashlyn Dempsey McQuinley, arabasının kontrolünü kaybetti ve çarpışmada öldü."

Hudson elimi sıkıyor. "Kaybın için çok üzgünüm, meleğim."

Başımı sallıyorum, eski duygular beni boğuyor. "Annemin ölümünden sonra babam yıkılmıştı. Kabuğuna çekildi, sadece işe gitmek için yatak odasından çıkıyordu. Yüksek katlı binaların camlarını temizleyen bir işçiydi..."

"Bu çok zor bir iş."

"Tehlikeli bir iş, ama ironik olan, babam bir gökdelende asılı kalarak değil, yerdeyken öldü. Manhattan'a giderken öldü. Sabah radyo programlarında yarışmalar yapıldığını biliyor musun?"

"Son zamanlarda radyo dinlemiyorum ama ne demek istediğini anlıyorum."

"Yirmi yaşındaki bir kadın işe giderken, radyo istasyonunu yarım saat içinde geri ararsa on bin dolar kazanma şansı olduğunu söyleyen bir ses duydu..."

"Hayır." Hudson başını salladı.

"Evet." Ben de başımı salladım.

"Yoldan çıkmak veya kenara çekmek yerine, sürerken radyoya bağlandı. Radyo sunucuları ona yolda olup olmadığını sordu. Yalan söyleyerek yol kenarında park ettiğini söyledi. Yarışmayı kazandı ve sanırım heyecanından dolayı babamın şeridine girdi." Elim kalbime koydum. "Korkunç kaza radyoda canlı olarak yayınlandı. Christopher McQuinley öldü. Kız da aynı şekilde."

"Tanrım."

"Arya ve ben kaybolmuştuk. Yıkılmıştık. Kırılmıştık. Üzgündük. Ve ebeveynlerimiz yoktu. Kaderin ironik bir cilvesiyle, o kızla aynı yaştaydık."

"Onun anne babasını dava ettiniz mi?"

"Hayır. Aklımızdan bile geçmedi." İki elimle yüzümü kapattım. "Zorlu iki yıl geçirdik."

Sırtımı yatıştırıcı hareketlerle okşuyor. "Kız kardeşin bu yüzden mi Todd ile ilişkiye girdi?"

Ona bakıyorum. "Evet ve hayır." Derin bir nefes alıyorum. "Kız kardeşim spor barında çalışmaya başlamadan önce bir kafede çalışıyordu. Özel dikim takım elbise, kol düğmeleri, pahalı ayakkabılar ve altın Rolex saati olan bir adam ona ilgi göstermeye başladı. O erotomani hastası olduğu için..."

"Bu ne demek?"

"Kız kardeşim, sosyal statüsü yüksek erkeklere çabuk ve sık sık aşık olma eğilimindedir."

"Sadece zengin erkeklere ilgi duyuyor."

Başımı sallıyorum. "Müşterisi tam da onun tipiydi: mavi gözlü, uzun boylu, paraya boğulmuş, soyadında eski bir aile olduğunu gösteren bir son ek vardı. Önce biraz flört ettiler, sonra adam ona çıkma teklif etti. İlk randevudan sonra bulutların üzerinde uçarak geri geldi çünkü zengin randevusu bir Bugatti ve bir Lamborghini sahibiymiş ve siyah bir American Express kartı varmış. Bir gecede, *erkek arkadaşından* bahsetmeden cümle kurup bitiremez hale geldi," diyorum, yüzümü buruşturarak. "Sanki bir kukla haline gelmişti ve ağzını her açtığında, onun sesini duyabiliyordum."

"Kız kardeşinin erkek arkadaşı onu Todd ile tanıştırdı mı?"

"Hayır, kız kardeşinin onun tarafından işe alınması için bu kadar çaresiz olmasının sebebi o." "Onu bu kadar zorlayan neydi?"

"Babam öldüğünde, onun çevrimiçi kumar bağımlılığı olduğunu öğrendik. Bunun annem ölmeden önce mi başladığını yoksa onun ölümünün üstesinden gelmek için mi başladığını bilmiyorum, ama çok fazla borcu vardı. Sonuç olarak, alacaklılarına borcu ödendikten sonra, onun hayat sigortasından ve annemin hayat sigortasından geriye pek bir şey kalmadı. Arabası bile haczedildi. Arya'nın erkek arkadaşı, bir broker, kendi işini kuruyordu. Uzun lafın kısıası, kız kardeşimi, sigortadan kalan parayı ve annemle babamın bizim üniversite için biriktirdikleri parayı yatırmaya ikna etti."

"Kız kardeşin bu adamla ne kadar süredir çıkıyordu?" "Yaklaşık altı aydır."

"Ve sen de buna razı oldun?"

"İlk başta değil. Mesele şu ki, yatırımlar hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Bu adam Wall Street'te deneyim kazanmış ve kendi işini kuruyordu. Birkaç akşam yemeği ısmarlayarak, kalan paramızı kullanmamızı ve yirmi beş yaşına kadar milyoner olacağımızı garanti etmemizi sağladı. Bunun, Google'ın ilk yatırımcılarından biri olmak kadar hayat değiştiren bir fırsat olduğunu söyledi."

"Anladığım kadarıyla öyle olmadı." "İlk başta öyleydi."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bir gecede, adam paramızı dört katına çıkardı. Bu gerçek olamayacak kadar iyiydi, ama rakamlar gözlerimin önündeydi. Büyük rakamlar. Hayatımı değiştirecek rakamlar." Tereddüt ediyorum. "Yine de, sigorta parasından kalanı ona vermeyi kabul etme kararımdan dolayı çok acı çektim. O ilk açıklama beni bir inanan haline getirdi. Belki de bu bizim altın madenciliğimizdi."

"Paraya ne oldu?"

"Bu işe girerken gardımı düşüren iki şey vardı: öğrenci kredimi boynumdaki bir ilmek gibi değil de silebileceğim hayali ve ev sahibi olma hayali. Para sıkıntısı çekiyorduk. Ailem mavi yakalı işçilerdi. Annem hiçbir şeyi tam fiyatına almazdı. Bir ürün indirimli değilse, onsuz yaşamayı öğrenmek zorundaydık. Ev sahibi olmak ailemin gündeminde hiç yer almıyordu. Düşünülməsi bile çok zor bir hayaldi. Ben kendim ve kız kardeşim için bunu istiyordum ve bunu onların anısını onurlandırmanın bir yolu olarak görüyordum. Bizimle gurur duyacaklarını düşünüyordum."

"Öyle bir şey olmadı."

"Hayır. Kazandıklarımı çekmeye çalıştım... Vegas'ta dedikleri gibi, ne zaman pes etmen gerektiğini bilmelisin. Kazandıklarımı alıp kaçmaya hazırdım."

"Seni ne durdurdu?" "Kız kardeşim."

Kaşları düştü. "Neden?"

"Arya bana biraz daha devam etmem için yalvardı, erkek arkadaşının çocuklarımızın hayatları boyunca hiç çalışmak zorunda kalmayacakları bir hayat sağlayabileceğini söyledi. Hatta büyük silahını da kullandı: ipotek yükü olmadan her birimiz bir ev sahibi olabilecektik, çünkü evlerimizi nakit olarak satın alabilecektik. New York'ta *böyle bir başarıya* imza atacak kadar zengin çok az insan var."

"O, durumu cazip hale getirmeyi iyi biliyordu."

"Beni iyi tanıyor," diyorum. "Yatırımımız büyümeye, büyümeye ve büyümeye devam etti. Öyle ki, neredeyse bu muhteşem fırsatı kaçırmamıza neden olacağım için kendimi aptal gibi hissetmeye başladım. Kız kardeşim ve ben, yumurtalar çatlamadan önce tavuklarımızı saymaya başladık, sonra kıyamet kopdu."

"Ne oldu?"

"Arya'nın erkek arkadaşı birdenbire işini genişletmek için Singapur'a gideceğini açıkladı – Asya'da çok sayıda zengin insan var. Gittiği ilk hafta Arya ile sürekli iletişim halindeydi. İkinci hafta, işlerin çok yoğun olduğunu, anlaşmaları tamamladığı için iletişim kurmanın zor olabileceğini söyledi. Üçüncü hafta Arya ondan hiç haber almadı. Arya, onun çok meşgul olduğu için arayamadığını, ama yine de iletişim kuracağını düşündü. Ben endişelenmeye başlamıştım. Bu adamdan dört hafta boyunca haber alınmayınca paniğe kapıldım. Arya, erkek arkadaşının yanında durmaya kararlıydı. Beşinci haftaya gelindiğinde paniğe kapılmaya başladı..."

"Para hala hesabında mıydı?"

"Evet. Gözüm üzerindeydi," diyorum. "Umudumuzu kaybetmek üzereyken, Arya ondan bir telefon aldı. Ona son karlarımızı kontrol etmesini söyledi. Gözlerime inanamadım. Bir kez daha Arya'ya paramızı çekmesi için baskı yapmaya çalıştım..."

"Dur tahmin edeyim, biraz daha beklemek istedi."

"Evet. Ona bunun onun hakkı olduğunu söyledim, ama ben kendi payımı çekiyordum. Bana büyük bir hata yaptığımı söyledi. Umurumda değildi. Bu, hayatım boyunca görebileceğimi düşündüğümde daha fazla paraydı. Ticaret hakkında hiçbir şey bilmediğim için, erkek arkadaşının yardımına ihtiyacım vardı. Ona bir sürü mesaj attım ama hiç cevap almadım. Kendimi, yeni müşterilerle meşgul olduğuna ikna etmeye çalıştım, ama içimden bir ses... içgüdülerim bir şeylerin çok yanlış olduğunu söylüyordu." Gözlerim onun gözleriyle buluştu. "Sonra, her şey gitti." Parmaklarımı şıklattım. "Bir anda."

Hudson kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"O aradıktan birkaç gün sonra, hesaplarımıza giriş yapmaya çalıştım ama yapamadım. Birçok denemeden sonra, kız kardeşime denemesini istedim. O da yapamadı. Nedenini bilmiyorum ama aklıma, Arya'nın körü körüne inancıyla giriş bilgilerini ve şifreleri erkek arkadaşıyla paylaşmış olabileceği geldi."

"Öyle mi yaptı?"

"Bana yapmadığını söyledi. Ondan sonraki bir hafta boyunca, polise dolandırıcılık ihbarında bulunana kadar korku içinde yaşadık. Bize birinin geri dönüş yapacağı söylendi. Uyarıyı ayarladığımı hatırlamıyorum, ama sanırım ayarlamışım. Müşterilerimden birine e-posta göndermek üzereydim ki

Ramsey'in adı gelen kutumda belirdi. Bağlantıya tıkladığımda, midem cehennemin dibine düştü. Çılgılık atan manşet tüm sorularımı yanıtladı. Kız kardeşim ve ben, bilmeden bir kripto para dolandırıcılığına karışmıştık..."

Hudson başını geriye attı. "Sen ve kız kardeşin Ramsey Kenyon III ile mi ilgileniyordunuz?"

Şaşkınlıkla gözlerimi genişletiyorum. "Sen de onun kurbanlarından biri miydin?"

"Hayır, ama haberler her yerdeydi. O adam usta bir manipülatördü. Çalışkan, saf insanlardan milyarlarca dolar dolandırdı..."

Kabul ederek elimi kaldırıyorum. "Ben de o saf insanlardan biriydim..."

"Şeytanı alt edemezsin."

Başımı eğiyorum.

"Angelica, bana bak."

Gözlerimi kaldırırım.

"Kripto para birimi adı altında yapılmış olabilir," diyor, "ama sonuçta Ramsey bir Ponzi şeması yürütüyordu—kurbanlarını, kendisinden başka kimseye kar kalmayacağını çok iyi bilerek dolandırmak için tuzağa düşürdü."

"Açgözlülüğümün bedelini ödedim."

Hudson, gözlerime bakmak için eğildi. "Güvenini hak etmeyen birine güvendiğin için üzgünüm. Ve dolandırıldığın için üzgünüm. Bunun senin açgözlülüğünle hiçbir ilgisi yok. Ramsey bir yılan yağı satıcısı. Yalanlar, aldatma ve şişirilmiş verilerle ticaret yaptı. Her iyi Ponzi dolandırıcı gibi, önceki yatırımcılara daha yeni yatırımcıların fonlarıyla kar ödedi. Bu önceki yatırımcılar onun destekçileri oldular ve zengin arkadaşlarına kapıları açtılar. Bu, Ramsey'in daha az parası olan ama büyük hayalleri olan insanları kandırmasına olanak sağladı..."

"Arya ve benim gibi." Sesim titriyor. "Kendimi köyün aptalı gibi hissediyorum."

Hudson bana bakıyor.

Hiç bu kadar açık bir şok ifadesi görmemiştim.

Konuşmaya devam ediyorum. "İçgüdülerimi dinlemeliydim." Boğazım sıkışıyor, sesim kısılıyor. Gözlerim doluyor. "Ben

Ramsey parayı dört katına çıkardıktan hemen sonra daha kararlı davranıp paramı çekmeliydim. Arya kendi payını kaybetmiş olsa bile, elimizde yine de bir şeyler kalırdı. Şimdi ise hiçbir şeyimiz yok. Hayatımın geri kalanında bu suçluluk duygusuyla yaşamak zorunda kalacağım..."

"Kendine işkence etmeyi bırak," diyor Hudson, sesi keskin bir bıçak gibi. Ben irkiliyorum.

Ağlama.

Ağlama.

Onun önünde ağlama. Ve...

ağlıyorum.

"Siktir, melek, seni ağlatmak istemedim." Yüzümü avuçları arasına alır, gözyaşlarıyla dolu bakışlarımı kendine çevirir ve dudaklarıma nazikçe bir öpücük kondurur. Bu beni daha da ağlatır. "Kendini suçlamayı bırakmalısın. Bilemezdin," der. "Ramsey bir avcı. İnsanları manipüle etmek onun için olimpiik bir spor."

Ben de acınası bir şekilde omuz silkiyorum.

Yanağımdan yeni bir gözyaşı süzülürken, Hudson onu başparmağıyla yakalar.

Elimi onun elinin üzerine koyuyorum, canım pahasına ona tutunuyorum.

Saçımı kulağımın arkasına itti ve bu tatlı hareketi beni daha da ağlattı. "Ağlama, meleğim." Sesi okşama kadar yumuşaktı. "Yapabileceğin hiçbir şey yoktu." Gözyaşlarıyla ıslanmış yanağıma öpücük kondurdu. "Hiçbir şey," dedi ve düşen bir gözyaşını daha yakaladı.

Vücudumdaki gerginlik azalmış gibi.

Bu adamla daha yeni tanışmış olmamı düşünürsek, bu neredeyse gülünç bir durum, ama şu anda kendimi güvende hissediyorum, sanki bu dünyadaki Ramsey gibiler bana ulaşamazmış gibi.

"Ramsey gibi pislikler, biri zor sorular sormaya başlayana kadar aldatıcı yalan ağlarını örmeye devam ederler," diyor Hudson. "Muhtemelen bu yüzden kaçıp ortadan kayboldu."

"Kız kardeşime bizi o canavarla ilişkiye soktuğu için bağışlamak istedim, ama tek yapabildiğim ağlamaktı. Günlerce ağladım. Arya'nın o meşhur üzgün köpek yavrusu yüzü ve gözlerinde okuduğum suçluluk duygusu bile beni bu ıstıraptan kurtarmaya yetmedi. Evsiz kalacağımızdan korkmasaydım, muhtemelen durdururdum.

birlikte çalışarak, öngörülebilir gelecekte yorganımın altında saklanarak." Onca hafta ağladıktan sonra hala gözyaşlarımın kalmasına şaşırıyorum. Dudaklarımı sıkıştırıp, içimde kaynayan öfkeyi bastırmak için elimden geleni yapıyorum. "Şiddet yanlısı bir insan değilim, ama Ramsey'i bulup, bize yaptıkları için onu çıplak ellerimle boğazlamak istediğim rüyaları kaç kez gördüm..."

"Ben de o pisliği boğmak isterdim."

"Daha da kötüsü, Arya bu Rus tefecinin ağına düştü..."

"Ne?"

Ona her şeyi anlatıyorum.

"Bu, onu Todd'un kızlarından biri olmaya iten son damla oldu."

"Tanrım."

"Evet." Başımı sallıyorum.

"Sanırım Arya'nın borcu olduğu Rus adam Ramsey'nin nerede olduğunu bilmiyor, yoksa polis onu sorguya çekip öğrenirdi."

Kaşlarım alnıma kadar yükseldi. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Bu uluslararası bir vaka. Eminim polis onu takip ediyordur."

"Sanırım haklısın."

"Artık senin eskort olmadığını anladığımıza göre, ne iş yapıyorsun?"

Gülüyorum.

"Komik olan ne?" "Grace'i"

hatırlıyor musun?"

"Bugün Pompadour Otel'de öğle yemeği yediğin, muhtemelen şu anda da kocasıyla sevişiyor olan kadın mı? Evet, onu çok iyi hatırlıyorum."

Daha da çok güldüm.

"Ağlamandan çok gülmeni tercih ederim, ama sanki bir parçayı kaçırmışım gibi hissediyorum."

"*The Court Games*'i avucumun içi gibi bilmemin nedeni, bu kitabın taslağını düzenlemiş olmamdır. Ben serbest editörüm."

"Olamaz."

Başımı

sallıyoru

m.

"İkiniz nasıl tanıştınız?"

"Eskiden büyük bir yayınevinde editör olarak çalışıyordum, epik fantezi ve masal fantezi romanları konusunda uzmanlaşmışım."

"Anladım."

"İki buçuk yıl önce, yayınevi *yeniden yapılandırıldığında* – Tanrım, o R harfini hiç sevmiyorum – işim tehlikeye girdi. Bir sürü yazarı da işten çıkardılar. Grace de onlardan biriydi."

"Çok kötü."

"Hem de nasıl."

"Yayıncılık anlaşmasını kaybetmesinden *The Court Games*'i yazmasına nasıl geçti? Bu büyük bir sıçrama."

"İşten çıkarılmasının hemen ardından, adını duyurmayı umduğu bir dizi için birçok teklif mektubu gönderdi, ama sonunda bir dizi moral bozucu red cevabı aldı."

"Reddedilmek insanın özgüvenini zedeler." "Bir sanatçı için daha da fazla."

O da başını salladı. "Tahmin edebiliyorum."

Bir bacağımı diğerinin üzerine attım. "İstemediğim bir iş görüşmesinden sonra Grace ile karşılaştım, ama paraya çok ihtiyacım olduğu için bu işi düşünüyordum. Grace ve ben ikimiz de maddi sıkıntıda idik – New York'ta kiralar çok pahalıydı – bu yüzden Central Park'ta oturup saatlerce birbirimizin dertlerini dinledik. Onun el yazmasını inceleyip, borç senedi karşılığında düzeltmeyi teklif ettim. Kendimi meşgul tutarsam, sevdiğim işi yapma konusunda iş bulma umudumun olmaması konusunda endişelenmeye vaktim olmayacağını düşündüm. İlk iki bölümde kitaba kapıldım. Bana sadece sembolik bir ücret ödemiş olsa da, *The Court Games*'i sanki bana bir milyon dolar ödemiş gibi büyük bir özveriyle düzenledim. Bugüne kadar okuduğum en iyi fantastik romantizm kitabı ve bunu sadece düzenlediğim için söylemiyorum. Bu bir başyapıt.

"Ne tesadüf," diyor. "Grace, dün gece onun destekçisi olduğunu biliyor mu?"

Kafamı sallıyorum. "LoboMAX'ın partilerinden birinde neden bulunduğumu ona söylemeden bunu açıklayamazdım. Bu konuşma çok garip olurdu."

"Mantıklı. Bir gün ona söylemek zorunda kalacaksın."

"Onun yeteneğini pazarlayacağıma gerek yok."
Hudson'ın mavi gözleri fırtınalı bir hal alır.
Ne demiştin?

Bölüm 15

Hudson

ngelica çok özverili.

Grace'in hızla yükselen kariyerine yaptığı büyük katkıyı kabul etmek istememesini bir kenara bırakın, ama o hiç düşünmeden kız kardeşini kurtarmak için devreye girdi.

Bunu söylemek bana düşmez, ama Angelica çok fazla sorumluluk üstleniyor. İkiziyle aynı yaşta olmasına rağmen, onun yerine ebeveynlik yapıyor. Dün gece kendini ortaya atıp ikiziyle yer değiştirmiş olması takdire şayan.

Angelica'da, Manhattan'ın lüks eskortlarının profiline uymayan bir neşe vardı. Hatta, etkinliklerde tanıştığım çoğu kadının profiline bile uymuyordu. Yeterince temkinli değildi. Bu tür partilere alışkın insanların artık gözlerini bile kırpmadıkları şeylere karşı gösterdiği dizginlenmemiş tepkisi, onun bu ortamda kendini yabancı hissettiğini açıkça ortaya koyuyordu.

Şimdi onun masumiyetini neden hissedebildiğimi anlıyorum...

O bir zıtlıklar çalışması gibiydi: genç ve korunaklıydı, ama aynı zamanda cesur ve güçlüydü.

Ailesini kaybetmenin acısıyla başa çıkmaya çalışıyor ve pislik Ramsey yüzünden ayakta kalmaya çalışıyor. Onun hikayesini dinledikten sonra, acısını dindirmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Ayrıca o pislik Ramsey'i kuduz bir köpek gibi avlayıp sefil hayatını sonlandırmak istiyorum. Öyle pislikler yaşamayı hak etmiyor. Her şeye rağmen Angelica, oldukça dikkat çekici bir neşeye sahip.

Ve bir de şu lanet olası havuç var. O bakire.

Pompadour Oteli'nde olan bitenler yüzünden, bu gerçeği öğrendiğimde sikim tepki veremedi, ama şimdi onu evimde tek başıma sahip olmanın verdiği heyecanla sikim tepki veriyor.

Ne kadar tahrik olsam da, onun bakireliği kafamı döndürüyor ve koruyucu alfa yanımı ortaya çıkarıyor. Ayrıca içimdeki mağara adamını da ortaya çıkarıyor. Tanrı şahidimdir ki, onu sahiplenecek olan ben olacağım.

Başka bir müşteri olsaydı, dün gece onun için çok farklı sonuçlanabilirdi.

O büyük bir risk aldı.

Ya ben, onun bekaretini satın almak için para ödemeye hazır zengin bir pislik olsaydım? Ya da daha kötüsü, ona zorla sahip olsaydım ya da onun rızası olmadan istediğimi elde etmek için içkisine ilaç katmış olsaydım?

Bu düşünce kanımı kaynatıyor.

Neyse ki, sonunda kız kardeşinin ilk müşterisi oldum ve bu ikiz değişimi onu bana getirdi. O sadece hoş bir kız değil, aynı zamanda iş için de iyi.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" Kaşlarını çatıyor. "Yine kendine haksızlık ediyorsun."

Koltuğunda kıpırdanıyor. "Bu kötü bir alışkanlık."

"Değiştirebileceğin bir alışkanlık."

Omuzlarını silkiyor. "Kız kardeşim tam tersi. O yirmi dört saat boyunca üstün bir özgüvene sahip."

Belki bu, ona kendi değerini görmesini sağlar. "Rory Wolfe beni aradı."

Kaşlarını çatıyor. "Los Angeles'a gitmeden önce seninle akşam yemeğini iptal ettiğini söyleme sakın?" Endişesi sesinde ve güzel yüz hatlarında açıkça görülüyor.

"Hala geçerli."

"Oof." Elinin tersiyle alnını siler. "CEO'nun karısıyla kurduğum tüm o bağlar boşa gitti."

Onun o içimi ısıtan neşeli hali yine ortaya çıktı.

"Toplantımızdan sonra, muhasebe departmanından mevcut online alışveriş sepeti sağlayıcısına ödedikleri ücretlerin dökümünü istemiş. Kardeşi ve ortağı Roark, toplantı için

Los Angeles'tan toplantı için buraya gelecek. Wolfe kardeşler benim sunabileceğim teklifle ilgileniyorlar."

"Bu iyi haber, değil mi?" "Bu çok iyi haber."

O alkışlar ve koltuğunda mutlu bir dans yapar.

"Sen olmasaydın, dün gece partiden eli boş ayrılmak zorunda kalacaktım."

Omuzlarını silkeler. "Pelerin giymiyor olabilirim, ama süper güçlerim var."

"Kesinlikle var." Parmağım boynunun kremi tenine dokunur. "Sana nasıl teşekkür edebilirim?"

Gözleri boş tatlı tabağına kayar, sonra tekrar benimkilere döner. "Zaten ödedin."

Kafamı sallarım. "Katılmıyorum."

"Yemek çok lezzetliydi ve kırmızı kadife pasta bana Tanrı'yı gösterdi."

"Tanrı'yı görmeni sağlayacak başka bir yol daha biliyorum."

"Artık tatlıdan bahsetmiyor muyuz?"

"Sence ne?"

"Değil miyiz?" Sesi birkaç oktav yükselir. Ayağa kalkarım.

Gözleri benimkilere doğru yükselir. "Bu yanlış cevap mıydı?"

Mutfak adasını temizlerim, tatlı tabağını ve kahve fincanlarını kaldırıp lavaboya bırakırım.

"Doğru cevaptı." Gelip onun önüne durdum. "Tatlı zamanı."

Büyük, yeşil gözleri genişler, uzun, koyu kirpikleri titrer.

"Tezgahın üzerine çıkmanı istiyorum," derim, tabureden kalkmasına yardım edip onu granit yüzeye oturturum.

Ona doğru eğilip yüzüne yaklaşıyorum. "İlk bakışta beni büyüledin, Angelica."

O tezgahın üzerinde yer değiştirir. "Böyle bir güce sahip olmam gerçek dışı geliyor."

"Kendinden şüphe mi ediyorsun, melek?" Kaşlarını çatıyor. "Bir dakika önce, süper güçlerinle övünüyordu. Şimdi ise geri adım atıyorsun. Bu yanlış reklam mıydı?"

Başını geriye eğerek ince boynunu ortaya çıkarır ve gülümser. "Tamam, beni yakaladın," der.

"Seni arabaya bindirip evine bıraktıktan sonra, otelin önünde durup düşünmeye başladım."

"Neden?"

"Başka bir adamın hizmetlerini kiralayıp sana dokunacağı düşüncesi..." Burun deliklerim genişledi. "Birini öldürmek istedim."

"Gerçekten mi?"

"Seni neden bir haftalığına kiraladım sanıyorsun? Sana takıntılıyım."

Çenesi düşer. "Sen... sen misin?"

"Tabii ki. Senin hizmetlerini gerektiği kadar uzun süre nasıl devam ettireceğimi bilmiyordum, ama bu hafta sonu bu sorunu çözeceğimi düşündüm."

"Bana o kadar para harcamaya razı mıydın?" "Kesinlikle."

"Ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Sana deli oluyorum Angelica. Seni sadece bir kez gördükten sonra, fark etmediğim bir sahiplenme duygusu uyandıracaklarını beklemiyordum." Bir süre duruyorum. "Ama işte buradayım... sana tamamen kapılmış durumdayım."

"Ama..." Başını salladı. "New York'ta çok sayıda dünyevi kadın var. Daha uzun boylu olanlar da var. Daha zayıf olanlar da. Güven fonları ve güçlü kariyerleri olanlar. Benim gibi dağınık bir hayatı olmayan kadınlar."

"Onlar için ne mutlu," diyorum. "Seni olduğun gibi seviyorum."

Ne diyeceğini bilemiyor.

Birkaç saniye sonra, sanki trans halinden çıkmış gibi başını sallar. "Sen, hayal etmeye cesaret edemediğim her şeysin, Hudson."

"Ben sadece Büyük Elma'da başarılı olan Teksaslı bir adamım, ama iltifatını kabul ediyorum."

Göğsüme vurur. "Kendini beğenmiş misin?" "Kapıyı sen açtın."

Gözlerini devirir. "Yani, benim hakkımda böyle bir şey söylediğine inanamıyorum."

Onun muhteşem yüzünü ellerimle kavrayıp dudaklarına öpücük konduruyorum. "İnan. Seni ne kadar istediğimi bilemezsin."

"Ben de."

"Ama sana sahip olamam." "Neden?"

"İlk seferimizin bir iş gibi olmasını istemiyorum," diyorum. "Hafta sonuna kadar seninle yatarsam, öyle olur."

"Oh."

"O halde, çıkmaya başladığımız ilk hafta yaratıcı olmak zorundayız."

"Çıkıyor muyuz?"

"Bunu isterim."

Kızarır. "Ben de isterim." "Aynı fikirde miyiz?"

Kız başını sallar.

"Evet." "Sapıklığı getir."

"Sapıkça mı? Az önce yaratıcı olmaktan bahsediyordun."

"Sıradan seks yapmam. Ön sevişme için de aynı şey geçerli. Ya tamamen kinky olsun, ya da pantolonumun içinde kalayım."

Alt dudağını dişlerinin arasına alıp ısırır. "Ne oldu?"

"Daha önceki konuşmamızı hatırlamıyorsan, ben bakirim. Tek erkek arkadaşım ile biraz oynadım..." Sözleri kesilir.

"Bu da seninle vakit geçirmek istememin bir başka nedeni."

"İnternette arama yapsam ve eski moda bir sözlük kullansam bile kinky kelimesinin nasıl yazıldığını bilemem. Tecrübesizliğimle seni hayal kırıklığına uğratmak istemem."

"Beni hayal kırıklığına uğratmanın tek yolu, bana tamamen teslim olmamandır. Dün gece, bunu yapabileceğini kanıtladın."

Yüzünde ikna edici olmayan bir gülümseme belirir.

Onu rahatlatırım. "Ciddiyim, Angelica."

Beni düşünür. "Peki ya ben de sana iyilik yaparsam? Ben derin gırtlak yapmada usta bir porno yıldızı değilim."

Porno mu izliyor? Siktir, sikim titriyor. "Derin boğazlamanın ne olduğunu bile biliyorsun, bu da senin sandığın kadar beceriksiz olmadığını gösteriyor. Ayrıca, bu gece senin gecen. Sikimi emmek için bolca vaktin olacak."

Yanakları kızarıyor. "T-tamam."

Elini tutup sert sikime koyuyorum. "İçindeki seks kedisini ortaya çıkarmak ve oynamak için zorlamanın beni ne kadar tahrik ettiğini bilemezsin."

Nefesini tuttu.

Devam ettim. "Bırak da seninle ilgileneyim. Bacaklarını aç bana

."

Güzelce itaat eder.

"Bu kıyafet sana sadece çok seksi görünmekle kalmıyor, aynı zamanda istediğimi almamı kolaylaştırıyor."

Onu kalçalarından tutup tezgahın kenarına doğru kaydırıyorum ve sert sikimi ona sürüyorum. Ona benim her santimimi hissettiriyorum.

"Beni çılgına çeviriyorsun Angelica." "Ben de öyle hissediyorum."

Sikimi daha kararlı bir şekilde sürüyorum.

"Yaramaz, yaramaz kız. Kot pantolonumun önüne ıslak bir leke bırakacaksın."

"Ben... ben sapıkça şeyler yapabilirim."

"Şimdi benim dilimi konuşuyorsun."

Ellerim beline kayar, beyaz bluzunu kaldırırım ve parmaklarımı sütyeninin kumaşından dışarı çıkan meme uçlarına kapatırım.

Alt dudağını sertçe ısırtıyor, gözleri başının arkasına kayıyor.

Daha fazlasını isteyen ben, sütyeninin saten kupalarını aşağı çekerek güzel göğüslerini ortaya çıkardım.

"Siktir, bunlar harika," diyorum, gözlerim onun göğüslerine sabitlenmiş halde. Başımı eğip, sertleşmiş meme uçlarından birine ağzımı yapıştırıyorum, dilimle hafifçe okşuyorum.

Ben emdikçe, ısırdıkça, okşadıkça ve onun tepesiyle oynadıkça inliyor.

Parmakları saçlarıma dolanırken, kalçaları tezgaha sürünüyor.

O çok seksi ve çok duyarlı.

Mükemmel.

Dayanamayıp meme ucunu sertçe ısıyorum. O da çığlık atıyor.

Daha da iyi hale getirmek için, elim eteğinin altına girer, uyluklarına doğru ilerler ve ıslak dantelli külotunun üzerinden amını okşarım.

Serbest eli benim elimi sıkıca kavrar.

Onun meme ucunu ağızımdan bıraktım. "Ne oldu?" "Bu çok iyi."

"Daha da iyi hale getireyim."

"Daha fazlasını kaldırabilir miyim bilmiyorum."

"Aptal melek. Ellerini çek."

"Aklımı kaçıracaksın."

"Amaç da bu. Başka bir şey yaparsam senin ve benim zamanımı boşa harcamış olurum. Ve melek, zamanı boşa harcamak benim işim değil."

O bırakıyor.

"Aferin kızım." Görevime devam ediyorum.

Ağızım geri geldi, meme ucunu ısırdı. Gözlerini kısarak bana baktı.

Ağızımı açıp onu ağlatacak kadar sertçe ısırmadan hemen önce, meme ucunun etrafında vahşi bir gülümseme beliriyor dudaklarımda.

O inleyen bir inilti çıkarır ve benim penisim onun için şişer. Külotunun üzerinden klitorisini daha ateşli bir şekilde okşarım.

"Oh, oh, oh. Tanrım. Hudson. Evet." Her şey durur.

"Neden... neden durdun?" Nefesi zorlanıyor.

Gözlerimi kaldırıyorum. "Çünkü dün seni parmaklarımla boşalttım.

Bugün ise dilimin üzerinde boşalmanı istiyorum."

Dudakları "O" şeklinde açılır.

Bir adım geri çekilip elimi göğsüne koyuyorum. "Sırt üstü yat."

Kıpırdamıyor.

"Sana bir emir verdim."

"Bilmen gereken bir şey var." Kaşlarını çatıyorum. "Neymiş?"

"Söyleyeceğim." Alt dudağını ısırır. "Sen değilsin. Benim."

"Bu bana hiç mantıklı gelmedi."

"Eski sevgilim asla..." Derin bir nefes alır. "Hiç işe yaramadı..." Dudaklarını sıkıştırır. "Biliyorsun" – vajinasını işaret eder – "Bir süre sonra hissizleşiyorum."

Zavallı küçük meleğim.

Bu çok yazık.

"Erkek arkadaşın olduğunda kaç yaşındaydın?" Onun eski sevgilisi hakkında çok fazla şey bilmek istediğimden değil, ama sormak zorundaydım.

"Annem ölmeden önce." "Yani, on dokuz yaşında mı?"

"Evet."

"O da senin yaşında mıydı?" Başını salladı.

"Evet."

"Her erkek aynı seviyede değil, ama emin olabilirsiniz ki çoğumuz yaşlandıkça daha iyi sevgililer oluyoruz."

Kıkırdar.

"Dilimi tatmak ister misin, istemez misin?" "Tanrım, ağzın."

"Senin tatlı amcığınla tanışmak isteyen bir ağız."

Kız başını sallar. "Sen benim ligimin çok dışındasın." "Bir şey bana senin hızlı öğrendiğini söylüyor."

Bana parıldayan bir gülümsemeyle karşılık veriyor. İkinci kez sormama gerek yok.

Vücudunu tezgahın üzerine indirir.

Göğüsleri hala açıkta ve açık mavi eteği belinde toplanarak beyaz dantelli külotunu görmemizi sağlıyor.

O lanet olası bir ziyafet gibi görünüyor. Benim lanet olası ziyafetim.

Testislerimi avuçlayıp sıkıca sıkıyorum. Bu, aç penisimi yatıştırmaya pek yaramıyor. Onu elde edene kadar hiçbir şeyin yaramayacağından şüpheliyim.

Başını yana eğip, geniş, masum gözleriyle bana bakıyor.

Lanet olsun o gözlere.

Onu korumak ve aynı zamanda vahşi bir hayvan gibi sikmek istiyorum. Bu beni öldürecek olsa da - ve öldürecek - yolumdan sapmamalıyım.

Sadece altı gün kaldı.

Onun baş döndürücü kokusunu içime çekiyorum.

Onun uyarılması ve çiçek kokulu parfümünün karışımı beni tamamen heyecanlandırıyor.

Dokunulup emilmeyi istiyor. Ve bu işi yapacak adam benim.

Ellerim bir bacağından aşağıya doğru kayarak ayaklarına ulaşır. Bir strappy topuklu ayakkabısını çıkarır, granit zemine düşmesine izin veririm. Diğer bacağına da aynı muameleyi yaparım.

Öne eğilip, açıkta kalan karnına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Karın kasları kasılır, dudaklarımın altında titrer.

Düzgün çıkıntılı kasık kemiğine öpücük konduruyorum.

"Hudson." Adım yumuşak ve dua gibi geliyor.

Testislerim zonkluyor.

Uyluklarının arasına dokunuyorum ve o bacaklarını ayırıyor. Sağ uyluk içini öpüyorum. Sonra solunu.

Ellerimi bacaklarında yukarı kaydırarak, parmaklarım külotunun bel kısmına takılır. Gözlerimi onun gözlerine dikerek, külotu boyalı ayak parmaklarına kadar aşağı çekip çıkarırım.

"Bugün onu yırtıp atmıyor musun? Ne şanslıyım. Eve komando gitmek zorunda kalmayacağım." Sesi alaycıydı.

"Kıçın tezgahın üzerinde olduğu için şanslısın, yoksa şu akıllı ağzın için onu şu anda kızartıyor olurdum."

"İlk tanıştığımızda külotumu kaçırdın. Bu soruyu sormaya hakkım var."

"Bunları yırtmasam da" – külotunu havada sallıyorum – "yine de koleksiyonumun bir parçası olarak saklayacağım."

"Senin çalışma tarzın bu mu? Külot hırsızı mı?"

"Sen gelene kadar, ben bir külot yırtıcıydım, ama asla bir külot kaçıran değildim. Sen, benimle birlikte bir parça almak istediğim tek kadınsın."

"Sadece laf olsun diye söylüyorsun."

Kafamı sallıyorum. "Sana asla yalan söylemem." Utangaç bir gülümsemeyle cevap veriyor.

Külotunu kot pantolonumun cebine koyarım. "Onlar için özel bir çekmecen var mı?"

"Henüz yok." Göz kırptım. "Bu gidişle, hafta sonuna kadar bir tane olacak."

O gülüyor.

Programa geri dönüyoruz.

Heyecanla dudaklarımı yalarım.

Başımı eğmek üzereyim, ama donup kalırım.

"Bu oyun böyle oynanmaz." Gözleri fal taşı gibi açılır.

Daha iyi.

"Senin amını yaladığımı izlemeni istiyorum." Başımı eğip karnına bir öpücük konduruyorum. "Seni dilimle siktiğimi izlemeni istiyorum."

Kirpikleri deli gibi titriyor, ama gözleri açık kalıyor.

"Kafanı kaldırdığında gözlerini benimkilere dikmeni istiyorum."

"

Vücudu titriyor ve ben ona henüz dokunmadım bile. "Anladın mı?"

Göz kapaklarının altından bana bakıyor. "Evet." "Evet, ne?"

"Gözlerimi açık tutacağım."

"İkna olmadım. Tekrar dene."

"Sen... sen... amımı yalarken gözlerimi açık tutacağım." "Aferin kızım."

Başımı eğiyorum.

Onun baş döndürücü kokusu şimdi daha da sarhoş edici. Memnuniyetle gülümsemeden edemiyorum.

O bir ışık anahtarı kadar heyecanlı.

Dilimi am dudaklarına bastırıp sert klitorisine kadar yalıyorum.

sert klitorisine kadar yalıyorum.

Sırtını kavisler, yüksek sesle zevk çığlığı atar.

Ağzını iki eliyle kapatarak sesini bastırıyor, dilim tekrar tekrar yalayıp yoklarken, tam doğru basıncı uyguluyorum.

Siktir, hayal ettiğimden daha tatlı.

Yala.

Tadı çok güzel.

Yala.

Yumruğunu sıkıca sıkıyor, bacaklarını katlayarak ayaklarını tezgaha dayıyor.

Ayaklarını ayırması bir davet gibi.

Yala.

O, şehvetli bir iç çekişle nefesini verir.

Yalar.

Daha fazlasını istercesine kalçalarını sallıyor.

Onun isteğini yerine getiriyorum.

Yalayın.

Şu anda kaybolmuş gibi görünüyor.

Güzel.

"Daha fazla. Lütfen."

Yala.

Başka hiçbir erkek bu amcığı tatmayacak.

Yala.

Bu düşünce içimde bir şeyleri ateşliyor.

Açgözlüyüm, onu yalayıp yutuyorum, obur bir adam gibi klitorisinden deliğine kadar yalıyorum.

O ağızma bastırıldığında, içimde bir şey patlıyor.

Dilimi girişinde dolaştırıyorum, sonra onu sıcaklığının derinliklerine daldırıyorum.

Vücudu serin yüzeye karşı kıvranıyor.

İşte bu kadar, açgözlü kız, zevkini çıkar.

Onun çaresiz inlemelerinin her biri, doğrudan benim sikime ulaşıyor.

Sikim boxer şortumun içinde şişiyor, dışarı çıkıp oynamak için çaresizce bekliyor.

"Oh, Tanrım."

Tokat!

Eli tezgaha gürültülü bir sesle çarptı. "Tanrım."

Tokat!

"Meryem Ana."

Tokat!

"Tanrım, Hudson, ağzın."

Tokat!

Sonuncusu kulağıma müzik gibi geliyor.

Bacağını omzumun üzerine atıp ağzıma sertçe bastırıyor.

Siktir, evet.

Onu ödüllendirmek için dilimi onun sıcaklığına daha derine daldırıyorum. Onun sıkı amının derinliklerine dalmak için sabırsızlanıyorum.

Başı sağa, sonra sola dönüyor.

Kendinden geçmiş.

Onu yerinde tutmak için ellerimi kalçalarına koyuyorum.

Klitorisine kadar yalayıp iki parmağımı derinlemesine soktum, onu gerginleştirdim.

onu

gerg "Tanıştığımızda bana bir soru sormuştun," diyorum.

inleş Başını kaldırıp sersemlemiş gözlerle bana bakar. Ağzını açar, sonra
tiriyo kapatır.

rum. Bunu birkaç kez yapar. Aklını
kaçırmıştır.

"Bana neden üç parmak diye sormuştun. İşte nedeni."

Klitorisini emmeye başlarken üçüncü parmağımı da içine soktum. Çığlığı kulakları sağır ediyordu.

Heck, onu şehrin öbür ucunda duysalar bile şaşırmazdım.

Parmaklarımla kıvrılıp, dilimle klitorisini yalarken, acımasız bir ritimle onu sikiyorum.

dilimle klitorisini yalarken.

Dudaklarından inleyen bir dizi küfür dökülüyor, bacakları titriyor ve ağgözlü amcığı parmaklarımı sıkıca kavırıyor.

Benim tutuşuma karşı direnir.

Buna izin vermeyeceğim.

Elimi kalçasına daha sıkı bastırıyorum. Yarın morluklar olacak.

Bu düşünceyle damarlarımdan bir şimşek geçer.

"Artık dayanamıyorum. Öleceğim." Sesi, vücudu kadar titriyor. "Bu çok iyi. Lütfen, ağzına ihtiyacım var."

Bu çelişkiye gülmek için tüm gücümü kullanıyorum.

Daha sert, daha hızlı yalıyorum, parmaklarımı onun içine sokup çıkarırken klitorisini dudaklarımın arasına alıp sertçe emiyorum.

O bir dişi kedi gibi mücadele ediyor, ama benim tutuşum gevşek değil.

Dudaklarımı klitorisinin etrafına kapatıp, parmaklarımı içinde kıvrarak tam doğru basıncı uyguluyorum.

"Hud..."

Gözlerini sıkıca kapatır ve bir çığlık atarak parçalanır, kötü dilimin üzerinde o kadar güzel bir şekilde boşalır ki, nefes almakta zorlanır.

Bana itaatsizlik ettiği için onu cezalandırmam gerekirdi, ama o kadar güzel boşaldı ki, gözlerindeki ifadeyi görmemi engellediği için bunu telafi etti.

Onu çıldırtmaya bağımlıyım.

Ayaklarını yere basmaya çalışırken, nefes nefese kalmış hali mutfağın duvarlarında yankılanıyor.

Evet, sert geldin.

Ve ben çelik kadar sertim.

Testislerim boşalmak için can atıyor.

Bu hayatımın en uzun haftası olacak.

Bir buçuk yıl önce hayatımın trajik bir dönüşüm geçirmesi ve işe odaklanmam nedeniyle aylarca seks yapmadım. Dün bana sorsaydınız, bu kadar uzun süre sonra bir kadınla sevişmeden birlikte olmanın imkansız olduğunu söylerdim. Ta ki Angelica hayatıma girene kadar.

Parmaklarımı onun amından çıkarır, hala onun sıvılarıyla ıslak olan parmaklarımı ağızma götürür ve temizleyene kadar yalarım.

Lanet olsun.

Haftanın her günü ağızımı onun amına dayamak istiyorum.

Yüzündeki mutluluk dolu ifadeye bakılırsa, tamamen tatmin olmuş durumda.

Onu hayranlıkla izliyorum, onun bu yüksek duygudan inmesini istemiyorum.

Onu gerçekliğe geri döndürmek için uyluklarını şehvetli hareketlerle okşuyorum.

Vücudu kaskatı kesiliyor, gözleri açılıyor. Tezgahın üzerine dik oturuyor, kocaman yeşil gözleri bana deli gibi kırışıyor.

Ne oluyor? "Acı mı çekiyorsun?"

Kafasını sallıyor, kahverengi saçları her yere saçılıyor. "Kız kardeşime bizim hakkımızda ne söyleyeceğim?"

Bölüm 16

Hudson

Angelica için kiraladığım şoförlü arabanın gözden kaybolmasını bile bekleyemedim ve damarlarımdan kanın hızla akmasıyla evime koştum.

Kapıyı biraz fazla sertçe çarptım, kilitledim ve merdivenleri ikişer ikişer çıkarak yatak odama gittim.

Tatlı meleğimi karşılık beklemeden orgazm etmek, bana ciddi bir mavi toplu sorun yaratacak. Bunun için kendimden başka kimseyi suçlayamam. Sonuçta, bir haftalık anlaşma süresi dolana kadar bekleyip, sonra tatlı, sıkı amına sikimi sokmak benim fikrimdi. Sorun şu ki, bu hafta beni öldürebilir.

Bu kadını çok istiyorum.

İkinci kata çıktığımda, huzursuz bir hayvan gibiyim.

Yatak odama koşuyorum, doğruca banyoya gidiyorum.

Dirsekimle ışığı açıp lavaboya doğru yöneliyorum.

Hızlı ellerimle giysilerimi çıkarıp ayaklarımın dibine bir yığın halinde atıyorum.

Uzun aynada kendi yansımanı görüyorum ve donup kalıyorum.

Taşaklarım şişmiş ve ağır, sikim de çok sert, öfkeli.

damarlar benim şaftımı kaplıyor. Gözlerimdeki bakış, ele geçirilmiş bir adamın bakışı.

Bu kadına olan çaresiz ihtiyacım benim sonum olacak.

Bacaklarımın arasındaki bu büyük sorunu çözmezsem, aklımı kaçıracam.

Vücut kremimi alıp avucuma birkaç damla sıkıyorum, sonra penisimi ovuşturmaya başlıyorum ve kendimi sert ve hızlı bir şekilde mastürbasyon yapıyorum, aklımda sadece boşalmak var.

Penisimi daha hızlı okşarken, Angelica'nın pembe, bakire amcığı gözlerimin önünde beliriyor.

O amcık benim ve sadece benim.

Gözlerimi kapatıyorum, her zevk dalgasının tadını çıkarıyorum.

O kadar kirliydi ki, onu orgazma ulaştırırken eteği hala kalçalarına kadar sıyrılmıştı, tam da tezgahımın üzerinde, gözlerim için gerçek bir ziyafet. Çıplak olsaydı bu kadar sapkın olmazdı. Parmaklarımla onu derinlemesine siktiğimde, başparmağım klitorisini tam doğru şekilde bastırırsın diye vücudunu eğdiği şekilde.

Lanet olsun.

Zirveye ulaşmak üzereyim. Pelvisimde gerginlik hissediyorum. Bunu yakalamak için, Angelica'nın dudaklarını sikiyormuşum gibi hayal ederek, elimle hızlı ve öfkeyle kendimi tatmin ediyorum.

Vücudumdaki her hücre titriyor.

Onun ağzını işaretlemem, sonra da V kartını delmem gerekiyor... ve sonra, onun tatlı kıcını alacağım.

Onun her santimini ele geçirmeyi planlıyorum.

Hızımı artırıyorum, tek bir odakla sikimi çalıştırıyorum.

Onun amının benim sikimi sonuna kadar emmesini istiyorum. Onu sahiplenmek, onu almak, onu talep etmek, onu diğerleri için mahvetmek istiyorum. İçimdeki mağara adamı, benim sikimin onun tek ve tek sikim olmasını istiyor.

Hareketlerim hızlanıyor, uyluklarım geriliyor, her vuruşta ön kolum kasılıyor.

Nefesim düzensiz, burun deliklerim genişlemiş, çenem o kadar sıkı ki dişlerimin kırılmamasına şaşıyorum.

Onun tadı ve baş döndürücü kokusunun hatırası beni mahvediyor. "Siktir!"

Lavaboya bir adım daha yaklaşıyorum ve sikimi hedefliyorum, yumruğum hala ciddiyetle çalışıyor.

Zirveye ulaşmam bir tsunami gibi üzerime çöküyor. Her damlanın onu doldurduğunu hayal ederken, inleyerek boşalıyorum, nabız gibi atıyor ve fışkırıyorum.

O kadar çok boşaldım ki, utanç verici.

Aylarca cinsel perhiz yapmak bir erkeğe bunu yapar.

Zirve noktam azalır, elim durur, nefesim yavaşlar ve gerçeklik tekrar çöküşe geçer.

Altı gün daha...

Onun bacakları arasında kendimi kaybetmeyi hayal ettiğim altı gün daha.

Altı gün daha kendimi hırpalamak.

Altı gün daha onu istemek, ama ona sahip olamamak. Dudaklarım şeytani bir gülümsemeyle kıvrılır.

Altı gün daha küçük meleğimi yozlaştırmak...

Bölüm 17

Angelica

Daireme adımımı attığımda, telefonum elimde titrer. Çantamı kanepeye atıp kız kardeşimin mesajını okurum.

ARYA

Selam. Etkinlik nasıldı? Dün geceki etkinlik kadar heyecanlı mıydı?

ANGELİCA

Selam. Planlarda değişiklik oldu. Daireye geri döndüm. Seni burada bulmayı umuyordum. Neredesin?

Mesajla anlatacak çok şey var. Kısa ve öz tutmak en iyisi. Kız kardeşim bana bu geceki etkinliğin adresini verdi, o yüzden onun gözünde ben oradaydım. Hudson'la doğrudan iletişim halinde olduğumu bilmiyor.

ARYA

İkinci vardiyada çalıştım. Bahşişlerden çok para kazandım çünkü çok yoğunlu, ama ayaklarım ağrıyor.

Sadie'nin daha önce söylediği şeyi düşünmeden edemiyorum.

ANGELİCA

Bu iyi. İpuçları yani. Ayaklarının ağrması değil.

ARYA

Bahşışler ne kadar iyi olsa da, bu zor kazanılmış para. Zengin bir adamın koluna takılan bir kadın olmaktan çok daha zor.

Buna itiraz edemem. Hudson'la geçirdiğim akşam rüya gibiydi. Ve o kadar ahlaksız bir şekilde sona erdi ki, hâlâ havada uçuyorum.

ANGELİCA

Ne zaman eve döneceksin?

ARYA

Bu geceyi Vanna'nın evinde geçirebilirim. Erkek arkadaşı, Vanna iş arkadaşlarıyla akşam yemeği yerken sesli mesajla onu terk etti. Telefonla konuşma ya da yüz yüze söyleme nezaketini bile göstermedi. En yakın arkadaşım yıkılmış durumda, bu yüzden geceyi onun ailesinin evinde geçireceğim, onu teselli edip o pislik olmadan daha iyi olacağına ikna edeceğim.

ANGELİCA

Zavallı şey. Yalnız kalmaması en iyisi. Yarın geri gelecek misin?

ARYA

Evet. Yarın gece vardiyam yok, o yüzden Vanna'nın durumuna bakacağım. duygusu. O kadar zgnd ki, iş arkadaşlarıyla geçireceği zamanı kısaltıp bara geldi. Vardiyamı bitirebilmek için onu caddenin yukarısındaki kafeye gönderdim. Muhtemelen bir bara gideceğiz — benim çalışmadığım bir bara — birkaç içki içmek için. Buna ihtiyaı var. Gözleri yaşlarla doluydu.

ANGELİCA

Aman Tanrım. O aptalın onu hak etmediğini söyle ona.

ARYA

#GEREK. Yarın akşam Hudson'la başka bir etkinliğiniz var mı?

ANGELİCA

Evet.

ARYA

Hafta sonuna kadar yerlerimizi değiştirebilmeliyiz. Vajinam tekrar işlevini yerine getirebilecek. Artık kötü kokular yok. Tam da zamanında. Todd'un soruları varsa, ilk müşteriimizle buluşup onunla vakit geçirmem en iyisi. Patronumdan bahsetmişken, bir sonraki müşterimi ayarlıyor.

Kız kardeşimin bir sonraki mesajı, yorum yapmamı engelliyor.

ARYA

Gitmem gerek. Yarın görüşürüz kardeşim.

ANGELİCA

Yarın görüşürüz.

Ekrana bakıyorum.

Hudson'la tanışmak mı istiyor?

Bu senaryo hiç aklıma gelmemişti.

Boğazıma safra geliyor.

Siktir. Siktir. Siktir.

Yatak odama doğru giderken telefonum çalıyor.

Mükemmel zamanlama.

Video aramayı kabul ediyorum. "Selam, Sadie." Kocaman bir gülümsemeyle bakıyor.

Başını soldan sağa çeviriyor.

LA'nin New Yorklu kimliğini asla yok etmeyeceğine yemin etmişti, ama yüzünü çevreleyen pembe saç telleri aksini söylüyor.

"Ne giyiyorsun? Görmek istiyorum."

Telefonumu vücudumun uzunluğu boyunca yukarı aşağı hareket ettirerek isteğini yerine getiriyorum.

"Güzel."

"İndirimden aldım," diyorum.

"Öyle olabilir, ama sana çok yakışmış."

"Teşekkürler."

"Müşterinizle iyi vakit geçirmediniz mi?"

"Evet, geçirdim. Harika bir akşamdı."

"Beni kandırabilirdin. Yüzündeki o tuhaf ifade neyin nesi? Sanki biri köpeğini tekmelemiş gibi."

İç çekiyorum. "Biri tekmeledi."

Kaşlarını çattı. "Neden bahsediyorsun?" Cevap vermeye fırsat bulamadan bana başka bir soru daha sordu. "Hudson Kincaid bir gecede çekici, zarif bir milyardenden bir kurbağaya mı dönüştü?"

Kafamı sallıyorum. "Hayır, o hala rüya gibi."

"O zaman şu soru akla geliyor, yüzündeki o ifade neyin nesi?"

"Arya yüzünden."

En iyi arkadaşım gözlerini devirdi. "Bu sefer ne tür bir belaya bulaştı?"

"Hudson'la ilgili." "Ona

ne olmuş?"

"Akşamın nasıl geçtiğini anlatayım." "Dinliyorum."

Topuklu ayakkabılarımı çıkarıp, terliklerimi giydim, kanepeye doğru yürüdüm ve oturdum.

En iyi arkadaşıma bu akşam olanları anlatırım.

"Vay canına, Angelica," der en iyi arkadaşım, kendini yelpazeleyerek. "Bu beş alarmlık bir seksiydi."

"Yemin ederim, adımlı bile hatırlayamadım," diyorum. "Onun yetenekli parmakları beni orgazma ulaştırdı... sanki bedenimden çıkmış gibiydim. Hudson bana hayatımın en heyecan verici, en müstehcen, en cinsel deneyimini yaşattı. Yirmi dört saatten az bir sürede iki kez..."

"İyiliğini karşılığında bir şey yaptın mı?"

Kafamı sallıyorum. "Bunda beceriksiz olacağımı bilsem de denedim, ama o bana bunun benimle ilgili olduğunu ve iyiliğin karşılığını ödemek için bolca zamanım olacağını söyleyip duruyor."

"Ne adam ama..."

"Ve bu sadece onun sapkınlığı ya da beni rahatlık alanımdan çıkardığı için değil. Aynı zamanda övgüsüyle de ilgili. Hudson gibi bir adam benim gibi bir kıza ihtiyaç duymaz. Yani, ona ne sunabilirim ki? Ama o, Isobel

Wolfe ile nasıl bağ kurduğumu ve bunun ona nasıl kapılar açtığını abartılı bir şekilde övüyor. Her bunu gündeme getirdiğinde, içim konfeti patlaması gibi hissediyor." Omuz silkiyorum. "En çılgın rüyalarımda bile böyle bir erkeğin dikkatini çekebileceğimi düşünmemiştim."

"Ama yakaladın. Sen çok güzelsin, zekisin ve harika bir insansın. Son birkaç yılda çok şey kaybettin. En karanlık anlarında bile, ikizinin hem anne hem babasını kaybetmenin acısını ve yetişkin olmak zorunda kalmanın yükünü daha kolay taşıyabilmesi için çok şey feda ettin. Artık sana iyi bir şeylerin olması zamanı geldi."

Onun sözlerinden etkilenererek başımı salladım.

"Hala öyle bir adamın benim ligimin dışında olduğunu düşünüyorum."

"Öyle olsaydı, onunla bir gece boyunca sefahat dolu vakit geçirmezdi."

Gülümsüyorum.

"Cidden, Angelica. New York, zengin bir adam için fırsatlar ülkesidir, milyarderler için ise daha da fazlası. Eğer senden hoşlanmasaydı, dün gece her şey bitmiş olurdu."

Bir yanım ona inanmak istiyor, ama güvensizliğim beni başka bir şeyin olacağına ikna ediyor.

"Vücudumun Hudson'a verdiği tepki beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyor. O güzel mavi gözleriyle bana baktığında sağduyum pencereden uçup gidiyor. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim ve Tanrım, bu beni çok korkutuyor."

"İki kişi için düşünmeye o kadar alışmışsın ki, bu konuyu fazla düşünüyorsun."

"Arya, bir erkekle tanıştıktan sonra aklını ve sağduyusunu kaybeden kişi. Standartlarım çok yüksek değil, sadece onun yaptığı hataları tekrarlamak istemiyorum."

"Hudson Kincaid'i bir hata olarak nitelendiremem."

"Demek istediğim o değil. Hızlı... ve öfkeli." "Ama harika, değil mi?"

"Harika lan."

"Peki, sorun ne?" "Arya."

"Ha?"

"Hudson'ın evinden ayrılmadan önce, hafta sonuna kadar bu konuyu gizli tutmaya karar vermiştik..."

"Ne önemi var ki? Eskort olan sen değilsin. Kız kardeşin."

"Evet, ama Todd yer değiştirdiğimizi bilmiyor. Eğer öğrenirse, Arya'yı hemen kovar."

"Kız kardeşine ültimatom verdiğin için bu iş uzun vadeli olmayacak."

Alt dudağımı ısırıyorum. "Evet." Tereddüt ediyorum. "Üç ay boyunca kol süsü olarak çalışabilir. Bu çok para, Sadie. O paraya çok ihtiyacımız var."

"Tamam. Para çok fazla olduğu için iyi bir şeyi mahvetmek istemezsin. Ona söylersen ne olur ki?"

"Öncelikle, Hudson bu hafta beni kol süsü olarak işe aldı. Dün gece ve bu gece yaptığımız her şey daha pahalı bir kategoriye giriyor. Todd bunu öğrenirse, Hudson'a ağır bir ceza verir..."

"Kız kardeşin hayatını kurtarmak için sır tutamıyor." "Arya süzgeç gibidir."

"Yani, bilmediği şeyler, düşünmeden ağzından kaçamaz."

"Ki bunu sık sık yapar."

"Onu karanlıkta tutarak, zaten içinde bulunduğu beladan daha fazla belaya bulaşmaz ve seksi Hudson da ceza almaz."

Başımı sallıyorum. "Bu planda tek bir sorun var."

"Hangisi?"

Kız kardeşimin veda sözlerini paylaşıyorum. "Kahretsin," diyor en iyi arkadaşım.

"Bu fanteziye o kadar kapıldım ki, Arya'nın yer değiştirmek isteyeceği ya da buna ihtiyaç duyacağı hiç aklıma gelmedi. Zengin bir adamın benimle bir kez görüştüktan sonra bana takıntılı olacağını nereden bilebilirdim? Kız kardeşimin oyunlarına katılma konusunda ne kadar endişeli olduğumu düşünürsek, ona bu kadar çabuk aşık olmam beni çok şaşırttı."

"Daha önce de söyledim, ama bu tür şeyler masallara konu olur."

"Evet, ama Hudson Arya ile tanıştığında benim masalım yüzüme patlayacak..."

"Bu çok saçma," diyor Sadie.

"Kız kardeşimi tanıyorsun ve onu benim kadar iyi biliyorsun. Gözlerini kırparak herhangi bir erkeği parmağında oynatabilir." Dudaklarımı sıkıştırıyorum. "O heyecan verici ikiz. Hudson'ın onun cazibesine kapılması çok da zor olmaz... yatakta benden çok daha deneyimli olduğunu söylemeye gerek bile yok. Hudson'a pençelerini geçirmemesini istiyorum."

Bölüm 18

Hudson

Elbisemin ceplerine ellerimi sokmuş, ofisime ilk girdiğimdeki kadar huysuz bir ruh haliyle ileri geri yürüyüp duruyorum.

Yerden tavana kadar uzanan pencerenin önünde duruyorum, gözlerim ufukta kayboluyor.

Lanet olsun.

Etrafımda yanlış bir nefes bile almayın yoksa kafanızı koparırım havası yaydığımı biliyorum, ama elimde değil. Uykusuz bir geceden sonra yorgunluktan bitkin ve sinirliyim.

Hiç şüphe yok ki, Arya'nın körü körüne inancı McQuinley ikizlerinin bir insan sülûkle ilişkiye girmesine neden oldu. O kontrolsüz biridir, ama Ramsey onları bir kukla ustası gibi manipüle etti.

Lanet olası Ramsey Kenyon III.

Saatlerce internette araştırma yaptıktan sonra eli boş kaldığıma inanamıyorum.

Ben dedektif değilim.

Görevimde başarısız olmuş olabilirim, ama başarılı olacak birini tanıyorum.

Masama doğru yürüdüm, telefonumu aldım ve Angelica'nın durumu hakkında bilgi sahibi olabilecek bir arkadaşşıma kısa bir mesaj yazdım. Saat sabahın yedisi, ama umarım bana çabuk cevap verir.

Angelica muhtemelen hala uyuyor olsa da, ona kısa bir mesaj gönderiyorum
mesaj atıyorum.

HUDSON

Günaydın. Uyandığında mesaj at ya da ara. Sana bir sorum var.

ANGELİCA

Günaydın. Uyandım.

HUDSON

Erkenciymişsin.

ANGELİCA

İki gece üst üste akşam dışarı çıkmaya alışkın değilim. Üstelik dün Grace ile öğle yemeği yedim.
Çeviri: Uyanmak için erken kalkmak zorunda kaldım.

HUDSON

Anladım.

ANGELİCA

Bana ne sormak istemiştin?

HUDSON

Bu gece giyecek bir şeyin var mı?

ANGELİCA

Birkaç gün önce giydiğim kırmızı elbiseyi giymeyi planlıyordum.

HUDSON

Sana çok yakışmıştı ama bu gece için bir renk teması var.

ANGELİCA

Neymiş o?

HUDSON

Siyah ve beyaz.

ANGELİCA

Oh. Kahretsin.

ANGELİCA

Temel gardırobumda seni utandırmayacak bir şey giyecek bir şeyim olduğunu sanmıyorum. Gala'ya uygun hiçbir şeyim yok.

HUDSON

Beni utandırmayacaksın. Sadece bu gece rahatsız hissetmeni istemiyorum.

ANGELİCA

Kırmızı elbise, kız kardeşimin sahip olduğu en güzel elbise.

HUDSON

Senin değil mi?

ANGELİCA

Hayır. Todd'dan aldığı avansla satın aldı. Ona bir avans daha alıp alamayacağını sormam gerekecek.

HUDSON

Todd ve Arya'yı unut. Sana bir elbise alacağım.

ANGELİCA

Hayır, bunu kabul edemem.

HUDSON

O zaman bir sorunumuz var. Bu gece bana eşlik etmeni istiyorum benimle birlikte gelmeni istiyorum, ama elbisen yok. Ne önerirsin?

Üç küçük nokta zıplıyor.

ANGELİCA

Sanırım cömert teklifini kabul etmek zorundayım, ama bir şartla.

HUDSON

Sana bir elbise alacağım, ama şartların mı var? Seni memnun edeceğim. Dinleyelim bakalım.

ANGELİCA

Bütçeye uygun olmalı.

Kötü bir gülümseme dudaklarımı büküyor.

HUDSON

Anlaştık, küçük hanım.

ANGELİCA

Bu konuda benimle tartışmayacak mısın?

HUDSON

Şartların açık.

ANGELİCA

Tamam. Güzel. Pekala. Harika.

Masum küçük kuzu.

HUDSON

Akşam görüşürüz.

ANGELİCA

Akşam görüşürüz.

Tam koltuğa otururken telefonum çaldı. "Selam Bryce," diyerek aramayı kabul ettim.

"Hudson, nasılsın?"

"İyiyim. Şikâyet edemem. Sen nasılsın?"

"Aynı. Ne var ne yok? Mesajında bir pisliği kovaladığını yazmıştın?"

Ramsey hala hayattaysa, Bryce Van Der Linden onu bulabilir.

"Evet, öyleyim."

"Biri seni dolandırdı mı?"

"Beni değil. Bir pislik, bana yakın birini kandırdı." "Yakın derken, bir arkadaş mı?"

"Arkadaşımdan çok daha fazlası."

"Anladım. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Ramsey Kenyon III adında bir adamın yerini bulmam gerekiyor..."

"Arkadaşın o pislikle mi iş yaptı?"

"Kız kardeşi... ama uzun hikaye. Kısacası, arkadaşım ve onun ikiz kardeşi, kaybetmemeleri gereken çok para kaybettiler."

"Bu tür hikayeler kanımı kaynatıyor."

"Aynı. Dün gece arkadaşımın dolandırıldığını duyduktan sonra uyuyamadım. O kadar kafayı takmıştım ki, yataktan kalkıp evimdeki ofisime gittim. Hayalimde, birkaç tuş vuruşu ve derinlemesine çevrimiçi aramalarla cevapları bulabileceğimi düşündüm. Böylece sabahın dördüne kadar dedektiflik yaparken buldum kendimi. Saatlerce süren araştırmalarım hiçbir sonuç vermedi. Sanki Ramsey ortadan kaybolmuş gibi." Elimi yüzüme sürdüm. "Ramsey ile Rus mafyası arasında bir bağlantı olabileceği söylendi. Belki de onların koruması altındadır?"

Bryce içini çekti. "Ramsey'in kripto para Ponzi şeması skandalı patlak verdikten sonra, cepleri dolu beş kurbanı benim şirketimi bu alçağı bulmak için tuttu."

"Ve?"

"Ve bu davada kirpi kadar çok diken var."

Bu hiç iyiye işaret değil. "O pislik hakkında ne öğrendin, sorabilir miyim?"

"Bu, telefonda konuşabileceğim türden bir konu değil, Hudson."

"Anlıyorum. Görüşebilir miyiz?" O cevap veremeden konuşmaya devam ediyorum. "Yönetmen gereken bir imparatorluğun var ve programın çok yoğun, ama bana on beş dakikanı ayırabilirsen çok minnettar olurum."

"Haklısın. Çok meşgulüm, ama zaten her zaman öyleyim. Senin gibi. Yarın kayınbiraderimle öğle yemeği yemeyi planlıyordum, ama iptal edeceğim. Onun yerine neden buluşmuyoruz?"

Yumruğumu sıkıyorum. "Harika bir fikir. Çok teşekkürler." "Bir şey daha var, Hudson."

"Ne?"

"Arkadaşını da öğle yemeğine getir. Söyleyeceklerimi ilk elden duyması gerekiyor. Ofisime gel, yönetici asistanıma öğle yemeği sipariş ettireyim. Paylaşacağım şeyler kapalı kapılar ardında kalması daha iyi."

Kaşlarım alnıma çarptı. "O kadar mı kötü?" "Evet."

Kahretsin.

Bölüm 19

Angelica

Alışverişe götürmek için kiraladığımız şoförlü Mercedes-Benz Hudson, birçok kez önünden geçtiğim ama içeri girmeye, vitrinlere bakmaya bile cesaret edemediğim lüks bir adresin önünde durdu.

Hayır,

yapmadı.

Hayır. Hayır.

Hayır.

Bir hata olmalı. Olmalı.

Koltukta öne doğru kayıyorum, gözlerim şoförün koyu kahverengi gözlerine kilitleniyor. "Sanırım yanlış adrese geldiniz," diyorum. "Beni bir stok fazlası veya ikinci el mağazasına bırakmanız gerekiyordu. Bilirsiniz, bütçeye uygun bir mağaza."

Şoför iPad'ini kontrol eder. "Adres doğru," der, ağır İspanyol aksanıyla.

"Emin misiniz?"

"Bay Kincaid sizi Saks Fifth Avenue'ye bırakmanız için net talimatlar verdi. Manhattan'da sadece bir tane Saks Fifth Avenue var."

Küçük şeytan.

"Bana bir saniye izin verir misin? Bay Kincaid'e kısa bir mesaj atacağım."

"Evet, hanımefendi. Acele etmeyin," diyor şoför.

Mesaj yazarken parmaklarım ekran üzerinde uçuyor.

ANGELICA

Neden Saks Fifth Avenue'nin önünde oturuyorum?

HUDSON

Bir elbiseye ihtiyacın var.

ANGELİCA

Şaka mı yapıyorsun?

HUDSON

Bunu daha önce sen kendin söyledin. Ben de, resmi etkinliklere katılmak için kadınların giydiği ayakkabılar ve diğer her şeyi de dahil ederek işi sonuna kadar götürsem iyi olur diye düşündüm.

ANGELİCA

Bu oyunu ikimiz de oynayabiliriz dostum. Ben indirim mağazasına gideceğim.

HUDSON

Saks Off 5th'e adımını bile atmayı düşünme. Onları aradım ve müdüre, mağazalarından yapılan alışverişleri benim hesabıma yazmamasını söyledim. Ana mağazada alışveriş yapman gerekecek.

ANGELİCA

Bütçe dostu olmayı kabul ettiğini sanıyordum.

HUDSON

Benim dünyamda, Saks Fifth Avenue bütçe dostudur.

ANGELİCA

Bu yüzden bu kadar uyumluydun. Beni kandırdın.

HUDSON

Ben söylemedim. Hangi ucuz mağazadan bahsettiğini söylemedin.

ANGELİCA

Sen imkansızsın.

HUDSON

Neden tartışıyorsunuz?

ANGELİCA

Bu bir prensip meselesi. Senden faydalandığımı düşünmeni istemiyorum.

HUDSON

Düşünmüyorum.

ANGELİCA

New York moda dünyasının anavatanıdır. Elbette daha uygun fiyatlı seçenekler de vardır.

HUDSON

Eminim vardır, ama o uygun fiyatlı seçeneklerde hesabım yok.

ANGELİCA

Bu tartışmayı kazanamayacağım mı?

HUDSON

Hayır.

ANGELİCA

Sen imkansızsın.

HUDSON

Aynı şeyi tekrarlıyorsun, hayatım.

ANGELİCA

Ahhh.

HUDSON

Bana karşı koymayı bırak. Bırak da seninle ilgilenmeme izin ver.

ANGELİCA

Kabul etmemin tek nedeni, bu role uygun görünmek istemem.

HUDSON

Zaten öyle görünüyorsun. Ama bu gece, sana aldığım güzel siyah ya da beyaz elbiseyle rolünü daha iyi oynayacaksın.

ANGELİCA

Pes ediyorum. Sen kazandın.

HUDSON

Bu zaten belliydi.

ANGELİCA

Kendini beğenmişlik mi?

HUDSON

Her zaman öyleyim. Ama konu bu değil. Yönetici asistanıma senin için bir günlük kişisel alışveriş danışmanı tutmasını söyledim. Adı Trenner. Onu nasıl bulacağını sana yazacağım ve sana geleceğini ona söyleyeceğim.

ANGELİCA

Aman Tanrım. Kişisel alışveriş danışmanı mı? Delirdin mi sen?

HUDSON

Dün gece sana söyledim, sana deli oluyorum.

Gözlerimi deviriyorum, ama içten içe çok mutluyum.

HUDSON

Ayrıca yönetici asistanıma L'Avenue'da sizin için bir masa ayırtmasını söyledim. Alışveriş yapıp yemek yememek mi? Bu kötü bir kombinasyon. Şampanya servis edilirse şaşırmayın. Ve son bir şey daha.

ANGELİCA

NE?

HUDSON

Bana bağılıyor musun?

ANGELİCA

Evet.

HUDSON

Neden?

ANGELİCA

Böyle davranılmaya alışkın değilim...

HUDSON

Ne gibi?

ANGELİCA

Bir prenses gibi. Bu yaşam tarzına alışkın değilim.

HUDSON

Daha önce söylediğime dönelim. Bırak seni ben koruyayım.

İki yıldır düşüncelere dalmış ve omuzlarında çok fazla yük taşıyan biri olarak, onun bana bakmaya istekli olması kalbimi çok etkiliyor.

ANGELİCA

Bilmem gereken son şey nedir? Beni etkinliğe götürmek için helikopter kiraladın mı?

HUDSON

Hayır. Ama bu ayarlanabilir.

ANGELİCA

Lütfen yapma.

HUDSON

Sakin ol. Helikopterle gitmeyi gerektirecek kadar uzak değil.

ANGELİCA

Tamam. Beni endişelendirdin.

HUDSON

Soruna cevap vermek gerekirse, bu gece o kadar güzel görünmeni istiyorum ki, sikim pantolonumdan fırlayıp merhaba demek için yalvaracak.

ANGELİCA

Vay canına, ağzın. Sanırım bu durumda, parmakların demeliyim...

HUDSON

Üç parmak, hayatım. Alışverişin keyfini çıkar.

Saks Fifth Avenue'nin içi, hayal edebileceğim her şeyden çok daha fazlası. Hayatım boyunca New York'ta yaşamış olmama rağmen, Saks Fifth Avenue'nin içinde bir restoran olduğunu bile bilmiyordum. L'Avenue at Saks — ismiyle çok uygun — sıradan bir restoran değil, en iyi Fransız mutfağını sunuyor. Tabii ki, ben sadece

şirket çalışırken Fransız bistrolarında yemek yedim, ama bu restoranın en iyiler arasında yer aldığından eminim.

Menüyü açıp fiyatları gördüğümde, neredeyse çantamı alıp restorandan kaçacaktım. Seçenekler ve bunlara eşlik eden göz kamaştırıcı fiyatlar beni o kadar şaşırttı ve korkuttu ki, riske girmedim. Bir hamburger bekliyordum, ama Saks'ın pastırmalı peynirli hamburgeri o kadar yumuşak ve suluydu ki, ilk ısırıkta gözyaşlarıma hakim olamadım. Çıtır çıtır patates kızartmasını ısırdığımda patateslere olan bağımlılığım tatmin oldu. *Fleur de sel* tuzu büyük fark yaratıyor. Başlangıçta biraz daha maceracı davrandım ve Neapolitan patlıcan burrata seçtim. Nefis bir lezzet. Selfie'ler ve Instagram'a layık fotoğraflar konusunda biraz çıldırmış olabilirim. Bu günün her küçük detayını sonsuza kadar dondurmak istiyorum.

Dudaklarımı ıslatan şampanyanın son yudumunu bitirip, garson ortaya çıktığında kadehi masaya bırakıyorum. Buradaki servis kusursuz.

"Daha fazla şampanya ister misiniz, hanımefendi?"

Kafamı sallıyorum. "Hayır. İki kadeh yeter de artar bile." "Her şey beğeninize uygun muydu?"

"Her şey şef öpücüğü gibiydi." Ve vurgulamak için şef öpücüğü yapıyorum.

"Amacımız sizi memnun etmek," diyor ve selam veriyor. "Tatlı? Kahve?"

"Yememeliyim."

"Ah, madam çok şey kaçırırsınız."

"Sanırım... Seçenekleri dinleyebilirim." Yani, zararı olmaz.

Törenvari bir hareketle, arkasından bir menü çıkarır ve önümdeki masaya koyar. "Menüdeki her şey elbette lezzetlidir, ama pastacı şefimiz ayda bir kez ödüllü profiterol yapar." *Kalbim durmak* bilmiyor. "Bugün o gün."

"Gerçekten mi?"

"Oui."

Bu gün gittikçe daha da güzelleşiyor.

"Hadi yapalım. Hayat bir kez yaşanır ve..." Telefonum çalıyor.

Parmağımı kaldırıyorum. "Bir dakika izin verin."

Garson selam vererek cevap verir.

Kişisel alışveriş danışmanı Trenner'dan gelen mesaj, neden burada olduğumu ve neden kalori alımımı sınırlamam gerektiğini hatırlatıyor.

Mesajına cevap veriyorum.

Gözlerimi kaldırıp garsonun ela kahverengi gözlerine bakıyorum. "Gitmem gerek. Kişisel alışveriş danışmanım beni bekliyor."

"Öyleyse, profiterelleri kahve veya espresso ile birlikte üst kattaki giyinme odasına göndereyim, hangisini tercih ederseniz."

Eğer beni zorlayacaksan. "Bu çok hoş olur."

"Bay Kincaid, size *la tarte infiniment vanille*, yani vanilyalı tartı da denemenizi öneriyor. Bu, müşterilerin en sevdiği tatlıdır. Onu da ekleyelim mi?"

Tanrım, bu garson tam bir zorba. "Daha önce hiç vanilyalı tart tatmadım."

"O zaman karar verilmiştir."

Yarım saatlik bir görüşmeden sonra, Trenner öğle yemeğine gitmemi önerdi ve kendisi de, kendi deyimiyle, trafiği durduracak birkaç seçki çıkardı. Kırk beş dakika sonra, dört elbise denedim; hepsi de muhteşem tasarımlardı ve askıda dururken vücudumda durduğundan daha güzel görünüyorlardı.

Beşinci tasarım olan, kumaş üzerine soyut siyah çiçekler basılmış, dökümlü beyaz bir elbiseyi giydim. Denediğim ilk elbisenin fiyat etiketine bakma hatasına düştüm ve neredeyse yere yığılacaktım. Aklımı kaçırmamak için, artık fiyat etiketlerine bakmamaya karar verdim.

Yanımda getirdiğim siyah topuklu ayakkabılarla görünümü tamamladım ve Trenner'ın geniş göğsünü kollarını kavuşturarak beni beklediği soyunma odasından çıktım.

"Hmmm." Beni dikkatle incelerken parmağıyla çenesine dokunuyor. "Daha iyi. Bir dön bakalım." Parmağıyla işaret ediyor.

Ben de yapıyorum.

"Fena değil, ama fena değil diye bir şey yok, değil mi?"

Kafamı salladım. "Muhteşem olacağız." Onun sözlerini ödünç aldım.

Takdir dolu bir gülümseme dudaklarını gerer. "Çabuk öğreniyorsun."
Trenner boyunda, kel, ve bir kalın çerçeveli,
modaya uygun siyah gözlük takıyor. Siyah adam, beyaz gömlek, dar pantolon
ve altın uçlu beyaz kovboy çizmeleriyle açık mavi kruvaze takım elbise giyiyor
ve bunu kimseyi umursamıyormuş gibi taşıyor.

"Daha önce seçtiğim son elbiseyi veto edeceğim. Sen dördüncü
tasarımdan çıkarken, sana daha çok yakışacak başka bir tasarım seçtim.
Göğüslerin var." Parmaklarıyla vücudunun o bölgesini işaret etti.
"Kalçaların." Parmaklarını salladı. "Ve popon. Bunların hepsini vurgulamalı
ve minyon yapını da göz önünde bulundurmalıyız." Bir sandalyeye doğru
yürüdü, siyah bir elbise aldı ve bana doğru geldi. "Bu elbise senin vücudunu
düşünerek tasarlandı," dedi ve kollarını uzattı.

Gözlerim fal taşı gibi açılır. "Bu... muhteşem."

"Tabii ki İtalyan bir tasarımcı."

Tabii ki.

"Bu ne tür bir kumaş?" Siyah elbiseye uzanıyorum. Daha önce böyle
bir şey görmemiştim. Ama zaten lüks mağazalardan alışveriş yapmam.

"Payetli timsah derisi efekti," diyor. "Straplez olduğu için güzel boynunu
ortaya çıkarırken göğüslerini de sarar, midi boyu ise vücudunu daha uzun
gösterir."

New York'ta en iyi indirimli kıyafetleri bulabilmekle gurur duyan bir kız için
bu büyük bir gelişme.

Trenner yanımdan geçip elbiseyi soyunma odasına asıyor. "Ayakkabı ve
takı da aldım. Bir saniye bekleyin." Bir anda geri dönüyor.

Kırmızı tabanı gördüğümde ağzım açık kalır.

Vay canına.

"Bunlar gerçek Christian Louboutin mı?"

Kirpikleri deli gibi titriyor.

Onu kırmışım.

"Burası Saks Fifth Avenue, sahte ürün satan bir mağaza değil."

Utançtan yanaklarım kızardı. "Özür dilerim. Bu akşam ilk kez prenses
rolünü oynuyorum," dedim, sesim utangaçtı. "Bütün bunlar biraz gerçek dışı."
Ve çok etkileyici.

Yüzündeki ifade yumuşadı.

"Bir erkeğin sana bir yıldız gibi davranmaya istekli olduğunu için şanslı kıız." olduğunu düşünmelisin.

"Akışına bırakmaya çalışıyorum."

"Ne yardımcı olur biliyorum." Beyaz gökdelen topuklu ayakkabılarını
"Beni takip et." Hemen
arkasındayım. Bir ofise
giriyoruz.

Ben eşikte dururken, o bir kasaya doğru yürüyor. Boynumu
uzatıyorum.

Oh, bu bir kasa.

Onu açar, içinden bir şey çıkarır ve ellerini arkasında saklayarak bana döner.

"Mücevherler olmadan gerçek bir prenses gibi davranamazsın. Kulak küpeleri." Bir eliyle sırtının arkasından bir çift göz kamaştırıcı halka küpe çıkarır.
"Ve bileklikler." Diğer eliyle iki parmağından sarkan muhteşem bir bilezik çıkarır.

"Çok güzeller," diyorum. "Swarovski kristallerini gerçek elmas gibi gösterebilmeleri inanılmaz."

Trenner yüzünde şok olmuş bir ifadeyle bana bakar.

Onu yine kırmışım. "Kızım, bunlar gerçek," diyor.

Öyle mi?

"Bay Kincaid cimri davranmadı. Elmas küpeler on bin dolar tuttu."

Vay canına.

Gözleri bileziğe kaydıktan sonra bakışlarını benimkilere sabitledi.
"BVLGARI Serpenti Viper 18K beyaz altın ve elmas bileklik için bunu *yedi* ile çarpın."

Öldüm ben.

Bölüm 20

Angelica

Hudson Kincaid yarım yamalak işlere inanmaz.

Made in Italy elbise, Fransız tasarımcı ayakkabıları ve pahalı mücevherlerin yanı sıra, Hudson ayrıca Saks Fifth Avenue salonunda saç, makyaj ve mini manikür için bir randevu ayarladı. Saks Fifth Avenue'den ayrıldığında, kendimi makyaj cenneti gibi hissediyordum. Ta ki şoför bir durak daha olduğunu söyleyene kadar. Bir saat sonra, en sevdiğim romantik yazarların kitaplarında sık sık bahsedildiği için bildiğim bir mağazadan, Agent Provocateur'un lüks iç çamaşırı koleksiyonuyla çıktım.

Prenses gibi görünmeyi unutun. Ben imparatoriçe gibi görünüyorum.

Keşke daha asil hissedebilseydim.

Dışarıdan bakıldığında güzel görünebilirim – ki her şeyin lüks olduğu bir ortamda bu zor da değil – ama içimde hala Queens'ten gelen parasız bir kız var.

Çeviri: Sinirlerim bozuk ve bu gece büyük bir gaf yapacağımdan endişeleniyorum.

Hudson'ı utandırmak istemiyorum.

Hangi çatal bıçağı kullanacağımı bilemeyeceğim diye paniğe kapıldım ve bir saat boyunca internette doğru yemek adabı videoları izledim. Ayrıca istiridye ve salyangozların nasıl yenildiğini gösteren videoları da izledim. Umarım bu lezzetlerin ikisi de menüde olmaz. Masada kusmanın uygun veya kibar bir yolu olduğunu sanmıyorum. Ama Kız İzci sloganının dediği gibi, "Hazırlıklı olun." Gerekli olacağını sanmıyorum, ama ne olur ne olmaz diye reverans yapmayı da biliyorum.

Aferin bana.

Bütün gün kişisel şoförüm rolünü oynayan aynı Hispanik adam, beni Lower East Side'daki bu geceki gala için mekana götürüyor. Vardığımızda, lüks araçlar ve limuzinlerden oluşan uzun bir konvoy var. Kapı görevlilerinin sırasına geldiğimizde, heyecan ve gerginlik karışımıyla koltuğumda neredeyse zıplıyorum. Genç bir adam kapıyı açıyor ve bana yardım ediyor.

Zengin, şık giyimli insanların giriş kapısına doğru koşuşturan kalabalığın içinde duruyorum.

Sonra birden fark ettim.

Zengin, şık giyimli insanların arasında duruyorum.

Bir kahkaha kaçıyor ağzımdan.

Nasıl oldu da New York'un seçkinleri arasına girdim?

Buraya ait değilim. Buraya uymuyorum. Tamamen yabancı bir ortadayım. Ve muhtemelen aklımı kaçırmak üzereyim. Sahtekar olduğum ortaya çıkacak.

Hudson'ı ararken gözlerim etrafta dolaşıyor. Onu hiçbir yerde göremiyorum.

Kahretsin.

Endişe içimi kaplıyor.

Parmak uçlarımda yükseliyorum, bu sayede kalabalığın üzerinden bakabilecek kadar uzayacağımı sanarak.

Dışarıda beni bekleyeceğini söylemişti ama onu göremiyorum.

Titrek bir nefes alıp, karnıma bir elimi koyuyorum, randevumu ararken midem ters dönüyor.

Nerede bu adam?

Diğer elimle tasarımcı beyaz çantamı bir çapa gibi sıkıca tutarak, mekanın önünde yavaşlayan birçok arabadan birinden çıkıp çıkmayacağını görmek için arkama dönüyorum.

Büyük bir el belimin alt kısmına dokunur. Aynı

anda hem sıçrarım hem de çığlık atarım.

"Benim," diyor Hudson. "Seni korkutmak istemedim."

Derin sesi ve Teksas aksanı onu ele veriyor. Aynı şekilde, baş döndürücü miktarda feromon yayan kendine özgü erkeksi kolonyası da.

Karnım titriyor. Yukarı

bakıyorum.

Tanrım.

O kadar yakışıklı ki, dilimi yutmak üzereyim.

Hudson, porno filmlerdeki mükemmel erkek karakterlerin vücut bulmuş hali. Sade giyindiğinde bile son derece seksi. Kendisine mükemmel uyan smokin giydiğinde ise... açıkçası, benim ligimin çok dışında biri gibi görünüyor. Onunla tanıştığım andan itibaren bu belliydi, ama şimdi bu gerçeğin farkına varınca yüzüme bir tokat yemiş gibi oldum. Model gibi yakışıklılığıyla, şoförlü lüks arabalardan inen, yatlarda parti yapan, özel uçaklarla seyahat eden veya 5-Cadde ya da Rodeo Drive'da alışveriş yapan tüm bu güzel insanlara ait. Benim çıkacak kadar şanslı olabileceğim bir adama benzemiyor. Yine de, işte buradayım...

Kafamı sallayarak trans halimden çıkıyorum.

"Sen... sen çok seksi görünüyorsun." Bu sözler iznim olmadan ağzımdan dökülüyor.

Hudson içten bir kahkaha atıyor.

Tanrım, kahkahası en güzel ses... ve yüz hatlarını yumuşatan bu ses, dizlerimin titremesine neden oluyor.

"Benim sözümü çaldın," diyor, sakinliğini geri kazandığında.

"Seni takım elbise giymiş olarak bekliyordum, ama bu..." Parmağımı vücudunun uzunluğu boyunca yukarı aşağı hareket ettiriyorum. O güç saçıyor. "CEO'lar ve Mogullar seni gelecek sayılarının kapaklarına koymazlarsa, ofislerinin önünde protesto gösterisi yapacağım. Hayır, bunu unut. O kadar yakışıklısın ki, isyan başlatabilirim."

Yine güldü.

Nedenini sorma, ama sık sık gülümsemeyen bir adamı güldürmek beni süper kahraman gibi hissettiriyor.

"Eğer birbirimize iltifat ediyorsak." Beni baştan aşağı yavaşça süzer. "Trenner bu iş için kesinlikle doğru adamdı."

"Bak, cepler!"

Hudson kaşlarını çatıyor.

"Erkekler ne giyerlerse giysinler, her zaman cepleri vardır," diyorum. "Oysa kadınların kokteyl veya gece elbiselerinde asla cepleri olmaz. Bu, resmi giysiler için çok önemli bir ayrıntı."

"Sözüne güveniyorum. Elbiseyi beğendiğini varsayabilir miyim?"

"Elbiseyi çok beğendim. Her şeyi beğendim."

"Güzel. Ve şunu söylemeliyim ki, saçlarını geriye toplamış halini beğendim."

Başımı çevirip düşük topuzumu gösterdim. "Çok şık," dedi.

Yıllardır ödül törenlerine giden kırmızı halı etkinliklerini izledim. Hayatta, baştan aşağı couture giyinip, zengin bir adamla bu tür etkinliklerden birine katılacağımı hiç düşünmemiştim.

Aklım başımdan gitti.

"Güzel bir gün geçirdin galiba?"

Seksi randevuma gülümsüyorum. "Saks Fifth Avenue'da yemek, alışveriş ve kendimi şımartmakla geçen bir gün mü? Harikaydı," diyorum teatral bir şekilde. "Benim gibi bir kız için, A listesindeki yıldızlara yapılan muameleyi görmek gibiydi."

Bana doğru eğildi, dudakları kulak mememi okşadı. "Diğer kadınları görmeden bile, randevumun odadaki en seksi kadın olacağını biliyorum."

Bu zor bir istek, ama tamam.

Bu gecenin en iyi yanı, tüm bu eşyalar ya da ışıltılar değil. Hudson'ın koluna takılıp onunla birlikte olmak... kiralık bir kol süsü değil.

"Yiyelim geliyor, melek."

Oh, tanrım.

"Bu gece buradaki tüm erkeklerin kıskançlığını çekeceğim. Senin tadının nasıl olduğunu bilmek isteyecekler... Ben bunu bilen şanslı herifim."

Isı kadınsı bölgelerime doğru akıyor.

Boğazımı temizliyorum.

"Daha uygun bir şekilde söylemek gerekirse," diyor, "bu role çok yaklaşıyorsun. Ama zaten öyle olacağını biliyordum."

Ona gülümserim.

"Bunu söylediğin için teşekkür ederim."

"Sanki ben pislikten daha kurnazmışım gibi konuşuyorsun." Gülerek, "Bu komik bir ifade," diyorum.

"Bu benim kadar Teksaslı bir şey. Bu, benim sadece laf olsun diye konuştuğumu düşündüğün anlamına geliyor. Öyle değil. Ben genelde olanı olduğu gibi söylerim."

"İstedğin zaman bana boş laflar edebilirsin." Gülümsüyorum.

"Görüyorsun," diyor, boynuma bir öpücük kondurarak, "senin bu yanını seviyorum, yaramaz kız. Yakında sözde öpücük alacaksın."

Bir başka sıcaklık dalgası.

Sözünü tutacağım.

"Asla unutmayacağım bir gün için çok teşekkür ederim," diyorum konuyu değiştirmek için.

"Benim için zevkti." Burnumun ucuna hafifçe dokunur. "Küpeler ve bilezik sana çok yakışmış."

"Hudson, bunu yapmamalıydın."

"Onları sevmediğini mi söylüyorsun?"

Endişe içimi kaplar. "Öyle demiyorum. Onları seviyorum." Nankör biri olarak görünmek istemiyorum. "Ailemi hatırlatan birkaç duygusal hatıra dışında, onlar benim en değerli varlıklarım." Üç yıl boyunca ödediğim MAC dizüstü bilgisayarımdan bile daha değerli.

"O zaman neden şikayet ediyorsun?" "Bana harcanacak çok para."

"Bunu bana bırakır mısın?" Kızarıyorum.

"Bu kadar pahalı olduğuna göre, iki koruma ile dolaşmam gerektiğini hissediyorum." Kolumu kaldırıp, gece karanlığında parıldayan elmaslardan oluşan bileziğimi ona gösteririm.

"Hayatım, bu gece senin seksi vücudunu koruyan ben olacağım." Bu çok klişe ve çok sevimli ki, içimden bir iç çekmeden edemiyorum.

"Sanırım aynı şeyden bahsetmiyoruz," diyorum.

Beni derinden sarsan bir yoğunlukla bana bakıyor. "Benim seni koruma versiyonum çok daha iyi."

Dudaklarımı büzerek etkilenmemiş gibi davranıyorum.

Alnıma yumuşak bir öpücük kondurur. "Dudaklarını öpmek istiyorum, ama mükemmel makyajını mahvetmek istemiyorum." Bu itirafı beni daha da tahrik eder. "Ben buradan kaçıp seni evime sürükleyip dün geceyi tekrar yaşamaya karar vermeden önce içeri girelim." Sesi derin, dumanlı ve seksi bir gürültü gibi. Agent Provocateur straplez sütyenimin altında göğüslerim hassaslaşıyor, meme uçlarım saten kumaşa karşı karıncalanıyor.

Tanrım.

Bu adamın yanına her yaklaştığımda, bir volkan gibi patlamaya bir nefes uzaklıkta gibi hissediyorum.

Ona sözünü tutması için baskı yapmak istiyorum, ama saatlerce hazırlanıp süslenip püslenip geldikten sonra, en azından bu ikonik mekana bir göz atmak istiyorum. Hudson'la eğlenmeyi ne kadar sevsem de, buraya kadar gelip içeriye bakmamak yazık olur.

Onun bakışlarını yakalıyorum. "Ne tür bir galaya katılıyoruz?"

"Şirketim Pay Gateway, www.nyc.com, yani New York ve Broadway'in çevrimiçi bilet satış sitesi üzerinden yapılan tüm işlemleri yürütüyor."

"Bu çok heyecan verici." "Daha da iyisi var."

Ona doğru eğildim. "Anlat bakalım."

"Bu, gelecek sezon başlayacak olan beklenen bir Broadway gösterisini duyurmak için düzenlenen bir parti."

Aman Tanrım. Oscar törenine katılıyormuşuz gibi.

İçimde bir bando hayatımın performansını sergiliyor olsa da, soğukkanlılığımı koruyorum. "Anlıyorum." Gözlerim, giriş kapısına doğru yürüyen, şık giyimli bir çiftte takılıyor. "Katılım çok iyi."

"Her zaman öyledir," diyor. "Karışmaya hazır mısınız?"

Ha?

Kaşlarımı çattım.

"Karışmaya hazır mısınız?" Sanırım yüzümdeki ifade beni ele vermiş olmalı.

"Tabii ki, hazırım."

Bölüm 21

Hudson

Angel Orensanz Vakfı'na adımımı attığım anda müşteriler tarafından kuşatıldım. Hareketli sohbetleri bitirdikten sonra, kendime bir dakika zaman ayırabildim.

Her ne kadar parti parti devam güçleniyor güçlü
ben kendim kendimi yakın bir pencerenin yanına
oturur, elimi kalbimin üzerine koyar ve bakışlarımı tavana doğru kaldırırım.

Seni özledim dostum.

Birkaç uzun saniye boyunca melankoliye kapılıyorum.

Biri bana çarparak beni şimdiki zamana geri getirir. "Özür dilerim," der
uzun boylu siyahi bir adam.

"Önemli değil."

Kalabalığın içinde randevumu arıyorum.

Angelica bir süredir ortada yok.

Ben iş konuşmalarına dalmışken, o tuvalete gitmek için izin almıştı.
Kadınların bekleme süresinin daha uzun olduğunu anlıyorum, ama çok uzun
süredir yok.

Endişelenerek onu aramaya çıktım. Kalabalığın arasından geçerek,
onu görebilmek için başımı kaldırıp insan denizine baktım.

Kaybolmuş olabilir mi?

Hayır. O akıllı bir kızdır.

Telefonumu çıkarıp ona mesaj attım.

Telefonu elimde sıkıca tutup cevap bekledim. Uzun bir dakika
geçti.

Midemde bastıramadığım bir tedirginlik oluşur. Kafamı kaldırıp
bir garson görürüm.

"*Affedersiniz, özür dilerim, pardon*" diyerek ona doğru ilerliyorum. Adamla konuştuğundan sonra kadınlar tuvaletine doğru yöneliyorum. Altı tuvalet var, her katta ikişer tane, her birinde iki kabin var. Kalabalığı düşünürsek, Angelica muhtemelen sırasını beklemek için kuyrukta bekliyordur.

Onun seksi, çok yüksek topuklu ayakkabılarını düşünürsek, bu kattaki tuvaletlerden başlayacağım.

Köşeyi dönmek üzereyim ki, bir erkeğin gürültülü kahkahası yankılanıyor.

Tüylerim diken diken oldu.

Adımlarımı hızlandırıyorum.

Köşeyi döndüğümde, aniden duruyorum.

Gözlerim yere düşer ve Angelica'nın topuklu ayakkabılarını fark ederim. Kalbim donar.

O duvara yaslanmış duruyor ve bir adam onu kafesinin içine sıkıştırmış, elleri kadının başının iki yanındaki duvara bastırmış durumda. Adam çok uzun değil ama geniş omuzlu.

Ne oluyor lan?

Kıskançlık adrenalin gibi içimi kaplıyor, görüşüm kırmızıya boyanıyor.

Öfke, ayaklarımın altındaki zemini yiyip bitirirken, bu binayı alevler içinde bırakacak kadar şiddetli bir sıcaklık dalgasıyla içimi kaplıyor.

Onu yaratıcısına geri göndermek üzere olduğum pisliğin yanına geldiğimde, adam başını çeviriyor. Kahverengi gözleri bana kilitleniyor ve ben yedi yıl öncesine geri dönüyorum.

Şaşkınlıkla geriye doğru sendelerim.

Sanki bir hayalet görmüşüm gibi hızla gözlerimi kırıştırıyorum.

Şok geçiyor, yerini tiksinti alıyor.

Baylor Tilney?

Omurgamdan bir ürperti geçer.

Yarım kalan işler içimde bir öfke fırtınası koparır. Bu, bu palyaço ile aynı odada bulunduğum son seferki kadar güçlü ve dengemi bozucu bir duygudur.

Bakışlarım Angelica'ya kayar. "Buraya gel." Yanımdaki yeri işaret ederim.

O, Baylor'ın uzattığı kolunun altından geçip yanıma gelir.
Dikkatimi, bu hayatta ya da bir sonraki hayatta bir daha asla görmek istemediğim adama çeviriyorum.

"Hudson Kincaid değil mi?" Baylor sırtarak diyor.

Orospu çocuğu.

Çenem o kadar sıkı kapanıyor ki, dişlerim çatlayacak diye eminim.

Smokin ceketini düzeltip ayarlıyor. "Uzun zaman oldu, eski dostum." Elini uzatıyor. "Buraya koy."

Ağzının ve gözlerinin etrafındaki deri yüzüne göre çok gergin görünüyor.

Estetik ameliyat mı?

Gözlerim onun uzattığı eline kayıyor, sonra gözlerine bakıyorum.

"Burada ne haltlar dönüyor?" Bu salak söz konusu olduğunda, nezaket kuralları pencereden dışarı uçuyor. O, nezaket ve kibarlık hak etmiyor.

Elini indirir. "Sırf şimdi biraz paran var diye, benimle el sıkışamayacak kadar iyi olduğunu mu sanıyorsun?"

Onu görmezden gelerek dikkatimi Angelica'ya çeviriyorum. "Burada neler oluyor?"

Kırmızı lekeler göğsünü ve boynunu kaplıyor. "Baylor, etkinliğe yanlış adamla geldiğimi ve hala ruhumu kurtarmak için zamanım olduğunu ikna etmeye çalışıyordu."

Öfke boğazımda o kadar yoğunlaşıyor ki, nefes alamıyorum. Bir kelime bile çıkarmayı başarabilmem bir mucize.

"Şeytanla ilişki kurarak mı?" Sorumda alaycı bir ton var.

Kafasını sallıyor. "Kaba davranmadan ilgilenmediğimi söylemeye çalışıyordum, ama o... ısrarcı."

Göğsümde bir hırıltı yükselir.

Bakışlarım Baylor'a kayıyor. "Sülükler genelde öyledir."

"Bu ne dili, Kincaid? Köylü dili mi?" diye alaycı bir şekilde soruyor.

Mizahsız bir şekilde gülerek başımı salladım.

Hiç aldırmadan, konuşmaya devam ediyor. "Sana biriktirmene yardım ettiğim onca parayla, ses koçu tutarak

daha az... taşralı konuşman için bir ses koçu tutacağını düşünürdüm." Sesi, sanki İngiliz kraliyet ailesinden biriymiş gibi emir verici.

Düşünmeden ve çevremdeki insanları umursamadan, ona saldırıyorum. "Götümü öp, sik kafalı."

Bana göre boyu çok kısa olmasına rağmen, cesurca bir hareketle bir adım yaklaşır. Kafasını geriye eğip bana bakar, kahverengi gözleri bana bıçak gibi bakar.

"Sen nankör bir piçsin. Seni ben yarattım, Kincaid." Bana tehditkar bir şekilde parmağını salladı. "Ben olmasaydım, hala amcanın temizlik şirketine bağlı kalmış olurdun..."

"Siktir git, Tilney. Kendimi ben yarattım."

Angelica'nın binlerce sorusu olmalı, ama Baylor Tilney'in beklenmedik varlığı, öfkeli bir boğanın önünde kırmızı pelerin sallayan bir matadorun etkisiyle aynı. Gözlerimi hedeften ayırmam mümkün değil.

Burun delikleri genişledi. "Ben olmasaydım, Yonas'la asla tanışamazdın."

"Sen hayal görüyorsun. Doktorundan aldığın reçeteler ne olursa olsun değişir."

"O ortaklığı benden çaldın." Bir başka tehditkar parmak sallanıyor.

"Daha çok, Yonas'ı senin gibi bir köpekbalığından kurtardım." Parmakla onun çirkin suratına doğru işaret ediyorum.

Beni yılanın soğuk, kendini beğenmiş bakışıyla süzüyor.

Ben delmeye delmeye ona ona "Hiçbir hayranlık insanları bir şey yok, Tilney."

"Ne dediğini bilmiyorsun." "Sen yalanlar ve manipülasyonlarla uğraşıyorsun."

"Kıskanç insanlar, büyük başarılar elde etmiş kişileri sürekli olarak aşağı çekmeye çalışırlar. Ben kolay bir hedeftim."

"Ve ben de lanet olası papa'yım."

Bir adım geri çekilir ve papyonunu düzeltir. "Ben insanları kandırmam." Acıyan bir ses çıkarır. "Bana umutsuzca gelirler ve onlara sunduğum sözleşmeyi imzalamaya heveslidirler. Kafalarına silah dayadığım falan yok." Yalan söyleyen ağızından uzun bir kahkaha çıkar. "Ne diyebilirim ki? İnsanlar inanmak istediklerini

İstediğine inanır. Satır aralarını okuyamamaları ya da küçük yazıları okumamaları benim suçum değil."

"Onlar aptallar, değil mi?" "Sen söyledin."

Gözlerimi ona dikeyorum. "Sen, cehennem gibi sıcak bir günde, motor yağı lekeleriyle kaplı Teksas asfaltı kadar parlak birisin."

"Teksas'ı senden çıkaramazsın, yaşlı dostum."

Acınası pisliğe başımı sallıyorum.

"Seni şaşırttığını söylemeliyim, Kincaid."

Kafam karışık bir şekilde kaşlarımı çattım.

"Liseden zar zor mezun olduğun için, operasyonunun gerçek beyni olmadan devam edebilecek zihinsel kapasiteye sahip olduğunu düşünmüyordum."

Onun alçakça sözleri beni öfkeliendirir.

Koridorda yalnız değiliz ve insanların bize baktığını biliyorum, ama bu beni durdurmaz. "Saçmalamaya devam et, bir ay boyunca sadece sıvı gıdalarla beslenmeni sağlarım."

Etrafımıza bakınıyor gibi yapıyor. "Bu bir tehdit mi?"

"Ne diyebilirim ki? İnsanlar inanmak istedikleri şeye inanırlar. Satır aralarını okumaları benim suçum değil." Onun sözlerini ödünç alıyorum.

Bana gözlerini kısarak bakar.

Aramızdaki mesafeyi kapatırım.

Şaşkınlıkla bir adım geri atıyor.

Sırtı duvara çarpına kadar bu oyunu birkaç kez tekrarlıyoruz.

Fare kapanına yakalanmış bir çöpçü.

"Bir şey daha var," diyorum, sesimi alçaltarak. "Bir daha kızımınla aynı havayı solursan, seni lanet bir dal gibi kırarım. Bir daha onun yüzüne yaklaşırsan, senin yüzünü yeniden düzenlerim." Parmağımı yüzüne doğrultuyorum. "Ona bakma." *Parmak*. "Onunla konuşma." *Parmak*. "Anladın mı, yoksa tekrar etmemi mi istersin? Köylü aksanımla konuşurken, lanet mesajı kaçırmanı istemem."

Ellerini barış işareti olarak kaldırır. "O tamamen senin, dostum. Onun seninle geldiğini gördüm..."

"O zaman neden ona asılıyordun?" "Seni kızdırmak için," diyor.
Parmaklarımı yumruk yapıp, onu yumruklamak için sabırsızlanıyorum. "Ama o benim tipim değil..."
"Yüzünü yeniden düzenlemem için yalvarıyorsun, Tilney."
"Senin randevuna yaklaşmamın tek bir amacı vardı: Lanet olası ayıyı kışkırtmak." Sırıttıyor. "Görev tamamlandı."
Beni sinirlendiriyor.
"Seni kızdırma fırsatını kaçırmayacaktım."
Gözler öldürebilseydi, bu pislik kendi kanında yatıyor olurdu.
"Ben uzun boylu, manken gibi zayıf kızları tercih ederim... beni bekleyen randevum gibi.
beni bekleyen randevum gibi."
Kaşlarım havaya kalktı. "Burada bir kadınla birlikteyken başka birine asılıyorsun? İş hayatında ve ilişkilerinde iki yüzlüsün. Bazı şeyler asla değişmez."
Omuzlarını silkiyor. "Hayatımın her iki alanında da seçeneklerimi açık tutmayı seviyorum
.
Onun dişlerini kırmam gerekip gerekmediğini düşünürken, bir adam konuşuyor. "Kesin şunu, çocuklar."
Ona bakıyorum.
Güvenlik görevlisi olmalı.
"Ciddiyim." Bana parmağını doğrultuyor. "Git buradan. Hemen."
"Ciddiyim." Parmağını bana doğrultuyor. "Geri çekil. Hemen."
Bir adım geri atarken burnumdan duman çıkıyor, gözlerim hala Baylor'a kilitli.
O sırıtıyor ve yumruğumu sallamamak için tüm gücümü kullanıyorum.
"Sen" — güvenlik görevlisi Baylor'ı işaret ediyor — "çekil."
Sincap uzaklaşır.
Güvenlik görevlisi bana sert bir bakış attıktan sonra arkasını dönüp uzaklaşır.
Küçük bir el sırtıma dokunur. "Hudson, o neydi öyle?"
Omzumun üzerinden Angelica'ya bakarım.
Ona cevap vermek üzereyim, ama bir ses akşam yemeğinin servis edileceğini duyurur ve bizi masamıza davet eder.

"Şu anda açıklamak için çok ağır bir konu," diyorum.

"Tamam." Büyük, güzel gözlerinden endişe okunuyor. "Neden yemeğe gitmiyoruz? Belki sert bir içkiye ihtiyacın vardır... ya da *beş tane*."

Onu kollarıma alıyorum. "Haklısın. Birkaç içki içince yeni bir adam gibi olacağım." Parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. "Gidelim."

Masamıza doğru yürürken, gözlerim masamızda oturan ince esmer bir kadına takılır. Parlak kırmızı rujlu dudakları kocaman bir gülümsemeyle açılır ve bembeyaz dişleri görünür. Su karpuzu büyüklüğündeki göğüslerinin üstüne elini bastırarak güler. Bu zoraki bir gülümsemedir. Onunla ilgili her şey samimiyetten yoksundur. Bakışlarımı fark eder ve omzunun üzerinden uzun saçlarını savurmadan önce bana baştan çıkarıcı bir gülümseme atar.

Sanmıyorum, tatlım.

Bakışlarım ona eşlik eden adama kayıyor.

Hayatta, tıpkı filmlerde olduğu gibi her şeyin yavaşladığı anlar vardır. Savaş ya da kaç içgüdünüz yüksek alarm durumuna geçer ve her şeyi uzaktan, sanki teleskopik bir mercekten bakıyormuşsunuz gibi görürsünüz.

Bu da o anlardan biri.

Baylor Tilney.

Adamın varlığı, kırımın çatlağında geçmeyen yaygın bir kaşıntı gibi beni rahatsız ediyor. Kamuya açık bir yerde kaşıyamayacağınız, kaşırsanız kaba ve terbiyesiz görünürsünüz.

Üst dudağım öfkeyle titriyor.

Birkaç uzun saniye boyunca, Baylor ve ben bir Meksika çatışmasına gireriz.

"Selam kovboy." Karşısındaki koltukları, *bizim* koltukları işaret ediyor. "Oturun. Küçük hanımefendi de otursun." Alaycı sesi ve iğrenç Güney aksanı sinirlerimi bozuyor.

Onu koltuğuna dik bir bakışla sabitlerim.

Dudakları kibirli bir sırıtışla açıldığında, Jack Reacher tarzında masanın üzerinden atlayıp onu yere devirme dürtüsünü zorlukla bastırıyorum.

Zaten bir gösteri yaptım. Angelica'yı daha fazla utandırmaya gerek yok.

Siktir et.

Bu pislikle aynı masada oturmaktansa siyanür içmeyi tercih ederim.
Angelica'ya dönüyorum. "Gidiyoruz."

Bölüm 22

Angelica

Baylor Tilney tam bir pislik.

Onun hayalarına diz atmamamın tek nedeni, Hudson'ı utandıracak bir olay çıkmasından korktuğum içindi.

Ağzından çıkan her şey Hudson'ı çok olumsuz bir şekilde gösteriyordu. Hudson'ı uzun süredir tanı mıyordum, ama içten içe bu Baylor denen adamın saçmaladığını biliyordum.

Bu çatışma bunu doğruladı.

Hudson'ın onu yumruklamak istemesine şaşmamalı.

Şiddeti onaylamıyorum, ama daha uzun boylu olsaydım, erkek arkadaşım hakkında saçma sapan konuştuğu için ona yumruk atardım.

Hudson beni kurtardığında rahat bir nefes aldım.

Gözlerini kaplayan fırtınaya hazır değildim. Mavi gözleri kararmış ve tehditkardı. Yemin ederim, hayatımda hiç bir insandan böyle bir öfke yayıldığını görmemiştim.

Boş ver.

Muhtemelen Ramsey Kenyon III'ü boğazlamak istediğimde ben de böyle görünüyorumdur.

Angel Orensanz Vakfı'ndan buraya kadar olan yolculuk, en azından gergin geçiyor.

Hudson'a sorular yağdırmak için can atıyor olsam da, ağzımı kapalı tutuyorum.

Sürücüye emirler yağdırmak ve başka bir yerde rezervasyon yapmak dışında, tek kelime bile etmedi.

Ben de konuşmaya cesaret edemiyorum.

O pencereden dışarıya bakıp duruyor. O tatsız sahneyi yeniden yaşadığından hiç şüphem yok.

Bakışlarım birleşmiş ellerimize düşüyor. Parmakları benimkilerle sahiplenici bir şekilde iç içe geçmiş.

Gözlerim yine onun gergin yüz hatlarına kayıyor ve sözlerini hatırlıyorum...

...Yonas'ı senin gibi bir köpekbaliğından kurtardım. Yonas da kim?

Bölüm 23

Hudson

Hedefimize varana kadar, beni hapse attıracak bir şey yapmaya iten öfkemi bastırmak için tüm yolculuk boyunca uğraşıyorum.

Baylor Tilney gibi pislik biriyle karşı karşıya kalmadıkça, kendimi çok daha iyi kontrol edebilirim.

Araba, Empire State Binası'ndan birkaç blok ötede, 5. Cadde'deki The Fifth çatı barının önüne geldiğinde, yalancı, sahtekar aptalı gördüğüm için duyduğum öfkeyi bastırmak için zamanım olmuştu.

Şoförün omzuna dokunuyorum. "İnmenize gerek yok."

"Peki efendim."

Kapıyı açıp kaldırıma adım attım, aracın önünden Angelica'nın yanına dolaşarak ona yardım etmek için.

O, zarif bir siyah kuğu gibi arabadan iner.

Kolumu omzuna dolayarak onu kendime yaklaştırdım ve binanın girişine doğru yönlendirdim.

"Akşamı kısa kestiğim için üzgünüm."

Bana bakar. "Henüz bitmedi. Bu yüzden buradayız." "Tutumunu seviyorum, evlat."

O da abartılı bir göz kırpma ile cevap verir. "Buraya hiç gelmedim, bu yüzden benim için macera devam ediyor."

"Burayı seveceksin," diyorum. "Çatı katı, New York'un en güzel manzaralarından birini sunuyor."

"Bymark Hotel'in kırk birinci katından görünen manzaradan daha mı güzel?"

O gecedен bahsedilmesi, pantolonumun içindeki aletimin seğirmesine neden oluyor.

Ona doğru eğildim. "Bu ortam, birkaç gece öncesinin tekrarlanmasına izin vermez." Burnumun ucunu yanağına sürttüm.

O titrer.

"Ama istersen oraya gidebiliriz," diyorum.

Boğazını temizledi. "Öyle demek istemedim... ama madem sen söyledin..."

Elim kışına şaplak atmak için kaşınıyor, ama daha kabul edilebilir bir şey yapmaya karar veriyorum. "Yaramaz kız."

Koyu kirpiklerinin altından bana bakar. "Parmaklarınla ve ağzınla bu kadar yetenekli olmasaydın..."

Onu bir an incelerim. "Bu geceyi telafi etmek zorunda hissetmeseydim, seni buradan itfaiyeci tarzında dışarı sürükler, boş elimle şoförümü arar ve bu akşamı benim evimde bitirirdim." Kaşlarımı kaldırırım. "Elbisenin altında ne tür bir iç çamaşırı sakladığını çok merak ediyorum. Ama ben bir beyefendiyim. Seni zaten yeterince mağdur ettiğim için daha fazla mağdur etmek istemem. Bu elbiseyle biraz daha uzun süre zevk almamak için çok seksi görünüyorsun."

Sözleri kesilir.

"Bitiremeyeceğin bir şeye başlama." "Not edildi."

"Soruna cevap vermek gerekirse, buradaki manzara farklı çünkü çatı o kadar yüksek değil."

"Anladım."

"Daha yüksek olsaydı, kışın çatı katının tadını çıkarmak imkansız olurdu."

Büyük yeşil gözler şokla büyüdü. "Kışın da açık mı?" Başımı salladım. "Burası Montana değil, ama kışın yine de soğuk oluyor."

"İnsanlar donmuyor mu?"

"Sıcak tutan, özel yapım bir iglo ve sahte kürk battaniyelerle donatılmış bir oda rezervasyonu yapabilirsiniz."

Gözleri neredeyse yüzünü kaplıyor.

"Oldukça ilginç bir deneyim. Kar yağdığında çok güzel oluyor.

Kışın açık havada film izlemek de öyle." "Tersine bir kar küresi gibi."

Gülümsüyorum. "Haklısın. Kar küresinin dışında." "Filmler büyük ekranda mı gösteriliyor?"

"Hayır. Her igloda, eski moda 60'lar tarzı bir televizyon gibi görünen, bir kutu içinde düz ekran bir televizyon var. Bu televizyon, düz ekran bir televizyonun bulunduğu, çıtır çıtır yanan alevlerin kesintisiz görüntülerini gösteren, ahşap bir kutudan başka bir şey olmayan bir şöminenin üzerine yerleştirilmiş."

"Bu çok havalı."

"Harika."

"Buraya sık sık geldiğin anlaşılıyor." "Evet, burası da uğrak yerlerimden biri."

"Sakin bana bu çatı barının sahibi arkadaşlarından biri olduğunu söyleme?" Kafamı sallıyorum. "Bütün binanın sahibi."

Ağzı açık kalır.

"Dostum, sen yüksek mevkilerdeki insanları tanıyorsun." New York'un önemli isimlerini tanıdığımı inkar edemem.

"Bu yaz ve kesinlikle bu kış tekrar geleceğiz." O irkildi.

"Ne?"

"Temmuz ayındayız."

"Biliyorum."

"Kışın geri gelmek, altı ay sonra da birbirimizi tanıyor olacağımız anlamına geliyor."

"Eyalet dışına taşınmayı mı planlıyorsun?" Ses tonum alaycı.

"Hayır, aptal." O gülüyor. "Sadece... o kadar uzak bir gelecekte birbirimizi göreceğimizi düşünmemiştim."

"Sen benden vazgeçmedikçe, ben de senden vazgeçmem."

Bana parlak bir gülümsemeyle karşılık veriyor. "Anlaştık! Bu kış geri geleceğiz."

Kapıcı kapıyı açar ve Angelica'yı binaya ilk girmesi için davet ederim.

Orada donakaldı, gözleri her yere bakıyordu. "Bu muhteşem."

"Öyle. Arkadaşım Logan Ellison'ı hatırlıyor musun?"

"Bu ayın CEO & Moguls dergisinin kapak modeli olan?"

Başımı sallarım. "Burası onun imparatorluğunun bir parçası. Yenilemeyi kız kardeşi denetledi. Kadın tasarım konusunda çok yetenekli."

Angelica başını sallar, her şeyi sindirir. "Burası bir konut binası mı?"

"Hayır, ticari bir bina. Bina, ev dekorasyonu sektörüne yönelik toptan satış showroomlarının genel merkezine dönüştürüldü. İki yüzden fazla showroom var."

"İnanılmaz." Gözleri tavana kayıyor. "Tanrım."

Gözlerimi kaldırıyorum. "Buradaki özel yapım kristal avizeler bambaşka bir şey."

"Senin dünyadaki her şey başka bir şey."

"Öyleyse, benim dünyama daha derinlemesine dalalım."

"Bana uyar."

Diğer müşteriler arasında sıkışmış halde asansörle en üst kata çıkıyoruz.

El ele tutuşarak onu maître d'hôtel'in masasına doğru yönlendiriyorum.

Birkaç tuş vuruşundan sonra, bir garson bizi çatı katını gören, tavandan tabana pencerenin yanındaki masamıza götürüyor.

"Dışarıda oturmayacak mıyız?" Angelica, ona koltuğuna oturmasına yardım ederken soruyor.

"Son dakikada rezervasyon yapmak için çok geçti," diyorum. "Ayrıca burası çok daha özel." Bu benim için iyi oluyor. Ona bir açıklama borçluyum ve kirli çamaşırlarımı herkesin önünde ortaya dökmek istemiyorum. "Yemeğimizi bitirdikten sonra tur atabiliriz, sonra da sadece ayakta durulan yüksek masalardan birine oturup içki ve tatlı sipariş edebiliriz."

"Bana uyar."

Masayı dolaşıp smokin ceketimin düğmelerini açtım ve karşısına oturdum.

"Bu mekan için biraz fazla şık giyinmiş olabiliriz, ama kimin umurunda, değil mi?"

O da suç ortağı gibi sırtarak cevap verdi.

Menüyü incelerken garsonumuz su bardaklarıyla geri döner. Birkaç dakika sonra, içecek ve yemek siparişlerimizi almak için geri gelir. İçeceklerimizi getirmek için zaman kaybetmez. Ona bir French 75 ile rosé, bana da bir Rusty Nail.

Tanrıya şükür.

Kadehlerimizi tokuşturup içkilerimizi bir dikişte içiyoruz. Boğazımdan aşağı akan alkolün yakıcı hissini hoş karşılıyorum.

Angelica kokteyli bolca yudumlar.

Eminim ki o da benim bu geceki düşmanca tavrımdan benim kadar rahatsızdır.

"Broadway etkinliğinde kalsaydık yiyeceğimiz kadar lüks olmasa da, buradaki yemekler olağanüstü."

"Buna hiç şüphem yok."

O çok rahat biridir.

Bardağımı masaya bırakıp odadaki fili konuşturuyorum.

"Bu gece hakkında..."

"O adamla flört etmiyordum, Hudson. İşimi hallettikten sonra tuvaletten çıktım ve o oradaydı. Beni beklediğini söyledi. İlk başta kafam karıştı, çünkü onu tanımiyordum. Yoldan çekilmemizi önerdi, ben de öyle yaptım. O zaman kendimi duvara sıkışmış buldum."

Konuşmak için ağzımı açtım ama o elini kaldırarak beni durdurdu.

"Lütfen açıklamama izin verin. Mekana girmeden önce bile, oraya ait olduğumu hissetmiyordum. En son istediğim şey, dikkatleri üzerime çekip sizi utandırmaktı. Bu yüzden o pisliğe dizimi çıkmadım."

"Baylor sorun çıkarmayı sever," diyorum. "Eminim bizi gördüğü anda, beni kızdırmak için bir plan yapmıştır."

Masaya doğru eğildi. "Kim o?"

Cevap vermek üzereyken, garsonumuz mezeyle geri döndü.

O aceleyle uzaklaşmadan önce, ona ana yemeğimizi ben onay verene kadar bekletmesini rica ettim.

"Vay canına, bunlar harika görünüyor," diyor Angelica, gözleri meze tabağına sabitlenmiş halde.

"Göründüğünden daha da lezzetli."

"Daha önce hiç chorizo sosisi yemedim."

"Sosis konusunda seni asla yanlış yönlendirmezdim."

"Bay Kincaid, bu sizin paketinizle ilgili uygunsuz bir şaka mıydı?" Gözlerini cilveli bir şekilde kırıştırır.

"Neden, Bayan McQuinley, bence öyleydi." Kız kıkırdar.

"Hadi, ye artık."

Angelica ızgara karides ve chorizo kebabı alır, ağzına atar ve çiğner.

Gözleri geriye doğru yuvarlanır ve inler.

Elini ağzının önüne getirir. "Bu dünya dışı bir lezzet."

Başka bir kebab daha alır.

"Haksız değilsin." Küçük bir tabağa birkaç tane koyup yemeye başlıyorum.

"Meze bu kadar lezzetliyse, ana yemeğin ne kadar ağız sulandırıcı olacağını tahmin edebiliyorum."

"Kesinlikle öyle. Buraya her geldiğimde menüden başka bir şey deneyeceğim diyorum ama her seferinde başarısız oluyorum."

"Kuru yaşılandırılmış New York biftek ve patates

kızartması o kadar mı lezzetli?" Başımı sallıyorum.

"Sana küçük bir sır verebilir miyim?"

"Dinliyorum." Neredeyse sandalyesinde zıplıyor.

Onu uzun zamandır tanıyormuşum gibi hissediyorum, ama sonra hatırlıyorum ki, tanışalı sadece kırk sekiz saat oldu. Geçmişim hakkında birkaç şey paylaştım, ama çoğunlukla kapalı bir kitap gibiydim.

"Ünlü olana kadar, zenginlerin ya da Fransızların patates kızartmasını sarımsaklı mayonezle yediklerini bilmiyordum. Dünyadaki herkesin patates kızartmasını ketçapla yediğini sanıyordum."

O gülüyor.

"Artık patates kızartmamı hem aioli hem de ketçapla yiyorum."

"Aynı."

İfadesi değişir. Kaşlarımı

çatarım. "Ne oldu?"

Yanağının içini ısıyor. "Nasıl başarılı olduğunu çok merak ediyorum ama sınırimi aşmaktan korktuğum için sormaya cesaret edemiyorum."

"Sanırım Baylor ile aramızda olanları açıklamak için en uygun zaman geldi."

"Merakımı gidermek istemiyorum."

"Bu aşırı bir testosteron gösterisiydi. Bir açıklama hak ediyorsun."

"Eğer paylaşmak istersen, hepsini dinleyeceğim."

"Benim yetim olduğumu biliyorsun."

Kız başını sallar.

"Amcamın sekiz yıl önce öldüğünü de sana söylemiştim." "Evet, ama nasıl öldüklerini hiç söylemedin."

"Önce ailemden başlayayım."

Kız sandalyesinde biraz daha dik oturur.

"Louisiana'da yıkıcı bir kasırga yaşandıktan sonra, ailemin kilisesi en çok etkilenen insanlara yardım etmek için bir konvoy organize etti. Ailem, Nora ve Lander Kincaid, gönüllü olarak konvoyla katıldı ve beni geride bıraktı. Babam, yaşadığımız 6 katlı binanın yöneticisiydi. En iyi arkadaşım ve bekar babası da bu binada kiracıydılar, bu yüzden ailem yokken ben de onlarla kaldım. Yolculuklarının üçüncü gününde, en iyi arkadaşımın babası bir telefon aldı. Kasırga sonrası şiddetli bir fırtına sırasında babam arabasının kontrolünü kaybetmişti."

"Aman Tanrım."

"Ailemin ölümcül yaralanmalarına kaza neden olmadı. Kazanın elektrik hatlarının kopmasına neden olmasıyla ortaya çıkan yüksek voltajlı elektriğe maruz kalmalarıydı."

Angelica elini kalbinin üzerine koyar. "Çok üzgünüm."

"Ailemin seyahatten dönmeyeceği hiç aklıma gelmemişti."

"Anlıyorum. Sabah anneni ya da babanı görüyorsun, sonra birden polis arıyor." O da bu hissi bilir. "Kusura bakma, sözünü kesmek istemedim."

Kafamı sallıyorum. "Özür dileme." Derin bir nefes alıp, endişemi yatıştırıyorum. Hikayemi sadece bir kişi daha biliyor. Ve o da annemle babamla birlikte. "Birkaç gün sonra, pek tanımadığım bir amcamdan bir telefon aldım ve onunla Bronx'a taşınacağımı söyledi. Annemle babam öldüğünde on sekizinci yaş günümde altı ay uzaktaydım, bu yüzden başka seçeneğim yoktu. Babamın ağabeyi artık benim vasım olmuştu. Macon amcamın doğduğu yer olan Summerville'de yaşamasını dilerdim, böylece en iyi arkadaşım, dostlarıma ve bana tanıdık gelen her şeye yakın olabilirdim, ama öyle olmadı. Amcam küçük yaşlardan beri doğduğu küçük kasabadan ayrılmak için sabırsızlanıyordu. Orduda görev yaptıktan sonra New York'a yerleşti. Birkaç işte çalıştı ve başkası için çalışmanın kendisine uygun olmadığına karar verdi. Kendi yolunu çizmek istiyordu. Manhattan ofis binalarının bulunduğu bir yer olduğu için kendi ticari temizlik şirketini kurdu. —iş sıkıntısı çekmiyordu. Hiç çocuk istememişti ve baba figürü olmaktan duyduğu hoşnutsuzluğu gizlemeye çalışmadı.

baba figürü olmaktan duyduğu hoşnutsuzluğunu gizlemeye çalışmadı. Bana sanki bir rahatsızlık kaynağıymışım gibi davrandı..."

"Bu çok yanlış. O senin amcan."

"Bu onun bakış açısını değiştirmedim," diyorum. "Annem bana her zaman kendi payıma düşeni yapmamı öğrettiği için, ona faturaları ödemek ve masaya yemek koymak için onun için çalışmak istediğimi söyledim. Teklifimi kabul etti. Amcam için çalışmak, onunla yaşamak kadar kötüydü. O bir pislikti ve beni ezmek için hiçbir fırsatı kaçırmazdı. Hafta sonu egzersizleri, bol miktarda içki içmekten ibaretti. Sarhoş olduğunda şiddet gösterirdi..."

"Sana vuruyor
muydu?"

Dudaklarımı
büküyorum.

"Çocuk istismarcısı," diyor Angelica fısıldayarak. "Ne canavar ama."

"Ben sıksa bir çocuk olmadığım için karşılık verirdim. İşler çirkinleşir, kanlı olurdu. Bazen çeneler kırılırdı." Dehşete kapılmış görünüyor. "New York'ta yaşamak benim için çok zordu. Bronx'tan nefret ediyordum..."

"Hayatından koparılmıştın... Küçük kasabanın huzurundan beton ormanına."

Sıkı bir baş sallamayla cevap veriyorum. "Alışmak zordu. Bazı günler ise imkansızdı. New York'a gidip gelmekten nefret ediyordum. Metrodan nefret ediyordum, nokta. Kirli, gürültülü, kokulu, kalabalıktı ve yeraltındaydı. Sanki cehennemin derinliklerine iniyormuşum gibi hissediyordum. Lisedeki kız arkadaşımı geride bırakmak zorunda kalmaktan da nefret ediyordum. Ve daha da önemlisi, amcamla aynı havayı solumaktan nefret ediyordum."

"Korkunç bir durum olmalı."

"Cehennem gibiydi." Papyonumu oynatıyorum. "On sekizinci yaş günümü kutladığım anda, sahip olduğum az sayıdaki eşyalarımı toplayıp Teksas'a geri döndüm."

"Amcan seni durdurmaya çalışmadı mı?"

"Bana kapıyı kapatmaktan çok mutluydu. Artık bana adımla hitap etmiyor, sürekli nankör piç kurusu diyordu, ben de New York'tan defolup gitmekten çok mutluydum."

Elime uzanıyor. "Bunları yaşamak zorunda kaldığın için çok üzgünüm. Amcan çok huysuz birine benziyor."

"Huysuz değildi. Tam bir pislikti."

Kaşları çatıldı ve dudakları aşağı doğru kıvrıldı.

"Hayatta kalan tek akrabam benimle hiçbir şey yapmak istemedi." Ben alaycı bir şekilde gülümsedim. O uzun bir süre gözlerime baktı.

"Eve geri döndüğünde ne oldu?"

"Summerville'e geri dönmek yerine Dallas'a taşındım. En iyi arkadaşım, apartman daireleri konusunda uzmanlaşmış tanınmış bir inşaat şirketinde iş bulmuştu. O gökdelenler her yerde mantar gibi çoğalıyordu. Küçük kasabamızda yıllarca inşaat işinde çalışmış olduğum için, onunla birlikte çalışmak üzere bir iş bulmam çok uzun sürmedi."

"Ne tür bir iş yapıyordun?"

"Ne en iyi arkadaşım ne de ben bir meslek diplomasına sahiptik, bu yüzden ağır işler yaptık."

"Lisedeki kız arkadaşın da sana katıldı mı?"

"Hayır. Beni beklemedi. Başka birine yöneldi. Gençtik." Omuz silkiyorum. "Her halükarda, Dallas'ta bekar olmak o kadar da kötü değildi. En iyi arkadaşım ve ben iyi bir hayat sürüyorduk. Gençtik. Tam zamanlı çalışıyorduk. İyi para kazanıyorduk. Hafta sonları arkadaşlarla takılıyorduk. Birlikte yaşıyorduk. Buzdolabımız her zaman yiyecek ve içkiyle doluydu. İki yıl boyunca Nirvana'daydık. Yirmi yaşındaydık ve hayallerimizi yaşıyorduk. Sonra bir ev kiralamaya karar verdik. Tek katlı bir evdi, ama kiraladığımız iki yatak odalı daireden daha fazla alanımız vardı. Daha fazla alan. Daha büyük partiler."

O gülüyor.

"Hey, yirmi yaşındaki erkekler böyle yapar."

Gözlerini devirir. "Sen öyle diyorsan."

"Her şey çok güzeldi, ta ki ikimiz de çıkmaya başlayana kadar..." Sözlerimi yarım bıraktım.

"Uh-oh. Kız arkadaşlarınız anlaşılmadı mı?"

"Justin'in kız arkadaşı tam bir cadalozdu. Ona tahammül edemiyordum. Justin'in hakkını vermek gerekirse, üç ay dayandıktan sonra ayrıldı. Öte yandan, benim kız arkadaşım rüya gibiydi... ya da ben öyle sanıyordum..."

"O da cadaloz muydu?"

"Daha da kötüsü."

"Vay canına."

"Uzun lafın kısıası, pazar günleri bir grup arkadaşla buluşup, yorgunluktan hareket edemeyecek hale gelene kadar futbol oynardık. Justin beyzbol hayranı olduğu için geç saatlere kadar uyurdu. O pazar günü, maçın başlamasından bir saat sonra şiddetli yağmur yağmaya başladı. Oyun süremizi kısalttık. Arkadaşlarla doyurucu bir kahvaltıya çıkmak yerine eve gittim. Duş alıp kız arkadaşımın evine gidip brunch yapalım diye düşündüm, çünkü o brunch'ı çok severdi. Sürpriz bir şekilde, evin önüne geldiğimde, onun arabası en iyi arkadaşımın kamyonetinin yanında park edilmişti. Ön kapıdan içeri girene kadar heyecanlıydım. Bir homurtu duyduğumda olduğum yerde donakaldım, ardından "– Elimi ağzımın önüne koyup masaya yaslandım – *"Seni pis fahişe. Senin sürtük kıcını prezervatifsiz siktiğimden beri benim spermimi daha da çok seviyorsun. Şimdi, ağzını aç."*

"Tanrım."

Sırtımı koltuğa yasladım. "Neler olduğunu bilsem de, yine de kendi gözlerimle görmek istedim. Fare kadar sessizce, en iyi arkadaşımın yatak odasına parmak uçlarında yürüdüm. Kapı aralıktı, bu yüzden müthiş bir final sahnesine şahit oldum. Çıplak kız arkadaşım dizlerinin üzerindeydi, en iyi arkadaşım ise yüzüne boşalıyordu."

Angelica'nın ağzı açık kalır.

"En azından bana *"Düşündüğün gibi değil"* diyerek zekamı aşağılamaya çalışmadılar. Kız arkadaşımdan ayrıldım ve en yakın arkadaşıma taşınacağımı söyledim. Yeni bir ev ararken birbirimizi görmezden geldik. İş yerinde de aynı şey oldu. Yeni bir kira sözleşmesi imzalamak üzereyken New York'tan bir avukat aradı. Sarhoş amcam küvette boğulmuştu..."

"Tanrım."

"Korkunç bir ölümdü. Ama en büyük şok bu değildi. Vasiyetinde tek kişi bendim."

"Sana öyle davrandıktan sonra bile mi?"

"Bu benim tepkimdi. Her neyse, işimi bıraktım ve bir daha asla ayak basmayacağıma söz verdiğim şehre geri döndüm. Vasiyet okunduktan sonra yeni gerçekliğimi kabullenmem saatlerimi aldı – amcam bana temizlik şirketini, Bronx'taki küçük evini ve borçlarını bırakmıştı.

yük ve onun sefil hayatını oluşturan diğer her şey." Ellerimi saçlarımın arasına geçirdim. "Ödüm kopmuştu. Şirket yönetmekle ilgili hiçbir şey bilmiyordum ve çalışanları yönetmekle ilgili de hiçbir şey bilmiyordum. New York'taki ilk altı ay boyunca pek uyumadım ve yemek yemedim. Stres yumağıydım. Günde yirmi saate kadar çalışıyordum, çoğu zaman çeşitli nedenlerle işlerine gelemeyen çalışanların yerini dolduruyordum. Gecenin ortasında dört saat boyunca yatakta uzanıp tavana bakarken, zihnim bu durumdan kurtulmanın yollarını arıyordu. Temizlik işinden nefret ediyordum, ama dükkânı kapatıp hayatıma devam edemiyordum."

"Çünkü çalışanlar ortada kalacaklardı?"

"Evet. Bana güvenen çok fazla insan vardı. Ödemeleri gereken ipotekleri, haftalık market faturaları ve diğer masrafları vardı. Ayrıca amcamın sağladığı sağlık sigortasına da güveniyorlardı. Baskı beni yiyip bitiriyordu. Bir gün sabah saat üçte, Baylor'ın yaklaşan Rebooting Your Business etkinliğini tanıtan videolarından birine rastladım. Ücretsizdi. Özgeçmişine bakılırsa, adam ne dediğini biliyor gibi görünüyordu. Eskiden Wall Street'te bir yatırım şirketinde çalışıyordu. O zaman bilmediğim şey, onun idari bir masa başı işinde çalıştığıydı. Hiçbir zaman bir tüccar olmamıştı."

"Yoksa?"

"Evet." Başımı sallıyorum. "Eskiden birlikte çalıştığı birçok tüccarı taklit ederek kendi kişiliğini oluşturdu. Bu yüzden işini iyi biliyor gibi görünüyordu. Hepsi göz boyamaydı."

"İnanılmaz."

"O harika bir dolandırıcı."

"Tanıdığım başka biri gibi."

"Bilgin olsun, dün bana Ramsey'den bahsedene kadar, Baylor'dan daha fazla nefret edilebilecek biri olduğunu düşünmüyordum."

Omuzları çöküyor. "Baylor senden para çaldı mı?" "Hayır, ama neredeyse beni dolandırıyordu."

"Ne yaptı?"

"Rebooting Your Business etkinliğine hemen kaydoldum. Baylor'ın ücretsiz akşam eğitiminin amacı, katılımcıları bir aylık daha ileri düzey bir eğitime yükseltmektir. Dört hafta sadece iki yüz doksan dokuz dolar. Bir kez daha, hiç sorgulamadım. Tamamen ikna oldum. Eğitimin ilk gecesi biraz hayal kırıklığı yarattı."

"Ne anlamda?"

"Eğitimden çok, şarkı ve dans gösterisi gibiydi. Tam bitirmek üzereyken, Baylor bize on katılımcıyı çırağı olarak seçeceğini söyledi – bizimle ortaklık kurarak işimizi bir üst seviyeye taşıyacaktı. Uzun bir anket doldurmamız gerekeceğini söyledi, ama seçilen birkaç kişi için bu, hayatımızın en önemli anketi olabilirdi." Ağzıma bir kebab daha atıp çiğniyorum.

Angelica da aynısını yaptı.

Devam etmeden önce ağzımı bez peçeteyle sildim. "Akşamın sonunda, Baylor'a o on kişi arasında yer almaya kararlı olduğumu söylemek için öne koşmak üzereydim ki, yanımda oturan adam bana bir soru sordu. İngilizce onun ana dili değildi, bu yüzden Baylor'ın söylediklerinin çoğunu anlamamıştı. Bir soru diğerini takip etti. İspanyol aksanı belirgin olsa da, bu adamın geçmişi ilginçti."

"Baylor, Yonas adında bir adamdan bahsetti. O mu?"

Başımı salladım. "İşletme yönetiminin temellerini öğrenmek için eğitime katılmıştım. O ise iş dünyasının dilini daha iyi öğrenmek için oradaydı, böylece potansiyel ortaklara iş fikrini sunmaya hazır olduğunda bu dili daha iyi kavrayabilecekti. Oradan ayrılmamız gerekene kadar konuştuk. Baylor çoktan gitmişti, ne Yonas ne de ben onun odadan çıktığını fark etmedik. Konuşmamızı devam ettirmek için tüm gün kahvaltı servisi yapan bir lokantaya gitmeyi önerdim. O zamanlar New York'ta yaşamayı en çok sevdiğim şeylerden biri buydu ve bütçeme de uyuyordu. New York'ta hiç arkadaşım yoktu. Yonas benim yaşımdaydı ve ailesi Arjantin'de yaşıyordu, yani o da benim gibi Big Apple'da yalnızdı. Konuştukça bu daha da belirgin hale geldi. Yonas Elmkies, sizin deyiminizle bir dahi idi. Bu konuda onu sürekli taklit ediyordum.

"Durdu mu?" Kafasını eğdi. "Geçmiş zaman olarak mı?"

"Evet."

Üzüntü yüz hatlarını değiştirir. "Çok insanı kaybettin."

"Evet." Konuşmaya devam etmek için cesaretimi toplamam bir dakika sürdü. "Dediğim gibi, Yonas'ın beyni bir bilgisayar gibiydi. O hafta, aramızdaki dinamik değişti. Sürekli iletişim halindeydik. İkimizin de kardeşi yoktu. Hızlı bir şekilde arkadaş olduk. O zaman, üniversiteden tanıdığı dört arkadaşıyla birlikte, boş zamanlarının çoğunu oyun oynayarak ve parti yaparak geçiren küçük, iki yatak odalı bir daire kiraladığını öğrendim. Amcamın evinde yalnız yaşadığım için ona benimle birlikte yaşamayı teklif ettim. İpotek ödemesi bitmiş olsa da, vergileri ve faturaları ödemek için yardıma ihtiyacım vardı. Ayrıca arkadaşlık da hoşuma gitmişti. Yalnız başına yaşamak hiç de eğlenceli değil."

"Tahmin edebiliyorum," diyor. "İkizim tam bir baş belası, ama en azından yalnız değilim."

"Bu konuda şanslısın. Senin yanında biri var."

"İki gün önce, onun gibi davranmak zorunda kaldığımda o kadar şanslı hissetmemiştim ama."

"Ama bu, ilgili herkes için karşılığını verdi." Burnunun ucuna hafifçe dokunuyorum.

Alt dudağını dişlerinin arasına çekip, uzun kirpiklerinin altından bana bakıyor, kulaklarından kulaklarına kadar kızarıyor.

"Baylor'a geri dönersek..."

"Aptal Baylor." Dudaklarını büküp kaşlarını çatıyor.

Benim adıma öfkelenmesi çok sevimli. "Yonas ve ben seçildik. Çok sevinçliydik. Sanki Powerball'da büyük ikramiyeyi kazanmış gibiydik. Baylor, batıda eğitim vermek için iki haftalığına Vegas'a gidiyordu. Bu süre zarfında Yonas ve ben daha ayrıntılı bir anket doldurup sözleşmeleri inceleyecek ve imzalamamız gerekiyordu. Baylor ile birebir görüşmeler yaptık ve o da bize sözleşmeleri incelemesi için bir avukat tutmamızı söyledi. Ona gelenlerin çok parası olmadığını söyledi. Baylor, avukat tutmamızda bir sakınca olmadığını söyledi, ancak sözleşme oldukça standart olduğu için neden iyi parayı boşa harcayarak kendimizi daha da zor duruma sokalım ki? Sonuçta, New York'taki avukatlar ucuz değil. Yonas öğrenci vizesiyle geliyordu ve parası kısıtlıydı.

En azından onun durumunda, parası az olsa da fikirleri boldu. Benim ise ikisi de azdı.

Angelica kaşlarını çattı. "Uzman değilim, ama Baylor'ın yorumu şüpheli geliyor."

"Sen akıllı birisin."

Gergin ifadesi yumuşar. "Sen tatlı dilli birisin." Göz kırparım.

"Amcamın temizlik şirketini miras almaktan ne kadar nefret etsem de, bu başıma gelebilecek en iyi şeydi."

"Nasıl yani?"

"Amcamın müşteri listesinde çok sayıda avukatlık bürosu vardı."

Elini alnına vurur. "Tabii ki."

"İlk başta direndim. Bu kadar kalın bir belge yığınının bir avukatın incelemesi için yasal masrafları ödemek istemedim." Parmaklarımı açarak ne demek istediğimi gösterdim. "Yonas ve benim için sözleşmeyi inceleyeceğimi ve Baylor'ın önerdiği gibi interneti referans olarak kullanacağımı düşündüm."

"Bu onun maliyet tasarrufu fikri miydi?" "Öyleydi."

"Bu, kendi sağlık sorununu teşhis etmek için çevrimiçi aramaları kullanmak kadar akıllıca bir fikir."

"Baylor ikna ediciydi."

Başını salladı.

"Birkaç sayfa okuduktan sonra, bu konunun beni aştığını anladım. İnternet bile bazı hukuki terimleri anlamama yardımcı olamadı."

"Bu yüzden avukatlar hukuk fakültesine giderler."

"Doğru. Ama sorun sadece sözleşme değildi. İkinci anket, sahip olduğumuz her şeyi, tüm varlıklarımızı ve borçlarımızı derinlemesine inceliyordu. Nedenini sorma, ama içimde bir şeylerin ters gittiğini hissettim."

"İçgüdülerini dinledin mi?"

Başımı sallıyorum. "Yonas ve ben bunu konuştuk. Kararımızı verdik ve ekibimin temizlediği hukuk bürolarından birine gittik. Ona rapor vermek için içeri girdim. O sabah liseden mezun olmuş gibi görünen genç bir avukatla eşleştirildim."

Kötü bir anlaşma yaptığımı düşündüm, ama tüm o hukuki saçmalıkları kendi başıma çözmekten daha kötü olamazdı. Üç gün boyunca ondan haber almadım. Ona e-posta gönderdim, ama kısa bir cevap aldım: "*Hala davanız üzerinde çalışıyorum.*" Beni geri aradığında, Yonas'ın ayrı bir temsilciye ihtiyacı olacağı için onunla birlikte gelmemi önerdi. Beklentilerim düşüktü. O kadını hafife almıştım.

"Sözleşmede şüpheli bir şey mi buldu?" "Evet."

"Aferin sana."

"Avukatım gençti ama kendini kanıtlamaya kararlıydı. Baylor ile sözleşme imzalamak, ruhunu şeytana satmakla eşdeğerdi. Bu 50-50 ortaklık değildi. Ona avantaj sağlayan 55-45 bir yapıydı. Esasen, tüm gücü elinde tutan çoğunluk hissedarı oldu."

"Vay canına."

"Çaresiz durumdaysanız, bu yüzde beş çok fazla görünmeyebilir, ancak onun kontrolünden kurtulmaya çalışıyorsanız, çok fazla görünür. Yonas'ın durumunda, bu oran 70-30'du ve karlar sözleşmenin bitiminden sonra beş yıl boyunca ödeniyordu."

"Bu, kız kardeşimin tefecisine ödediği faiz kadar saçma geliyor. O, kısa çöpü çekmiş durumda."

"Farklı durum. Aynı sonuç. Çaresiz olan kişi kazık atılıyor."

Kız başını salladı, dudakları tiksinti ile kıvrıldı.

"Baylor, Yonas'ı milyonlarca dolarlık bir iş fikrine sahip olduğuna ikna etmişti, ama İngilizcesi onu engelliyordu. Şirketin başarılı olmasını istiyorsa, arka planda kalması daha iyiydi. Yonas, piyasadaki en yenilikçi ödeme ağ geçitlerinden birinin arkasındaki beyin olsa da, parayı kazanan Baylor olacaktı."

"Bu saçmalık."

"Baylor işte böyle biridir."

"Sanırım sonunda Yonas ile ortak oldun?"

"Bunu önermeye cesaretim yoktu. Yirmi bir yaşındaydım ve sadece lise diplomam vardı. Yüzüme gülüp geçeceğini düşündüm."

Avukatın ofisinden çıktıktan sonra bu konuyu açtığında ne kadar şaşırdığımı tahmin edebilirsiniz. Biz oda arkadaşydık ve İngilizceyi akıcı konuşmadığı için onu asla aşağılamadım. Başka bir deyişle, bana güveniyordu. Benim güneyli kökenlerim ve Yonas'ın Hispanik kökenleri göz önüne alındığında, cesaretimizi toplayıp Baylor'ın ofisine giderek teklifini reddetmeye ve mentorluk programından çekilmeye karar verdik."

"İşlerin yolunda gittiğini sanmıyorum."

"Onun sevinçten havaya uçaacağını beklemiyordum, ama bu tepkiyi de beklemiyordum."

"Aklını mı kaçırdı?"

"Bize Jekyll ve Hyde gibi davrandı. Kibar, gülümseyen adam çoktan gitmişti. Çılgına dönmüştü. Yüzümüze karşı agresif bir şekilde parmağını doğrulttu, çok yüksek sesle bağırdı, ağzından tükürükler saçıldı. O zamanlar otuzlu yaşlarının sonlarındaydı, ama yüzü o kadar kızarmış ve gözleri o kadar dışarı çıkmıştı ki, kalp krizi geçireceğini sandım. Bana, asla uyum sağlayamayacak bir taşralı köylü, zenginlerin saygı duyacağı şekilde kendini ifade edemeyen basit bir köy çocuğu dedi..."

"Ne aşağılık bir zorba."

"O bir pislikti ve hala da öyle."

"Katılıyorum."

"Uzun bir hakaret listesinin ardından, yardım için ona yalvararak geri döneceğimizi söyledi. Ve geri döndüğümüzde, bize vereceği tek iş, tuvaletini yaptıktan sonra kışını silmekti. Anlatmak istediğini vurgulamak için, kışını silmeden önce tuvaletini yapıyormuş gibi çömelerek kaba hareketler yaptı. Hatta yüksek sesle osurdu."

"Ağzıyla osurma sesi çıkardığını mı demek istiyorsun?"

"Hayır. Gerçek osurmayı kastediyorum."

Angelica'nın başı geriye doğru savrulur. "Dalga mı geçiyorsun?" "Hayır."

"Çok kaba. Ve müstehcen."

"Adam çıldırmıştı. Ama daha da iyisi var..."

"Fermuarını açıp ayaklarının dibine işedi mi?"

"Bunu yapsaydı, önce penisini, sonra dişlerini kaybederdi." Angelica güldü.

"Ofisinden çıktıktan sonra, bize iğrenç mesajlar ve e-postalar yağdırmaya başladı. Hiç durmadı."

"Numarasını engelledin mi?"

"Engelledik. Ama yeni numaralarımızı bulup duruyordu." "Tamam, bu çok ürkütücü."

"O kadar rahatsız ediciydi ki, sözleşme konusunda bana yardım eden hukuk bürosuna gidip uzaklaştırma emri hakkında bilgi aldım."

"Ona karşı bir tane almak zorunda mıydın?"

"Numaralarımızı değiştirdik, yeni e-posta hesapları açtık ve bekledik. Ya bizi rahatsız etmekten yoruldu ya da yeni kurbanlar buldu."

"Sizi rahatsız etmeyi bıraktı mı?"

"Evet, ama Pay Gateway ile ilk başarılarımızı elde ettiğimizde, kampanyasını yeniden başlattı ve web sitesinde listelediğimiz e-posta adresine kötü mesajlar göndermeye başladı."

"Bu taciz." Angelica'nın öfkeli ifadesi her şeyi anlatıyor.

"Baylor, senden istediğini elde etmek için seni manipüle edemediğinde, psikopat bir pisliğe dönüşüyor. İkinci karalama kampanyası çok çabuk ivme kaybetti."

"Tanrıya şükür."

"Benim için öyle değildi." Kızın kaşları çatıldı.

"Onunla yüzleşmeyi dört gözle bekliyordum. Onu köşeye sıkıştırmak için Manhattan'daki en iyi avukatları tutacak paramız vardı."

"Avukatlardan bahsetmişken, o kadın seni çılgın, iki yüzlü bir pislikle ortak olmaktan kurtardı."

"Öyle. Baylor'ın gerçek yüzünü görmemizi sağladı. Bu tehlikeyi atlattıktan sonra, Yonas ve ben tam gaz ilerlemeye hazırдық. Tek sorun, işi kurmak için sermayeye ihtiyacımız olmasıydı."

"İkiniz için de durumlar zordu, nasıl başardınız?" "Amcamın şirketinin temizlik için başka ne tür ofisler kullandığını biliyor musun?"

"

Bir dakika düşündü, parmağıyla çenesine dokunarak, yeşil gözleri tavanı taradı. Bakışları benimkilere sabitlendi. "İş danışmanları mı, muhasebe firmaları mı?"

Onu işaret edip silahla ateş ediyormuş gibi yaptım. "Bingo! Birkaç firmaya başvurdum ve kendimi en rahat hissettiğim firmayı seçtim. Teknolojik bir sensasyon satmıyordum. Ticari temizlik hizmeti satıyordum. Meğer, iyi iş geçmişine sahip bir grup çalışanı olan köklü bir işletmeye talep varmış. Amcamın da bazı hisseleri vardı – şaşırtıcı bir şekilde, bunlar çok değerli hisselerdi. Bir tüccarın yardımıyla, bunların büyük çoğunluğunu sattım."

"Dikkat et Manhattan, Hudson Kincaid tekrar iş başında."

Gülümsüyorum. "Yonas ve ben, Bronx'ta paylaştığımız evin oturma odası olan ilk merkezimizde yorulmadan çalıştık. Ben ona İngilizce öğretiyordum. O da bana işimizle ilgili bilmem gereken her şeyi öğretiyordu, böylece işimiz hakkında biraz akıllı konuşabiliyordum. İkimiz de saatlerce iş dünyasına giriş videoları izliyor, iş dünyası içerik üreticilerinin sitelerini, makalelerini ve kitaplarını okuyorduk, gözlerimiz şaşı oluyordu..."

"İşletme fakültesine gittin mi veya MBA yaptın mı?"

"Yonas diplomasını aldı. Ama ben hiç resmi eğitim almadım. Yıllar boyunca, çevrimiçi dersler alarak, seminerlere, konferanslara ve hafta sonu özel eğitimlerine katılarak iş dünyasında zirvede kalmak için ihtiyacımız olan becerileri edindik."

"Etkileyici."

"Sonuçta, en yüksek diplomam hala zar zor aldığım lise diploması. Okulda hiç başarılı olmadım. Uzun yıllar boyunca bu durum beni diğer başarılı New Yorkluların gerisinde hissettirdi, ama sonra VIP Den'in üyesi oldum ve *gerçek hayatta* MBA sahibi olan harika erkek ve kadınlarla çevriliydim."

"Kendi kendini yetiştirmiş ve kendi çabalarıyla milyarder olmuşsun. Bu küçümsenecek bir şey değil."

"Mütevazı başlangıcımı düşünürsek, hayatımda bu kadar ileri gideceğimi hiç düşünmemiştim. Kesinlikle bu kadar genç yaşta değil."

"Eminim ki aileniz cennetten sizi gururla izliyordur."

"Onların ölümünden sonra, onları hayal kırıklığına uğratmayacağıma yemin ettim."

"Bence bunu fazlasıyla başardın," diyor. Anneme ve babama sessizce dua ediyorum.

"Sözünü kestiğim için özür dilerim. Lütfen devam et. Hikayen beni çok etkiledi."

Onun bunu söylemesi beni çok etkiliyor.

Yonas ve ben beynimizi bilgiyle doldurmadığımız zamanlarda, potansiyel müşterilerle randevular ayarlıyorduk. Sonra, indirim mağazalarından aldığımız ucuz takım elbiseleri giyip metroyla Manhattan'a gidip sunumlarımızı yapıyorduk. Birer birer müşteri kazanarak, Baylor'ın eğitim etkinliğinde tanışmamızdan bir buçuk yıl sonra, faaliyetlerimizi Bronx'ta gerçek bir ofise taşıyabildik. Elbette, bu ofis bir ayakkabı kutusu gibiydi, ortak bir ofis alanındaki bir odaydı. Yine de, tabelamızı asabileceğimiz ve bir yönetici asistanı işe alabileceğimiz bir yerdi. Başarımızın ödülü olarak, bir haftalık tatil için Vegas'a gittik."

"Viva Las Vegas!"

En sevdiğin parti mekanlarından biri mi?

Kafasını salladı. "Hayır. Unutma, daha önce hiç uçağa binmedim."

"Bunu değiştirmemiz gerekecek." "Sorun değil."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Macera yaşamak istemiyor musun?"

Bileğini kaldırıp bileziğini gösterir. "Sen fazlasıyla cömert davrandın."

"Ne üzerinde anlaşmıştık?"

"*Hudson*." Adımı uzatarak, sandalyesinde rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor.

"Bir cevap bekliyorum."

"Bana bakmana izin vermek."

"Aynen öyle."

"Ama..."

"Ama yok." Ses tonum tartışmaya izin vermiyor.

Gözlerini devirir, dudaklarında küçük bir gülümseme belirir. "Vegas gezisi nasıldı?"

"Otele yerleştikten sonra The Strip'te yürüyüş yapmaya karar verdik. Yıllık en büyük yetişkin eğlence fuarının düzenlendiği bir mekanın önünden geçtik.

eğlence endüstrisi fuarının düzenlendiği bir mekanın önünden geçtik. İçeri girmeyi planlamıyorduk, ama girişteki iki güzel ve az giyinmiş hostes bize hala bilet kaldığını söyledi. Daha çok meraktan..."

O burun kıvırdı. "Tabii."

Bir elimi kaldırıp diğer elimi kalbimin üzerine koyuyorum. "Bir yığın İncil üzerine yemin ederim."

Şüpheli ifadesi değişmedi. "Dört saat sonra..."

"Ve bir ömür boyu yetecek kadar T ve A, küçük ve büyük D'ler ve Tanrı bilir başka neler gördün?"

"Evet, ukala. Bir sürü göğüs, popo, her boyutta penis ve birkaç başka tuhaf şey gördük. Ve yetişkin oyuncaklarının her yıl ne kadar para kazandırdığını öğrendik."

"Eminim çok fazladır."

"O zamanlar bu miktar müstehcen gelmişti. Ama sonra, bu satışların çoğunun çevrimiçi mağazalar üzerinden yapıldığını öğrendiğimizde durum daha da iyiye gitti."

"Ve çevrimiçi mağazalar ödeme sepetleri gerektirir." "Güvenli ödeme sepetleri gerektirir."

"Mantıklı."

"Dört günlük fuarın ilk günü olduğu için, Yonas ve ben her gün geri döndük. Üç yüzden fazla katılımcıyla konuştuk. Yüz yüze görüşmekten daha iyisi yok."

"Tatil buraya kadarmış. Sizler haftanın çoğunu çalışarak geçirdiniz."

"Ve her bir el sıkışma buna değdi. Vegas oyunun kurallarını değiştirdi."

"O fuardan çok müşteri kazandınız mı?"

"New York'a döndüğümüzde, hayatımız buna bağılıymış gibi takip ettik. Konuştuğumuz herkesle anlaşma yapamadık, ama önemli sayıda müşteri kazandık. Alışveriş sepetlerimizin arkasındaki teknolojinin piyasadaki çoğu teknolojiden daha güvenli olduğu söylentisi yayıldı. Daha fazla müşteri kapımızı çaldı. O andan itibaren, büyük bir hızla büyüdük. Yetişemedik. Dönüm noktalarına ulaşmayı bırakın, onları ezip geçiyorduk. Hatta

Manhattan'da bir ofis kiralayabildik, ancak bir yıl içinde iki kata çıkmak zorunda kaldık.

"İnanılmaz."

"Çılgınca bir şeydi," diyorum, o günleri hatırlayarak. "İlk milyar dolarlık yılımızda, her çalışana devasa ikramiyeler verdik ve rock yıldızlarını bile kısıktandıracak bir parti verdik. Ondan sonra her şey çığ gibi büyüdü. Her yıl milyarlarca dolarlık satışlar gelmeye devam etti. Yaşam tarzımızı, evlerimizi, arabalarımızı, saatlerimizi yeniledik, artık hazır giyim takım elbise veya ayakkabı almıyorduk, ne isterseniz. Hiçbir şey ulaşamaz değildi. Hiçbir şey. Sanki bir roketin içindeydik, ışık hızında uzayda seyahat ediyorduk. İş dergilerinde hakkımızda pek çok harika makale yayınlandı. Tüm bu heyecan bizi meşgul ve çok zengin tutuyordu."

"Hayat güzeldi," diyor.

"Hayat çok güzeldi. Sonra hayat acımasız bir dönüş yaptı." Bir iç çekiyorum. "Angel Orensanz Merkezi bir sanat ve performans merkezi olarak bilinir, ama aslında bir sinagog olarak inşa edilmiştir."

"Bunu bilmiyordum."

"Yonas orada hayallerinin kadınıyla evlendi..."

Elimi tuttu ve sıktı. "Oraya geri dönmek senin için çok zor olmuş olmalı."

"Onun ölümünden sonra orada başka etkinliklere katıldım, ama her gittiğimde Yonas'ın büyük gününün görüntüleri zihnime doluyor. Kaçınılmaz olarak, hüznü beni sarıyor. Bir buçuk yıl önce, bir yıllık evlilik yıldönümünü kutluyordu. O ve eşi anavatanlarını ziyaret etmeye karar verdiler."

"Arjantin mi?"

"İsrail. Yonas ve eşi Sefarad Yahudileri, yani İspanyol Yahudileriydi. Eşi ikizlere hamile olduğu için, bebekler doğmadan önce bu uzun yolculuğu yapmak istediler."

"Tanrım, geri dönmediler mi?"

Kafamı sallıyorum. "Hayır. Bir terör saldırısında öldüler."

Angelica nefesini tutuyor.

"Çok üzgündüm. Yonas iş ortağımdan daha fazlasıydı. Kardeş gibi yakındık. Ailesinin onu doğduğu yere gömmek istediği isteğini yerine getirmek için, cesedini ve eşini

Arjantin'e getirilmesini sağladım. Bir grup yönetici ve başkan yardımcısıyla birlikte cenazeye katılmak için oraya uçtum. Tabii ki Yonas'ın ailesinin ömür boyu rahat etmesini sağladım, ama bu para onların oğullarını, gelinlerini veya doğmamış torunlarını geri getiremezdi."

Angelica elimi sıktı. Ben de onun elini sıktım.

"Kederim içinde bile, bana güvenen çok sayıda çalışanımız olduğu için ilerlemeye devam etmek zorundaydım. Görevimi bırakamazdım."

"Çok büyük bir baskı olmalı." Yüzünde hüznü bir ifade var.

"Dürüst olmak gerekirse, bu işi tek başıma yürütebileceğimi düşünmüyordum. Bunun için gerekli niteliklere sahip olduğumu düşünmüyordum. Artık, yönetmeye hiç uygun olmadığı bir temizlik şirketini miras alan yirmi bir yaşında genç bir adam değildim, ama eski güvensizliklerim yeniden ortaya çıktı. Üniversite diploması olmayan, Ivy League eğitimi almamış, küçük bir kasabadan gelen bir çocuktum ve milyarlarca dolarlık bir şirketi tek başıma yönetiyordum. Her şeyi mahvedeceğime emindim..."

"Ama mahvetmedin."

Kafamı sallıyorum. "Tanrıya şükür. Bu, en iyi arkadaşımın anısını onurlandırmak için korkunç bir yol olurdu. Kimse gemiyi terk etmedi. Tüm personel yüzde yüz arkamdaydı. Ayrıca VIP Den'deki arkadaşlarım ve onların bağlantılarından da çok destek gördüm."

"Ve işte buradasınız, güçlü duruyorsunuz, Sayın CEO." Cümlesini abartılı bir göz kırpma ile bitirir.

"Bunu tek başıma yapmadım."

"Ama geminin kaptanı sensin." "Harika bir mürettebata sahip bir kaptan."

"Baylor Tilney'in size bir borcunuz olduğunu düşünmesi ne cesaret."

"Aslında, Yonas ve beni aynı oda. Ama bu kadar."

"Keşke Arya ve ben hayatımızı şeytana satmadan önce bir avukata danışsaydık..."

"Ramsey'den bahsetmişken. Sana söyleyecektim, ama Baylor'ı tekrar görünce aklım karıştı."

"Ne söyleyecektin?"

"Bir arkadaşımı aradım. İkimiz de VIP Den üyesiyiz, kayınbiraderi de öyle. Bryce, birkaç yıl Silikon Vadisi'nde yaşamış bir New Yorklu. Şimdi Big Apple'a geri döndü."

"Bu gece onunla buluşmamız mı gerekiyordu?"

"Hayır," diyorum. "Bryce, dünyanın en önemli internet güvenlik şirketlerinden birini yönetiyor."

"Sen onun müşterilerinden biri misin?"

"Evet. O adam gizli bir silah. İşletmemde herhangi bir güvenlik ihlali beni batırabilir. Şirketimin günlük işlem hacmi göz önüne alındığında, o ve ekibi siber istihbaratlarıyla her *hafta* bana birkaç milyon dolar kazandırıyor."

"Vay canına."

"Bryce ile çalışmak göz kamaştırıcı bir maliyet gerektiriyor, ama o her kuruşuna değer." Beyaz peçetemi katlayıp açtım, sonra gözlerimi onun gözlerine diktim.

"Neden bu kadar ciddi bakıyorsun?"

"Çünkü Bryce Van Der Linden, dualarınızın cevabı olabilir."

Kız burnunu kııştırdı. "Benim internet şirketim yok. Ben bir editörüm."

"Müşterileri için beyaz yakalı suçlara da yöneldi: hackleme, fon sızdırma ve benzeri suçlar. O ve uzman ekibi, herhangi birini, herhangi bir yerde takip edebilir."

Kaşları alnına kadar yükseldi.

"Bugün onunla konuştum ve Ramsey'in kurbanlarından beşinin onu bu alçağı bulması için tuttuğunu söyledi. Bu alçak onlardan birkaç milyon dolar çalmış..."

"Arkadaşın onun nerede olduğunu biliyor mu?"

"Henüz emin değilim. Ama anladığım kadarıyla, bize Ramsey hakkında bazı bilgiler verebilir. Yarın daha fazlasını öğreneceğiz. Öğle yemeğinde onunla buluşacağız."

"Ciddi misin?"

"Kalp krizi kadar ciddiylim."

"Aman Tanrım." Elini çırpıyor. "İnanamıyorum. Paramızı geri alma şansımız olabilir..." Cümlesini yarıda kesiyor ve omuzları düşüyor.

"Ne oldu?"

"Eminim arkadaşın bedavaya çalışmaz."

Kaşlarını çatıttı.

Kim bedavaya çalışır ki?

Dudakları bükülür. "Onun hizmetleri için ödeyecek param yok." "Bunu dert etme. Bryce'ın paranızı geri alabilmesi için parayı geri alabilmesi için bir parça umut varsa, hatta bir kısmını bile, faturayı ben öderim." "Hudson..."

"Sana ne demiştim?"

Gözleri yaşlarla doldu ve alt dudağı titredi. "Sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

Elimi uzatıp yanağını okşayarak gözyaşını silerim. "Bırak da seninle ilgilenim, meleğim."

Bölüm 24

Angelica

Son birkaç kurabiye kırıntısını yalamayı düşünürken gözlerim tatlı tabağıma sabitlenmiş durumda.

"Beyin ameliyatı yapacakmış gibi görünüyorsun," diyor Hudson. "Bundan kurtulmanın kolay bir yolu var. Bir dilim daha al."

Gözlerimi kaldırıyorum. "Yememeliyim."

Hudson haklıydı. The Fifth'teki biftek olağanüstüydü. İnce kesilmiş patates kızartması da bu dünyadan değilmiş gibi lezzetliydi. L'Avenue'deki patates kızartmasının inanılmaz olduğunu düşünüyordum, ama bunlar onu gölgede bıraktı. Her türlü patatese karşı koyamayan biri için bugün Noel, 4 Temmuz ve doğum günümün bir arada olduğu bir gündü.

Akşam yemeğinden sonra Hudson beni çatı katına götürdü. Burası kalabalık, canlı ve heyecanla doluydu. Yüksek sesli müzik vücudumu titretiyordu. İnsanların kendilerini bırakıp, çekingenliklerinden kurtulmalarını izlemek ilginç bir deneyimdi. Bir süre sonra Hudson tatlıyı paket yaptırmayı önerdi. Ben itiraz etmedim. Biraz daha kalmak eğlenceli olurdu ama Hudson'la baş başa vakit geçirmek çok daha cazipti.

İşte buradayız, onun evinde, şimdiye kadar yediğim en muhteşem tatlıyı yiyoruz. Güzel dekore edilmiş oturma odasında, rahat büyük kanepesinde uzanmış oturuyoruz. Smokin ceketini ve papyonunu çıkarmış, ama hala bembeyaz gömleğini ve güzel dikilmiş pantolonunu giyiyor. Ben hala güzel elbisemi giyiyorum. O kadar çok seviyorum ki, içinde uyumak zorunda kalabilirim.

"Birkaç dilim yerine bütün bir tart satın almamın bir nedeni var," diyor. "Bir dilim yetmez."

"Bir dilim daha yersem, The Fifth'in ağız sulandıran kremalı çikolata dolgusunu, üstüne bolca krem şanti konmuş ufalanan Oreo kabuğunda daha çok tadını çıkarabilirim." Pastanın ilk ısırığı sanki beden dışı bir deneyim gibiydi.

"Sadece biraz şekerin tadını çıkarmak için bu kadar tantana." İki dilim yiyen adam diyor.

Erkeklerin yağları bizden daha iyi metabolize etmesi çok adaletsiz. "Senin için söylemesi kolay, Bay Kas Duvarı..."

"Sen nereden bilebilirsin ki?" Sesinde boğuk bir ton belirir. "Henüz vücuduma dokunmadın."

Bacaklarımın arasında bir sıcaklık dalgası yükseldi.

"Şey... Bymark Otel'deyken yapamadım ve dün gece ağzın bana adımı unutturacak şeyler yaptı."

"Haklısın," diyor yavaşça başını sallayarak. "O zamandı. Şimdi ise şimdi." Mavi gözleri parılıyor, normalde okyanus mavisini olan rengi koyulaşarak indigo rengine dönüşüyor. "Vücudum hakkında varsayımlarda bulunmak yerine, neden ilk elden öğrenmiyorsun?"

Yüzündeki ifade, "*Cesaretin varsa dene*" diyordu.

Tatlı tabağımı, 1500 dolarlık Pappy Van Winkle's 15 Year Family Reserve şişesinin yanındaki sehpayı bırakıyorum.

Benim damak tadıma göre fazla alkollü olan Kentucky bourbon viskisinin bu kadar pahalı olabileceğine hala inanamıyorum.

Dikkatimi yanımda oturan seksi Teksaslıya veriyorum. Benim onun meydan okumasını kabul etmemi bekliyor.

Sanki bir yatağın esnekliğini ölçmeye çalışır gibi parmağımı göğsüne dokunduruyorum.

Evet, Teksas, Summerville'den gelen kas yığını.

Adam, keskin bir takım elbisenin altında kaslı vücudunu saklıyor.

Onun bekleyen bakışlarıyla karşılaşıyorum. Gözlerine her baktığımda, o büyüleyici okyanusta kendimi kaybedebiliyorum. Soğukkanlılığımı korumak için tüm gücümü kullanıyorum.

"Hmmm..." diye mırıldanıyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Bu ne anlama geliyor?"

"Beklediğim kadar zor değilmiş." *Yalan.* "Spor salonunda birkaç tekrar daha yapmanı öneririm," diyerek sert göğsünü okşuyorum.

Hudson'ın uzun parmakları hızlı bir hareketle bileğimi kavrar. "Öyle mi?"

Bu temas tüm duyularımı harekete geçirir.

"Evet." Sesim birkaç oktav yükselir. Elimi indirir.

O kadar hızlı olur ki, beynim olanları algılayamaz. "Peki ya bu?" Elimi bacaklarının arasındaki şişkinliğe bastırır.

"Bu senin için yeterince sert mi?"

Tanrım.

Adamın bakışları ateşli bir sıcaklıktan başka bir şey değil. O kadar şaşkınım ki, sadece gözlerimi kırpabiliyorum.

O, avucuma sikini sürüyor.

Oh.

Ama

n

Tanrı

m.

Vücudumdaki her hücre canlanıyor.

Hâlâ sesimi bulamıyorum, gözlerine bakıyorum.

Bakışlarımı başka yöne çevirmek istesem bile, yapamıyorum. Onun bakışları beni büyülemiş durumda.

beni.

Yoğun havada elektrik çatırdıyor, tüm vücudumda titreşiyor vücudumda titreşiyor.

"Bana henüz cevap vermedin."

Çünkü aynı anda hem şehvet duymayı hem de konuşmayı başaramıyorum.

Elini benimkinin üzerine kapatıyor.

Ateş topları. "Fena değil."

Kaşları saç çizgisine kadar yükseldi. "Fena değil mi?" Alaycı bir şekilde sordu. "Söylesene meleğim, en son ne zaman bu kadar büyük bir etle uğraştın?"

Şey... hiç. "Ben... sadece... bir... erkekle... birlikte... oldum..." Tutarlı bir cümle kurmak çok zor. Bu yüzden tamamen aptal gibi konuşuyorum. Eski sevgilimin penisi bu kadar etkileyici değildi.

"Yani, sadece erkeklerin penisinin neye benzediğini biliyorsun ve bununla ne yapacağını bilmiyorsun." Elime sürünüyor.

Dişlerimi alt dudağıma o kadar sert ısıyorum ki, kanatmak üzereyim.

Bunu kişisel bir hakaret olarak algılamam için hiçbir neden yok, ama beynim kontrolü ele almadan ağzım hareket ediyor. "Bunu yapamayacağımı kim söylüyor?" Ve sonra kendime daha da derin bir çukur kazıyorum. "Senin bildiğin kadarıyla, herhangi bir porno yıldızı gibi derin gırtlak yapabilirim."

Hudson'ın kaşları yukarı kalkar.

Uzun bir süre, burun delikleri genişleyerek beni inceler. Sanki taze ete aç bir kaplanı izliyormuşum gibi. Kelime oyunu yapma niyetim yok.

Sözler ağzımdan çıkmış, korkaklık söz konusu olamaz, bu yüzden meydan okurcasına çenemi kaldırıyorum.

Dudakları yavaşça, hesaplı bir gülümsemeyle açılır.

Uyarı ortada. Yüzüme bakıyor.

Ayağa kalkıp kapıdan dışarı fırlamalı, topuklarımın dayanabileceği kadar hızlı koşmalı, Büyük Kötü Kurt ile aramıza insanca mümkün olan en fazla mesafeyi koymalıyım, ama aptal gibi devam ediyorum. "Doğru. Becerilerim var."

"Yetenekler mi?"

Ah... aşırı başarılı olmanın tehlikeleri.

O sert gözler, birkaç rahatsız edici saniye boyunca beni delip geçer, sonra titrek boğazıma doğru kayar ve bakışlarımı yakalar.

Beynim küstahça bir cevap bulmaya çalışırken, o konuşur. "Bakalım neyin var."

"Sen... benim..." Gözlerim hala duran elimde. Penisini iki katına çıkılmış gibi görünüyor. "Şey..."

"Senin çılgın yeteneklerini göstermeni istiyorum. Yapamayacağın bir şeyi övünmezsin. Bunu kendim görmek istiyorum."

İşte bu, ağzını açtığın için başına gelen.

Biraz fazla kendime güvenmiş olabileceğimi itiraf etmek üzereyim, ama sadece lafla kalmayıp eyleme de geçmek istiyorum. Üstelik, iki gece üst üste bana Tanrı'yı görmemi sağladığına göre, karşılığını vermem adil olur.

Beni kendine çekip öper.

Nefes alamıyorum.

Bu adam dudaklarımı her öptüğünde, kendimi coşkuya kaptırıyorum. Ona eriyip gidiyorum, zevkten inliyorum. Dili dudaklarımın arasına kayıyor ve ben onu karşılamak için ağzımı açıyorum. Nefesim kesilene kadar beni öpüyor. Kucaklaşmamızı bozduğunda, itirazımı inleyerek dile getiriyorum.

O uzaklaşır ve yere işaret eder. "Dizlerinin üzerine çök." Ona zevk verme arzusu her şeyi kaplar.

Cesaretlenmek için ellerimi elbisenin üzerinde birkaç kez ovuşturup ayağa kalkıyorum.

Bunu yapabilirim.

Onun önünde diz çökmek üzereyim, ama o beni tsk ve elini kaldırarak beni durduruyor. "Sana aldığım Agent Provocateur iç çamaşırını görmek istiyorum."

Kalbim bir an duruyor.

"Soyunmamı mı istiyorsun?"

"X-ray görüşüm yok, Angelica."

Tabii ki yok, seni aptal.

Kollarımı arkamda kavuşturmaya hazırlanıyorum ama o parmağını havaya kaldırıncaya duruyorum.

"Arkanı dön," diyor. Ben de itaat ediyorum.

Elbisemin fermuarını yavaşça aşağı indirir.

Gözlerimi kapatıyorum, tavandaki hoparlörlerden gelen yumuşak müziği duymazdan gelerek, tüm dikkatimi vücudumdaki ellerinin hissine odaklıyorum. Parmağını cildimde gezdiriyor ve omurgamdan alevler yükseliyor, içimde derinlerde bir ateş yakıyor.

Nefesim kesilir.

Vücudumdaki kumaşı aşağı doğru çekiyor, ta ki ayaklarımın dibinde birikene kadar.

"Elbiseni çıkar." Söyleneni yapıyorum.

Topuklu ayakkabılarımı çıkarmak üzereyim, ama o beni durdurur. "Hayır, onlar kalacak

aynı şey iç çamaşırın için de geçerli." "Tamam."

Hudson sırtımın alt kısmına yumuşak bir öpücük kondurur. Öpücükler yağmur gibi yağarak kışıma doğru iner. Bu his, straplez büstiyerimin satenine sürtünerek meme uçlarımı sertleştirir.

O benim kalçamı ısırduğında nefesim kesildi.

"Siktir, bu kış. Şeftali kadar olgun," diyor. Onun iltifatı egomu stratosfere çıkarıyor. Ayağa kalkıyor.

Elleri topuzumu bulur. Saçımınla oynar, saç tokalarını tek tek çıkarır, saçlarım belime kadar dökülene kadar.

Omzumun üzerinden ona bakıyorum.

"Sarışın olarak nasıl görüneceğini görmek için sabırsızlanıyorum."

Böyle şeyler söylediğinde, inanmak istiyorum. Bir haftalık anlaşmamızın bitiminden sonra da görüşeceğimizi söyleyip duruyor, ama bir yanım Hudson gibi bir adamın daha fazlasını isteyeceğine inanmakta zorlanıyor.

Gözleri vücudumu baştan aşağı süzer, uzun bir süre durur ve kışımı hayranlıkla seyreder. "Parayı iyi harcamışım," der. Gülümsemeden edemem. "Arkanı dön."

Gerginleşiyorum.

Karnım korkudan kıvrılıyor.

Bir erkeğin önünde hiç bu kadar açıkta kalmamıştım... Aslında, hiç kalmamıştım. En son birlikte olduğum adam bir gençti. Hudson ise tam bir erkek. Muhtemelen Manhattan'daki en güzel kadınlarla yatmış bir iş adamı... Patates ve dondurma ile aşk yaşayamayan, bütün gün sandalyede oturup kışlarını yakan kadınlarla.

"Dön dedim." Hudson emrini tekrarlar. Ben kıpırdamam.

"Angelica." Sesi sabırsız.

Yumuşak karnımı kollarımla kucaklayıp ona dönerek

"Kollarını indir."

Güç veren bir nefes alıp kollarımı yanıma indirdim.

"Dün mutfak tezgahımda uzanmışken seni sadece bir an gördüm mutfak tezgahında uzanırken sadece bir anlık gördüm, ama şimdi her şeyi görebiliyorum." Başını sallar. "Lanet olsun, çok güzelsin."

Gözlerinde okuduğum şehvet rahatsız edici. Sanki benim kusurlarımdan habersizmiş gibi.

Onun tepkisi bana kanatlar veriyor.

Güvensizliğime orta parmağımı kaldırarak poz veriyorum.

Şaşkın mavi gözler benimkilere doğru uçar. "Kendinden çok eminsin, ha?"
Ben de başka bir poz vererek cevap veriyorum.

Tokat!

Bunu beklemiyordum.

Çığlık attım.

"Bana şaplak mı attın?"

"Evet," diyor. "Böyle küstahlık yapmaya devam edersen, seni dizimin üzerine yatırıp güzel poponu kızartırım."

İçimdeki editör, kafiye sözleri için ona iki parmak kaldırmak istiyor, ama içimdeki ahlaksız kız, onun büyük, güçlü eli kırıma iz bırakarak şaplak atmasının nasıl bir şey olacağını merak ediyor.

"Merak ediyorsun," diyor Hudson, sanki içimdeki arzuları duyabiliyormuş gibi.

"Sözlerimi ağzıma koyuyorsun." "Bunu listeye ekleyeceğiz."

"Hangi listeye?"

Gözlerinin köşeleri kötü bir eğlenceyle kırışıyor. "Seni yozlaştırmak istediğim yolların listesi."

Ve eğer amım buna tepki olarak titremezse.

Kanepeye geri döner, kollarını koltuğun arkasına uzatır ve bacaklarını ayırır. Gözlerindeki bakış saf günah, ahlaksızlığın vaadidir.

Ve orada, bembeyaz gömleği ve özel dikim pantolonuyla bir kral gibi oturuyor.

"Sikim bekliyor."

"Soyunmayacak mısın?"

Kafasını sallar. "Sen benim sikimi boxerimden çıkaracaksın, ama geri kalanı için giyinik kalacağım.

Tek erkek arkadaşına birkaç kez oral seks yaptığımda, ikimiz de çıplaktık. Belki de bu, beni yozlaştırma planının bir parçasıdır, çünkü onun giyinik kalıp sadece penisini ortaya çıkarması fikri bana çok seksi geliyor.

Ayaklarını ayırmış bacaklarının arasına diz çöküyorum.

Gözleri aşağıya iner. "İşe koyul, tatlım. Penisim senin ateşli ağzına girmeye can atıyor."

Onun müstehcen sözleri beni daha da tahrik ediyor.

Kemerini ve smokin pantolonunun düğmesini kurcaladıktan sonra fermuarını yavaşça aşağı çekiyorum. Ellerim pantolonunun altına kayıyor. Ellerim çok beceriksiz. Sanki boxer şortunun önündeki yarık, penisini çıkarmak için yeterince büyük değilmiş gibi. Ya da ellerim o kadar çok titriyor ki, işi daha da zorlaştırıyor.

Eli bileğimi kavrar ve tüm hareketlerimi durdurur. "Pantolonumu ben indireyim. İkimiz için de daha rahat olur."

Başımı sallıyorum ve Tanrı'ya sessizce şükrediyorum.

Pantolonunu ve boxer şortunu dizlerine kadar indirdiğinde, uzun penisi karnına çarptı.

Şoktan gözlerim fal taşı gibi açılır.

Kutsal büyüklük.

Hudson Kincaid'in ciddi bir aleti var.

Bölüm 25

Hudson

Angelica kırmızı rujlu dudaklarını aralayıp kocaman sikimi ağzına alırken, gülümsememi zorlukla bastırıyorum. "Hâlâ meydan okumaya hazır mısın?"

Yutkunarak gözlerini kaldırıp benimkilere baktı. Kirpikleri deli gibi titriyordu.

Farların ışığında donakalmış bir geyik gibiydi.

"Sana bir soru sorduğumda, cevap beklerim." "Evet." Sesi neredeyse fısıltı gibidir.

Bakalım sözünü tutacak mı?

Gömleğimin düğmelerini açıyorum, böylece ikimiz için de daha rahat oluyor.

Güzel yeşil gözleri göğsüme odaklanırken büyüdü. "Dövmen mi var?"

Onu defalarca orgazm etmeme rağmen, çıplak göğsümü ilk kez gördüğüne inanmak zor. En son bir bakireyle birlikte olduğumda, ben de bakirdim. Angelica ile işler, lisedeki kız arkadaşım ile olduğundan farklı bir hızda ilerliyor. Beni çok zorlasa da, bu anlaşma sona erene kadar onunla yatmamaya kararlıyım. Teknik olarak hala bir eskortken onun bekaretini bozmak, aramızdaki bağı lekeler.

Göğsüme bakıp onun bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Bunun bir anlamı var mı?"

"Bu bir Kelt haçı. Dallas'a taşındığımda yaptırdım. Bu dövme, annem ve babamın anısını ve başkalarının hizmetinde nasıl öldüklerini anmak için. İhtiyaç sahiplerine ve kendilerinden daha azına sahip olanlara yardım etme konusunda güçlü Hristiyan değerlerine sahiptirler.

Onlar Louisiana'ya gitmek için ilk ellerini kaldıranlardı."

"Onları anmak için ne kadar güzel bir yol." Gözlerini kaldırıyor. "Dokunabilir miyim?"

Başımı sallıyorum.

Narin parmağıyla Kelt haçının çevresini izliyor. "Dövmeler hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama çok etkileyici."

"Karmaşık bir tasarım istedim. Dövme sanatçısı istediğimi yaptı." Gözlerim onun bana dokunduğu yere kayıyor. "Aynaya baktığımda ya da duş aldığımda, yalnız olmadığımı biliyorum."

Elini çekip çömelir ve kirpiklerinin arkasından bana bakar. Bu pozisyonda, mükemmel bir küçük itaatkar gibi görünür. *Benim* mükemmel küçük itaatkarım.

"Ailemi ne kadar sevdiyse de," diyor, "o kadar aşırıya kaçmaya cesaret edemezdim."

İki parmağımı kalbime dokunduruyorum. "Onlar burada olduğu sürece, her şey yolunda."

O da sıcak bir gülümsemeyle cevap veriyor.

Gözleri göğsümden aşağıya doğru kayıyor.

"Takım elbisenin içinde bile vücudunun farklı olduğunu anlayabiliyordum. Dün tişörtünün kaslı göğsüne yapıştığı şekilde bu çok belliydi..." Beni bir kez daha baştan aşağı süzdü ve başını salladı. "Seni canlı olarak görünce... kolaylıkla fitness modeli olabilirsin."

"Gördüğün hoşuna gitti mi, melek?"

Gözleri benimkilere doğru sıçradı. "Bunu sormak zorunda mısınız?" "Dün, benim iyi olduğumu söyledin."

"Önemini küçümsüyordum," diyor. "Sen çok seksisin."

"Artık senin muhteşem vücuduna baktığımda ne hissettiğimi biliyorsun." O da eğik bir gülümsemeyle cevap veriyor.

Gözleri benim büyük ereksiyonuma odaklanır.

Penisim hala tam alarmda.

O lanet şeyi yumruklayıp sertçe sıkıyorum. "Çok mu fazla?" Onu alay etmekten kendimi alamıyorum.

"Sen... hayal ettiğimden çok daha büyüksün."

"İlk başta ritmi sen kontrol edeceksin. Rahatladığında, yüzünü sikmeye başlayacağım."

O irkildi. "Sen destek tekerleklerine inanmıyorsun."

"Hayır, derin boğaz becerilerinle beni uçuracağına inanıyorum."

"O konuda..."

"Bir santim bir santim ilerleyeceğiz."

Bana bakar ve gözlerinde okuyamadığım bir şey parlar.

"Ne oldu?"

"Eski erkek arkadaşımın penisi seninki kadar uzun değildi, senin kadar kalın değildi... ve sünnetli değildi."

"Dediğim gibi, bir santim bir santim."

Yüzündeki gerginlik yumuşar.

Bütün o büyük laflarına rağmen, bana yalan söylediğini anlayabiliyordum.

Onun derin gırtlak yaptığı adam olma fikri beni çok tahrik ediyor. "Ne kadar çok konuşursak, o kadar şiddetli bir acıya yaklaşıyorum."

"Mavi toplar vakası," diyorum. "Sikim acilen ilgiye ihtiyaç duyuyor." Sikimi yumruklayıp, başı koyu kırmızıya dönene kadar sertçe sıkıyorum. "Ağzının neler yapabileceğini göster bana."

Bölüm 26

Angelica

Hudson sert penisini yavaşça ve nazikçe okşuyor.

"Boşalmayı sabırsızlıkla bekliyorum." Onun müstehcen sözleri beni ateşli bir sıcaklıkla sarar.

Beni en çok neyin tahrik ettiğini bilmiyorum — onun müstehcen sözleri mi, yoksa güçlü elleriyle penisini okşama şekli mi?

O okşarken, gözlerim onun göz alıcı ereksiyonuna kilitleniyor.

Damarları deli gibi patlıyor. Çok güçlü ve erkeksi. Tek erkek arkadaşımın kendini okşamasını izlemiştim, ama bu hiç benim amcığımı Kegel egzersizleri yapmaya zorlamamıştı. Kaya gibi sert sikini sekizli karın kaslarının altından dışarı çıkıyor ve zonkluyor.

Gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Beni izliyor.

Masumiyetimin neon ışığı gibi parladığından eminim, ama o kadar büyülenmiş durumdayım ki, beni açık bir kitap gibi okuyabilmesi umurumda bile değil.

Kalın, beyaz, süt rengi bir damla ön sıvı, penisinin ucunda parıldıyor ve şişmiş başından damarlarla dolu gövdesine doğru akıyor.

Siktir.

Ona bakıyorum.

"Hazır mısın?"

Bu tek kelime klitorisime kadar iniyor. Başımı sallıyorum.

"Sözler istiyorum."

"Evet."

"Daha iyi. Bunu güzelce ve yavaşça yapacağız." Başımı sallarım. "Güzelce ve yavaşça."

Bakire olabilirim, ama aptal değilim. Hudson blöfümü hemen anladı.

Benden çok daha deneyimli, onun gibi bir erkeğe zevk vermeyi bilen binlerce kadın var, ama bana karşı sabırlı olmaya hazır olduğunu bilmek içimi eritiyor.

"Yala," diyor, penisini işaret ederek.

Elleri uyluklarının üzerinde. Benim için kendini tutmaya zahmet etmiyor. Bunun yerine, arkasına yaslanıp izliyor.

Elimi uzatıp onun penisini avuçlarım. Sıcak ve kalındır, avuçlarımın arasına tam oturur.

Onun kocaman penisini dudaklarıma götürüyorum, dilimi çıkarıyorum ve tek bir uzun hareketle tabanından ucuna kadar gezdiriyorum.

Başı geriye düşüyor ve düşük bir tıslama sesi çıkarıyor. Tekrar yapıyorum.

İşkence gibi bir inilti çıkar.

Bu manzara o kadar hedonistik, o kadar delice seksi ki, klitorisim zonkluyor ve amım sıkışıyor. Baskıyı hafifletmek için bacaklarımı birleştiriyorum.

Gözleri açılır. "Sakın yapma." Uyarısı duvarlarda yankılanır.

Bunu nasıl bildi?

"Bacaklarını aç." Emrine uyarım.

"Penisimin alt kısmına odaklan."

Loş ışıkta gözlerimi onun gözlerine dikip, sanki lolipop yalıyor gibi dilimi oraya sürüyorum.

"Sen çok itaatkar, yaramaz bir kızsın. Küçük ellerin ve kırmızıya boyanmış parmak uçların, benim sikimi yalayan aynı renkteki rujun ve pembe dilinle beni yalamana bakılırsa, bu beni boşaltmaya yetiyor."

Ona hızlıca bir gülümseme attım. Onun övgüsü beni etkiliyor.

Onu birkaç uzun saniye boyunca öyle yaladım, paylaştığımız samimiyetin tadını çıkardım.

"Aferin kızım, ama daha fazlasına ihtiyacım var." Penisini bir sunum gibi sunar. "O güzel dudaklarını bana sar ve beni em."

Dudaklarımı ayırırım. "Daha fazla aç."

Söyleneni yapıyorum.

O, bekleyen ağzımın içine penisini kaydırıyor ve ben onun kalınlığına alışmaya çalışıyorum.

Dilimin üzerinde hissettiğim tuzlu tadı yüzünden inliyorum.

Kalçalarını kanepeden kaldırıp sikini birkaç santim daha ağzıma soktuğunda, çok meraklandığım için bakışlarımı indiriyorum.

"Gözlerini kaldır."

Gözlerim onun gözlerine kayıyor.

"Başka yere bakma. Bana yaptıklarını izlemeni istiyorum. Ben senin güzel ağzına tohumlarımı dökerken, bakışlarımız birbirine kilitlensin istiyorum."

Hudson'ın düşük sesli gürültüsü ve müstehcen emri beni titretir.

Başımı sallayıp, onun penisinin etrafında boğuk bir şekilde

tamam diyorum. "Daha derine girebilir miyim?"

Yine başımı sallıyorum.

Bana daha fazla zonklayan penisini sokuyor. Bu istilaya gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

O kadar sert ki.

Yavaş ve hesaplı bir ritimle kalçalarını ileri geri hareket ettiriyor.

Penisi dilime çarptığında, onun etrafında inliyorum. "Siktir, inlemelerinin titreşimi çok iyi geliyor."

Parmağını şıklatarak istediği her kadını elde edebilecek bir milyarderin bunu söylemesi, egomu çok okşadı.

Görev: Hudson'a benim ona verdiğim kadar zevk vermek, başlıyor.

Kalçaları daha kararlı bir şekilde ileri geri hareket

ediyor. "İyi misin, melek?"

"Hmmm."

"Daha

fazla?"

Başımı

sallıyor

um.

Onunla başa çıkmak zor, ama ben idare

ediyorum. "Ellerini benim sikime

koymanı istiyorum."

İşte yine bir engele takılıp, görevimi tehlikeye atıyorum.

Kahretsin.

"Şimdi, ağzını ve ellerini kullan."

Tamamdır.

"Aferin kızım."

Onun penisini kavradım ve başımı sallayarak onun hareketlerine uyum sağladım. Kalçaları ve bacakları neredeyse titriyordu.

"Siktir... evet." Sözleri zorlukla çıkıyor.

Ağır göz kapaklarının altından bana bakıyor, ateşli bakışları içimi yakıyor.

Bir homurtuyla saçımı yumrukluyor.

Keskin çekiş beni hazırlıksız yakaladı.

Nefesimi tuttum.

"Tam da olman gereken yerdesin. Ayaklarımdan dibinde, kocaman sikimi taparcasına."

Tanrım.

Kalçalarını geriye doğru sallayıp tek bir hareketle sikini ağzıma soktu ve boğazımın arkasına öyle bir güçle çarptı ki, öğürmeye başladım.

Lanet olsun.

Ben tükürüklerimi öksürürken o çekildi.

"Üzgünüm, melek, kendimi kaybettim. Ağzın o kadar iyi ki, kendimi tutamadım." Nefesi zorlanıyor. "Bir dakikaya ihtiyacın var mı?"

Bana o kadar saf bir cinsellikle bakıyor ki, bunun bitmesini istemiyorum. Ona mutlu bir son yaşatmaya kararlıyım.

Kafamı sallıyorum, çenemdeki salyayı görmezden geliyorum ve dudaklarımı yalıyorum.

"Emin misin?"

"Tabii ki."

Ellerini saçlarımdan arasına geçiriyor. "Siktir, sen mükemmelsin." Sözleri beni ateşliyor.

Dudaklarım onun ucunu sarmışken, emiyorum ve dilimi onun yarık üzerinde gezdiriyorum.

"Yaramaz kız." Beni penisinin üzerinde tutar ve kalçalarını yukarı doğru iter. Onu ağzımın içine daha fazla almak için çabalarken, tükürüğüm onun penisinin üzerinde damlar. "İşte böyle, sertçe em, benim küçük sürtüğüm."

Bu adamın ağzı çok kirli.

"Beni güzel ağzına boşaltmaya zorla."

Dudaklarımı onun penisinin etrafına kapatıp sertçe emiyorum.

"Küçük sürtüğüm yalan söylemiyormuş. Yeteneklisin, melek."

Aynı nefeste bana fahişe ve melek demesinden başım dönüyor.

"Daha önce hiç bu kadar sert olmamıştım. Bana bunu sen yapıyorsun."

Bunu söylediğine inanamıyorum.

Onun sözleriyle cesaretlenen ben, onun penisini sıkıca kavrar ve hızımı artırırım, başım daha kararlı bir şekilde yukarı aşağı sallanır. Artık onun penisiyle boğulma korkum biraz azaldığı için kendimi tutmam.

Saçımı çekerek dudaklarımı penisinden ayırıyor. Bir

an için, her şeyi yanlış yaptığımı düşünüyorum.

"Taşaklarımı. Sakın onları ihmal etme." Boğuk sesinde büyük bir otorite var.

Taşakları. Doğru.

Penisinin boyutu gibi, testislerinin şişkinliği de etkileyici. "Elinde ağırlıklarını hisset." Onları avuçlamak üzereyim, ama o saçımı sertçe çeker, karıncalanma hissi göğüslerimde bir heyecan dalgası yaratır. "Dikkatli ol. Nazik ve yavaş olmalısın." Bana müstehcen bir gülümseme atar. "Aile mücevherleri çok değerlidir."

Kıkırdamaktan kendimi alamıyorum.

Elimi aşağı kaydırıp testislerini avuçlarım. Gözlerine bakarak hafifçe sıkarım.

Üst dudağı seğiriyor.

Bir an için ona acı çektirdiğimden korkarım, ama sonra "Tekrar yap" der.

Ben de yapıyorum.

Başını geriye doğru eğiyor ve düşük bir inilti çıkarıyor.

Bu, cehennemden elli kat daha ateşli.

Saçımı tutan elini gevşetir. "Öp onları."

Onun penisini kaldırıyorum, eğiliyorum ve testislerine ateşli öpücükler konduruyorum. Bu kesinlikle çok müstehcen.

"Nazik ol."

Oops.

Bu sefer testislerini daha nazikçe öpüyorum. Pisliği boş ver. Bu, olabildiğince erotik.

"Ne kadar ağır olduklarını hissediyor musun?"

"Evet," diyorum yumuşak öpücükler arasında.

Sonra harekete geçiyorum, bir testisini ağzıma alıp dilimle etrafını dolaştırıyorum. Hudson saçımı sıkıca tutup inleyerek beni ödüllendiriyor, sertleşmiş penisi alnıma bastırıyor.

"Tanrım," diyor, diğer testisine dikkatimi vermem için bir işaret, onu emip dilimi döndürüyorum.

"Tanrım," diyor, "ilk görüşte dikkatimi çeken güzel kadın önümde diz çökmüş, testislerimi taparcasına yalıyor. Mutlu bir adam olarak ölebilirim."

Sadece pratik eksikliğimden dolayı onu hayal kırıklığına uğratmamayı umuyordum. Bir erkeğe oral seks yapmayalı uzun zaman oldu ve bunun o kadar da iyi olduğunu sanmıyorum. Bu kadar çok iltifat almayı beklemiyordum.

Tüm o müstehcen aşk romanları işe yaramış.

"Boşalmam lazım, melek. O dudakların tekrar sikimi sarmalamasını istiyorum."

Bir elimle sikinin dibini kavradım ve onu ağzıma aldım, kafamı daha kararlı bir şekilde yukarı aşağı salladım.

Saçımı tutan eli beni durdurur.

"Artık dayanamıyorum," diyor. "Ağzını sikmem lazım."

Çeviri: Destek tekerlekleri çıkıyor.

Kendimi hazırlıyorum.

Saçımı sıkıca tutan Hudson, sözünü tutuyor.

Her güçlü itişe yüksek bir homurtu eşlik ediyor. Bu çok sert.

Hatta hayvani.

Ve lanet olsun, bu çok seksi.

Hudson, boşalmak için acımasızca peşinde.

Ağzımın derinliklerine girip boğazımın arkasına çarptığında, bu sefer öğürme refleksim devreye girmiyor. Klitorisim acilen ilgiye ihtiyaç duyuyor. Kalçalarımı döndürüp klitorisimi am dudaklarımın arasında ovuşturuyorum, ama bu yeterli gelmiyor.

"Kokunu alabiliyorum," diyor, sesi kısık. "Tatlı küçük amcığın benim için ıslanıyor mu?"

Evet. Evet, öyle.

İnleyerek başımı sallıyorum.

"Kendine dokun, sürtük," diyor. "Benimle birlikte boşalmanı istiyorum."

Bunu iki kez söylemesine gerek yok.

Onun emrine itaat ediyorum.

Bir elim onun sikini tutarken, diğer elim karnımdan aşağı doğru iniyor, parmaklarım külotumun lastiğini geçene kadar.

Hudson, penisini tutan elimi çekip kontrolü ele alır.

Bir elimi kaslı uyluğuna koyuyorum, diğer elimle ise sert klitorisimin etrafında parmaklarımı gezdiriyorum.

Tanrım.

Bu anı ve ne kadar ahlaksız olduğunu hatırlamadan bir daha asla orgazm olamayacağım.

"Şu haline bak, gelmek için can atıyorsun, dudaklarının arasında benim kocaman sikim, parmakların klitorisini okşuyor. Çok güzelsin."

Cevap olarak sadece inleyebiliyorum.

Yaklaştım. Çok, çok yaklaştım.

Hudson'ın eli sikini sıvazlıyor. Eskisi kadar derine girmediği için boğazımın arkasına çarpıyor. Karşı çıkacağımdan değil, ama bu ara hoşuma gidiyor.

"Benim kirli meleğim, iyi bir küçük sürtük gibi sikimi emiyor.

."

Meme uçlarım straplez sütyenimi çizip dururken, okşanmak için yalvarırken okşanmak için yalvarıyor olsa da, önemli olan tek şey benim rahatlamam.

Basınç içimde artıyor ve parmaklarım hassas klitorisim üzerinde daha hızlı hareket ediyor.

Gözlerim yaşarır ama göz kırpmam. Hudson'ın muhteşem yüzündeki hedonistik ifade, gözlerimi ona kilitli tutar.

"Tanrım, ağzın. Beni deliye çevireceksin."

Yüzünde okuduğum coşku beni hayrete düşürüyor.

"Siktir, boşalacağım." Sesi çılgınca geliyor. Hatta dengesiz.

Aynı durumdayız.

"Boşalmam için boğazına boşalmam lazım."

Oh tanrım.

"Mm-hmm." Penisinin ucu ağzımın içindeyken, hevesli bir inilti çıkarırım.

Nefesi ağırlaşır, penisini daha hızlı sarsarken, bacaklarımın arasına daha fazla sıvım damlar.

Penisi ağzımda şişiyor ve gözlerim yukarı kayıyor.

Kanepenin kolunu kavrayan parmak uçları beyazlaşır. Sekizli karın kaslarının tümü gerilir.

O kadar yakışıklı ki.

Başım dönüyor. Bu güçlü, kuvvetli adamı titreyen bir yığın haline getirdiğime inanamıyorum.

"Oh, lanet olsun, melek..." Bir eliyle başımın arkasını sıkıca tutarken, vahşi bir çığlıkla ağzımı kutsuyor ve nabız gibi atan penisi, zevk dalgaları içimi kaplarken sıcak bir fışkırmayla boğazıma sıcak spermini boşaltıyor.

Amım staccato ritimlerle titremeye başlar. Bacaklarımı birbirine sıkıştırır ve parmağımı dudaklarımın arasına sıkıştırarak kalçalarımı birkaç kez ileri geri sallarım.

Bu, benim serbest düşüşe geçmem için yeterli.

Penisini ağzımdan çıkarırken, "Oh, Hudson..." diye bağırırım.

Tanrım.

Güçlü bir doruk noktası içimi sarar. Vücudum, dalga dalga gelen zevk dalgalarıyla titrer. O kadar güçlü ve o kadar mutluluk verici ki, nefesim kesilir. Dizlerimin üzerinde olduğum için yana devrilip düşme tehlikesi olmasa da, yine de destek için onun güçlü, kaslı uyluklarına tutunurum. Bu, içimi sarsan müthiş bir orgazmdı.

Hudson ellerini koltuk altlarımın altına kaydırıyor ve beni kucağına kaldırıyor, ıslak külotum hala sert olan penisinin üzerine oturuyor.

Büyük elleriyle yüzümü kavrar. Gözlerine bakarım.

"Benim kirli meleğim oldukça ağzı bozukmuş. Beni çok iyi tatmin ettin, her gün sikimi ağzına alman gerekebilir. Pazar günleri iki kez," diyor alaycı bir gülümsemeyle.

Onun itirafı benim amımı titretir.

"Daha da iyisi, benim mükemmel küçük fahişem, ben boğazına boşalırken parmaklarına boşaldı. Bu çok seksi oldu, sanırım seni tutmam gerekecek."

O kadar şaşkınlığım ki, kelimeler yetersiz kalıyor. Ona söylemek istediğim o kadar çok şey var ki. *Ego'mu deli gibi şişiriyorsun.*

Benim kusurlarımı umursamıyor gibisin. Beni çok seksi hissettiriyorsun.

Bana kanatlar veriyorsun.

Sen dünyadaki en harika erkeksin. Sen müthiş bir aşıksın.

Bunun yerine, "Senin kirli meleğin ve mükemmel küçük fahişen olmak çok hoşuma gidiyor" diye patladım.

"Siktir." Dudaklarımı morartacak kadar sert bir öpücükle ezdi.

Beni uzun ve derin bir şekilde öper, ıslak külotumun üzerinden sikini amıma sürter ve ben yeniden cennete giderim.

Onun öpücüğüne, bana verdiği kadar tutkuyla karşılık verirken, ağzımın hala onun menisiyle kaplı olduğunu fark etmem bir saniye sürer.

Tanrım.

Bugün, pisliklerle dolu ilklerin günüydü.

Dilimi emiyor, her iniltimi çalıyor, sanki ona aitmiş gibi yutuyor.

Çok geçmeden öpüşmeyi kesip benden uzaklaşıyor.

Okyanus mavisi gözleri şehvetle dolu.

"Sen tamamen benimsin."

Bölüm 27

Angelica

Üç gün önce, biri bana hayatımın bir aşk romanından daha iyi olacağını söyleseydi, yüzüne gülerek burun kıvrırdım. Ama işte buradayım, *la vida rica* yaşıyorum. Son iki gün çok yoğun geçti, daha çok *la vida loca* gibi hissediyorum. Şoförlü Mercedes Benz, apartmanımın önüne geldiğinde saat sabahın biri olduğu için komşularımın çoğu derin uykundaydı. Bu iyi bir şey. Bu gidişle, birileri McQuinley ikizlerinin piyango kazandığını düşünmeye başlayacak.

Ramsey Kenyon'a karşı sadece düşmanlık ve nefret beslemiştim.

III. Adımıza kayıtlı her şeyi çaldıktan ve bizi ortada bıraktıktan sonra, ona teşekkür edeceğim son kişi olduğumu düşünmüştüm. O pislik olmasaydı, hayatımı en iyi şekilde alt üst eden bir adamla asla tanışamazdım. Yunan tanrıları Eros ve Afrodit'in bir çocuğu olsaydı, o çocuk Hudson Kincaid olurdu.

Yakışıklı yüzü.

Paul Newman'ın mavi gözleri.

Oyulmuş vücudu.

Yalamak isteyeceğiniz V şeklinde karın kasları.

Sıradışı dövmesi.

Ve vaat edilmiş topraklara uzanan mutlu koyu saç izi – göz alıcı penisi.

Ne harika bir kombinasyon.

Eski sevgilimle oral seks yapmak bir angarya gibiydi.

Sen bana yap, ben de sana yap.

Hudson'la oral seks yapmak, yakın zamanda unutamayacağım hedonistik bir deneyim. Sanki Teksaslı Adonis'im kendine güvenle arkasına yaslanırken, ben günahın mihrabında diz çökmüş gibiydim.

Teksaslı Adonis'im, ben onun muhteşem penisine hizmet ederken, bir kralın kendine güveni

ve kibirle arkasına yaslanıp, onun muhteşem sikine hizmet etmemi izliyordu.

Bu düşünceyle meme uçlarım sertleşiyor.

Eski erkek arkadaşımın penisini, yüzüme bakmadığı sürece bir kez bile düşünmedim. Bundan sonra her orgazm olduğumda, Hudson'ın devasa penisi rüyalarımın başrol oyuncusu olacak.

Beni sonuna kadar ikna etmesi çok da zor olmazdı. Hudson'ın bütün gece beni yozlaştırmasına istekli ve hazırdım. Ne yazık ki, hayatta her zaman istediğini elde edemezsin. O, aramızda bir anlaşma kalmayana kadar beklemekte kararlı. Daha fazla yaramazlığa kapılmamak için şoförüne beni Queens'e geri götürmesini söyledi.

İşte buradayım, Hudson'ın mutfağına sığabilecek kadar küçük evimde.

Daireye girdiğimde, ateşli gecemizin ardından hala ateşli bir sıcaklığın içindeyim. Birkaç ışığı açıyorum ve çantamı kapının yanındaki sandalyeye bırakıyorum. Arya en yakın arkadaşının ailesinin evinde kaldığı için, güvenlik zincirini yerine takıyorum. Christian Louboutin topuklu ayakkabılarımı çıkarıyorum. Hala bunlara sahip olduğuma inanamıyorum. Ramsey ile yaşadığım bu mali fiyasko ve ezici öğrenci kredilerim arasında, eBay'de boş bir Louboutin kutusu bile alamazdım.

"Koyunları sayma zamanı," diyorum, Arya ve ben bir diziyi veya filmi beş dakika daha izlemek için sızlandığımızda annemin kullandığı aynı yatıştırıcı ses tonuyla.

Anılarım akın akın geldiğinde her zamanki gibi kalbim sıkışıyor.

Tanrım, onu özlüyorum. İkisini de çok özlüyorum.

Kalbimi parçalayan bu anı, hafızamı canlandırırken, görevime devam ediyorum.

İyi bir gece uykusu çekmem lazım, böylece yarın bugünü telafi edebilirim. Kendimi şımarttığım bu günü çok sevdim, ama dizüstü bilgisayarımda duran o el yazmaları kendiliğinden düzenlenmeyecek. Sosyete hayatı yaşıyor olabilirim, ama hepsi hayal ürünü. Eğer ben

Yarın Hudson'ın arkadaşıyla öğle yemeği toplantısından önce bazı işleri halletmezsem, bu ay kirayı ödeyecek kadar para kazanamayacağım. Sanırım altın araba, bu noktada tekrar sıradan bir balkabağına dönüşüyor.

Gerçekliğe dönüş.

Derin bir nefes alarak, ev terliği yerine kullandığım bir çift parmak arası terliği ayağıma geçirip rahat bir nefes alıyorum. Topuklu ayakkabılarla yaşamaya alışkın olmadığım için ayaklarım ağrıyor. Eğilip ayakkabılarımı düzgünce yerleştiriyorum. Sanki bana gülümseyeceklermiş gibi onlara gülümsüyorum. Yarın onları saklayacağım, yoksa ikizim onları kendine mal edecek.

Yatma vaktim geldi. Yatak odamın kapısına varmak üzereyken donup kalıyorum.

Su içmem lazım.

Pahalı şampanya ve şarabı fazla kaçırınca böyle olur.

Mutfağa doğru yavaşça yürürken, mırıldanarak gülümserim. Işığı açar ve buzdolabına doğru yürürüm.

Buzdolabına yapıştırılmış, üzerinde adım yazılı bir kağıt parçası fark edince gözlerimi kısıyorum. Kaşlarımı çatarak kağıdı alıp açıyorum. Notu yazan kişinin kimliğini doğrulamama gerek yok ama mesajı okumadan önce imzayı okuyorum.

Midem ağzıma gelir.

Selam abla,

Vanna ile dışarıdayken komik bir olay yaşandı. Sıradan bir bara gitmek yerine (çok sıkıcı), onun moralini düzeltecek bir yere gitmeye karar verdik. Böylece Crosby Hotel'in içindeki şık bir lounge olan Crosby Bar'a gittik.

Miami'ye gitmeden önce birkaç gece şehirde olan, Vegas'tan gelen seksi ve ünlü bir DJ'in yanına oturduk.

Bir Şey diğerini takip etti ve Bromley (adı Bromley Scott, eğer araştırmak isterseniz) Vanna ve beni, DJ'lik yapacağı önümüzdeki üç gün boyunca onunla partiye davet etti. Bizim onun DJ tavşanları olmamızı istiyor.

Özel jetle uçuyoruz. Hayal edebiliyor musunuz?
Kendimi sosyetik gibi hissediyorum.

Hemen eve koştum, birkaç Şey topladım ve Vanna ile birlikte havaalanına gittik. Todd'un işini sen halledersin.

Tek yumurta ikizi olmanın avantajlarından biri.

Cebim bahşışlerle dolu ve önümüzdeki birkaç gün çalışmayacağım, o yüzden hayatın tadını çıkarsam da olur. Haksız mıyım?

Eski usul bir not bırakacağım, çünkü mesaj atmak ya da aramak ve uygunsuz bir anda rahatsız etmek istemedim. Miami, Vanna'nın pislik eski sevgilisini unutmasına yardımcı olmak için tam da doktorun önerdiği Şey. Onu tek başına gitmesine izin versem nasıl bir arkadaş olurdum? Üstelik Bromley ikimizi de davet etti. Görüşürüz.

PS: Evet, sana havalı bir tişört ve pijama getireceğim.

Görüşmek üzere. XOXO Arya.

O kadar şaşkırım ki, elimdeki kağıda bir dakika boyunca ağzım açık bakıyorum.

Notu tekrar okudum.

Dudaklarım limon emiyormuş gibi bükülüyor, parmaklarım kağıdı sıkıca kavıyor.

Sanki her kelimeyi ezberlememişim gibi, notu üçüncü kez okudum.

Bu, darbeyi hafifletmiyor.

"İnanılmaz lan." diye mırıldandım. "Tamamen saçmalıyor. Bana ulaşmadı çünkü onu parçalayacağımı ve Miami'ye gitmesini yasaklayacağımı biliyordu." Öyle öfkelenmişim ki, kendi kendime konuşmaya devam ettim. "Ne kadar korkak ve aptal bir kız."

Arya McQuinley, A (her mantıklı insanın vereceği karar) ve B (kaçınılmaz olarak ikiz kardeşinin on yılını mahvedecek bir felakete yol açacak karar) arasında seçim yapması gerektiğinde, şüphesiz B'yi seçecektir.

O Rus adama borcunu ödemek yerine, başka bir şehirde partiye gidiyor.

Ah.

Burun köprümü sıkıştırarak, sakinleşmek için nefes alıp veriyorum.

Bazen kız kardeşimle başa çıkamıyorum.

Her zaman kötü bir karar vermek üzere.

Ya DJ Famous, görüldüğü gibi biri değilse? Ya bu adam, kadınları özel jetiyle kandırıp köle yapmak için tuzağa düşüren bir pezevenkse? Arya'nın dolandırıcılarla deneyimi yok değil. Sonuçta, Todd için eskort olarak çalışmaya başlamasının sebebi de bu.

İnternette "İkiz kardeşinden boşanmak" ve "Kız kardeşimden yasal olarak bağımsız olabilir miyim?" diye arama yapmak istiyorum.

Mizahsız bir kahkaha atıyorum.

Bu benim taşımam gereken bir yük.

Onun bu hale gelmesi benim suçum. Onu fazla koruyorum.

Şimdiye kadar Arya'nın günahlarını kendiminkiler gibi üstlenmeye kararlıydım. Onu kurtarmak için *Pretty Woman rolünü* üstlenerek kadar ileri gittim, ama o jet sosyete hayatı mı yaşıyor?

Hiçbir şeyi ciddiye almıyor. Kafamı sallıyorum.

Hayatım mahvoldu.

Gözlerimi kapatıp sakinleşmek için dua ediyorum.

Bir.

İki.

Üç.

Dört.

Beş.

Yirmiye ulaştım ama hala heyecanlıyım.

Saymak beni sakinleştiriyor, ama bin sayabilsem bile bir şey değişmeyecek.

Kalp atışlarım mutfaktaki saatin tik taklarından beş kat daha hızlı.

Kızgınım.

Sadie'ye kız kardeşimin ne kadar dikkatsiz olduğunu söylediğimde çıldıracak.

Hepsi lanet olsun.

Yemin ederim, Arya umutsuz vaka.

Ona bir parmak ver, kolunu ısırır.

Taşınacak maddi durumum yok, ama daha iyi sınırlar koymam gerekiyor. Bu ikiz takası hilesi bittiğinde, kendi başına kalacak. Artık boyun eğip paspas gibi davranmayacağım. Bir dahaki sefere kendini bir çıkmaza soktuğunda, bana ağlayarak gelmesin.

Notu yırtıp parçalarını konfeti gibi başımın üstüne saçıyorum.

Kız kardeşim resmen kara listeme girdi.

Bölüm 28

Hudson

Trafik berbat. Bryce'ın Brooklyn'deki ofisine varmak sonsuza kadar sürüyor. Bu sabah arka arkaya toplantılarım vardı ve başlangıçta zamanımı kısaltmaya çalışıyordum, bu da durumu daha da zorlaştırdı. Tam birini öldüreceğim diye düşünürken, Brooklyn Köprüsü'ndeki trafik açıldı.

Konferans odasına giderken Bryce'ın çalışanlarından birinin arkasında yürüyorum. Kapıyı açtığı anda, Bryce ve Angelica eski dostlar gibi öğle yemeği yerken sohbet ediyorlar.

"Geciktiğim için özür dilerim," diyerek konferans odasına giriyorum. Mesajla özür dilemiş olsam da, tekrar özür dilemek zorunda kalıyorum. Geç kalmaktan nefret ederim.

Bryce ayağa kalkıp elini uzattı.

Ona sıkıca el sıkışıp omzuna hafifçe vuruyorum.

Bryce Van Der Linden uzun boylu, ama ben ondan birkaç santim daha uzunum.

"Başardın," diyor.

"Kimseyi öldürmeden başardım demek mi istiyorsun?"

"New York'ta yaz geldi, yani inşaat sezonu." Kafamı sallayıp, içimden homurdanıyorum.

"Yere ihtiyacım olduğu için Brooklyn'de bir ofis açmak en mantıklı seçimdi," diyor Bryce. "Çoğu gün her şey yolunda gidiyor, ama köprüde trafiğe takıldığım her seferinde bu kararı yeniden gözden geçiriyorum."

Gözlerim, şimdi ayakta duran Angelica'ya kayıyor, sonra Bryce'ın bakışlarına kilitleniyor. "Sanırım artık tanıştırmaya gerek yok."

O başını sallar. "İyi kısma geçebiliriz." "Benden itiraz gelmeyecek."

Angelica'nın yanına yürüdüm.

Dünden çok farklı görünüyor.

Gözlerine bakarken, dün geceki müstehcen görüntüler aklımı başımdan alıyor. Dün gece seksi siyah bir büstiyer ve külot giymişti ve güzel ağzını benim kocaman sikimle doldurmuştu. Sonra onu kucağıma çekmiştim ve hala sert olan sikim onun ıslaklığına bastırmıştı.

Kendimi sarsıyorum.

Bugün, açık gri bir takım elbise ve beyaz gömlek giymiş, tamamen iş modunda. Geriye çekilmiş saçları ve sade makyajı profesyonel görünümünü tamamlıyor. Onu elbise giyerken çok daha fazla seviyorum. Takım elbise ona çok yakışıyor, ama vücut hatlarını gizliyor. Gözlerim ayaklarına kayıyor. Rujunun rengiyle uyumlu parlak pembe topuklu ayakkabılarını takdirle kaşlarımı kaldırıyorum.

Güzel bir dokunuş.

Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi kaşlarını çattı.

Onu Bryce'ın konferans masasına yatırıp onu yalamak bir seçenek olmadığı için kendimi dizginliyorum.

"Hey, sen," diyorum ve yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Hey, sen," diyor.

"Umarım Bryce senin en derin, en karanlık sırlarını ortaya çıkarmaya çalışmamıştır."

O gülüyor. "Bunun olması imkansız. Hayatım sıkıcı."

"O kadar sıkıcı değil, yoksa burada olmazdın," diyor Bryce.

Angelica çekinir. "Daha önce de söylediğim gibi, farklı koşullar altında tanışmış olmayı çok isterdim."

Bryce başını sallar, yüzünde ciddi bir ifade vardır.

"Otur, Hudson. Aç mısın?"

Ceketimin düğmelerini açar, Angelica'nın yanındaki sandalyeyi çeker ve otururum. "Açlıktan ölüyorum."

"Kendine bir şeyler al." Masasının ortasındaki tepside duran çeşitli gurme sandviçleri işaret eder. "İş konuşmadan önce huzur içinde yemek yiyelim."

"Bana uyar," diyorum.

Bir tabak alıp, eritilmiş peynirli ızgara rosto sandviç gibi görünen bir tanesini seçiyorum. Tam da sevdiğim türden.

Bryce, Angelica ve ben lezzetli bir öğle yemeğinin tadını çıkarıyoruz. Sohbet keyifli ve hafif. O kadar rahat ki, neden burada olduğumuzu unutmak çok kolay.

Bryce kağıt peçeteyi buruşturup boş tabağına atar. "Siz tatlılarınızın tadını çıkarırken, ben konuşmaya başlayayım."

Söz konusu tatlıyı ısırmadan önce başımı sallıyorum. "Vay canına!" Elimi ağzımın önüne koyup çiğniyorum. "Üzgünüm," diyorum. "Tatlı bar hakkında bu kadar sesli konuşmak istememiştim."

Angelica bana meraklı bir bakış attı. "O kadar mı güzeller?" Cevap vermeme fırsat vermedi. Kendi payından büyük bir ısırik aldı. "Aman Tanrım," dedi ısırırken. "Sanki cennetten bir parça ısırmış gibiyim."

"Daha iyi ifade edemezdim," diyor Bryce. "Bu dulce de leche ve beyaz çikolatalı snickerdoodle barları bağımlılık yapıyor. Ailemi ve arkadaşlarımı ofisimize öğle yemeğine davet ettiğimde, bunlar vazgeçilmezlerimizdir." Tabağı işaret ediyor.

"Buna kesinlikle bağımlı olabilirim," diyor Angelica. "Ben de," diyorum.

"Keşke lezzetli bir tatlı, sizinle paylaşacağım şeyi telafi etmeye yetse, ama korkarım ki yetmez."

Bryce'a bırakın, olayları güzelleştirmesin.

Angelica çubuğunu tabağına bırakır.

Ben de onun hareketini taklit ediyorum. "Ne biliyorsun?"

"Öncelikle, Angelica'nın Ramsey ile olan deneyimini paylaşmasını istiyorum," diyor Bryce.

Angelica boğazını temizler ve başına gelenleri anlatır.

"Senden ne kadar para çaldı?" diye sorar Bryce, hikayesinin sonunda.

"Babam öldükten sonra, onun ciddi bir çevrimiçi kumar bağımlılığı sorunu olduğunu öğrendik. Borçlarını ödedikten sonra, sigorta parasının büyük bir kısmı gitmişti. Kalan her şeyi Ramsey'e verdik." Bir rakam söyleyerek hikayesini bitirir.

Bryce başını sallar. "Endişelerin haklıydı, ama Ramsey'nin gözünü nasıl boyadığını anlıyorum. Kız kardeşinin onun adına kampanya yapması da işleri kolaylaştırmadı ve durumu daha da karmaşık hale getirdi," diyor Bryce

diyor. "İçgüdülerin sana tehlike, tehlike diyordu, ama Ramsey senin temel doğanı baştan çıkarıyordu. Kim, kazançlı bir dalgaya binerek yirmi beş yaşında finansal özgürlüğe kavuşmak istemez ki?"

"İçgüdülerimi dinlemediğim için kendimden nefret ediyorum. Kararlı davranmalı ve ilk yatırımımızı ve kârımızı çekmeliydim," diyor Angelica. Dudaklarını sıkıştırıp başını sallıyor. "Açgözlülük yedi ölümcül günahın biridir. O kadar kör olmuştum ki, uyarı işaretlerini görmezden geldim."

"Tek sen değilsin," diyor Bryce. "Ayrıca, profesyonel bir dolandırıcıyı alt etmek zordur. Onları Oscar ödüllü aktörler gibi düşün. Seyircileri parmaklarında oynatmayı çok iyi bilirler."

"Ramsey bizi bir virtüöz gibi oynadı," diyor Angelica.

"Senin ve kardeşinin kaybettiği parayı küçümsemek istemem, ama Hudson'a da söylediğim gibi, bize başvuran kurbanlar birkaç milyon dolar kaybetti."

"Zengin biri için bu önemsiz bir miktar, ama bizim için her şey demektir."

"Anlaşılabilir bir durum," diyor Bryce.

"Bu kurbanların benimkinden daha derin cepleri olduğunu düşünürsek, onların paralarını geri alabildin mi?"

"Angelica, en iyileri işe aldığım için kendimle gurur duyuyorum," diyor Bryce. "Çalışanlarım kötü adamları takip etmekte mükemmel bir sicile sahip. Kaçabilirsin, ama saklanamazsın..."

"Onu buldunuz mu?"

Bryce'ın bakışları benimkilerle buluştu. "Yakın zamana kadar bizim sloganımız *buydu*." *Kahretsin*. "Bu elektronik çağda herkes iz bırakır. Ramsey hariç."

Kaşlarımı çattım. "Bu nasıl olabilir?"

"Ben de şaşkınım," diyor Bryce. "Takımın geri kalanı da öyle."

Angelica dudaklarını büzerek somurtur. "Endonezya'dan ayrıldıktan sonra nereye gitti?"

"Sahte kimlikle Finlandiya'ya kadar izini sürdük. Bu arada, Ramsey Kenyon III onun gerçek adı değil."

"Değil mi?" Angelica'nın sesindeki hayal kırıklığı duyuluyor. "Hayır.

Gerçek adı Syarhey Vladimirovich Nyakhaychyk." *Kahretsin, bu telaffuz edilemez*. "Rus mu?"

Bryce başını salladı. "Belarus'ta doğdu. Polonya'da büyüdü, on iki yaşındayken ailesiyle birlikte Amerika Birleşik Devletleri'ne geldi."

"O pisliğin yetkililerden kaçabilmesine şaşmamalı," diyorum. "Onlar Ramsey Kenyon III'ü ararken, Syar, adı her neyse, dünyayı dolaşıp polisin elinden kaçıyordu."

"Onun diğer sahte kimliğini unuttun," diyor Bryce.

"Doğru." Ses tonum alaycı.

"Ve daha fazlası olsa da şaşırmam." Kafamı sallıyorum.

Bryce bir anlığına gözlerime bakar. "Dediğim şeye geri dönersek, Ramsey, Finlandiya'nın sahil kasabası Loviisa'ya geldikten kısa bir süre sonra izini kaybettirdi. Sanki ortadan kaybolmuş gibi."

Angelica koltuğuna çöküyor, omuzları düşüyor. Elini tutuyorum, parmaklarımızı birbirine doluyorum. Bana bakıyor, gözleri hüznle kaplı.

Elini sıkıyorum. O da sıkıyor.

Omuzlarındaki gerginlik biraz azalır.

Dikkatimi tekrar Bryce'a veriyorum. "Yani, hala Loviisa'da veya Finlandiya'nın başka bir yerinde saklanıyor olabilir mi?"

"Orada bağlantılarım var ve haftalarca süren aramalardan sonra eli boş döndüler. İsveç'teki bağlantılarıyla iletişime geçtiler. Hiçbir şey çıkmadı. Dediğim gibi, Ramsey sanki ortadan kaybolmuş gibi."

"Ve eğer ölmüş olsaydı, polis cesedini bulmuş olurdu?" diye tahminde bulunuyorum.

"Aynen öyle," diyor Bryce.

"Banka hesaplarına ulaşabildin mi? Birden fazla kimliği olan böyle bir suçlunun birkaç hesabı olması gerekir."

"Bu harika bir soru," diyor Angelica, sesi neşeleniyor. "Muhtemelen offshore hesapları vardır."

"Amerika Birleşik Devletleri ile hesaplarını dondurmanıza izin veren bir tür anlaşma yok mu?" Angelica'nın sözlerine ekledim.

"Bizi tutan ilk üç kurban da tam olarak bu nedenle bize başvurdu. Ramsey'in karmaşık bir işlem ağı vardı."

dünyanın dört bir yanındaki farklı offshore hesapları arasında para transferi yapıyordu. Şifresini kırdık ve çaldığı yaklaşık bir milyar doların büyük kısmını nereye sakladığını bulduk—"

"Aman Tanrım, parayı buldunuz mu?" Angelica sandalyesinde daha dik oturdu.

"Parayı bulduk," diyor Bryce. "Bunun gibi uluslararası davalarda, kötü adamın fonlarını dondurmak ve onun yaşam kaynağını kesmek için birçok şey hızlandırılabilir, böylece kaçma riski en aza indirilebilir..."

"Bu harika bir haber," diyorum.

Bryce'ın ifadesi aksini gösteriyor. "Öyleydi, ta ki para gözlerimizin önünde kaybolana kadar."

Başımı geriye doğru çekiyorum.

"Ne?" Angelica'nın omuzları çöküyor.

"Adamlarımdan birine o hesabı şahin gibi takip ettirdim," diyor Bryce. "Bir saniye önce para oradaydı, sonra gözünü kırptı ve para yok oldu. Saatlerce çalıştık ama elimizde hiçbir şey yoktu." Nefes nefese kalıyor. "Müşterilerimi hayal kırıklığına uğrattığımı hissettim. Kaybetmeyi sevmeyen biri olduğum için ekibimden yeniden baştan başlamalarını istedim. Topladığımız her şeyi tekrar gözden geçirmelerini talep ettim. Hiçbir detayı atlamamaları gerekiyordu."

Bu umut verici geliyor. "Yeni bir şey buldular mı?"

Bryce'ın gözleri buz gibi soğuktu. "Önemli bir bilgi bulduk. Sonuç olarak, soruşturmamızı durdurmak zorunda kaldık."

Kaşlarımı çattım. "Ne buldun?"

Bryce çenesini sıkıp gevşeterek, paylaşmak istediği şeyi belirlemeye çalışır gibi görünüyor. Mavi gözleri kararmış ve soğuklaşmıştır. Yüzünde güven verici hiçbir ifade yoktur. Gerçi şimdiye kadar paylaştığı hiçbir şey güven verici değildi.

Masaya doğru eğildim. "Bryce?"

Angelica koltuğunda kıpırdanır. "Lütfen bize söyle, Bryce." Bryce'ın gözleri benimkinden Angelica'ninkine geçer.

Durum daha da kötüye gidebilir mi?

Bryce dirseklerini masaya koyar ve parmaklarını birleştirir. "Para, Rusya'da numaralı bir şirket altında dolaşıyordu - bu tür şirket isimleri akılda kalıcı değildir. Bu şirketin adını, Ramsey'in şemsiyesi altına giren şirketlerin adlarıyla karşılaştırdığımızda

Ramsey'in şemsiyesi altında olanlarla karşılaştığımızda, listede yoktu. Ve iki kez kontrol ettik. Bu, dikkatli davranmamız gerektiğini gösteren ilk ipucuydu. Sonra, para - ve burada neredeyse bir milyar dolardan bahsediyorum - Bratva'nın parasını kabul etmekle ünlü bir Kıbrıs bankasına aktarıldı."

Bu açıklama beni bir balyoz gibi vurdu.

Kaşlarım alnıma kadar yükseldi. "Rus mafyası gibi mi?" "Evet." Bryce başını salladı.

Gözümün ucuyla Angelica'nın koltuğunda sıçradığını gördüm. "Bu... çok ağır bir şey," dedim. "Emin misin?"

Bryce bir anlığına gözlerime bakar. "Güven bana, her şeyi en ince ayrıntısına kadar araştırdık."

"Tanrım." Kafamı sallarım.

"Aman Tanrım," der Angelica.

Arya kesinlikle onları nasıl seçeceğini biliyor.

Ramsey'in pislik ya da dolandırıcı olduğunu unutun. Bratva ile işbirliği mi yapıyordu?

Tanrım.

Bakışlarım Angelica'ya kayıyor.

O da bana bakıyor. Yeşil gözleri benimkilere takıldığında, korku dolu bir şekilde genişliyor.

"Takip ettiğimiz pislikler siber, kurumsal veya beyaz yakalı suçlara karışmışlar, bu da onları tam anlamıyla açgözlü pislikler yapıyor," diyor Bryce, yüzünde sert bir ifadeyle. "Bazıları suçlarından kurtulmak için şiddete başvurabilir mi?" Bu retorik bir soru, çünkü konuşmaya devam ediyor. "Evet. Bu yüzden eski askerlerden oluşan uzmanlarla çalışıyoruz ya da yerel polisle işbirliği yaparak bu pislikleri köşeye sıkıştırıyoruz. Ramsey ise bambaşka bir pislik, ölümcül bir pislik." Çenesini sıkıyor. "Rus mafyasıyla ne tür bağları olduğunu öğrenemedik, ama benim için iş burada bitiyor." Boğazını kesme hareketi yapıyor.

Ben irkilirim.

Omurgamdan bir ürperti geçer.

"Çalışanlarımın, hamile karımın, ailemin veya kendimin güvenliğini tehlikeye atmak istemiyorum," diyor. "Dünyadaki hiçbir para, arı kovanına çomak sokmaya değmez – ve bu tam da

Eğer araştırmaya devam edip Bratva'nın uyarı sinyallerinden birine rastlarsak ne olur? Adamlarım ve kızlarım bilgisayar konusunda çok yeteneklidir, ama mafya da ateşe ateşle karşılık veremez değil. Bakışları benimle Angelica arasında gidip geliyor. "Ve bunu yaptıklarında, biri ölür." Angelica'nın bacakları titremeye başlar. Tüylerim diken diken olur ve kravatım bir ilmek gibi sıkışır. "İzlerimizi sildik ve bizi tutan müşterilere, riskin çok yüksek olduğu için davayı kapattığımızı bildirdik."

Uzun bir sessizlik olur.

Angelica koltuğuna sertçe yaslanır. "Tanrım." Ona bakışlarımı daraltırım. "Ne oldu?"

"Kız kardeşim büyük tehlike altında olabilir. *Ben de* onun ikiz kardeşi olduğum için tehlike altında olabilirim."

Nefesim kesildi.

"Neden bahsediyorsun?" Bryce'ın yüzünde endişe belirir.

"Arya, Yevsei adında bir adama bir sürü para borçlu, sanırım. Rus mafyasıyla bir ilgisi var mı?"

"Ah." Bryce başını sallar. "Yevsei Dzhikiya..."

Bölüm 29

Angelica

Bryce ile görüşmemden sonra, bütün günüm mahvoldu.

Daireye döndüğümünden beri işime konsantre olamıyorum. Dizüstü bilgisayarımın başına her oturduğumda, kelimeler bulanıklaşıyor sanki. Bryce'ın anlattığı her şeyi anlamaya çalışıyorum hâlâ. Sanki itfaiyeci hortumundan bir bardak su içmek gibiydi. Başa çıkamayacağım kadar fazlaydı. Bu bomba haber için hiç hazır değildim.

Yemin ederim, Bryce "Bratva" kelimesini söylediğinde kalbim durdu. Kötü haber bekliyordum. Sonuçta Ramsey melek gibi biri değil. Ama mafya ile bağlantısı mı? Bu delilik. İlginçtir ki, aşk romanlarındaki Rus mafyası gerçek hayattakinden çok daha seksi ve ölüm cezası gibi değil.

Hudson öğle yemeğimizden sonra toplantıları vardı. Beni teselli edemediği için özür diledi, ama gitmesi gerekiyordu. Bu adam benim için çok şey yaptı. Ona iyi olacağımı söyledim.

Yalan.

Hepsi yalan.

Hiç de iyi değilim.

Daireye dönüş yolculuğu çok zorluydu. Bryce'ın bizimle paylaştığı tüm rahatsız edici detayları zihnimde tekrar tekrar canlandırıyordum.

Şimdi evime döndüm, hala şok halindeyim.

Aylarca şarap içmek bütçeme sığmıyordu, ama olağanüstü hal nedeniyle bu bir zorunluluk haline geldi. Gündüzleri içki içmeyi alışkanlık haline getirmediğim. Bu sadece bela aramak olur. Yine de, işte buradayım, içiyorum. Sinirlerim midemi kemiriyor. Tek çare bu.

En iyi arkadaşım beni geri arayana kadar beni ayakta tutan şey, ona içimi dökebilmek.

Kendime bir bardak daha sauvignon dolduruyorum – yirmi dakika önce döndüğümde beri üçüncü bardak – ve büyük bir yudum alıyorum.

"Lanet olsun sana, Arya. Sen, sevişmeyi olimpik bir spor haline getirdin." Eğer burada olsaydı, onu bayılına kadar sarsardım. Ramsey'in derin, karanlık sırlarını bilmediği ya da başından beri onun kötü niyetini anlamadığı için onu suçlayamam, ama yine aynı şeyi yapıyor.

Bir adamla tanışıyor.

Hızla ve derinden aşık oluyor.

Ve sonra neredeyse bir yabancıyı dünyanın sonuna kadar isteyerek takip ediyor.

Eminim geri döndüğünde, "*Ünlü DJ şunu yaptı, Ünlü DJ bunu yaptı, Ünlü DJ şu ünlü kişiyi tanıyor, Ünlü DJ bu ünlü kişiyi tanıyor*" diye konuşacak.

Blah. Blah. Blah.

Aynı bok. Farklı pislik.

Ugh.

Telefonum çalıyor.

En iyi arkadaşımın video aramasını kabul ediyorum.

"Sadie." Adı bir dua gibi çıkıyor.

"Bana yirmi tane mesaj attın ve aynı sayıda sesli mesaj bıraktın."

Evet, gönderdim. Çaresiz durumlarda böyle olur.

"New York ile Los Angeles arasında saat farkı olduğunu biliyorsun, ve bugün hafta içi olduğu için ben işteyim. Seni aramak için öğle molasını beklemek zorunda kaldım."

"Teşekkürler. Sen en iyisisin."

"Ne haber?"

"Arya."

Sadie gözlerini devirdi. "O kız sana ne yaptı da bu kadar erken beyazlamana neden oldu?" Cevap vermek üzereydim ama o devam etti. "Bu konuyu daha fazla uzatmadan, ki eminim yine felaketle sonuçlanacaktır, benim çok merak ettiğim bir konuyu konuşalım."

"Ne?"

"Seksi Hudson Kincaid ile gecen nasıldı?"

Bryce ile görüşmeden sonra dün gece çok uzaklarda kalmış gibi geliyor, ama belki de ağız sulandıran bir anı yeniden yaşamak tam da doktorun önerdiği şeydir.

"Harikaydı."

En iyi arkadaşımın kaşları kâkülleri altında kayboluyor. "Yani..."

Kafamı sallıyorum. "Hayır, kimse benim V kartımı delmedi."

"Daha müstehcen şeyler olduğunu mu varsayayım?"

Ona her şeyi anlatıyorum.

Yaramaz hikayemi bitirdiğimde, Sadie bana bakıyor, uzun kirpikleri dakikada bir mil hızla kırışıyor, ağzı açık kalmış.

Kafasını sallıyor. "Seni vahşi sürtük."

"Bu Hudson'ın suçu. O, benim varlığından bile haberdar olmadığım bir yanıma ortaya çıkarıyor."

"Senin içindeki seks kedisini ortaya çıkarmak konusunda sihirli bir dokunuşu var, orası kesin."

"Haklısın. Bana dokunduğunda canlanıyorum," diyorum. "Hatta bana baktığında yanıyorum. Vücudum onun vücuduna o kadar uyumlu ki, onun hakimiyetçi tavırlarından doyamıyorum. Öpücükleri bile emredici. Ne zaman birlikte olsak, benden küçük bir parça alıyor. Ve ben bununla hiç sorunum yok. Bana taktığı lakaptan bahsetmeye bile başlamayayım."

"Anlat bakalım."

"Angel," diyorum. "O zamanlar benim adımın Brinley olduğunu sanıyordu."

"Awww." Sadie elini kalbinin üzerine koyar. "Kesinlikle bayılmaya değer."

"Onun seksi Teksas aksanı, derin ve gür sesiyle birleşince, benim takma adım daha da tahrik edici hale geliyor."

"Yumurtalıklarım." Sadie kendini yelpazeliyor. "Teksaslı erkekler kullanım kılavuzundaki paragrafları okusalardı bile, bunu çok, çok seksi hale getirirlerdi." Gülümsemesi muhteşem.

Sadie de benim gibi hala bakire. Los Angeles'a gitmeden önce bir yıl boyunca bir erkekle çıkmıştı. Beklemeye razı olduğunu söylemişti. Onunla ilk kez yatmaya hazır olduğuna karar verdiği gece, işler

Erkek arkadaşı iki tarafla da yatıyordu. *Ne ona ne de yattığı adama* bundan hiç bahsetmemişti.

"Bir de Hudson'ın sakladığı bir tarafı var," diyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Onunla tanıştığımdan beri çok ciddi bir CEO gibiydi, ama sonra onu güldürdüm" —kafamla sallıyorum— "ve oh, tanrım, göğsündeki derin gürültüyü duymak bile beni sarhoş eden o his, şimdiye kadar yaşadığım en hedonistik şeydi."

Bana, "*Aman Tanrım, bu adam su üstünde yürüyor*" der gibi bir ifadeyle bakar.

Ben başımı sallıyorum, dudaklarımda bilmiş bir gülümseme beliriyor.

"Kızım, gol attın. Genelde kız kardeşinin vajinası başına bela açar, ama bu durumda *vajinasının belası* sana büyük bir kazanç sağladı." Ekranı işaret ediyor.

Şarapla beslenen bir kakhaha krizine giriyorum. O da bana katılıyor.

"Zamanı geldiğinde, bekaretini büyük kırmızı bir fiyonkla sar ve ona gümüş bir tepside sunmalısın," diyor, sakinliğini yeniden kazandıktan sonra.

Daha da çok güldüm.

"Hudson Kincaid bir lütuf. Cidden, Noel ve doğum günüm için ondan bir tane istiyorum."

"Sen delisin," derim, hala gülerek.

"Cidden, Ange, bir düşün. Pimp Daddy Todd'un müşterileri olan tüm zengin erkekler arasından, en iyisiyle, üstelik mükemmel bir Güneyli beyefendiyle birlikte oldun. Ben de ondan istiyorum."

"Teknik olarak, Arya onunla birlikte oldu."

"Sanırım ikinizi bir araya getiren o karmaşık durumu konuşmak için en uygun zaman bu," diyor Sadie, konuyu değiştirerek. "Arya şimdi ne yaptı?"

Bryce'ın kimliğini açıklamadan, en yakın arkadaşına onun anlattığı her şeyi anlatıyorum. Hikayeyi anlatırken, Sadie'nin yüzü bembeyaz oluyor.

Sandalyesine yaslanır. Ona her şeyi sindirmesi için zaman veririm.

Bir şey söylemek için ağzını açar, ama kapatır.

Aynı şeyi tekrar yapar.

"Acilen konuşmamız gerektiğini söylediğinde, ağzından çıkanlar hiç beklemediğim şeylerdi. Sesli mesajlarda çılgınca konuşmana şaşmamalı."

"Gündüz içmeye başlayana kadar, aklımı kaçıracığımı sanıyordum." "Bekle. Ne? Gündüz içiyor musun?"

Kadehimi kaldırıyorum. "Ciddi bir panik halindeydim."

"Buna geri dönelim," diyor, elini kaldırarak. "Hudson'dan başlayalım. Bu adam seni üç gündür tanıyor ve bu kısa sürede, senin şövalyen olmak için kendini görevlendirmiş? Tam da onun daha fazla puan kazanamayacağını düşünürken."

"Onun benim için yaptıklarına ne kadar minnettar olduğumu anlatamam. Ramsey'nin davası çıkmaza girmişti, ama bunu öğrenmeden önce Hudson, Ramsey'yi bulmaları için arkadaşlarına para ödemeye hazırıdı."

"Bu, onun nasıl bir adam olduğunu çok iyi anlatıyor," diyor. "Ben daha iyi ifade edemezdim."

"Hadi senin gündüz içkilerine geçelim."

Kız kardeşimin bana bıraktığı nottan bahsediyorum.

"Şüphesiz, Arya şu anda içiyordur, ama bunun farklı nedenleri olduğunu sanıyorum," diyor Sadie.

"Öyle mi dersin?"

"Miami'ye gitmesi, babanın ölümünden üç ay sonra, Vegas'ta Vanna ile geçirdiği hafta sonu boyunca bir sömestrlik üniversite harçlığını çarçur ettiği zamanki kadar kötü değil. Vanna, onun sonsuza kadar suç ortağıdır. Ama yine de, sen evi çekip çevirirken, o hayatın tadını çıkarıyor, sarhoş oluyor, hayat durmaksızın devam eden bir bahar tatiliymiş gibi parti yapıyor."

İç çekiyorum.

O çılgın hafta sonunun ardından Arya eve sürünerek geri döndü ve üniversitenin ona göre olmadığını açıkladı. Kumar oynayarak, partilere katılarak ve yabancıların bekarlığa veda partilerinde içki ısmarlayarak bir sürü para kaybettiğini söylemedi. Onu öldürmek istedim ama kendimi tuttum. Herkes kederle farklı şekilde başa çıkar, diye düşündüm. Onun dikkatsiz davranışlarının sadece Arya'nın Arya olması olduğunu kabul etmem biraz zaman aldı. "New York'ta Ramsey'nin hikayesiyle uğraşmak zorunda kaldın.

Potansiyel mafya üyesinin hikayesi. İkiz kardeşin, Miami'de üç gündür sözde ünlü bir DJ ile birlikte ve Rus mafyasıyla iş birliği yapan ve ikinizi ciddi tehlikeye atabilecek biriyle yattığının farkında değil.

Rus mafyasıyla iş yapan ve ikinizi ciddi tehlikeye atabilecek biriyle yattığının farkında değil...

" tüm Arya Arya bilmiyor bilmiyor Ramsey'in
Bratva'nın Bratva'nın bağlantısını henüz bilmiyor—"

"Yine onun için bahaneler uyduruyorsun, Angelica."

Ben yüzümü buruşturuyorum.

O haklı.

Uzun bir süre konuşmuyoruz.

Bana sert ve ciddi bir yüzle bakıyor, kahverengi gözleri kararlılığın aynası gibi.

"Bana önyargılı diyebilirsin, ama ikiniz ikiz takası yapmasaydınız bile, Hudson'ın Arya için senin için yaptığı gibi kendini tehlikeye atacağını sanmıyorum. Ve eğer bunu yapsa bile, kız kardeşin onun kararından pişman olmasını sağlayacak bir yol bulurdu. Kötü olmak istemem ama Arya kendini beğenmiş ve nankör bir velet. İkiniz aynı yaştasınız ama ilişkinizde seni ebeveyn rolüne yükseltti. En kötüsü de, sen bunu kabul ediyorsun." Cevap veremiyorum. "Notla yaptığı numara çok saçma, bu her şeyi açıklıyor." Sadie sinirli bir öğretmen gibi başını sallıyor. "Arkasını kollamasına gerek yok, dikkatli olmasına gerek yok çünkü sen her zaman parçaları toplamak için orada olacaksın."

"Onun pisliğini temizlemekten bıktım."

Sadie başını yana eğip beni eleştirel bir bakışla süzdü. "Ona bir kez daha hapisten kurtulma şansı verecektin çünkü o, pislik Ramsey'in birçok yüzlü ikiye yüzlülüğünün farkında değildi. Ramsey ile ilk başta ilişkiye giren oydu. Sen değildin."

"Bu sefer ciddiylim." Sadie ikna olmuş gibi görünmüyor. "Ciddiyim."

Gözlerimin arkasında beklenmedik gözyaşları birikir.

Gözlerimi elimin tersiyle silerim.

"Üzgünüm, Ange." Gözlerinde suçluluk parıldıyor. "Sana bu kadar sert davranmak istemedim, ama sen benim en iyi arkadaşımsın ve senin istismar edilmeni görmekten bıktım."

Yüzündeki ifade değişir.

"Neden bu kadar korkmuş görünüyorsun?"

"Ramsey mafya ile bağlantılıysa, bu Arya'nın tefecisi Yevsei-her neyse-mafya patronu ya da mafya ile bağlantılı olduğu anlamına mı geliyor?"

"Toplantıdan çıkan tek iyi haber buydu. Tefecisi biraz şüpheli bir iş adamı, ama mafya ile bağlantısı yok."

Sadie duyulabilir bir nefes verir. "Tanrıya şükür."

"Evet." Başımı sallıyorum. "Öyle olsaydı, muhtemelen tanık koruma programına kaydolmak zorunda kalırdık."

"Cinayete ortak olmaktan çekinmediğine göre, ikizine karşı pek bir şey reddedebileceğini sanmıyorum."

Dudaklarımı büküyorum.

İkizi olmayan biri için söylemesi kolay.

"O da bunu biliyor ve sen olgun davranmadıkça bunu her zaman kendi lehine kullanacaktır. Konuşmak kolaydır, Angelica. Arya'nın üzgün, köpek yavrusu gibi gözlerle manipülatif taktiklerine kanma. O yetişkin bir kadın ve eylemlerinin sorumluluğunu üstlenmelidir."

Bölüm 30

Hudson

Madison Avenue'daki restorana giriyorum, burada bir potansiyel müşteriyle içki içip ardından gece geç saatte akşam yemeği yiyeceğim, tam o sırada telefonum çalıyor.

Dışarı çıkarken telefonu açtım.

"Bryce," dedim.

"Selam Hudson," diyor. "Umarım seni kötü bir zamanda yakalamamışımdır."

"Eleven Madison Park'a girmek üzereyim. Bugün ilk kez erken geldim."

"Angelica vegan olmadığına göre, iş toplantısı olduğunu varsayıyorum."

"Öyle. Bütün gün arka arkaya toplantılarım vardı. Ve şimdi, günüm başka bir toplantıyla sona eriyor."

"Umarım anlaşmayı kapatırsın, çünkü akşam yemeğin sana pahalıya mal olacak." Bu, bir multimilyarderden gelen garip bir ifade.

"Bu da New York'taki diğer pahalı restoranlardan biri değil mi?"

"Şehrin en pahalı steakhouse'larından biri olan Keens'te üç kişilik prime porterhouse ve iki kişilik chateaubriand steak, Eleven Madison Park'ın *kişi başı* 335 dolarlık bitki bazlı menüsü kadar pahalı değil. Bahşişler ve içecekler de eklenince, iki kişilik sebze yemeği için bin dolardan fazla ödersin."

"Ne?"

Bryce gülüyor. "Geçen hafta orada bir akşam yemeği toplantısı yapana kadar sebzelerin bu kadar pahalı olduğunu bilmiyordum."

"Toplantıyı her iki taraf için de faydalı olmadan bitirme niyetinde değildim, ama şimdi ek bir motivasyonum oldu. O

lanet sebzeler benim lehime çalışsa iyi olur," diyorum abartılı Teksas aksanıyla. "Vay canına, vegan yemekler pahalıymış."

"Sadece Manhattan'da," diyor. "Seni gereğinden fazla telefonda tutmak istemediğim için, hemen konuya gireyim. Angelica nasıl? Ofisimden ayrılırken çok üzgün görünüyordu."

Öğle yemeğinden sonra, Bryce ve ben başka toplantılara yetişmek için acele etmemiz gerektiğinden vedalaşmamızı kısa tuttuk.

"Saat zaten on olduğu için bu akşam onu göremeyeceğim ama mesajlaşıyoruz. Hâlâ şokta."

"Anlaşılabilir bir durum. Umarım şimdi neden bu tür bilgileri telefonda açıklayamadığımı anlamışsındır."

"Bu tür patlayıcı bilgileri gizli tutmak istemenizi suçlamıyorum."

"Sen nasılsın?" "Ben mi?"

"Evet. Öfkemi hissedebiliyorum."

Parmağımı saçlarımın arasından geçirdim. "Baylor ile yaşadığım deneyimden dolayı, insanlara boş vaatlerde bulunup sonra da onları yüzüstü bırakan vicdansız pisliklere karşı hiç toleransım yok."

"Bana vaaz veriyorsun. Benim işim de aynı modele dayanıyor."

"Angelica'da ne var da koruyucu içgüdülerimi harekete geçiriyor ve onun yükünü kendi yüküm gibi üstlenmek istememe neden oluyor, bilmiyorum."

"Seni anlıyorum."

"Ofisine girmeden önce, intikam peşindeydim. Ramsey'i, o lanet olası kuduz köpek gibi aramak için dünyayı alt üst etmek ve kaos getirmek için gerekli olan kadar para harcamaya hazırdım." Burun deliklerim genişledi ve yanağımdaki bir kas seğirdi. "Ama Bratva..." Başımı salladım. "Senin ifşaatların her şeyi çok hızlı bir şekilde netleştirdi." Angelica'nın Rus mafyasıyla bağlantıları olan bir serseriyle herhangi bir ilişkisi olduğu bilgisi boğazımı sıkıştırıyor ve sertçe sıkıyor. "Bu boktan durumun beni çok korkuttuğunu itiraf edecek kadar erkek biriyim. Senin de dediğin gibi, o orospu çocuklarıyla uğraşırsan ölürsün."

"Bu yüzden her şeye fren koydum," diyor. "Senden çok daha yaşıyım, ama ikimizin aynı hamurdan yoğrulduğumuzu hissediyorum, bu yüzden sana ulaşmak istedim." Bryce kırklı yaşlarının ortasında. Formda ve kahverengi saçlarında şakaklarında sadece birkaç gri tel var. "Yenilgiyi kolayca kabul etmem ve Angelica'ya ve Ramsey'in diğer kurbanlarına intikam alamamaktan dolayı çok sinirleniyorum. Bunu bilmeni istedim."

"Arama gereksiz ama teşekkür ederim. O pisliğin bedelini ödemesini çok isterdim ama Rus mafyasıyla işbirliği içindeyse, alnına bir hedef işareti dövme yaptırma daha iyi olur."

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," diyor Bryce. "Angelica'nın kız kardeşi tüm bunlara nasıl tepki gösterdi?"

İnlerim. "Henüz bilmiyor." "Bilmiyor mu?"

"Arya'dan bahsetme bile." "İkiniz anlaşıyor musunuz?"

"Onunla henüz tanışmadım, ama onun hakkında bildiğim kadarıyla, o tam anlamıyla baş belası biridir."

"McQuinley ikizleri için Ramsey'nin dikkatini başkasına yöneltmemiş olması ne yazık."

"Anladığım kadarıyla, Arya onun dikkatini çekmek için elinden geleni yapardı. O, felaketlere karşı bir ilgisi var."

"Hiç iyi değil."

"Angelica için öyle değil. İkizini şımartmaya devam ediyor, oysa kız kardeşini büyümeye zorlaması gerekiyor. Arya'yı korumaya kararlı olması, beni onu kız kardeşinden daha da korumak istememe neden oluyor. Angelica ve ben, ikiziyle ilgili konularda zıt görüşlere sahibiz."

"Aile. Bu çok kaygan bir zemin."

"Bunu anlamaya başlıyorum."

"Dikkatli ol," diyor Bryce. "Bazı kardeş ilişkileri bozulduğunda onarılamaz hale gelir."

"Karışmamak için elimden geleni yapıyorum."

"Ama zor."

"Çok zor."

"Ramsey artık ortada olmadığına göre, endişelenecek bir şey azaldı. Ve seninle anlaşmazlık yaşayacağın bir konu azaldı." *Arya'nın karşısına bir sonraki pislik çıkana kadar.* "Her neyse," diyor, konuyu değiştirerek, "Angelica'yla tekrar görüşmeyi umuyorum. Görüşmemiz kısa sürdü ve koşullar ideal değildi."

"Eminim ki göreceksin."

"İkinizin nasıl tanıştığını hiç anlatmadın." Gülerek, "En alışılmadık şekilde tanıştık" diyorum. Ona her şeyi anlatıyorum.

"Eski dost Todd," diyor Bryce. "Seni ona b e n yönlendirmedim, peki kim yönlendirdi?"

"Ellison kardeşler," diyorum.

"Ben şaşırmadım . Ellison Ellisonlar tercih sürmek karar ilişkilerini... karmaşık hale getirmemeyi tercih ediyorlar."

Yakın zamana kadar ben de aynı felsefeye bağlıydım. "Todd ile olan deneyimin nedir?"

"Bu başka bir günün hikayesi." Bryce özel hayatı konusunda çok ketumdur. Şüphesiz bu, mesleğinin getirdiği bir risk.

"Sözünü tutmanı bekleyeceğim."

"Öyle yap," diyor, sözlerinde mizahı hissediliyor. "Angelica'ya dönelim. Benden yardım istediğin ve yoğun gününün bir kısmını Brooklyn'e gelmek için ayırdığın gerçeğini göz önüne alırsak, riske girip onunla olan ilişkinin sıradan olmadığını varsayacağım." Cevap vermek üzereyim, ama o konuşmaya devam ediyor. "Bunu söylüyorum çünkü sen o zamandan beri başka bir kadına bakmadın bile..."

"Yonas
öldüğünden
beri." "Evet."

Bir iç çekiyorum. "Haklısın. Lisedeki kız arkadaşım dışında, hiç bir kadına o kadar aşık olmadım ki aklımı kaçırmadım. Yonas öldüğünde, her şeyin yüzüme patlamaması için akıntıya karşı yüzmeye başladığımda, penisim ve cinsel ihtiyaçlarım arka planda kaldı."

"Anlıyorum," diyor. "Bazen, sakin işlevini yitirir... ta ki biri gelip onu tekrar hayata döndürene kadar."

Angelica ile tanıştığımda olan da buydu. İkizlerin yer değiştirdiğini öğrenmeden önce, onu bir haftalığına ayırttım, böylece başka hiçbir

Sana ilk gördüğüm anda ona takıntılı oldum. Aylardır, hatta yıllardır beni... canlı hissettiren tek kadın o. Aramızdaki şeyler hızlı ilerliyor ama ben fren yapmaya niyetim yok. Bir de, sanki lanet olası bir mağara adamına dönüşmüşüm gibi hissettiren şiddetli bir koruma içgüdüğü var."

Bryce gülüyor.

"Komik olan ne?"

"Dediğim gibi, sen ve ben aynı hamurdan yoğrulmuşuz. Mantıksız takıntıları çok iyi bilirim ve bir kadın yüzünden Neandertal'e dönüşmek söz konusu olduğunda, bu konuda lanet olası bir rehber kitap yazdım."

Şimdi gülme sırası bende.

Bölüm 31

Angelica

Bu sabah, *günü dolu dolu yaşamak* niyetiyle erkenden uyandım, ama hayatımdaki pek çok şey gibi, bu da yaramazlık tanrısı Loki'nin işiydi.

Son bir buçuk gündür sosyete hayatına çok fazla zaman ayırdığım için, işime tamamen dalmıştım ve son bir buçuk günde kaydettiğim ilerlemeden gurur duyuyordum ki, telefonum çaldı. Ekranımda Hudson'ın adını görünce sevinçle telefonu açtım. Brooklyn'e bir an önce gelmemi söylediğinde sevincim söndü. Ramsey'in kaybolmasıyla ilgili yeni gelişmeler vardı.

Dairemden Bryce'ın ofisine giderken çok gerginim. Bir yandan Bryce'ın bana ne söyleyeceğinden endişe duyuyorum, diğer yandan Finlandiya yetkililerinin Ramsey'i bulmuş olabileceğini umuyorum. Çaldığı para Rus mafyasının bir üyesinin banka hesabına yatırılmışsa, bu paradan bir kuruş bile göremeyeceğim, ama Tanrı'ya dua ediyorum ki bu sinsî adam adalete teslim edilsin.

Birkaç gün önce Bryce ile tanıştığım konferans odasına giderken resepsiyonistin arkasından yürüyorum. Köşeyi döndüğümüzde telefonum çalıyor. Hudson'dan mesaj bekleyerek ekranıma bakıyorum, ama arayan kardeşim.

Resepsiyoniste gözlerimi kaldırıyorum. "Özür dilerim. Bu mesaja cevap vermem gerekiyor. Bir dakika sürer."

"Sorun değil," diyor.

ARYA

Salam abla. Notumu şimdiye kadar okumuş olmalısın. Miami gerçekten harika.

ANGELİCA

Not mu? Gerçekten mi?

ARYA

Akşamınızı bölmeden sana nerede olacağımı bildirmek için bir mesaj bırakmak istedim.
Bence bu çok düşünceli bir davranış.

ANGELİCA

Saçmalık.

ARYA

Her neyse. Şehir dışına çıkacağımı sana söylemediğim için beni suçlayamazsın.

ANGELİCA

Önemli noktayı kaçıırıyorsun. Bir yabancıyla uçağa bineceğini bana mesaj atarak veya arayarak haber vermeliydin.

ARYA

Şey, şimdi sana haber veriyorum, Miami seyahatim uzadı. Bir gün daha burada kalacağım.

ANGELİCA

BANA ŞAKA MI YAPIYORSUN?

ARYA

Ünlü bir DJ ve ünlü insanlarla parti yapma fırsatı her gün ele geçmez.

Telefonuma gözlerimi devirdim.

ANGELİCA

Yine başlıyoruz lan.

ARYA

Sinirlenme. İki gün sonra Manhattan'da olmam gerekiyor. Todd, bir sonraki müşterim hakkında beni bilgilendirmek için benimle görüşmek istiyor. Sanırım o resmi olarak ilk müşterim olacak. LOL Bir gün daha kalmam iyi oldu. Seksi DJ Bromley yarın gece için özel bir şey planlamış. planladı. Çok gizemli davranıyor. Eminim büyük bir şey. O çok, çok havalı. Ramsey'den tamamen farklı.

ANGELİCA

Bu arada, Ramsey hakkında bilmen gereken bazı şeyler var.

ARYA

Lütfen o pislik hakkında konuşarak mini tatilimi mahvetme. O benim geçmişimin bir parçası.

ANGELİCA

Geçmişin mi? Peki ya ben?

ARYA

Ramsey senin geçmişinin de bir parçası, bu da onu bir daha asla düşünmemen için başka bir neden. Bromley benim şu anki erkeğim. Beni Vegas'a götürüp eğlenmemizi sağlayacağını söyledi. O. Ve o çok, çok çekici. Todd için çalıştığımı çok havalı buluyor.

Dudaklarımı ince bir çizgiye sıkıştırıyorum, sinirim giderek artıyor.

ANGELİCA

Siktir et Bromley'i.

ARYA

Kaba.

ANGELİCA

Lanet olsun. Seni sadece kullanıp atacak başka bir erkeğe takıntılı olmayı bırak.

ARYA

Bromley'i tanımıyorsun. Onun hakkında böyle konuşmayı kes.

ANGELİCA

O zaman, sana arkadan çarpan başka bir pislikten bahsedelim. Ramsey hakkında bilmen gereken bazı şeyler var. Konuşmamız lazım.

ARYA

Vanna tekila içiyor ve adam gerçekten çok seksi. İyi sohbetti kardeşim. Görüşürüz. Şimdi telefonumu kapatıyorum. Hoşça kal.

ANGELİCA

Arya.

ANGELİCA

ARYA!

ANGELİCA

Lanet olası telefonunu aç.

ANGELİCA

Ciddiyim. Seninle konuşmam lazım.

Beni dışladı mı?

Öfke, dünyamı kör edici beyaz ışık patlamalarıyla boyuyor.

Çok sinirliyim. Telefonun içinden ona uzanıp onu sarsabilseydim, yapardım.

Hayal kırıklığıyla öfkeyle, telefonumu çantama koyuyorum.

O, sabahımı mahvetmeyi başardı ve midemde iğrenç, kötü bir his bıraktı.

"Hazır mısınız?"

Gözlerimi resepsiyoniste çeviriyorum. "Kusura bakmayın. Evet, hazırım."

Başını sallayarak görevine devam ediyor.
Ben de hemen arkasından gidiyorum.
Her adımda yanaklarımdan sıcaklık yayılıyor.

Ne nankör bir velet.

Konferans odasına vardığımızda, resepsiyonist kapıyı açıp beni içeri davet ediyor, ama arkamdan gelmiyor. Kapıyı kapatırken, kendimi toparlamak için fırsatı değerlendiriyorum.

Nefes al.

Nefes ver.

Son bir kez güç topladım, dudaklarıma zoraki bir gülümseme yerleştirdim ve beni bekleyen iki adama döndüm.

Hudson havaalanından Manhattan'a gidiyordu, bu yüzden şoföründen rotayı değiştirmesini istedi.

Geleneksel selamlaşmanın ardından, onun yanına oturuyorum. Ona doğru bakıp kaşlarımı kaldırıyorum.

Bryce'ın bizi neden çağırdığını bilmiyordu, ama benden önce geldiğine göre, arkadaşı ona bir ipucu vermiş olabilir diye umuyorum.

Cevaplanmamış soruma başını sallayarak yanıt veriyor.

Kahretsin.

Elini uzatıp dirseğime dokunur. "İyi misin?" "Evet."

"Yanakların kızarmış," diyor.

Elimin arkasını yanağıma götürdüm, sanki bu kızarıklığı gizlemeye yetecekmiş gibi. "Buraya gelmek için acele ediyordum." Bu kısmen doğrudu.

O başını sallar, ama çatık kaşları bana inanmadığını gösterir.

ona

"Geldiğiniz için çok teşekkürler," diyor Bryce, dikkatimizi kendine çekerek.
inan

Sandalyeye biraz daha dik oturuyorum.

madı "Sorun değil," diyor Hudson. "Ramsey'in izi bir süre kaybolmuştu

ğını

göst

eriyo

r.

ve seninle görüştükten iki gün sonra bir ipucu buldun. Umarım bu bir işarettir."

"Ben de öyle umuyorum," diye tekrarlarım.

Bryce başını sallar, ama stoik yüzü hiçbir şey belli etmez. "Normalde atıştırmalıklar ve içecekler hazırlardım, ama bu

tür bir toplantı değil."

Çeviri: Bu bir çay partisi değil.

"Bu pek iyiye işaret değil," diyor Hudson.

"Ramsey ile ilgili şimdiye kadar hiçbir şey iyi olmadı, Kincaid." Hudson başını sallar.

Binlerce soru sormak için dilimin ucuna kadar gelmişlerdi, ama onları geri tuttum.

Sabırlı ol.

"Finlandiya polisi Ramsey'i buldu..."

"Nihayet," der Hudson, benim şükranlarım dudaklarımdan dökülürken.

"Tanrıya şükür."

"Sen ikiniz yapmadınız bırakmadınız bana bitirmeme diyor diyor, yüzünde ifadesi uğursuz.

"Biraz kendimizi kaptırdık," diyor Hudson.

"Üzgünüm," diyorum.

Bryce kravatını düzeltir. "Onu canlı bulamadılar."

Konferans odasına buz gibi bir hava yayılır.

Gerginliğimi azaltmak için parmaklarımı birbirine doluyorum. "Öldü mü?"

Bryce'ın mavi gözleri bakışlarımı tutuyor. "Evet."

O pisliğin yargılanmasını, kurbanlarıyla yüzleşmesini ve acımasız eylemlerinin hayatları nasıl mahvettiğini duymasını umuyordum. Tek teselli, bir daha asla kimseyi istismar edemeyeceği.

"Sence Rus mafyası mıydı?"

Hudson'ın sorusu boğazıma kadar panik hissi uyandırdı.

"Finlandiya polisi öyle olduğuna inanıyor. Ramsey'in ölüm şekli Bratva 101'in izlerini taşıyordu." Bryce gözlerime bakar. "Bunu duymak isteyeceğinden emin değilim Angelica. Oldukça korkunç." Sözleri ölçülü çıkar.

Yutkunuyorum. "Bilmek istiyorum." "Emin misin?"

Gözlerim Hudson'ınkilerle buluştu. "Bu konuyu kapatmak istiyorum." Bryce dikkatini Hudson'a çevirdi.

İki adam sessizce konuşur ve başlarını sallarlar.

"Pekala," diyor Bryce. "Bratva, Ramsey'i tanımlamanın neredeyse imkansız olmasını sağladı. Ağız, parmak uçları ve

cinsel organları... parçalanmıştı. Bu kadar söyleyeyim."

Tanrım, kulağa çok korkunç geliyor.

"Sonra, katili ya da katilleri, cesedini birkaç ay boyunca endüstriyel bir dondurucuda dondurdu. Birkaç gün önce, cesedini çözdüler ve bir inşaat alanına attılar. Cesedini dondurmanın ardındaki strateji, gerçek ölüm tarihini gizlemektir. Katiller cüzdanını ve anahtarlarını attılar..."

"Onu nasıl teşhis edebildiler?"

Bryce, Hudson'ın bakışlarını uzun bir süre tuttu. "Ramsey, günlerinin sayılı olduğunu biliyor olmalı..."

"Ne demek istiyorsun?"

Bryce dikkatini yanımda oturan parlak zırlı şövalyeye çevirdi. "Adli tıp uzmanı, çoraplarından birinde saklanmış, doğum adını ve kullandığı kimliği belirten bir not buldu. Syarhey Vladimirovich Nyakhaychyk, namı diğer Ramsey Kenyon III, öldü." *Tanrım.* "Bıçaklanmamış ya da vurulmamış. Muhtemelen kan kaybından ölmüş. Fin polisi, bunun Bratva intikam cinayetine tüm özelliklerini taşıdığını söylüyor."

Kahretsin.

Kahretsin.

Kahretsin.

Kalbim deli gibi atıyor ve nefes almakta zorlanıyorum. Bu haberin büyüklüğü beni boğuyor sanki.

"Sanırım parayı geri alamayız, değil mi?"

Hudson'ın bu soruyu soracak kadar akıllı başında olmasına şükürler olsun.

Düşünmek bir yana, konuşacak durumda bile değilim.

"Her ihtimale karşı Ramsey'in hesaplarını kontrol ettik. Hala hepsi sıfırda. Ekibim ve benim için, para Cypress'te, mafyanın banka hesabında. Birkaç gün önce açıkladığım gibi, o bankadan uzak duruyoruz, bu yüzden yüzde yüz emin olamıyoruz. Ramsey'in kurbanlarının hiçbirinin paralarını geri alamayacağını varsaymak güvenli."

Dava kapandı.

Kötü adamlar kazandı.

Dökülmek üzere olan gözyaşlarını tutmak için alt dudağımı ısıyorum.

Ramsey ile ilgili bu haberler beni çok sarsmış durumda, ama sinirlerimi kızartma makinesindeki kızgın yağ gibi titretip kaynatansa ikiz kardeşim.

Yüzünü ve DNA'sını paylaştığım kadın, aptalca mini tatilinden beş dakikasını ayırıp neden onunla acilen konuşmam gerektiğini öğrenmeye tenezzül etmedi. Neden gerçeklerle uğraşasın ki, onun yerine içki içip yetişkinlik görevini ikizine bırakabilirsin?

Bölüm 32

Hudson

İki kez düşünmedim. Bryce ile görüşmeden sonra, yönetici asistanımı aradım ve günün geri kalanındaki randevularımı iptal etmesini istedim. Bryce, Ramsey'in kayboluşuyla ilgili son bulguları paylaşırken, Angelica giderek solgunlaşıyordu. Sonunda, hayalet gibi bembeyaz olmuştu. Birlikte vakit geçirmeyi önerdim. Karşı çıkmadı. Onu şoförlü arabama götürdükten sonra, içeri geri döndüm. Bryce ile konuşmam gereken bir konu vardı.

Upper West Side'daki brownstone evime vardığımızda, Angelica'ya ne yapmak istediğini sordum. Yorgun bir sesle, bir dakika oturması gerektiğini söyledi. Bir sonraki hatırladığım şey, şemsiyeyle örtülü bir şezlongun altında bayılmış olduğuydu. Üç saat sonra, uyuyan güzel, kış uykusundan uyanmış bir boz ayı kadar aç bir şekilde uyandı. İkimiz de bu kadar erken saatte yemek yemiyoruz, ama erken akşam yemeği yiyecekseniz, en azından doyurucu olsun.

Hava çok güzel, bu yüzden hala terasta oturuyoruz. Angelica birkaç gün önce giydiği aynı açık gri takım elbiseyi giydiği için ona beyaz tişörtlerimden birini verdim. Üzerine çok büyük geliyor, ama en azından rahat. Ben de lacivert çizgili takım elbisemi çıkarıp şort ve tişört giydim. İkimiz de çıplak ayakla ve kaygısızız. Sanki Bryce ile olan görüşme hiç olmamış gibi.

Doğru.

Aynı biz biz keyfini bir İtalyan şarküteri tabağı bir
bir şişe Chianti ile Ramsey hakkında konuştuk. Şokun etkisinden
kurtulması günler, hatta haftalar sürecektir diyebiliriz.

bu şoku atlatması günler, hatta haftalar sürecektir. Benim için de aynı şey geçerli.

"Bir daha asla dondurulmuş lazanya almayacağım. Asla." Angelica, boş tabağına bıçağını ve çatalını koyarak diyor. "Bu inanılmaz lezzetliydi." Şef öpücüğü yapıyor. "*Molto bene!*" Yemeğini o kadar iştahla yedi ki, tabağı yalayarak temizleyeceğinden emindim.

"Teksas'ta yaşarken, paramın yettiği restoranlarda İtalyan yemekleri yedim. Çoğu zaman, ya dondurulmuş ya da yerel marketimin hazır yemek bölümünden alırdım. Dallas'ta harika İtalyan restoranları olmadığını söylemiyorum. O zamanlar sadece param yetmiyordu. New York'a taşındığımda ve biraz para kazanmaya başladığımda, İtalyan mutfakının bambaşka bir seviyesi olduğunu fark ettim. Kendi şefim olması, deneyimimi daha da zenginleştirdi, çünkü o Bologna'lı.

"Salata yapmayı sana o mu öğretti?" Boş salata tabağını işaret ederek, insalata tricolore con formaggio di capra'dan bahsediyor. Kişisel favorim.

"Salata için kendime pay çıkaramam. Her şey buzdolabında, etiketli bir şekilde duruyordu. Ben sadece roka, hindiba, radicchio ve ufalanmış keçi peynirini karıştırarak düzenlemek zorunda kaldım. Sos zaten hazır. Izgara sebzelere gelince, tabii ki barbeküyle uğraştım, ama sebzeleri kesip marine eden şefimdi."

Başını geriye eğip gökyüzüne doğru, "Hudson Kincaid olmak güzel" diyor.

Ben başımı salladım.

Gözlerimle buluştu, gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Ne? Gerçeği söylüyorsun."

"Bunun için utanmayacağım bile. Ben olmak güzel. Bunu bilmemin tek nedeni" —kollarımı genişçe açarım— "bunu elde etmek için çok çalışmak zorunda kalmış olmam."

"Başarı sana yakışıyor bayım," diyor.

Burnunun ucuna hafifçe dokunuyorum. "Ben olmakla ilgili bir başka güzel şey de bu. Tüm bunları paylaşmak istediğim kişiyi davet edebiliyorum."

"Ve şanslı kız ben miyim?"

"Sen."

Alt dudağını dişlerinin arasına çekiyor. "Ne şanslıyım."

Saçının bir tutamını kulağının arkasına atıyorum. "Hayır, şanslı *olan benim*."

Bana sıcak bir gülümseme atıyor. "İkimizin de şanslı olduğumuzu kabul edelim." "Olur."

"Kibirli davrandığımı biliyorum, ama teşekkür ederim Hudson." "Yemek için mi?"

Kafasını sallar. "Hayır, her şey için. Unutulmaz Saks Fifth Avenue spa günü, tasarımcı kıyafetleri, ayakkabılar ve mücevherler, şimdiye kadar yediğim en iyi yemekler için. Bilinmesini isterim ki, ben en iyi aşçı değilim ve kardeşim hayatı pahasına yemek yapamıyor. Yediğimiz tek restoran yemeği, kardeşim çalıştığı pub'da çalışan indirimi ile satın aldığı şeyler."

"Mütevazı bir başlangıç yapmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim."

O da başını sallar. "Ve daha da önemlisi, Bryce için teşekkür ederim."

"Önemli değil." Antipasto yemeye başladığımızdan beri aklımı kurcalayan bir soru var. "Kız kardeşin tüm bunlar hakkında ne diyor? Sanırım ona da anlattın."

Çenesi gerilir ve gözleri sertleşir. "Kız kardeşim henüz bilmiyor."

"Nasıl olur? İkinizin birlikte yaşadığını sanıyordum."

Angelica, Arya'nın terk edildikten sonra en iyi arkadaşının moralini düzeltmek için DJ Bromley ile Miami'de mini bir tatil yapmak üzere şehirden ayrıldığını anlatır. Sonra, bugünkü buluşmadan önce kız kardeşi ile karşılıklı attıkları mesajları anlatır.

Arya tam bir felaket.

Onunla ikiz kardeşi arasına girmek bana düşmez. Sonuçta, daha yeni tanıştık. O ise kız kardeşini hayatı boyunca tanıyor. Ama Arya'nın iyi bir şaplak yemesi lazım, ve ben "*Bana baba de yoksa kıcına şaplak atarım*" tarzında bir şeyden bahsetmiyorum.

"Şunu bir netleştirelim, o ünlü DJ'in parasıyla tatil yaparken, senin hayatını mahveden ve seni kandıran *pisliğin* yaptıklarından habersiz mi?"

"Aynen öyle."

"Todd'la yaptığın konserde olduğu gibi takım için fedakarlık mı yapıyorsun?" Ses tonum istemeden daha keskin çıkıyor.

Başını eğip omuzlarını silkiyor.

Sinirden yüzümü ellerimle ovuşturuyorum.

Arya'nın onu bu şekilde kullanması beni son derece rahatsız ediyor.

"Pasaportun var mı?" Konuyu değiştiriyorum.

Gözleri birden benimkilere dikilir. "Pasaportun kız kardeşimle ya da Ramsey'le ne ilgisi var?"

"Hiçbir şey. Orada hiçbirçok daha yap söyleyebileceğimiz söyleyebiliriz söyleyebiliriz o pislik hakkında söyleyebileceğimiz bir şey yok. Kız kardeşine gelince... o konuya değinmesem daha iyi olur.

O içini çeker. "Keşke bazen ben de öyle yapabilsem."

"Soruma cevap vermedin."

"Evet, pasaportum var. Hiç kullanmadım ama bir pasaport sahibi olmak, bir gün dünyayı gezme niyetimi ortaya koymak için iyi bir yoldu. Evren henüz dileğimi yerine getirmedi."

"Senin iyilik perin olmak üzereyim." Sevimli küçük burnunu buruşturur.

"Bermuda'ya uçuyoruz." Kafasını geriye doğru çekiyor.

Sonra yüzü komik bir ifadeye büründü.

Ağzını birkaç kez açıp kapatarak, guppy balığı gibi çok iyi bir taklit yapıyor.

"As Bermuda'da Bermuda adada ada mı?" Bu şaşkın ifade güzel yüzünde sabit kalır.

"Evet, Bermuda, ada." Gözleri yüzünü ele geçirir.

Bölüm 33

Angelica

Hayatımda ilk kez JFK Havalimanı'na adım atma fikri beni heyecanlandırıyordu, ancak uçacağımız özel jet servisi New Jersey'deki Long Island MacArthur Havalimanı'ndan kalkıyor.

İşte buradayız, gökyüzünde süzülüyoruz.

İlk kez özel jetle uçuyorum.

İnanılmaz bir deneyim.

Hudson ve ben deve rengi deri koltuklarda oturuyoruz. Tereyağı gibi yumuşak derinin kokusu, Louboutin ayakkabılarımın kokusu kadar unutulmaz. Koltuklar yan yana dizilmiş, L şekli oluşturuyor ve önümüzde küçük bir sehpa var. Kelimenin tam anlamıyla lüks bir oturma odasında gibiyiz. Hemen arkamızda, uçakta bulabileceğiniz türden deri koltukların olduğu başka bir alan var – emniyet kemerleri de var – ve üç kişilik bir kanepede var. Ben bizzat deneyimlemedim ama Hudson, ekstra ayak mesafesinin büyük bir avantaj olduğunu söylüyor. Uzun boylu insanların sorunları.

Uçuş görevlisi, uçak koltuklarında ayak dayama yeri olduğunu ve kısa bir şekerleme yapmak istersek koltukları tamamen yatırabileceğimizi söylediğinde gözlerim yuvalarından fırladı. Hayatta gözlerimi kapatmam. Bu maceranın tek bir dakikasını bile kaçırmak istemiyorum.

Üstelik, ağlayan bebekler, aynı tualeti kullanan beş yüz kişi, kaba insanlar, havadaki mikroplar veya ekonomi sınıfında uçarken endişelendiğiniz diğer konular hakkında endişelenmemize gerek yok.

"Dün gece de söylediğim gibi, Hudson Kincaid, senin yerinde olmak güzel," diyorum, sanki şekerle kafası güzel olmuş beş yaşındaki bir çocuk gibi koltuğumda zıplayarak.

"Görünüşe göre, sen de sen olmak güzel, Angelica McQuinley, çünkü burada benimle oturuyorsun."

"Evet, ama bunu sen sağladın." "Bunu arkadaşım Bryce sağladı."

"Her neyse, Bay Yüksek Mevkilerde Tanındıklarım Var. Belki senin için önemli değildir, çünkü tüm arkadaşlarının Karayipler'de tatil evleri vardır, ama benim gibi sıradan birisi için bu çok önemli bir mesele."

Hudson, Ramsey'in ölüm haberini duyduktan sonra Bryce'ın beni kontrol etmek için onu aradığını söylediğinde inanılmaz derecede duygulandım. Bir yabancı, benim ikiz kardeşimden daha fazla beni önemsiyordu. Hudson, Bryce'ın bize kısa bir tatil için Bermuda'daki villasını teklif ettiğini söylediğinde şaşkınlığım daha da arttı.

Hudson, "Tüm arkadaşlarımla Karayip Adaları'nda tatil evleri yok" diyor. "Bazıları Aspen'de kulübeleri var. Diğerleri Hamptons'da evleri var. Martha's Vineyard da popüler bir destinasyon. Miami de öyle. Hawaii de çok rağbet gören bir yer. Birçoğunun kültür değişikliği istediklerinde gidebilecekleri Avrupa'da evleri de var."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Seni alay etmek çok kolay, melek."

"Orada oturup bana, ilk kez özel jetle uçmaya paranın yettiğinde, hayran kalmadığını mı söyleyeceksin?"

Beni süzdü. "O kadar kayıtsız değilim. Seninle dalga geçiyordum. İlk kez birinci sınıf bilet alabildiğimde çok heyecanlandım." Bu cevabı beklemiyordum. "Zengin olana kadar paranın satın alabileceği şeyleri anlamak imkansız."

"Ya öyle, ya da pis zengin Samiriyelilerle takılıyorsun."

Başını geriye doğru çekiyor. "Samaritanlar mı? Başka kimlerle takılıyorsun?"

"Bu sadece bir deyim. Takıldığım tek zengin adam sensin."

Yakışıklı yüzündeki öfke kaybolur. "Bunu bilmek güzel. Kimsenin çenesini kırmak istemem."

"O kadar ileri gitmene gerek yok, Bay Alfa Maço."

"Seninle ilgili olarak mantıksız bir şekilde sahiplenici olduğumu söylemeye çalışıyorsan, buna inansan iyi olur."

Sözleri doğrudan kalbime işliyor.

Beni senden daha fazla sevmeme neden olma, seksi Teksaslı.

Uçuş görevlisi bir tepsi ile bize yaklaşır. "Bay Kincaid, sanırım uygun bir zaman?"

"Evet," der ve koltuğunda öne doğru kayar. Ben de aynısını yaparım.

Uçuş görevlisi tepsiyi masaya bırakır ve Hudson'ın önüne bir tane, benim önüme bir tane olmak üzere iki siyah kutu koyar. Ayrıca önümüze şampanya kadehleri de koyar.

"Şampanyayı hemen getiriyorum," diyor ve aceleyle uzaklaşıyor.

Gözlerimi, hayatımda hiç deneyimleyeceğimi düşünmediğim bir lüks düzeyiyle tanıştıran bu muhteşem adama çeviriyorum. "Kutunun içinde ne var?"

"Sabır."

Kendinden emin ifadesi, bir şeyler çevirdiğini gösteriyor.

Kısa süre sonra, uçuş görevlisi buz kovalarına batırılmış bir şişe şampanya ile geri döner. Her bardağa köpüklü nektardan biraz döker ve Hudson ile ben ona teşekkür ettikten sonra gider.

Hudson parmak uçlarını kutunun üzerine koydu, gözleri yere bakıyordu. "New York'a ilk geldiğimde, amcamla yaşamak için Manhattan'da turistik yaparken, bu şık pastanenin önünden geçtim." Bakışları benimkilerle buluştu. "Ağzım sulandı. Her şey çok lezzetli görünüyordu. Seçimlerin yazıldığı bir kara tahta vardı, ama fiyatlar yazmıyordu. Tezgahın arkasındaki kadın bana tanesinin sekiz dolar olduğunu söylediğinde dilimi yuttum. Etrafıma bakındığımı, zihnimde hesaplamalar yaptığımı hatırlıyorum. İnsanlar lüks bir kahveye yedi dolar, bir kurabiyeye sekiz dolar, yani bir atıştırmalık için on beş dolar ödüyorlardı. Moralim bozuk bir şekilde dükkandan çıktım. İlk kârlı ayımızı geçirdiğimizde, Yonas'ı Chocolate Chunk'a sürükledim. O dükkana ilk kez girdiğimde, yıpranmış giysiler giyiyordum ve cebimde belki on dolar vardı. Ailemin fazla parası yoktu. İşçi sınıfı insanlardı. Babamın, yaşadığımız altı daireli binanın yöneticisi olduğunu söylemiştim, değil mi?

Ben başımı sallıyorum. "Evet, yaptın."

"Annem kasabadaki zengin bir ailenin evinde yemek pişirip temizlik yapıyordu," diyor. "Ben de onların oğullarının eski kıyafetlerini giydim. Bize çok iyi davranırlardı, özellikle Noel'de. Annemin güzel bir Noel yemeği hazırlamak ve hediyeler almak için yeterli parası olmasını her zaman sağlardı." Parmaklarını saçlarının arasına geçiriyor. "Annemle babam öldüğünde, sigorta parası amcama gitti, böylece bana bakabilirdi. Onun ölümünden sonra, o parayı benim için bir güven fonuna yatırdığını öğrendim. Benim varlığımı ne kadar hor gördüğünü, reşit olduğum anda New York'tan ayrıldığımı ve onun da mirasçı olduğunu düşününce, o paraya veda ettiğimi düşündüm."

"Vay canına."

"Şok oldum."

"Belki sana kötü davrandığı için suçluluk duydu?" "Asla bilemeyeceğim."

"Doğru."

"Chocolate Chunk'a geri dönelim," diyor. "Mağazaya ikinci kez girdiğimde, düzgün bir takım elbise giymiştim. Belki terzi dikimi değildi, ama görünüşüm ve hissettiğim tam da öyle idi. Ve cebimde on dolardan çok daha fazlası vardı. Yonas ve ben, eve döndüğümüzde yemek için her şeyden ikişer tane ve dondurmak için daha fazlasını alarak mağazadan çıktık..."

"Geri dönüşün kahramanı."

"Evet." Dudaklarında bir gülümseme belirir. "Brooklyn'e taksiyle gittik. O gün metroya binmedik. Eve döndüğümüzde o kadar çok çikolatalı kurabiye yedik ki, şeker komasından sarhoş olduk. Hepsini şampanya ile yıkadık, yani belki de sarhoş olduk, nokta."

Gülüyorum.

"O dönüm noktasından bu yana, Manhattan'da pek çok harika pastane keşfettim, ama Chocolate Chunk'a geri dönmeye devam ediyorum çünkü bu pastane, ne kadar yol katettiğimi bana hatırlatıyor." Gözleri gözlerime dikildi. "Seni almadan önce pastaneye uğradım. Sürprizi uzatmak için kurabiyeleri hava geçirmez kaplara koymalarını istedim. En iyi arkadaşım ve iş ortağım dışında, bu küçük hazineyi kimseyle paylaşmak istemedim..."

Koltuğumda kıpırdanıyorum.

"Sen gelene kadar, meleğim."

Elimi göğsüme götürdüm. Kalbim en yüksek BPM'ye ayarlanmış bir metronom gibi atıyordu.

Nefes alamıyorum.

Boğazımdaki düğümü çözüyorum. "Teşekkür ederim." Onun sözleri beni o kadar şaşırttı ki, daha iyi bir cevap bulamıyorum.

"Umarım ikizinle yakında tanışırım" — bu, donmuş bir göle çıplak atlamakla aynı etkiyi yaratıyor — "böylece seni yoluma çıkardığı için ona şahsen teşekkür edebilirim."

Arya'nın Hudson'la tanışma olasılığından bahsedilince midem garip bir şekilde burkular. Çelişkili duygular içimi kaplar ve kıskançlık göğsümü ağırlaştırır.

Gülümsemeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Bunun yerine dudaklarımı sıkıştırıyorum. Sessizce bir soru soruyormuş gibi kaşlarını çatıyor.

Küçük bir baş sallama ve belirsiz bir omuz silkmeye cevap veriyorum.

Koluma uzanıyor.

Gözlerimi indiriyorum.

Parmak uçlarının bileğimden dirseğime kadar yumuşak bir yol çizerek okşadığını görmek beni büyüledi. Kendini durduramıyormuş gibi bana dokunuyor.

Onun bana dokunma şeklini çok seviyorum.

"Ne aldığımı bilmek ister misin?"

Zorlukla yutkunuyorum. "Evet."

"Çikolata Cenneti Kutusu'nu aldım." "Oh, bu ciddi bir şey gibi görünüyor."

"Çok ciddi. Sadece profesyoneller bu kadar aşırı bir şeyi kaldırabilir."

"Bu meydan okumaya hazırım."

"Senden daha azını beklemezdi."

Önümdeki kutunun kapağını kaldırıyor, ikinci bir şeffaf kutu çıkarıyor ve onu sehpa koyuyor.

Nefesim kesildi.

Oh.

Aman.

Kahretsin.

Tanrım.

Kutuyu açar. "Her birinden birer tane aldım." Her bir ikramı gösterir. "Bitter çikolatalı brownie, çikolata patlamalı kurabiye, çikolata ve fındıklı çikolata parçacıklı kurabiye ve fındıklı çikolata parçacıklı kurabiye - macadamia fındığı, badem, ceviz ve Fransız çikolatası ile doldurulmuş kurabiyelerden bahsediyoruz. Bunlar benim en sevdiklerim ve vazgeçilmezlerim. Ama bununla yetinmedim... Ayrıca günlük özel ikramlarından da her birinden bir tane aldım."

Öldüm. Ve çikolata cennetine gittim.

Hepimizin yeniden canlandırmak istediği favori bir film veya TV dizisinden bir sahne vardır. Mesele şu ki, kaçımız bu şansı yakalayabilecek?

Örneğin, *Titanik filminde* Jack ve Rose'un geminin pruasında durdukları, Rose'un kollarını açtığı sahne hala benim yapmak istediğim şeyler listesinde. *Dirty Dancing* filmindeki ünlü "*The Time of My Life*" sahnesi de öyle. *The Thomas Crown Affair 1999 filmini* binlerce kez izledim ve her sahneyi ezbere biliyorum. Bunlardan birini yeniden canlandıracağımı hiç beklemiyordum. Bryce'in majordomu bizi havaalanından bir Jeep ile almaya geldiğinde, bu hayatta bir kez karşılaşabileceğim bir fırsatı kaçıramazdım. Burası Martinik olmayabilir, ama ona yeterince yakın.

Ellerimi başımın üzerine kaldırıyorum. "Merhaba, Bermuda!"

Filmdeki kahraman Catherine Banning'i tamamen taklit ediyorum. Onun gibi, ben de yol boyunca hızla ilerlerken üstü açık arabada duruyorum.

Tedbiri elden bırakmış durumdayım.

Direksiyonun başındaki siyahi adam, Formula 1 pilotu gibi cipte manevralar yaparken bana bakıp beyaz dişlerini gösteriyor.

Benim gülümsemem de en az onunki kadar muhteşem.

"Tanrım, kadın, adaya daha yeni indik ve sen şimdiden kendinden geçtin," diyor Hudson.

"Elbette öyleyim," diyorum ve görevime devam ediyorum. "Bermuda, seni seviyorum!"

"Hayret. New York'tan bir kızı çıkar, vahşi bir şeye dönüşür," diyor Hudson.

"*Vahşi olmak için doğdum.*" Anne babam daha doğmadan önce popüler olan bir şarkının nakaratını yüksek sesle söylerim. Bir zamanlar klasik olan, her zaman klasiktir. Hudson'a bakarım. "Hadi, benimle birlikte söyle."

O başını sallar.

Bunun benim çılgın davranışlarımdan mı yoksa berbat şarkı söylememden mi kaynaklandığını bilmiyorum, ama neyse.

Sorumlu olmak siktir et. Önümüzdeki üç gün boyunca, hayatın tadını çıkaracağım.

Aptalca davranabilirim.

Kaygısız olabilirim.

Yetişkinlik yok benim

için.

Kız kardeşim veya onun hataları hakkında endişelenmeme gerek yok. Ve en iyi yanı, iki kişi için düşünmeme gerek olmaması.

Bir kez olsun bencil olabilirim.

Kız kardeşimin Kool-Aid'inden biraz içeceğim. *Önce ben.*

Gözlerim bana bakan yakışıklı adama kayıyor.

Tamam, belki de olmaz.

Kız kardeşim gibi olamam. Sonuçta, Hudson ve arkadaşı olmasaydı burada olmazdım.

Yani belki de *önce biz* diyelim.

Sadie'ye mesaj attım ve adadayken telefonumu kapatacağımı söyledim. Roaming ücretlerini bahane olarak kullanabilirdim, ama dürüst davrandım ve ona birkaç günlüğüne dünyadan uzaklaşmak istediğimi söyledim. İkizime ise, onun sözlerini ödünç alarak kısa bir mesaj attım.

ANGELİCA

Önümüzdeki birkaç gün bana ulaşamayacaksın. Sadie nerede olduğumu biliyor. Onunla iletişime geçmene gerek yok. Acil bir durum olmadıkça sana söylemez. Şimdi telefonumu kapatıyorum.
Hoşça kal.

Herkes Miami'ye kaçamak için uçabilir, ama herkes özel bir uçakla adanın تنها bir köşesinde bulunan bir milyarderin lüks villasında kalacağı bir adaya uçamaz.

Al sana, Arya.

"Kıçını tekrar oturtmanı istemem gerekirdi, ama yüzündeki o gülümseme o kadar bulaşıcı ki, havayı bozmak istemiyorum. Ayrıca, kıçın da harika görünüyor."

Tanrım, bu adam harika.

Palyaçoluk yapmayı bırakıp muhteşem kıçımı Hudson'ın yanına oturtuyorum.

Kemerimi takıp ona bakıyorum. "Felaket getiren bir kasırga dışında, önümüzdeki üç gün boyunca hiçbir şey ruh halimi bozamaz."

"Bu hoşuma gitti," diyor ve dudaklarıma tutkulu bir öpücük konduruyor.

Orada dil dil veya hiçbir X-rated, ama yine de o ağzımı ele geçiriyor ve ben ciddi ciddi eriyorum.

Kız kardeşimin pisliğini temizlemek her zaman Hudson gibi bir adamla sonuçlanacaksa, bunu tekrar tekrar yaparım.

Rahatsız edici bir düşünce aklımdan geçiyor.

Hudson gibi başka bir erkekle tanışmak istemem.

Sadece Hudson'ı istiyorum.

Bölüm 34

Hudson

Bermuda'ya ilk kez geliyorum ve New York'tan üç saatten az uzaklıkta olduğu için Bryce ve karısının fırsat buldukça buraya gelmelerine şaşırmıyorum.

Burası cennet gibi.

Bryce'ın mülkü etkileyici. Manzara muhteşem. Dışarısı rüya gibi. Sadece sıcak hava nedeniyle değil, her şeyin titizlikle düzenlenmiş olması nedeniyle de. Yemin ederim, o büyük, güzel havuzda yaşayabilirim. Bol çiçekler ve yeşillikler kartpostal gibi.

Valizlerimizi odamıza bıraktıktan hemen sonra, kıyafetlerimizi daha uygun olanlarla değiştirdik: Angelica için villaya gelmeden önce bir dükkandan aldığı çok seksi kırmızı bikini ve benim için mayom.

Tüm öğleden sonrayı plajda geçirdik. Çocukluğumdan beri Summerville'de akan nehirlerde yüzüyorum. Deniz çok daha acımasız olsa da, atlama fırsatını asla kaçırmam. Angelica, bir kedi yavrusu kadar temkinli bir şekilde suya baktı ve sadece ayak parmağını suya sokmayı tercih etti. Suyun ayak bileklerine kadar çıkmasına bile izin vermedi.

Öğleden sonranın büyük bir kısmını sahilde yürüyerek geçirdikten sonra plaj sandalyelerine uzandık. Güneş kremi getirmedğim için öfkelenen, her zaman koruyucu olan Angelica, vücuduma SPF 50 güneş kremi sürdü. Onun ellerini reddetmek aptallık olurdu.

Şimdi, dışarıda akşam yemeğinin tadını çıkarıyoruz.

Parlayan güneş ufukta batıyor, sanki okyanusa kayboluyormuş gibi. Gün batımını izlemek benim için bir zevk. Yonas'ın ölümünden beri, tek bir modda çalışıyorum: git, git, git. Asla arkanıza yaslanıp, Doğa Ana'nın gökyüzünü altın, pembe ve kırmızı tonlarla, açık mavi lekelerle boyamasını izleyecek vaktim olmuyor. Muhteşem renklerin büyüleyici bir senfonisi. Tanrı'nın paleti. Hem sakinleştirici hem de muhteşem. Bermuda'daki ilk günümüzün mükemmel bir sonu.

Artık Hades kadar sıcak değil. Işıklar oturduğumuz yeri aydınlatıyor ve bu deneyimi büyüleyici hale getiriyor. Güzel bir esinti Angelica'nın uzun kahverengi saçlarının yüzünün etrafında dans etmesine neden oluyor. Onunla tanıştığımdan beri, onu ilk kez makyajsız görüyorum. Işıl ışıl parlıyor. Uzun sarı kirpiklerine bakılırsa, doğal sarışın. Bronzlaştığını söyleyemem, ama güneşte geçirdiğimiz zamanın sonucunda teni hoş bir renk almış. Kalbimi kırarsa da, Bryce'ın arazisinde yetişen binlerce begonvil çiçeğine benzer renkteki güzel bir sundress ile cennet gibi vücudunu örtmüş.

"Bu sandviçler o kadar lezzetli ki, Bryce'ın şefinden her gün hazırlamasını isteyebilirim," diyorum, ağzımı bez peçeteyle silerek.

"Benim şikayetim olmaz." Angelica sandviçinin son ısırığını ağzına atıyor. "Ben de her gün yengeç köftesi yerim."

"Ben de."

Yemek mükemmeldi.

Süslü bir şey yoktu, sadece iyi ada yemekleri.

Hayatımda çok fazla balık sandviçi yediğimi söyleyemem, ama Bermuda balık sandviçi bambaşka bir şey. Angelica sandviçinin sadece yarısını yiyebildi.

Bu sandviçler devasa, üç katlı bir sandviç boyutunda ve lezzetli malzemelerle dolu. O yiyemeyecek kadar doymuş olduğu yarısını, kendi sandviçimle birlikte bitirdim. Açlıktan ölüyordum. "Hala kuru üzümlü ekmekle balık karıştırma fikrine alışamadım

balığı karıştırma fikrine alışamadım, ama işe yarıyor," diyor.

Kalın kuru üzümlü ekmek dilimleri beni şaşırttı. Meraklı zihnimle şeften bize açıklama yapmasını istedim. Kuru üzümlü ekmeğin

çoğu Bermudalı'nın tercih ettiği tatlı-tuzlu lezzet kombinasyonunu karşıladığını açıkladı. Tanrım, gerçekten işe yarıyor. İnanmak için denemeniz gereken şeylerden biri.

"Rumlu kek ve ev yapımı Bailey's dondurmasını yemeden önce biraz beklesek olur mu?" Karnını okşadı. "Bir lokma daha almadan önce sindirmem lazım."

"Tatilde olmanın iyi yanı, istemediğimiz hiçbir şeyi yapmak zorunda olmamamız."

Geniş bir

gülümsemeyle,

"Biraz daha şarap

ister misin?"

"Çok iyi olur."

Şişeyi alıp, kendime servis yapmadan önce onun kadehini dolduruyorum. Bryce'ın Kaliforniya'dan ithal ettiği chardonnay'den uzun bir yudum alıyoruz.

"Bu olağanüstü," diyor, "buradaki her şey gibi."

"Bu olağanüstü," diyor, "buradaki her şey gibi." "Katılıyorum."

"Biliyorsun, gerçek hayata dönmemi zorlaştıracaksın, değil mi?" Ses tonu suçlayıcıdır.

Elini tutuyorum. "New York'a ne zaman döneceğini düşünmeyi bırak. Burası" — kolumu uzatıyorum — "cennete en yakın yer. Sadece birkaç gün burada kalacağız. Her anın tadını çıkar."

Alt dudağını ısırır. "Haklısın. Sanırım zihnim sürekli çalışıyor."

"Düşüncelerini değiştir," diyorum. "Zihninin sadece şu ana odaklanmasını istiyorum. Bu adada başka hiçbir şeyin önemi yok."

Dudaklarının şekline bakılırsa, hala vazgeçmeye hazır olmadığını tahmin ediyorum.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bunu bir meydan okuma haline getirelim."

Bana şüpheli bir bakış attı. "Aklında ne var?" "Seni üzebilecek bir şey düşündüğünde, bunun sonuçları olacak."

"Ne tür sonuçlar?" "*Zevkli* türden."

"Zevk ve sonuçlar birbiriyle uyumlu değildir." "Benim dünyamda öyledir."

"Bu ne demek?" Sorusu temkinli. "Oral seks yapacağım."

Boğulur. "Ne... ne?"

"Sen dizlerinin üzerine çöküp ben de yüzünü sikiyorsam, orada olmak zorundasın."

"En çok fayda sağlayan sen olmaz mısın?"

Kafamı sallıyorum. "Geçen sefer benim sikim dudaklarının arasındayken çok sert boşaldın. Yani, ikimiz de fayda göreceğiz."

Şehvet gözlerini kaplıyor. "Ah... Herkes kazançlı çıkacak..."

Yaramaz kız.

Başımı bir yandan diğer yana eğiyorum. "Evet ve hayır." "Anlamadım."

"Yüzünü sikip boğazına boşaldıktan sonra, seni dizimin üzerine yatırıp o güzel kışını rahat oturamayacağın kadar kızartacağım. Bu, zihninin dağılmasını önleyerek o ana odaklanmanı sağlayacak."

"Zalim."

"Bu senin iyiliğin için, tatlım."

Başını geriye atıp gülüyor.

Yeşil gözleri benimkilerle buluştuğunda, tüm neşesi kaybolur.

"Ne oldu?"

Kafasını sallar. "Hiçbir şey." "Buna inanmıyorum."

"Ben... eğleniyorum."

Dahası var. "Emin değilsin gibi geliyor."

"Sadece... eğlence kelimesi o kadar uzun zamandır sözlüğümde yoktu ki, kelimenin nasıl yazıldığını neredeyse unutmuştum."

Onu anlayabiliyorum. O hayatıma girene kadar, eğlenmek bir yana, işime o kadar odaklanmışım ki izin bile alamıyordum. "Peki, eve dönene kadar bu bizim bir numaralı önceliğimiz."

"Katılıyorum."

"Bugünün hangi gün olduğunu biliyor musun?" Konuyu

değiştiriyorum. "Sanırım haftanın gününden bahsetmiyorsun?"

"Hayır."

Gözleri soldan sağa kayıyor. "Anlamadım."

"Gece yarısı, *Brinley* ile yaptığım anlaşma sona eriyor."

Kızarıyor, kirpiklerinin altından bana bakıyor.

Onun bikiniyle ortalıkta dolaşmasını izlemek işkence gibiydi. Tek istediğim şey onun içinde kendimi kaybetmekti, ama benim sözüm altın değerindedir. Verdiğim sözden asla dönmem. Ancak bu, zihnimin onu tatmin etmek için türlü türlü müstehcen yollar bulmasını engellemedi.

"Seni sahiplenmek için sabırsızlanıyorum." Saçlarına uzanıp parmaklarımı buklelerine doluyorum. Yakında, onu arkadan alırken sert sikimi onun dar amına sokarken, o ipeksi saçlarını yumruklamamı engelleyecek hiçbir şey kalmayacak. "Evet de." Saçlarını çekiyorum, onu nefes nefese bırakıyorum.

"Evet."

İyi cevap.

Bir şey söylemek için ağzını açıyor ama kapatıyor. "O güzel kafanın içinde neler dönüyor?"

"Saat gece yarısını vurana kadar birkaç saat kaldı," diyor. "O zamana kadar ne yapacağız?" Gözlerindeki açıklık, sorusunun masumiyetini ele veriyor.

Ağzımın köşesi kıvrılır. "Sorduğuna sevindim."

Parmaklarımı saçlarından ayırıp ayağa kalkarım ve elimi uzatırım.

Gözleri benimkinden elime kayıyor. "Nereye gidiyoruz?" "Tuvalete."

Kafası karıştığı için kaşları birbirine yaklaşıyor. "Sadece kadınlar birlikte tuvalete gider sanıyordum."

"Bunun tuvalete gitmekle hiçbir ilgisi yok." Sesim derin ve alçak. "Bu tamamen zevkle ilgili."

"Ben varım." Şehvetli gülümsemesi, cevabını daha da tatlı hale getiriyor.

Bryce'ın iki katlı villasında biri kaldığında, majordomo geceyi kendi evinde geçirir. Böylece, ev tamamen bize kalır. Angelica'yı üst kata, paylaştığımız yatak odasının banyosuna götürürüm.

Işığı açtım, onu içeri davet ettim ve hemen arkasından girdim. Kapıyı kapatıp, ona yaslandım.

"Benim için soyun." Parmaklarımla bir hareket yaparak emrimi veriyorum.

Elbisesi başından aşağıya doğru kayıyor ve yere düşüyor.
Straplez soluk pembe sütyen ve ona uyan külotu beğeniyorum. Ağzım
sulanıyor ve testislerimde karıncalanma hissediyorum.

Ne kadar güzel bir şey.

Ellerini karnına getirir. "Ne yapıyorsun?"

"Şey... bana bakışın?" Utangaçlığı her yerinden okunuyor. "Sana
bakmıyorum. Seni *hayranlıkla* izliyorum. Arada büyük fark var." Sessiz
kalır, kırıpkırları titrer.

Gözlerinde parıltıya inanmazlık ışığı olmasaydı, devam etmek
zorunda hissetmezdim. "Birkaç gece önce mutfak tezgahımın üzerinde bir
ziyafet gibi uzanmıştın. Seni iç çamaşırlarıyla gördüm. Bikiniyle geçirdiğin
günü saymıyorum bile."

"Doğru." Boynunun dibindeki nabız gözle görülür şekilde atıyor. "Ama beni
daha önce tamamen çıplak görmedin."

"Ve bunu düzeltmenin zamanı geldi." Bana bakıyor,
konuşmıyor.

"Erkekler kız kardeşime öyle bakıyor. Bana değil," diye fısıldar gibi
söylüyor.

Sesindeki güvensizliği sevmiyorum.

"Nasıl bakıyorlar?"

"Sanki... beni canlı canlı yemek istiyormuşsun gibi."

"Birincisi, tam da bunu yapmak istiyorum. İkincisi, ikiz kardeşseniz,
söylediğinizin ilk kısmı hiç mantıklı değil."

"Öyle olabilir, ama Arya her zaman parlar. Ben ise onun gölgesinde
yaşamaya meyilliyim."

Kız kardeşi ile arasındaki dinamik çok dengesiz.

Kendi güzelliğinin farkında değil. Kendini bulduğunda, dikkate alınması
gereken bir güç olacak.

"Arya'nın her zaman parlaması ne güzel," diyorum belirgin bir Teksas
aksanıyla, "ama sen lanet olası güneş gibi parlıyorsun, tatlım, ve ben
güneşi taparcasına seviyorum."

Kız kıkırdar.

"Ellerini indir."

Emrimi yerine getirir.

"İç çamaşırlarını çıkar."
Sütyen ve külot çıkar.
O bir gösteri yapmıyor, ama lanet olsun, o çok seksi.

Sek

si. Yaklaşıyorum.

Gözlerimi onun gözlerine kilitleyerek, parmağımı kolunun uzunluğu boyunca gezdiriyorum

ve dokunuşumun altında pürüzsüz, ipeksi teninin hissini tadını çıkarıyorum. Parmağım dolgun göğüslerine doğru ilerliyor, mükemmel pembe areolası olan dik meme ucunun etrafında daireler çiziyor. Diğer meme ucu da aynı muameleyi görüyor.

Nefesini tutar, göğsü inip kalkar.

Dudaklarımdan kötücül bir gülümseme yayılır.

Onun teninin her santimini hafızama kazımaya kararlıyım, parmağımı boynunun dibine koyuyorum ve yavaşça parmak ucumu göğüslerinin arasından, karnından aşağıya, çıplak amına kadar kaydırıyorum.

"Her yerin mükemmel." "Beni çok güzel hissettiriyorsun."

Kafamı sallarım. "Hayır, melek, bunu sen kendin yaptın." Bana parıldayan bir gülümsemeyle karşılık verir.

"Aynanın önüne geçmeni istiyorum." O çekinir. "Neden?"

"Çünkü benim gördüğümü senin de görmeni istiyorum." "Sen...?"

"Belirsiz konuşma. Açıkça söyle."

"Seks mi yapacağız?"

"Bugün değil." Testislerimdeki gergin ağrıyı hafifletmek istiyorum, ama burada birkaç gün daha kalacağız. Onun için zevki uzatmak istiyorum. "Seni sahiplenmeden önce seni biraz daha yozlaştırmam lazım."

Gözlerinde okunamaz bir ifade belirir. "Tamam." Tek kelimeyi kararlı bir baş sallamayla vurgular ve tekrarlar, "Tamam."

Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Biraz gerginim, hepsi bu," diyor.

Acıtmayacağına söz veremem. "Yavaş ve nazik olacağız." "İlk seferinde sen olmanı istiyorum, Hudson."

Göğsümde yoğun, ağır bir his belirliyor.

Bu yabancı hissi, bana bakışında, tüm savunmasızlığı ve güveniyle suçluyorum.

Parmak uçlarımla yanağını okşuyorum ve o da bu dokunuşa yaslanıyor. "Senin için güzel olmasını sağlayacağım, meleğim."

"Biliyorum."

"Bugün senin bekaretini bozamam bile, yine de çok eğlenceli şeyler yapabiliriz."

"Sapıkça şeyleri kaldırabilir miyim bilmiyorum."

"Şimdiye kadar hallettin. Boğazının arkasına boşaldım ve sen gözünü bile kırpmadın. Sapıklığı çoktan aştık."

Yanakları kızardı.

"Sana bir emir verdim."

Tezgaha doğru yürür ve aynanın önüne geçer.

Bryce'ın banyosu villanın geri kalanı kadar geniş olduğu için, yanlara sallanan kalçalarını, ısırılasi, yuvarlak, şeftali gibi kıcını gözlerimle doyasıya izliyorum.

"Ellerini tezgahın üzerine koy," diyorum kapının yanındaki yerimden.

O, ona yaslanıyor.

Vücudu eğik dururken, dolgun göğüsleri baştan çıkarıcı bir şekilde sarkıyor ve ellerimin onları avuçlamasını istiyor.

Siktir.

Dudaklarımı yalayıp, ona doğru yaklaşıyorum. Aynada onun bakışlarını yakalıyorum.

Elimi yavaşça sırtından aşağıya, göğüslerine doğru kaydırıyorum.

Avuçlarım göğüslerini sıkıca kavrayıp yukarı kaldırdığında, ağırlıklarını hissedip yoğururken titrer.

Göğsümün derinliklerinden minnettar bir inilti yükselir.

Tanrı bu kadının göğüslerini kutsasın.

Daha fazlasını istermişçesine dikleşir.

Ben daha yeni başlıyorum.

Acele etmeden meme uçlarıyla oynuyorum.

Birkaç nefes boyunca, ben onun göğüslerine sevgi gösterirken, bakışları üzerimde.

Göz kapakları düşüyor ve alt dudağı dişlerinin arasında sıkışmış durumda.

Siktir, evet.

Başparmağım meme ucunu okşadığında, başını göğsüme yaslar ve dudaklarından yumuşak bir inilti çıkar. Kollarımda eridikçe, sikim daha da şişer.

Siktiğimin herifi çaresiz.

Göğüslerini bırakıyorum ve ağır göğüsleri göğsüme geri çökünce sıkı meme uçlarının avuçlarımı sıyırmasına izin veriyorum.

Bunu tekrar yapıyorum.

Ve bir kez daha.

Ben bu ince işkenceyi uzatırken, onun nefes nefese kalması iniltiye dönüşür.

Dudaklarım kulak memesini okşuyor. "Seni rahatlık alanının çok ötesine itmeyi planlıyorum."

Gözleri fal taşı gibi açılır.

Bir an beni düşünür, bakışlarımız aynada birbirine kilitlenir.

Onu aceleye getirmiyorum. "Bana uyar." "Bana güveniyor musun?"

"Evet."

Şehvet ve ihtiyaç başımı döndürüyor.

Bir adım geri çekilip gömleğimi çıkarıyorum ve yere düşmesine izin veriyorum.

Gözleri bana kilitlenmiş durumda. "Vücudun bir sanat eseri." Ona göz kırpiyorum.

Sonra şortumu da çıkarıyorum.

"Boxer giymiyor musun?"

"Sen banyodan çıkıp sadece kırmızı bikini giyerek çıktığından beri sertleşmiş durumdayım. Boxer giymek, iffet kemeri takmakla aynı şey olurdu. Komando gitmek zorundaydım." Bikini bugünün standartlarına göre mütevazı olsa da, penisim olumlu tepki verdi.

"Bana karşı böyle hissettiğine inanamıyorum."

Dudaklarım ve burnum onun ince boynunun yumuşak tenine değdiğinde titredi. "İnan."

Kafasını salladı.

Adamım, bu kız zorlu bir müşteri.

"Aynaya bak, Angelica. Ne gördüğünü söyle bana." "Yakışıklı bir adam ve ben."

"Komik, çünkü ben muhteşem bir kadın ve kendimi görüyorum." Kız gibi bir kahkaha atıyor.

Elimi sırtının ortasına koyuyorum. "Öne eğil." O da itaat ediyor, avuçlarını tezgahın üzerine koyuyor.

Serbest elimi onun elinin yanına koyarım, diğer elimle kuzeye doğru uzanan penisimi sıkarım ve göğsümü sırtına dayarım.

O tıslar.

Penisimin ucunu sırtının aşağısına doğru sürüklerim, ta ki onun bacaklarının arasına yerleşene kadar.

"Oh, lanet olsun," diyor.

"Seni ne kadar istediğimi hissedebiliyor musun?" Sert klitorisini penisimin ucuyla okşayarak iniltiyi bastırıyorum. Kalçaları sallanıyor. "Hissettiğim kadarıyla, sen de beni istiyorsun."

"Evet."

Açgözlü penisimi dudaklarının arasına kaydırıyorum, onu kızdırıyor, bana işkence ediyorum

Boğuk bir ses çıkarır.

"Gözlerimi sana diktiğim andan beri seni deli gibi istiyorum." seni gördüğüm andan beri seni çok arzuluyorum."

"Ben de öyle,"

"Sen benim için çok ıslaksın."

"Beni çok tahrik ediyorsun. Bana bakman yeterli, hemen ıslanıyorum."

Kulağıma müzik gibi geliyor.

Hızımı artırıyorum, kalçalarımı ileri geri sallıyorum, daha fazla güçle kalçalarına vuruyorum, sikim ıslak am dudaklarına güzelce kayıyor.

Göz kapakları kapanıyor ve benim itmelerime karşı kendini geri itiyor.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

Tüm hareketlerimi durduruyorum.

Gözleri açılır. "Neden durdun?" "Senin için gerçekten iyi olmasını istiyorum."

Penisimi bacaklarının arasından çıkarırım.

Gözlerinde okuduğum hoşnutsuzluğa gülümserim. "Bir saniyeden fazla sürmez."

"Buna değse iyi olur. Bana yaptığın şey çok tahrik ediciydi."

"Güven bana, değecek ve bu rahatsızlığı telafi etmekten de öte olacak."

Dudaklarını büzüyor.

Talepkar küçük sürtük.

Daha önce gördüğüm badem yağı şişesini alıp kapağını açıyorum ve avucuma bolca döküyorum. Ellerimi ovuşturduktan sonra yağı kıcının her yerine sürüyorum ve parlak küreler haline getiriyorum. Sonra elimle kıcının arasına giriyorum.

Gözleri büyüdü.

Avuç içime biraz daha yağ döktüm, penisimi avuçladım ve sertleşmiş penisimi yağlayarak güzel ve kaygan olmasını sağladım.

Artık oynamaya hazırım. "Plan değişikliği," diyorum. "Arkanı dön."

Bana dönüyor, kafasının karıştığı belli.

Yağlı ellerimi koltuk altlarının altına koyup onu kaldırıyorum ve tezgahın üzerine bırakıyorum. Onu öne doğru çekiyorum, böylece kenara yakın oluyor.

"Ne yapıyorsun?" Sözleri kahkahayla renklenir.

"Fikrimi değiştirdim. Aynada sana bakmak istemiyorum. Seni orgazma ulaştırırken gözlerinin içine bakmak istiyorum."

"Oh."

Uyluklarının içini hafifçe
vuruyorum. Bacaklarını genişçe
açıyor.

Ayaklarını ayırmış bacaklarının arasına girip, sikimi avuçlarım ve birkaç kez sertçe ileri geri hareket ettiririm.

"Bunu yapışın çok seksi," diyor, gözleri benim sikime kilitlenmiş halde.

"Eski sevgilin hiç senin önünde mastürbasyon yapmadı mı?"

Kafasını sallar. "Bu kadar sert olduğuna inanamıyorum." "Senin sayende."

Dudaklarında yavaşça bir gülümseme belirir. "Bunu bilmek hoşuma gitti."

Elini tutuyorum. "Neden bana yardım etmiyorsun?" Küçük elini penisimin etrafına kapatıyorum.

"Sıkıca tut."

O da öyle yapar.

Boğuk bir inilti çıkarırım.

"Canını yaktım mı?" Sorusu dudaklarından dökülüyor. Yarı kapalı gözlerle cevap veriyorum, "Hiç de bile."

Birlikte benim aletimi okşuyoruz.

Ellerimizin birleşmesi, onun beni mastürbasyon yapması ya da benim mastürbasyon yapmamdan tamamen farklı bir deneyim yaratıyor.

"Seninle bunu yapmayı seviyorum," diyor.

Bakışlarım gergin penisime düşer. "Ben de." Penisimin ucunda oluşan ön sıvı damlaları bunun kanıtıdır.

Onları parmağımın alıyorum.

"Bana dilini çıkar." O da yapıyor.

"Temizle."

İyi bir kız gibi, itaat ediyor.

Bacaklarının arasına uzanıp parmaklarımı ıslaklığına kaydırıyorum.

Penisime sabitlenmiş yeşil gözler, bakışlarımla buluşmak için yukarı doğru sıçrar. Parmaklarımı dudaklarına götürmeden önce, onun sıvılarını toplarım ve parmaklarımı yalayarak onun ıslaklığını temizlerim.

Benim hareketim onu şaşırttı.

"Sen beni yap, ben de seni yapayım." Sesim çakıl gibi.

Dilim onun sıvılarıyla kaplanana ve tatlılığı damak tadımı doldurana kadar bunu birkaç kez yapıyorum.

"Sıkı amını sikmek için sabırsızlanıyorum."

Göğsü inip kalkıyor, nefesi zorlanıyor. Eli bacaklarının arasında dolaşıyor.

"Tsk." Serbest olan elimle onun elini itiyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Ben de katılmak istiyorum."

Kafamı sallıyorum. "Seni boşaltacak olan benim."

Kaşlarını çatıyor. "Seks yapmayacaksak ve sen işlerini hallediyorsan bu nasıl olacak?"

Ne kadar masum.

"İşte böyle yapacağız." Elini bırakıp, sikimi elimle kavradım. Kalın başımı amının dudakları arasına soktum

klitorisini okşadım. "Seni sikmeyeceğim diye, sikimin üzerine boşalamayacağın anlamına gelmez."

Dudaklarına hızlıca bir öpücük konduruyorum.

Elim hareket etti, sikimi klitorisinden yasak deliğine kaydırıldı.

"Oh, Tanrım, evet."

Baş döndürücü ritmi sürdürdüm.

Çok müstehcen bir şeydi.

"Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım," diyor. "Listenizdeki birçok ilkleri gerçekleştireceğiz."

Ucumu sıkıştırıp klitorisine daha fazla baskı uyguluyorum. "Bu çok seksi. Bunu kaçıırıyormuşum."

"İyi ki tanıştık," diyorum göz kırparak. Gözleri gözlerime dikiliyor ve başını sallıyor.

Daha fazlasına

ihtiyacım var.

Sadece bir tat.

Penisimi onun girişine bastırıyorum. Nefesini tutuyor.

Penisimin ucunu onun sıcaklığına sokuyorum. "Siktir." Başım bu sarhoş edici hisle geriye düşüyor ve düşük bir inilti çıkarıyorum.

"Yapmayacağımızı söylemiştin..."

Gözlerine bakarım. "Yapmıyoruz. Biraz eğleniyoruz." Biraz daha içeri girerim.

Lanet olsun.

Bunu daha da iyi yapan şey, bakışlarımızın birbirine kenetlendiği yer, ikimizin de sessizce düşüncelere dalmış olması.

Penisimin ucunu saran am dudaklarının sıcaklığını hissetmek, içimde var olduğunu bilmediğim ilkel bir ihtiyacı uyandırıyor.

Açgözlü bir piç gibi, ucumu onun ıslak, bakire amının içine daha derine sokuyorum.

Bir santim daha tadına bakmak için.

"Nasıl hissediyorsun?" Konuşmak zor geliyor. O da benim ucumu sıkarak cevap veriyor. Boğuk bir inilti çıkarıyorum.

Bunu beklemiyordum.

"Senin amın benim sonum olacak."

"İçimde sikini hissetmeyi seviyorum."

Onu sahiplendiğim gün hayatta kalamayabilirim. "Doğum kontrolü kullanıyor musun?"

Kafasını sallıyor. "Hayır."

Not aldım.

Bu küçük oyunu sürdürürsem, kazara taşaklarımın dibine kadar girebilirim. Bir kez girdim mi, doğum kontrolü kullanıyor olsun ya da olmasın, geri dönüş yok.

Onun hamile kalma ihtimali beni kaçırmalı, ama açıklanamayan bir nedenden dolayı kaçmıyorum.

Yine de, tedbirli davranmak en iyisi. En azından şimdilik.

Penisimi dışarı çıkarıyorum ve yavaş daireler çizerek klitorisini okşamaya devam ediyorum, şişmiş başımla onun düğmesini okşuyorum.

Birleşik inlemelerimiz havayı yırtıyor.

Durumu değiştiriyorum, yarıklarımı ona sürüyorum, yıldızları görmemi sağlayacak kadar doğru miktarda baskı uyguluyorum. Kalçalarım ileri geri sallanıyor, büyük testislerim ritimle hareket ediyor, kalçaları benim ritmime uyum sağlamak için sallanıyor.

Cennetteyim sanki.

"Bu pozisyonda, senin boşalmanı izleyebiliyorum," diyor.

"Benim boşalmamı izlemeyi seviyor musun?"

"Çok seksiydın. Sana bunu tekrar yapmak istiyorum."

"Yapacaksın, meleğim." Sesim şehvetle boğuklaşır.

"Yapacaksın."

Hızımı artırıyorum, sikimi baş döndürücü daireler çizerek kaydırıyorum, ondan şehvetli inlemeler koparıyorum.

Hızım çılgınca artarken, her şeyi kapsayan bir zevk patlaması beni ele geçiriyor.

Artık yavaşlamayacağım. Bu temel bir açlık. Saf tutku.

Bir eli boynuma dolanıyor, alınlarımızı birbirine yaklaştırıyor. Diğer eli ise arkasında tezgahın üzerinde duruyor. "Bu çok iyi."

"Evet, lanet olsun."

Gözlerim aynaya kayıyor, ağır göz kapaklarımdan bir anlık bir görüntü yakalıyorum. Dikkatim ona kayıyor. Yüzeye karşı kıvranıyor, vücudu büyük bir hızla hareket ediyor.

Çok seksi.

Sonra, aniden farkına varıyorum.

Kıçının yanakları iyice yağlanmış.

"Üzerime boşalacak mısın?" Sorusu beni hazırlıksız yakaladı.

Vücudumdaki tüm kan gergin penisime akıyor. "Senin tatlı amını mahvetmeyi planlıyorum."

Kalçaları daha hızlı dönüyor.

Lanet olsun.

Tezgahın her yerine damlıyor.

Onun sıvılarının boşa gitmesi çok yazık, ama ben doruğa ulaşmak için hızla ilerliyorum. Şimdi işleri değiştirmek söz konusu bile değil.

Bakışlarım, boru kadar sert olan sikime düşüyor. Sikimin üzerinde uzanan mor damarlar, boşalmaya yakın olduğumu gösteriyor.

Dönüp duruyor.

Kayganlığımın onun kayganlığına sürtünme sesi duvarlardan yankılanıyor.

"Bu ses çok müstehcen." Sözleri iniltiyle bitiyor. "Sana ahlaksız olacağıma söz verdim."

"Sözünü tutan erkekleri severim." "Öyleyse beni çok seveceksin." L harfli kelimeye irkiliyorum.

O da öyle.

Kelime hala havada asılı olsa da, görevime devam ediyorum.

Pozisyonunu değiştirerek, tezgahın üzerinde duran eline daha fazla ağırlık verir. Kalçaları öne doğru eğilir. Hiç vakit kaybetmeden, zonklayan penisimin alt kısmını klitorisine sürterim.

Villada sadece ikimiz olsak da, inlememek için alt dudağımı ısırırım.

Ritimim düzensizleşir, klitorisine giderek daha fazla baskı uygulayım.

Vücudu zevkten titrer.

Taşaklarım gerilir ve bana tamamen dolu olduklarını hatırlatır. "Oh, Hudson, gelmek üzereyim."

Tanrıya şükür.

"Benim için sertçe boşalacak mısın?" Nefesim düzensiz. "Mmm."

"Cevap ver."

"Evet. Evet, boşalacağım." Nefesi zorlanıyor.

Ben homurdanıyorum.

"Oh, Tanrım... Geliyorum," diyor, nefes nefese.

Hemen arkadayım.

Tırnaklarını omuzlarıma geçirir. "Tanrım."

Onun tatlı inlemeleri testislerime kadar ulaşıyor ve içimde bir fitil yakıyor.

"Tanrım!"

Serbest kalma ihtiyacımdan gözlerim kör

oluyor. "Oh, Hudson... Ben... Hudson..."

Ağlamaları ve titreyen vücudu beni mahvediyor. Penisimi kavrayıp boşalıyorum.

Sperm fişkirirken o nefes nefese

kalır. "Siktir, melek."

Spermim krem rengi şeritler halinde karnına, uyluklarına ve amına sıçırıyor.

Son bir fişkirtme ve göğüsleri de spermle kaplanıyor.

Her yer spermle kaplı.

Başı göğsüme düşüyor ve ben onu tutuyorum.

Bitkin sikimi amına vuruyorum ve o kollarımda titriyor.

Bir tur daha için hazır olmam uzun sürmez.

Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi, alçak sesle şöyle diyor: "Bunu tekrar yapmak istiyorum."

"Yapacağız."

Gözlerimi kısarak aynadaki yansıma bakan, onun başının üstüne hafifçe bir öpücük konduruyorum.

Kollarımda gevşek duruyor.

Sanırım o da benim kadar şiddetli orgazm oldu.

Birkaç saniye bu şekilde kalıyoruz, ağır nefeslerimiz banyo duvarlarında yankılanıyor.

Aniden, "Beni işaretlemene bayılıyorum" diyor. İtirafında çok samimi bir dürüstlük var. "Sanki seninmişim gibi."

Ondan uzaklaşıp gözlerine bakıyorum. "Çünkü sen *benimsin*, meleğim."

Bana, ancak hayretle tarif edebileceğim bir bakışla bakar.

İki parmağımı çenesinin altına koyup başını geriye eğdim ve dudaklarını öptüm. Kendi adım bile hatırlayamayacak hale gelene kadar onu öptüm.

Göğsümdeki o garip, yabancı sıkışma geri geliyor.

Bölüm 35

Angelica

Cennetteki ikinci gün oldukça pastoral geçiyor.

Lezzetli bir kahvaltının ardından Hudson ve ben plaja gittik. Öğle yemeğinden birkaç saat sonra – şefe lezzetli Bermuda balık sandviçi ve yengeç köftesi hazırlamasını istedik – majordomo bize adayı gezdirdi. Rumlu sert soslu Bermunchie'yi denemek için yerel halkın en sevdiği bir mekana uğradık. Bermuda Dark n' Stormy ekmek pudingi inanılmazdı. Yarın adadaki son günümüz olması iyi bir şey. Bu gidişle, kendi ağırlığım kadar yemek yiyeceğim. Bermuda, kızların bronzlaşması için harikadır ve en üst düzeyde şımartılma konusunda da üst sıralarda yer alır. Ancak, kızların beline zararlıdır.

Sahilde biraz dinlendikten sonra, Hudson ve ben Bryce'ın mülkünde bulunan spaya gittik. Dün majordomo bize tur attığında ve lüks bir kulübe olduğunu düşündüğüm bir yerde durduğunda neredeyse bayılacaktım. Vay be, ne kadar yanılmışım. Bryce, kabul edilebilir bir küçük evden daha fazlası sayılabilecek bir yeri spor salonu ve spa'ya dönüştürmüştü. Spa görevlisi yok. İtalya'da tasarlanan ev spa konsepti son teknoloji ürünü ve tamamen bilgisayar kontrollü. Sesli komutlarla bile işlevleri yönetebiliyorsunuz.

"Lütfen şık Himalaya tuz saunasını açın."

"Lütfen şık soğuk akıntı ve soğuk fırtına duşunu açın."

"Lütfen muhteşem yağmur duş başlığını x sıcaklığa ayarlayın. Ve lütfen harika duvar jetlerini açın."

"Lütfen süper havalı yeşil çay banyosunu ısıtın."

"Lütfen ana eve telefon edip mutfak personelinden daha fazla meyveli aromalı su isteyin."

Yemin ederim, zenginler bizim gibi aynı sorunları yaşamıyor.

Biz.

New York'a döndüğümde cennetten sert bir düşüş yaşayacağım ama Hudson'ın dediği gibi, şu ana odaklanmam gerekiyor.

Ben de tam olarak bunu yapacağım.

Saks Fifth Avenue benim ilk mini spa deneyimimdi, bu yüzden adadan ayrılmadan önce kendimi şımartmadan edemedim. Beklentilerimin ötesinde bir deneyim oldu.

Hudson ve ben, yeşil çay banyosunun yanındaki spa'nın rahat şezlonglarında dinleniyoruz. Yeşil çay banyosu, yeşil çay ile doldurulmuş mini bir jakuzi havuzu.

Hudson'a gizlice bakıyorum.

Sırt üstü yatmış, gözleri kapalı. Uzun kirpikleri, yeşil çay küvetine son dalışımızdan dolayı ıslak.

Yan dönüp başımı açık avucuma dayayarak anın tadını çıkarmaya çalışıyorum.

Belinde sadece beyaz bir havlu var. Mayo, şort ve tişörtü, benim kırmızı bikini ve sundress'imle birlikte elektrikli kurutma rafında kuruyor. Jakuzide ve buhar odasında çıplaktı. Bu gerçek bir zevkti. Havlu onun güçlü penisini gizliyor olması çok yazık.

1,90 ya da 1,93 metre boyunda, günah kadar seksi, neredeyse çıplak, kaslı bir adam, en büyük dileklerimden birini gerçekleştirdi. Saçları da ıslak ve geriye taranmış. Omuzlarında ve gövdesinde yeşil çay damlaları var. O damlaları dilimle takip etme ihtiyacı çok güçlü. Göğsünde kıllar var ama seksi. Aşırı değil. Tanrıya şükür sırtında ve omuzlarında kıl yok. Bakışlarım, kaslı karnını geçip, göbek deliğinin altından başlayıp beline sarılmış beyaz havlunun altına uzanan koyu renkli kıl izini takip ediyor – vaat edilmiş topraklara giden mutlu iz.

Gözlerim daha aşağıya kayıyor.

Yanağımın içini ısıyorum.

Havlunun altındaki şişkinliği gözden kaçırmak imkansız.

Eğer onun kocaman penisini ağızda hissetme zevkini yaşamamış olsaydım, kalın bir çift

ama ben gerçeği biliyorum. Hudson Kincaid'in aleti kocaman.

Onu yemeye devam ediyorum.

Uzun, kaslı bacakları uzanmış ve ayrılmış.

Ayakları – 48 numara ayakları – muhteşem ve mükemmel bir şekilde bakımlı.

Bir kolunu başının altına koymuş. Pazı kaslarının etrafında toplanan kasları çok güzel.

Vay canına, çok seksi.

Adonis kadar seksi.

Tanrı, Hudson Kincaid'i yaratırken harika bir ruh halindeydi, orası kesin.

Ve ben onun her bir santimini kendime ait olarak tadını çıkarıyorum.

Hudson Kincaid'i haftanın her günü tadını çıkarabilirim, onun lezzetli tadı, benim için aldığı tüm o lezzetli çikolatalar gibi dilimde eriyebilir. Temel olarak, bu güzel örneğin düzenli bir diyetine karşı çıkmam.

Dayanamayıp, sol göğsüne dövme yapılmış Kelt haçını parmağımla izliyorum.

Gözleri açılır ve elimi tutar. "İncelemen bitti mi?"

Yakalandım.

"Neden bahsediyorsun?" Kirpiklerimi kırıştırıyorum.

"Gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum."

"Eğer bu kadar güzel olmasaydın, sana bakmazdım," dedim, neredeyse kırılmış gibi.

"Yani, gözlerini benden ayıramaman benim suçum mu?"

Başımı salladım. "Senin, annenin, babanın ve Tanrı'nın. Hepsi bir araya gelip..." Ona çılgınca parmağımla salladım. "Ne yapmam gerekiyor? Gözlerimi kapatmam mı?"

O gülüyor.

"Neşeli tavırların bulaşıcı. Seni tanımadan önce nadiren gülerdim." Bu sözler beni etkiler. "Omuzlarımda çok fazla yük vardı. İş yüküm ve sorumluluklarım değişmedi, ama senin yanında olmak bana taze bir nefes gibi geliyor."

"Memnun etmek istiyorum," diyorum omuz silkerek.

Elimi öper ve iç çekerek elimi tutmaya devam etmesini çok seviyorum.

"Biliyor musun," diyor, "bu yaşam tarzına bağımlı hale gelebilirim."

"Ama sen bu yaşam tarzını yaşıyorsun," diyorum.

"Omuzlarımda büyük bir yük taşıdığımı duymadın mı? Soğuk algınlığı ve ateşli olmadığım sürece, New York'ta günün bu saatinde beni asla yatakta göremezsin. Ayrıca personelimde majordomo da yok. Döndüğümde bunu düzeltmeliyim." Göz kırpar.

Gülüyorum.

"Demek istediğim..." Elim bir kez daha dudaklarına götürür ve üzerine yumuşak bir öpücük kondurur. "...Bu senin için de benim için olduğu kadar büyük bir zevk."

"Teşekkür ederim."

"Kırık plak gibi konuşuyorsun, hayatım," diyor.

"Biliyorum, ama minnettarlığımı başka nasıl ifade edeceğimi bilmiyorum. Benim dünyamda, özel jetle Bermuda'ya uçmayı bırakın, hiç bir şekilde karşılayamazdım. Majordomo, tam kadro personel ve kişisel aşçı ile 5 yıldızlı lüks konaklama ise, en çılgın hayallerimde bile böyle bir deneyim yaşayabileceğimi düşünmemiştim."

Bir kez daha öptükten sonra elimi bırakıyor. Elim göğsüne koyup meme ucunu okşuyorum.

"Benim için bir zevk," diyor, "Ve Bryce için de."

"Bryce'a teşekkür etmek için bir şeyler yapmam gerektiğini hissediyorum. Sorun şu ki, her şeye sahip bir adama ne hediye edilir ki?"

"Ona ömür boyu yetecek kadar dulce de leche ve beyaz çikolatalı snickerdoodle çikolataları alabilirsin."

Yine gülüyorum.

"Şaka yapmıyorum. O adam çok soğukkanlıdır. Onu pek hiçbir şey etkilemez. Sanırım onun işinde olmalısın. Bu, o çikolatalar hakkında çok şey söylüyor."

"Not aldım."

Parmaklarımı keşfetmeye devam ediyorum.

"İstediğim zaman vücuduna dokunamamayı özleyeceğim." "Yarın hakkında düşünmek konusunda sana ne demiştin?"

"Biliyorum, ama yarın yarındır."

"Yarından sonra erkenden u acağız, yani v udumu ellerinle ok amak için bolca vaktin olacak."

"Ne  anslıyım."

"Bu anlaşmanın en güzel yanı ne biliyor musun?"

Kafamı sallıyorum. "  imden bir ses, beni eğiteceğini söylüyor.

"

"Tabii ki  yle. Ben de ellerimi senin v udunda gezdirebileceğim."

Biraz kli e ve ikimiz de g lmeliyiz, ama sadece birbirimize bakıyoruz, aramızdaki hava cızırtılı... Hudson elimi tutuyor. "Buraya gel."

O beni koltuğuna oturmaya zorlad ında nefesim kesildi.

Kı ım onun sert sikinin üzerinde oturuyor.

O inliyor. Ses doğrudan kalbimin derinliklerine i liyor.

Kendimi ayarlıyorum.

"Aynı anda birbirimize dokunursak daha eğlenceli olur," diyor, sıcak elleri g  s m  saran havlunun altına giriyor.

Ellerinden yayılan sıcaklık karnıma i liyor.

Tanrım, ondan çok fazla ısı yayılıyor.

Bu, beni tahrik etmek için yeterli.

G  slerim karıncalanıyor ve sertle mi  meme uçlarımla havluya baskı yapıyor. Meme u larımdaki acı verici hassasiyet dayanılmaz.

Elleri yanlarıma doğru kayıyor.

Bana bakıyor, dudakları kötücül bir gülümsemeye kıvrılıyor.

Onun kötü niyetinden habersiz, ona küçük bir gülümseme atıyorum.

Uyarı yapmadan, parmakları beni işkence etmeye ba lıyor.

Kahkahadan boğuluyorum.

"  una bakın. Biri gıdıklanıyor." Sanki büyük bir sırrı ke fetmi  gibi söylüyor.

Gülüyorum ve kıvranıyorum. O

da çabasını ikiye katlıyor.

O piç, zayıfl ğımdan yararlanıyor.

O kadar çok gülüyorum ki, ağlıyorum. "D-dur. L-lütfen." Artık uluyorum.

Elleri saldırısını durduruyor. "Bir  artla."

Sakinleşmem birkaç saniye sürüyor. Şeytanla pazarlık yaparken dikkatli olmam gerekir, ama bu merakımı engellemiyor. "Koşulun nedir?"

"Bir öpücük
istiyorum." "Hepsi
bu mu?"

"Evet."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bunun bir tuzağı var mı?" "Yok."

Ona şüpheci bir bakışla bakıyorum. "Buna kanacağımı mı sanıyorsun?"

"Seni öpmek benim için her şey demek, melek."

Boğazımda bir yumru oluşur.

Bu adamla 24 saat birlikte olamayacak olmayı nasıl başaracağım?

Islak saç telini parmakları arasında çevirip, sonra bir avuç dolusu saçımı tutup hafifçe çekiştiriyor. "Beni öpmek istemiyor musun?" Sesi şakacı, sanki beş yaşındaymışız ve o benim saçımı çekiyormuş gibi. Tekrar çekiyor. "Bana cevap vermeyecek misin?"

Açık sözlü mü olmalıyım yoksa kartlarımı göğsüme mi saklamalıyım diye düşünürüm.

Kaşları endişeyle çatıldı. "Konuş benimle."

Hiçbir şey olmayacak. "Seni öptükçe, Hudson, sana daha çok bağımlı hale geliyorum."

Ben hala onun üstüne otururken, o dik oturur.

Ben doldurulmuş bir hayvandan çok daha ağırım, ama onun hareketlerinin kolaylığından bunu asla anlayamazsınız.

Vay canına, bu adam çok güçlü.

Ellerini yüzüme koyuyor, okyanus mavisini gözleri beni derinliklerine çekiyor. "Güzel. Olması gereken de bu."

Ateşli bir öpücükle dudaklarımı ezdi.

Onun kalın saçlarına parmaklarımı doladığımda, vücudumda bir onay uğultusu yayılıyor ve ben de onun öpücüğüne coşkuyla karşılık veriyorum.

Elleri kalçalarımın yerleşir.

Öpücüğü derinleştirdikçe, serbest olan elim onun yanağına kayıyor.

O kadar kayboldum ki, parmağı am dudaklarımın arasında kayarken ağzına küçük bir inilti bıraktım.

"Çok ıslaksın."

"Senin yanındayken kendimi tutamıyorum." "Seni tahrik mi ediyorum?"

"Çok fazla." "İyi cevap."

Ağzı yine benim ağzımın üzerinde.

Ağızlarımızın çılgınlığı başımı döndürüyor. Dillerimiz arzuyla dolanıyor. Her dil hareketiyle öpücüğümüz çılgınca oluyor. Hatta deli gibi. Dil, diş ve patlayıcı bir tutkuyuz.

Vahşi, çalkantılı, her şeyi kapsayan.

Kalçalarım ileri geri sallanıyor, parmağına sürtünüyorum.

Öpüşmeyi kesiyor. "Ne istiyorsun, melek?"

Ondan uzaklaşıyorum. "Seni istiyorum."

"Ben de seni istiyorum, ama sahip olduğum parçalarınla mutlu olamayacağım." Mavi gözleri vücudumun aşağısına doğru kayarken kapandı. "Senin her şeyini istiyorum." Derin, karanlık, dumanlı sesi, sıcak erimiş çikolata gibi tenimde etki yarattı.

Başımı sallıyorum.

"Sözler."

"Ben de onu istiyorum."

Şezlongda yer değiştirir, bacaklarını yana doğru sallayarak ayağa kalkar ve bu sırada beni kolaylıkla kaldırır. Birkaç adımda beni, iki şık vinil siyah şezlongun bulunduğu dinlenme alanına taşır.

Beni yataklardan birine yatırır. "Hemen döneceğim," der.

"Tamam." Nereye gittiğini görmek için dirseklerimin üzerine yaslanıyorum. Dün, onun kabarık erkek poposunu ilk kez çıplak gördüğüm gündü. Onun diğer özellikleri gibi, bu da çok güzel bir şey.

Sıkı ve kaslı poposu, "bir çeyreklik zıplayabilir" deyimine gerçek anlamını veriyor.

"üzerinde bozuk para zıplatabilirsin" deyimine gerçek anlamını kazandırıyor.

Bir anda geri döner, parmaklarında altın rengi bir paket ve küçük bir şişe tutmaktadır.

İki elini kaldırır. "Kayganlaştırıcı ve korunma."

"Kabul edeceğimi mi sandın?" *O kadar tahmin edilebilir miyim?*

"*Umuyordum*. Büyük fark var. Kabul edersen diye hazırlıklı olmak istedim," diyor. "Villaya koşup prezervatif aramak, o anı mahvederdi." Biraz gülüyorum. "Ben temizim, ama ikimiz de ebeveynliğe hazır değiliz."

"Tamam." Kalbim kulaklarımda güm güm atıyor.

Bu gerçekten oluyor.

Hala beline sarılmış havluyla, divana oturur.

Paketi ve şişeyi başımın yanına koyar ve dirseklerinin üzerine çöker.

Alnını benim alnıma dayadı. "Elimden geldiğince nazik olacağım, ama bir şey acıtersa bana söyle, her şeyi durdururum."

Başımı sallıyorum.

Kahretsin.

O sözler istiyor.

"Bunu istiyorum... seninle, Hudson."

Benden uzaklaşır, böylece gözlerimiz karşılaşır. "Bu benim için müzik gibi, ama aynı fikirde olduğumuzdan emin olmam lazım."

"Eğer bir şey canımı yakarsa, sana söylerim." "Söz mü?"

"Evet."

"Keyifli olmasını istiyorum. Mümkün olduğunca fazla kayganlaştırıcı kullanacağım, ama muhtemelen biraz acı hissedeceksin. Yine de, ilk deneyimin o kadar acı verici olsun ki, tahrik olamamanı istemem."

"Anlıyorum."

"Aferin kızım."

Beni tekrar öptü, ama bu sefer nazik ve hızlıydı. Dizlerinin üzerine çöktü.

Penisi havluyu şişiriyor.

Oh tanrım.

O onu çözüp yere düşürdüğünde dikkatim tamamen onda.

Penisi tam alarmda. Kalın, düz, hazır. Testisleri penisinin altında sallanıyor ve koyu mor başı kanla dolmuş, evet, *vay canına*, bu kelime yetersiz kalıyor. Onu görünce amım titriyor.

Yağlayıcıyı alır ve karnıma damlatır. Sonra prezervatifi alır ve ağzıma getirir. "Dişlerinle aç."

Söyleneni yapıyorum.

Gözleri benimkilere kilitlenmiş halde, kocaman ereksiyonunu kılıfına sokuyor.

"Havluyu açalım," diyor.

"Tamam." Sanki İngilizce'deki diğer tüm kelimeleri unutmuşum gibi.

Düğümlü havluyu çözüyor ve açıyor. Gözleri vücudumu tarıyor. "Ne kadar güzel olduğunu biliyor musun, Angelica?"

Bu kadar korkmuş olmasaydım, dilim tutulmazdı ve beynim bir cevap oluşturabilirdi.

İlk kez değil, ona farlara yakalanmış bir geyik gibi bakıyorum.

Endişe, yakışıklı yüz hatlarını belirginleştirir. "Nefes al, bebeğim."

"Nefes alıyorum." Lamaze dersindeymişçesine birkaç hızlı nefes alıyorum.

Bana "*Beni aptal mı sanıyorsun?*" der gibi bakıyor. "Kız arkadaşım bana yalan mı söylüyor?"

Bu, yüzüme bir gülümseme getirir.

Kız arkadaşım.

Tanrım, onun dudaklarından çıkan bu kelimeleri seviyorum. "Belki biraz."

"Anlaşmamızı hatırlıyor musun?"

İki elimi onun sağlam uyluklarına koyuyorum. "Hatırlıyorum."

"Seni tamamen benim yaptıktan sonra aramızdaki ilişki daha da iyi olacak."

Peki, ne bekliyorsunuz bayım? Bakireliğimi bozun.

Fazla kendinden emin görünmek istemediğim için, küstahça olmayan bir cevapla yetiniyorum. "Bu hoşuma gitti."

Ellerine bol miktarda kayganlaştırıcı sürüp penisine yediriyor. Biraz daha döküp bacaklarımın arasına sürüyor.

Nefesimi tuttum.

"Sadece elim." "Biraz gerginim..."

Öne eğilip beni öper.

Sonra çeneme bir öpücük kondurur ve boynumdan göğsüme doğru, her seferinde yumuşak bir öpücükle ilerler.

Sinirlerim sıcak güneşin altında kar gibi eriyor.

Göğüslerimde durur ve beni titretiren sıcak bir nefes verir.

O benim meme ucumu ağzına alıp sertçe emdiğinde başımı eğiyorum.

Dilini bir göğüsten diğerine geçirerek beni tahrik ediyor.

"Göğüslerini seviyorum."

"Ben de göğüslerimde senin ateşli ağzını seviyorum," diyorum, kendimi bile şaşırtan bir küstahlıkla.

Bana şaplak atamayacağı için, sert bir tepkiyle kıcıma alfa erkek tavırları sergileyeceğini bekliyorum. Tamamen yanılmışım.

O benim meme uçlarımı ısıyor.

Nefesimi keserek kalçalarımı ona doğru itiyorum. O da tekrar yapıyor. Bu sefer daha sert.

Acı hissi zevke dönüşüyor.

İki elimi de kafasına geçirip onu boğuyorum.

Hudson üç parmağını amımın içine soktu ve ben titreyerek inledim.

Bu adamın ağzı ve parmaklarıyla yapabildikleri...

Ritmini yavaşlatır ve benim sıvılarımı toplar.

Bu adam...

Parmağını kıcıma sokuyor. Sadece ucunu, ama bu bile kalbimin göğsümde çarpmaya başlaması için yeterli.

"Ön kapıdan girmeden önce arka kapıdan mı gireceksin?" *Bunu söylediğime inanamıyorum.*

O gülümser. "Hayır, bugün senin tatlı kıcını talep etmeyeceğim." Taktik değiştirir, nazik bir dokunuşla kış deliğimin etrafını okşar ve bu his... müstehcen bir şekilde tahrik edicidir. "Henüz hazır değilsin."

Bu anlam yüklü ifade, yoruma açık.

Endişelenmeliyim. Korkmalıyım. Hatta paniklemeliyim. "Oh, tamam."

"*Arka kapıyı açık* tutmanı seviyorum," diyor gülümseyerek.

Gergin gülüşümü engelleyemiyorum.
Göz kırıyor. "Bacaklarını belime dolan."

Yapıyorum.

Bir an daha gözlerime bakıyor, sanki tereddüt ettiğimi anlamak istercesine.

"Bunu istiyorum," diyorum.

Kararımdan emin olsam da, sesimin titremesini engelleyemiyorum.

"Ne istediğini söyle."

Sert penisi uyluğuma baskı yapıyor.

Sadece söyle. "Beni sikmeni istiyorum, Hudson..."

Gözlerinde ne gördüğümünden emin değilim... şehvet... hayranlık... baş döndürücü bir karışım.

"Bu benim için bir onurdur." Daha önce olduğu gibi kendini aşağı indiriyor, ama bu sefer sadece bir dirseğini divana dayıyor.

O, sikişin ucunu amımın dudaklarında yukarı aşağı gezdirirken, zevkten gözlerimi kapatıyorum.

Sertleşmiş penisinin başını sıkı bakire amıma sokuyor, beni genişletiyor.

Tanrım.

Tekrar içeri itiyor.

Dişlerimi sıkıp ellerimi boynuna doladım. Biraz daha içeri itti ve acıdı.

Ağızımdan bir çığlık çıkmasını önlemek için alt dudağımı sertçe ısıyorum

"Harika gidiyorsun, melek."

"Öyle mi?"

"Tabii ki."

Onun sözleri bana rahatlık veriyor. Ona da harika iş çıkardığını söylemek istiyorum

, ama o daha da içeri giriyor ve ben sadece vücudum titrerken dişlerimi sıkabiliyorum.

"Lanet olsun," diyor. "Beklediğimden çok daha darsın." *Ve sen de beklediğimden çok daha büyüksün.* "Sana acı vermek istemiyorum..."

Çok acıyor.

Uyluklarımı beline sıkıca sarıyorum. "Durma."

"Daha fazla kayganlaştırıcı kullanırsan daha kolay olur." "Tamam."

Vücutunu eğdi, penisini biraz dışarı çekti ve birleştiğimiz yere kaygan sıvıyı döktü.

"Yavaş ve nazikçe," diyor ve tekrar içime giriyor. Nefesim kesiliyor. Sonra inliyorum.

"Daha iyi mi, melek?" "Tanrım, evet."

Görevine devam eder, penisini içime sokar. Bir kez daha iter.

Bir santim daha.

Bir dua daha, bu neredeyse bitti.

Acı tarif edilemez. Neredeyse... zevk gibi. "Neredeyse bitti," diyor.

Ben başımı sallıyorum.

"Nefes al, bebeğim."

Tutmuş olduğum nefesi veriyorum.

Hudson çekilir, sadece ucunu içimde bırakır.

Bacaklarım onun belini sıkıca kavrar ve o benim direncimi aşar.

Sanki kızgın çelikle delinmişim gibi hissediyorum.

Tanrım.

Bunu yüksek sesle mi söyledim? Emin değilim.

"Bitti, meleğim."

Gözlerim doldu, ama gözlerimi kırıp gözyaşlarımı sildim.

"Şimdi seni rahatlatayım. Hala biraz rahatsızlık hissedebilirsin, ama o kadar acı verici olmayacak."

"Senin için de zevkli hale getirmek istiyorum." Sesim titriyor.

"Zaten öyle yapıyorsun," diyor ve beni öpüyor.

Benden çıkarken dikkatli davranıyor. Yavaş ve şehvetli hareketlerle içeri girip çıkıyor.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu ritim onun boyutuna alışmamı sağlıyor. Yavaş yavaş temposunu artırıyor.

Çok garip bir his. Onu içimde derinlerde hissedebiliyorum. Ama lanet olsun, bu çok güzel.

Rahatlayarak, kalçalarımı onun kalçalarıyla aynı ritimde hareket ettirirken ellerimi sırtında gezdiriyorum.

O da onaylayan bir homurtu çıkarır.

Bu beni gülümsetir.

Yine çekiliyor, sonra kendini o kadar derine gömüyor ki vücudum yataktan sığıyor ve nefesim kesiliyor.

Beni sabit bir ritimle becerir.

Ben de onun temposuna uyum sağlıyorum, vücutlarımız birlikte hareket ediyor. Çok uyumluyuz.

Bu çok seksi.

"V kartını sadece bir kez deldirebilirsin." O,

biz

e Onun bakışını takip ediyorum.

bak *Vay canına.*

ar. Onun üzerine bulaşmış kanımı görünce şaşıyorum.

midesinde ve uyluklarında. Ben de kanla işaretlenmişim.

"Bu gezegende başka hiçbir erkek seni bu şekilde sahiplenemez."

Gözlerimi ona kaldırıyorum. "Başka türlüünü istemezdim."

"Bunu söylediğini duymak bana ne hissettiriyor, bilemezsin."

Söylediğim sözler onda bir şeyleri tetiklemiş gibi görünüyor.

Beni sarsılmaz bir güçle penetre ederek içime girip çıkıyor. Hem şaşkın hem de heyecanlıyım. Artık çok daha kaygan olduğum için onu kolaylıkla alıyorum. Çılgın darbelerine karşılık vermek için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum, ağgözlü amım onu her santimini yutuyor.

İkimiz de inliyor ve zor nefes alıyoruz.

Acı, garip bir karıncalanma hissiyle yer değiştirmiştir. Bu, onun dilini veya parmaklarını üzerimde hissettiğim zamanki gibi değildir. Bu his, içimde daha önce hiç yaşamadığım bir şeyi ateşler. Ateşler kelimesi çok yerinde çünkü şu anda amım yanıyor.

O beni deli gibi sikerken, ağır nefesleri yanağımı okşuyor. Elimi onun yakışıklı yüzüne götürüyorum, saat 5 sakallarının avucumu çizdiğini hissediyorum.

"Yaklaştım," diyor. "Sen gelene kadar ben gelemem. Benim için sertçe geleceksin, değil mi melek?"

"Evet." Klitorisimi ovuşturamadan orgazm olabileceğimi sanmıyorum. Neredeyse birbirimize yapışık olduğumuz için bunun nasıl olacağını anlamıyorum.

Hudson'ın daha önce beni acilen siktiğini düşünüyorsam, yanılmışım.

Kendini bırakıyor.

Islak seks sesleri odayı dolduruyor.

Onun tekrar kendini kaybetmesini duymak için sabırsızlanarak, onun içime giren penisini amımla sıkıca kavırıyorum.

"Siktir," diyor. "Tekrar yap." Acıtıyor, ama tekrar yapıyorum.

Onu sıkıca sıkıyorum ve Hudson bana acımıyor. Beni o kadar sert sikiyor ki, sanki beni yatağa çivilemek istiyor gibi.

O hareket ederek, iki elini başımın iki yanına koyar. "Geldiğinde adımlı duymak istiyorum."

"Hudson," diye fısıldar gibi söylerim.

Kafasını sallar. "Yeterli değil." Sözleri, itişleri gibi sert çıkar.

Nefes nefese onun adını haykırıyorum.

"İşte bundan bahsediyorum," diyor. "Eğer seni çıldırtmazsam, senin ve benim zamanımı boşa harcamış olurum. Anladın mı, melek?"

İtme.

Orgazmın başlangıcı yukarı doğru yükseliyor.

"Ben..."

İtme.

"Sana bir soru sordum."

İtme.

Konuşamıyorum. Sadece nefes nefese kalabiliyorum. "Cevap ver."

İtme.

"Hud—"

İtme.

"Lanet olsun, tatlı amcığın." Ses tonu çılgınca geliyor.

İtme.

Gözlerimi kapatıyorum.

Tam oradayım.

İt.

Çok, çok yaklaştım.

İt.

Eşiğindeyim.

Gözlerimi kapatıp, sıkıca kenetliyorum.

"Tanrım, yüce Tanrım." Sesi tanınmaz halde.

Hudson vücudunu eğiyor ve şişmiş dudaklarımın üzerinde parmağını gezdiriyor.

Klit

oris Vücudum eğiliyor, keskin bir nefes ciğerlerimden fırlıyor ve

orgazm tüm gücüyle beni vuruyor.

"Oh, oh, oh." Onun altında titreyerek bu kelimeyi tekrar tekrar mırıldanıyorum.

Hayatımda hiç yaşamadığım bir zevk omurgamdan yukarı doğru yayılıyor.

Kalbim göğsümde güm güm atarken, ben uçuşumun kenarına yuvarlanıyorum.

"Hudson..."

Parlak beyaz bir ışık göz kapaklarımın arkasında patlıyor. Serbest düşüşteyim.

"İşte böyle. Sakın bana karşı kendini tutma."

Hudson'ın penisi etrafında dönmek orgazmımı daha da şiddetlendiriyor.

Onu kendime doğru çekiyorum. Eğer çekmezsem, bu güçlü doruğa kendimi kaptırabilirim.

Mutluluk.

Saf

mutluluk.

"Oh, lanet olsun." Sözlerinde aciliyet var. İçime girip çıkıyor.

Daha hızlı.

Daha derine.

Daha acil.

Ritmi neredeyse şiddetli.

Her şeyi kabul ediyorum, nefesim hızlanıyor, kalçalarım onun vücuduna doğru çıkıntı yapıyor
vücuduna doğru çıkıntı yapıyor.

"Siktir, melek!"

Yüzünü göremiyorum, ama bu beni gülümsemekten alıkoymuyor.

Hudson gibi bir adamın bacaklarımın arasında parçalanması düşüncesi çok heyecan verici... Hayır, bunu sil. Hudson gibi bir adamın, erkeklerin ikizimi yiyip bitirdiği gibi bana bakması ya da beni bir tür seks kedisiymişim gibi istemesi düşüncesi ruhumu uçuruyor.

Bölüm 36

Hudson

Angelica'nın tatlı amcığına boşaldım.

Bir kadınla seks yapmayalı çok uzun zaman oldu. Yemin ederim, ilk kez yumruğumdan başka bir yere boşaldığımda hissettiğim o inanılmaz duygu yüzünden bayıldım.

Ve tanrım, bu kadının amcığıyla hiçbir şey kıyaslanamaz.

Kalbim deli gibi çarpıyor, göz kapaklarımın arkasında yıldızlar dans ediyor, ama duramıyorum. Bunun bitmesini istemediğim için, sikimi onun içine sokup çıkarıyorum, birkaç vuruş daha yaparak zevkin son damlasını da emiyorum.

Bir parçam çaresizce yavaşlamaya çalışıyor, ama içimdeki açgözlü canavar fren yapmıyor. Lanet bir çığ gibi vücudumu saran bu ihtiyacı durdurmak imkansız. Angelica altımda gevşediğini hissettiğimde, içimdeki her şey dinamit gibi patladı.

Penisim hala derinlerdeyken, nefes alıp vererek kalbimin çılgınca atışını durdurmaya çalışıyorum.

Boşalmamın durması sonsuza kadar sürmüş gibi geldi.

Hâlâ damarlarımda akıl almaz bir heyecan hissediyorum.

Siktir.

Ne ayaklarım ayaklarım dokunduğunda yere yere ben
açık gözlerimi gözlerimi ve büyüleyici yeşil gözler
bana şaşkınlıkla bakıyor.

Terden sıırılsıklam olan alnına bir öpücük kondurup, melek gibi yüzüne yapışan saçlarını geriye doğru tarıyorum. "İyi misin?"

O başını sallar.

Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Evet, iyiyim."

Gündüz yatağı kızımın yanına uzanmam için çok dar olduğu için, ondan ayrılıp çömelıyorum.

Gözlerim vücudunu tarar.

Uyluklarını ve penisimi lekeleyen kan, bana başka hiçbir erkeğin asla alamayacağı bir hediye verdiğini doğruluyor.

O benim.

Mükemmel vücudu.

Ağız sulandıran kıvrımları. İpeksi, pürüzsüz teni.

Dolgun göğüsleri ve dik, pembe meme uçları. Tatlı, bakire amcığı.

Yuvarlak, şeftali gibi kıcı.

Benim

Hepsi benim.

Bana tekrar bakmadan önce vücuduna bakıyor. Utangaçlık yanaklarını pembeleştiriyor. "Artık bakire değilim."

"Harikaydın."

Oturur ve üzerinde yattığı havluyla vücudunun alt kısmını örter. "Bunu söylemene gerek yok. Eminim en iyi ihtimalle beceriksizdim."

Kaşlarımı çatıttım. "Hey, bunu daha önce konuşmamış mıydık?" "Eminim daha iyileri olmuştur."

Kaşlarım daha da çatılır. "*Sen harikaydın.*"

"Sadece laf olsun diye söylemiyorsun, değil mi?"

"Hayır, söylemiyorum. Bunu konuştuk. Ben palavra atmam, Angelica."

"Senin için kötü değildi?"

Gözlerim bitkin penise düşüyor. "Bacaklarının arasında ne kadar sert olduğumu hissettin. Orgazm taklidi yapamam."

Dudakları küçük, utangaç bir gülümsemeyle açıldı. "Sen de oldukça muhteşemdin."

"Yani benim sikimi tekrar sikmek için sabırsızlanıyorsun demek mi istiyorsun?"

İfadesi değişir.

Gülümseme yüzü n d e n kaybolur, yerine neredeyse... hüzünlü bir ifade gelir.

"Ne?"

"Biz çok farklı dünyalardan geliyoruz..." Derin bir nefes alır. "Ve farklı semtlerde, büyük bir şehirde yaşıyoruz. Üstelik ben çoğunlukla evden çalışıyorum. Kağıt üzerinde, hiç tanışmamamız gerekirdi..."

"Ve bu çok yazık olurdu." "Bence de  yle."

"Kararsız gibisin."

"İstediğin kadını seçebilirsiniz."

"Ne diyorsun? Yanlış olanı mı seçtim?"

Birkaç saniye cevap vermekte tereddüt eder. "Sanki kendimi  imdiklemem gerekiyormuş gibi."

"Onun yerine kıcını ısırmamla yetinir misin?"

G  s m  tokatladı. "Sen ve kıcıma olan takıntın." Elini tutup dudaklarına götürdüm.

"Beni suçlayabilir misin?" Elinin arkasını öperim. "Georgia  eftalisi gibi yuvarlak ve dolgun, ama daha büyük, böylece istediğim zaman tutabiliyorum."

Yüzündeki ifade yine ciddi.

"Bunu söyleyerek tüm flört kurallarını çiğniyorum, eminim..."

"Ben kendi ritmime göre hareket ederim, sen de öyle yapmalısın. O yüzden flört kurallarını siktir et. Ne söylemek istiyorsan söyle, kadın."

"Tamam... Bir erkek olarak, hayal edebileceğimden çok daha fazlasısın. Ve parandan ve bağlantılarından bahsetmiyorum. Senden, erkekten bahsediyorum."

G  s m sıkışıyor.

"Sen bana güven hissi veriyorsun... ve bu, anne babam öldüğünden beri benim için yabancı bir duygu." Başını sallar. "Hayır, demek istediğim bu değil. Sen benim güvenli limanımsın."

Kalbimin aptalca atışları kulaklarımda yankılanıyor.

Bölüm 37

Hudson

Lanet olsun, Angelica masumiyeti, kırılganlığı ve genel tatlılığıyla beni gerçekten iyi yakaladı. Bana anlayamadığım şeyler hissettiriyor. Bermuda'da onunla geçirdiğim üç gün boyunca dinlenip seviştik ve şimdi onu yatağıma zincirleyip tamamen kendime saklamak istiyorum.

Yetişkin olmak her zaman hayatta istediğini elde etmek anlamına gelmez.

Yönetmem gereken bir imparatorluğum var. Ve kızımın da onu bekleyen bir sürü işi var.

İşten uzaklaşarak birkaç gün tatil yapmanın iyi yanı, her şeyden uzaklaşmaktır. Kötü yanı ise işin yoğunluğuna geri dönmektir. İnanılmaz başkan yardımcıları, zeki direktörler, kendini işine adanmış yöneticiler, harika personel, muhteşem bir yönetici asistanı ve fantastik bir yönetici asistanı olsa bile, işleri yakalamak çok zordur.

Bu sabah erken saatlerde indikten sonra, Angelica'yı evine bırakmak için Queens'e gitmekte ısrar ettim. Manhattan'a dönerken trafik pek iyi değildi, ama kızımla biraz daha zaman geçirmek için bu küçük bir bedeldi. O, işe gidip gelme süresini kısaltmak için helikopter almam gerektiğini söyleyerek şaka yaptı. Bu sabahki cehennem gibi trafik sıkışıklığından sonra, bunu düşünmem gerekebilir.

Sabahın geri kalanı, birkaç başkan yardımcısı ve yöneticiyle bir dizi toplantı, diğer her şeyden öncelikli birkaç konuyla ilgilenmek ve önemli telefonları cevaplamakla geçti.

Öğle yemeği toplantısından sonra, bir elimde çift espresso içeren büyük bir latte, diğer elimde küçük beyaz bir çanta ile ofisime doğru yürüyerek döndüm.

Otururken kahveden uzun bir yudum aldım. Memnuniyetle fincanı masama bıraktım.

Önce önemli olan şeylerden başlayalım.

Bir çekmeceyi açıp beyaz çantayı içine saklıyorum.

Bitti.

Ceketimin cebinden telefonumu çıkarır ve bardağın yanına koyarım. Sonra gri çizgili ceketimi çıkarır ve İtalya'nın Liguria bölgesinden ithal ettiğim deri ve kaşmir vale standının üzerine asarım. Özel dikim bir takım kapının arkasındaki kancaya asmak suç olur. Büyük mağazaların indirim reyonlarından hazır giyimden başka bir şey alamayan bir çocuk için, kıyafetlerinizi asmak için lanet olası bir askı ithal etmek saçma bir fikir. Yine de, bu benim yeni gerçekliğim.

Beyaz gömleğimin kollarını sıvarken, tam oturmak üzereyim ki telefonum çalıyor.

Masadan telefonu alıp aramayı cevaplıyorum. "Rory, seni duymak ne güzel."

"Hudson, umarım kötü bir zamanda aramıyorumdur."

"Hayır, hiç de değil." Rory, Bermuda'da kaldığım süre boyunca cevaplamaya razı olduğum tek arayan kişiydi. Diğer herkes, şehre dönene kadar beklemek zorunda kalacaktı. Bugün araması ironik bir durumdu. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Eşim ve ben iş gezimizi kısa kesmek zorundayız."

Kahretsin.

"Kızımız bu sabah hasta uyandı. Dün gece şikayet ediyordu, ama büyükannesi sıcak süt, çizgi film, en sevdiği battaniye ve biraz dinlenmenin iyi geleceğini düşündü. Ama işe yaramadı."

"Umarım ciddi bir şey değildir."

"Hayır, sadece soğuk algınlığı."

"Tanrıya şükür," diyorum. "Yaz soğukları en kötüsüdür. Gerçi Los Angeles'ta yıl boyunca yaz vardır."

"Bir iki hafta kadar serin havalar olur."

Evet, bunu yüzüme vur.

"Bebeğimize dönelim. O çok küçük ve bizim ilk çocuğumuz, bu yüzden muhtemelen olayı abartıyoruz. O

Onu çok seven ve ona sevgi dolu büyükanne ve büyükbaba gibi bakan kayınvalidem ve kayınpederimle birlikte. Tabii ki, dört çocukla çok deneyimli olduklarını da unutmamak lazım. Ama bu, annesinin endişelenmesini engellemiyor, yani babası da endişeleniyordu."

Gülümsüyorum.

"Hayati bir durum olmadığı için, New York'ta bir hafta daha kalmak yerine, yarın ilk uçakla ayrılıyoruz."

O ayrılmadan önce onunla görüşemeyeceğim. Çok yakındım. *Kahretsin.* "Anlıyorum."

"Yarın bütün gün arka arkaya toplantılarım var, ama akşam yemeği ya da kokteyl için bir araya gelebilirsek, ayrılmadan önce sizinle tanışmak isterim. Son dakika olduğunu biliyorum..."

"Yer ve zamanı söyle."

"Güzel," dedi Rory. "Beklediğimizden erken Los Angeles'a döneceğimiz için kardeşim gelmeyecek. Gelmesi anlamsız olur. Sadece eşim ve ben geleceğiz."

"Roark'la tanışmayı çok isterdim, ama belki başka bir sefere kalır?"

"Kardeşim ve ben tüm önemli kararları birlikte alırız. Yani, muhtemelen onunla tanışacaksın." Bu umut verici. "Ama Los Angeles'a uçman gerekebilir."

"Melekler Şehri'ne uçmak benim için zor olmayacak."

"Bunu duyduğuma sevindim," diyor Rory. "Eşim Isobel, Brinley'i de getirmeni umuyor. Geçen gece çok eğlendi."

"Oh..."

"Belki de ayrıldınız?"

Ne yapacağımı düşünürken, dürüst olmaya karar veriyorum. Yalan üzerine kurulu bir iş ilişkisi kurmak istemiyorum.

"Endişelenme. Isobel'in..." "Brinley'in gerçek adı Angelica McQuinley." "Oh, yanlış mı anladım?"

"Hayır, yanlış anlamadın. Bu hikayeye çok güleceksin..."

Rory ile görüşmemi sonlandırıp kız arkadaşımın numarasını arıyorum.

İkinci çalınıştta telefonu açar. "Merhaba meleğim," derim.

"Beni özlediğin için mi arıyorsun?"

"Onun için ve yarın akşam yemeği planımız olduğunu söylemek için." "Bu akşam görüşemeyecek miyiz?"

Derin bir nefes alıp yüzümü ovuşturdum. "Yönetici asistanım birçok toplantı ve konferans görüşmesini erteledi. Batı kıyısındaki bir müşterinin CEO'su ile görüşmek için geç saatlere kadar ofiste kalacağım. Bu müşteri sadece mesai saatleri dışında görüşebiliyor. Ayrıca Avustralya'daki potansiyel bir müşteri ile de görüşmem var."

"Üzüldüm ama anlıyorum. Bir imparatorluğu yönetiyorsun."

"Görüntülü konuşuruz."

"Aynı şey olmayacak, ama reddedip de reddedemem."

"Sabırsızlıkla bekliyorum. Yarın geceye gelince..."

"Programımı kontrol edeyim. Lütfen bekleyin, Sayın CEO." "Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Programımın tamamen boş olduğunu mu düşünüyorsun?" "Bu sabah bana öyle söyledin."

"Oh."

"Peki, boş musun, değil misin, patron hanım?" "Senin için boşum."

"Bu beni şanslı bir herif yapar."

"Katılıyorum." Sesindeki eğlence beni gülümsetiyor. "Peki, beni nereye götüreceksin?"

"Sadece ikimiz olmayacağız."

"*Pretty Woman*'ı tekrar izlememi ister misin?" "Kim?"

"Boş ver. Sen erkeksin. Muhtemelen filmi hiç izlememişsindir."

"Hayır, izlemedim. Rory ve karısıyla akşam yemeği yiyeceğiz..." "Yani, *Pretty Woman*'ı izlememi istiyorsun..."

"*Pretty Woman* da kim?"

Bana söylüyor.

"Yarın akşam rol yapmana gerek yok." Onu rahatlattım. "Kendi çekici halinle ve gerçek adınla olabilirsin. Rory'ye her şeyi anlattım..."

"Söylemedin."

"Kesinlikle söyledim."

"Neden?"

"Çünkü sen benim kız arkadaşımsın ve bu ortaya çıkabilir. Hikayeyi kontrol etmek istiyorum. Ayrıca, bu adamla herhangi bir iş ilişkisine gireceksem, böyle bir detayın onu rahatsız edip bizim yalancı olduğumuzu düşünmesine neden olmasını istemiyorum."

O çığlık atar. "Aman Tanrım! Benim hakkımda ne düşünecek?"

"Sakin ol..."

"En kötüsünü düşünecek, karısı da öyle," diyor. "Durumumuz o kadar vahim ki, kardeşim eskortluk yapmaya başladı."

"Rory'nin çocukluğu kolay geçmedi. O, çaresizliğin ne demek olduğunu herkesten daha iyi bilir..."

"Ama..."

"Açıklamıştım" —devam ediyorum—"Arya'nın işi geçici. O sadece bir süs ve daha fazlasını yapmayı planlamıyor. Ona ültimat verdiğini söylemiştin, bu yüzden para için seks yapmayacağını varsayıyorum."

"Bu, benim felaket gibi kız kardeşim anlaşmamızı bozmazsa geçerli."

"Neden bahsediyorsun? İkiz takasını kabul ettiğini sanıyordum, çünkü sana söz vermişti, bu Todd'un kara listesine girmek anlamına gelse bile."

O alaycı bir şekilde güldü. "Kolay bir yol varsa, Arya hayatı buna bağlıymış gibi o düğmeye basacaktır. O minimalist felsefeye, yani mümkün olduğunca az çaba sarf etmeye inanır." Dudaklarımı ince bir çizgiye çekip, sinirimi bastırıyorum. "Ramsey ölmüş olabilir, ama Yevsei'ye hala çok para borçlu. Todd için çalışmayı bırakmak zorunda kaldığında ve borcunu ödemek için daha fazla saat çalışarak ya da ikinci bir garsonluk işi bularak garsonluk maaşına bağımlı hale geldiğinde, anlaşmamızı hatırlayıp hatırlamayacağını kim bilir. O,

uzun bir vardiyanın sonunda ağrıyan ayaklarım, her şey boşa gidebilir."

Ne? "Bu kadar kolayca sözünden dönecek mi?"

"Bu ilk kez olmaz. Sonuçta, insanca mümkün olan en kısa sürede tefecisine borcunu ödemekten bahsedip duran oydu, ama bir yabancı onu Miami'de partiye davet ettiğinde, hiç düşünmeden kabul etti. Sanki bogeyman tarafından kovalanıyormuş gibi buradan kaçtı."

Sandalyeye daha dik oturdum. "Angelica, Arya'nın büyümesi lazım..."

"Bunu ben de biliyorum."

"Kaba konuşmam için özür dilerim, ama biliyorsan, neden ona büyük bir tekme atmıyorsun? Bazen, sert sevgi bazı insanlara ulaşmanın tek yoludur."

Acı çeken bir nefes verir. "Sadece ikimiz varız. Çok şeyi görmezden geliyorum" —*senin görmezden gelmeden çok daha fazlasını*—"çünkü Arya benim tek sahip olduğum şey. Kız kardeşim akıllıdır. Bunu bilir ve bunu kendi lehine kullanmakta gecikmez—"

"Bu tamamen yanlış..."

"Tek çocuk gibi konuşuyorsun."

Onun ses tonunu hiç sevmedim. Hem de hiç.

"Eğer benim de senin kız kardeşin gibi davranan bir kız kardeşim ya da erkek kardeşim olsaydı, ona sert bir şekilde haddini bildirirdim." *Ya da ona lanet olası bir ders verirdim.*

"Bunu söylüyorsun çünkü sana tıpatıp benzeyen ve her şeyi paylaştığın bir kardeşin olmasının nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun... DNA'na kadar her şeyi."

"Kız kardeşin için mi kavga ediyoruz?"

"Hayır, benim bakış açımı anlamadığın için kavga ediyoruz."

Angelica ile olan konuşmayı kafamdan atmak zor oldu.

Dilimi tutmaya çalıştım, ama yapamadım.

İkizinin sürekli işleri batırmasını ve onun pisliğini temizlemesini beklemesi çok sinir bozucu. Onun adına çok kızgıyım.

Her ne kadar öfkeli olsam ve söylemek istediğim çok şey olsa da, kendimi tutmak için tüm gücümü kullanmam gerekti.

Anlıyorum. Onun hayatında çok kısa bir süre varım. Kız kardeşi ise o dünyaya geldiğinden beri onun hayatında. Ama yine de onun kararlı davranmamasını anlayamıyorum.

Sakinleşmek için yürüyüşe çıktım ve işime odaklanabilmek için bir double espresso ile bir büyük latte daha içtim. Arya'nın pervasız davranışları konusundaki anlaşmazlığımızın günümün geri kalanını mahvetmesine izin vermeyeceğim.

Birkaç saat odaklanarak çalıştıktan sonra, masamdaki telefonum çaldı.

Gözlerim ekrana kayıyor.

Kuru, mizahsız bir kahkaha kaçıyor ağzımdan. "Todd," diyorum, aramayı kabul ederek.

"Bay Kincaid," diyor. "Umarım iyisinizdir." Sadede geliyorum. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Tüm yeni müşterilerle ve uzun süreli *arkadaşlığa* ihtiyaç duyanlarla bir değerlendirme toplantısı yapmayı ilke edindim. Siz de bu iki kategoriye de giriyorsunuz." Tiyatral bir kahkaha atar.

"Brinley harikaydı."

"Öyle değil mi?" diyor. "Onunla ne kadar mutlu olduğunuzu görünce, yakın gelecekte onun *arkadaşlığına* ihtiyaç duyup duymayacağınızı öğrenmek için sizinle iletişime geçmek istedim."

"Şimdilik ihtiyacım yok."

"Peki," dedi. "Brinley hala eğitim aşamasında, ama belki daha fazlasını keşfetmek istersiniz...?"

Çeviri: Ücretli bir seks arkadaşına geçmek ister miyim?

Todd her müşteriyle yüz yüze görüşmek ister. Görüşme sırasında, en beklemediğiniz anda, bir dizi fotoğraf çekmeden önce kameraya gülümsemenizi ister. Kızları için sigorta ve koruma. Todd'un şakaya gelmediğini anlamak uzun sürmez. Kelime oyunu istememiştim. Onunla ilgili dikkat çeken bir başka şey de, boyunun kısa olmasıdır — yüksek topuklu botları olmadan 1,55 metreden uzun olamaz —

telefonla mı yoksa yüz yüze mi konuşursa konuşsun, mesleğini asla ima etmez. Bu adam, bir şeyi söylemeden söylemenin ustasıdır.

"Teşekkürler Todd, ama yine de reddetmek zorundayım."

"Belki yaklaşan iş seyahatinde *bir arkadaşa* ihtiyacın olabilir? Sonuçta, her zaman sadece iş, hiç eğlence olamaz. Günün sonunda, biraz rahatlamaya ihtiyacın olabilir..."

"Sen harika bir satıcısın, Todd..."

"Elit kesime hitap eden birinci sınıf bir iş kurmak için, kendin de elit olman gerekir. Farklı alanlarda çalışıyoruz, ama senin başarından yola çıkarak, aynı dili konuşuyoruz."

"Anlıyorum."

"Peki, Bay Kincaid, sizi ikna edebildim mi?"

Bölüm 38

Angelica

Kafamda küfrederek bir kaşık dolusu dondurmayı ağzıma attım.

En son bir buçuk hafta önce, Hudson Kincaid ile tanışmadan bir gün önce dondurmayı teselli yemeği olarak kullanmıştım. Genellikle, soğuk ve kremsi tatlı dilime değdiği anda kendimi cennette hissedirim.

Şu anda ise cehennemdeyim.

Bir kaşık daha alıyorum.

Hudson telefonu kapattığı anda, suçluluk duygusu bir balyoz gibi üzerime çöktü.

Kız kardeşimi savunurken, aramıza bir uçurum açmıştım.

Ah, ne yazık.

Yemeğe devam ediyorum.

Telefonum çalıyor.

Omzumun üzerinden bakıyorum.

Häagen-Dazs vanilyalı dondurmanın kalanını tezgahın üzerine bırakıp video görüşmesini kabul ediyorum. En iyi arkadaşımın yüzü ekranda beliriyor. Kulaklarından kulaklarına kadar gülümsüyor.

"Bugün çok zor bir gün ama ara vermeyi başardım." Zorla gülümsüyorum. "Selam."

"Hoş geldin demek istedim *chica*, ama sonra hatırladım, senin küçük kaçamağın İspanyolca konuşulan bir adada değildi. Bermuda nasıldı?" Cevap vermek üzereyim, ama o sözümü kesiyor. "Bu arada, biraz bronzlaşmışsın. Yeşil gözlerin deli gibi parlıyor."

"Orada hava oldukça sıcaktı."

"Aman Tanrım, bana gönderdiğin villanın fotoğrafları..." —elini göğsüne koyar— "rüya gibi."

"Oldukça güzeldi."

Sadie kaşlarını çatı. "Hepsi bu mu?"

"Oldukça iyi vakit geçirdim."

En iyi arkadaşım trafik polisi gibi elini kaldırır. "Oldukça sıcak mı? Oldukça güzel mi? Oldukça iyi vakit geçirdin mi? Sen bir editörsün, Tanrı aşkına. İngilizceye hakimiyetine ne oldu? Dahası, eğer *oldukça iyi vakit* geçirdiysen," der, "neden bu kadar isteksiz konuşuyorsun?"

"Heyecanlıyım." "Beni kandırabilirdin."

"Uzun bir gün oldu, arayı kapatmakla meşguldüm."

Sanki aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyor.

"Milyarder erkek arkadaşın seni özel jetiyle, milyoner arkadaşlarından birinin sahip olduğu lüks villaya götürüyor, villada majordomo, tam kadro personel, havuz ve spa var. Villa deniz kenarında ve muhteşem bir manzaraya sahip. Yine de, birkaç hafta önce Walmart'ta son kalan aile boyu tuvalet kağıdı paketini aldığın için daha heyecanlı görünüyordun. Ne oldu?"

Gözlerimi kaçırıyorum.

"Angelica," diye ısrar ediyor en iyi arkadaşım.

Bu durum başıma bela olacak. "Arya yüzünden."

Sadie başını geriye doğru sallar. "Kız kardeşin Bermuda'da mıydı? Bermuda'da olduğunu nereden biliyordu? Beni aramadı, yani ben ağzımdan kaçırmadım. Sırrın bende güvendeydi. Kim ihbar etti?"

Kafamı sallarım. "İspiyoncu yok." Sadie şaşkın görünür.

"Ha?"

"O Bermuda'da değildi." "Açıkla."

"Hudson az önce beni aradı ve konuşmamız kötü bir şekilde sona erdi."

"Bunu bana tercüme et."

"Kız kardeşim hata yaptığıında onu sürekli kurtarmak yerine batmasına izin vermem gerektiğini düşünüyor. Ben farklı düşünüyorum. Tartıştık."

Ona her şeyi anlatıyorum.

O da kesmeden dinledi.

"Kız kardeşin son mesajından beri seninle iletişime geçti mi?"

"Hayır, yapmadı."

"Yani, sen bu harika adamla onun bencilliği hakkında tartışırken, o hala tatilinin tadını çıkarıyor, içki içiyor, güneşleniyor ve çılgınca parti yapıyor, öyle mi?"

Cevap vermiyorum.

"Kararlı davranacağını söylemiştin." Sessiz kalıyorum.

Kafasını sallar. "Onun yanlış yolda olan kıcını kurtarmak için suya atlamam gerekirse diye kapıyı açık tutuyorsun."

Kabul ediyorum, kız kardeşimden mesaj ya da arama gelmeyince midem düğüm düğüm oldu.

"Kız kardeşinin sürekli can simidi olman konusunda ne düşündüğümü biliyorsun, o yüzden bu konuyu tekrar tekrar gündeme getirmeyeceğim. Sonunda bozuk plak gibi konuşmaya başlarım. Söylemek istediğim şey şu..." —anne parmağını kaldırıp ekrana doğru salladı— "Arya'nın seni maddi açıdan zor durumda bırakması bir şey..."

"Ben—"

"Evet, biliyorum." Elini kaldırır. "Sonunda sen de buna razı oldun." Sesi keskin, ifadesi sert. "Dürüst olalım, Ramsey Kenyon III'ün hayatında olmasının tek nedeni, Arya'nın pantolonuna girmek için ona tatlı sözler söyleyen başka bir erkek olmasıydı. O sadece öncekilerden daha büyük bir pislikti."

Yanağımın içini ısııyorum.

"Sadakati anlıyorum, ama fedakarlık derecesine kadar değil. Kendini cezalandırmayı unut. Yaptığın şey, işlemediğin günahların affedilmesi için dizlerinin üzerinde Kutsal Merdivenleri tırmanmaya eşdeğer. Hudson'ı tanımıyor olabilirim, ama anlattıklarından anladığım kadarıyla, erkek arkadaşlar konusunda altın standart o."

Ağzım bükülür.

Dikkatini oturduğu odanın başka bir yerine çevirir.

Dikkatini tekrar bana çevirir. "Ben sana ne söylersem söyleyeyim, Hudson sana ne söylerse söylesin, göbek bağını kesmeye karar vermelisin." Derin bir nefes alır. "Sen, ve sadece sen, kız kardeşinle olan ilişkinizdeki dengesizliği değiştirebilirsin, Ange."

Acı, içimi o kadar burkuyor ki, beni sessizliğe mahkum ediyor.

Sadie telefonu kapattığında, dondurmam erimiş hale gelmişti.

Sinirlenerek erimiş dondurmayı lavaboya döktüm.

Arya'nın dondurmamı mahvetmesine bile izin verdim. Hayatım mahvoldu.

Neyse ki, kendime acımaya vaktim yoktu, çok işim vardı.

Hudson aramadan önce üzerinde çalıştığım taslağa kendimi kaptırdım. Bir buçuk saatlik yoğun çalışmanın ardından, kollarımı başımın üzerine kaldırıp kedi gibi gerindim. İşime geri dönmek üzereydim ki, aklıma rahatsız edici bir düşünce geldi.

Avuç içimle alnıma vuruyorum. "Nasıl unutabildim?" Telefonumu kapıp Sadie'ye bir mesaj atıyorum.

Ben hala telefonumu elimde tutarken beni geri arıyor.

"Merhaba, geç öğle yemeği yiyorum, yani zamanlama mükemmel," diyor, ben aramayı kabul ettiğimde. "Bana söylemeyi unuttuğun ne vardı?"

"Hudson'la tanıştığımı ve onun yakışıklılığına nasıl hayran kaldığımı sana ilk kez anlattığım zamanı hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Ve sen onun benim bakireliğimi bozacak kişi olabileceğini söylemiştin, değil mi?"

Sadie'nin gözleri komik bir şekilde büyüdü. "Olamaz?"

"Artık bakire değilim." Elimi başımın üzerine kaldırıp mutlu bir dans yapıyorum.

"Ciddi misin?"

Başımı
salladım.

"Bu iş için doğru adamı seçtin." O olmalıydı. "Nasıl geçti? Hiçbir ayrıntıyı atlama. Her şeyi duymak istiyorum."

İsteğini yerine getiriyorum.

İlk seferimi ve ondan sonraki seferleri anlatmayı bitirdiğimde, en iyi arkadaşım yüzünü yelpazeliyordu.

"Çok ateşliydi." Daha da çılgınca yüzünü havalandırıyor. "Bu yakışıklı adam seni Bermuda'ya tatile götürmekle kalmadı, aynı zamanda cennette bekaretini de kaybettin, öyle mi?"

"Mükemmel özetledin."

"Baskıya boyun eğmediğin için mutlu değil misin?" "Hayatımın en iyi kararıydı."

Empati, kahverengi gözlerinde beliriyor. "Sevişmemek en iyi karardı. İlk erkek arkadaşınla asla o kadar iyi olmazdı."

Sonunda, erkek arkadaşım beni terk etti çünkü ben sonuna kadar gitmek istemiyordum. Arya'nın sevişip sonra terk edilme deneyimi, benim bekaretimi korumama neden oldu.

Sadie'nin dudaklarında kötücül bir gülümseme belirir. "Ne?"

"Kız kardeşin seninle iletişime geçmediğine göre, henüz bilmiyor mu?"

"Hayır, bilmiyor."

"Kişilikleriniz gibi, ilk deneyimleriniz de gece ile gündüz gibi farklı."

Onun sözlerini düşündüm. "Sen söyleyene kadar aklıma bile gelmemişti."

"Karayip Adası'nı ve erkek arkadaşının milyarder olduğunu bir kenara bırakalım." Gözlerime bakıyor. "Bu, sahildeki bir kulübede de olabilirdi ve Hudson yine de sana hak ettiğin saygıyı gösterirdi. O böyle bir adam. Arya, popüler bir erkeğin sevgisini kazanmak için saygısını kaybetti. Bak, başına ne geldi."

Yüzümü buruşturuyorum.

İkiz kardeşim, profesyonel beyzbol kariyerine aday bir adamın arabasının arkasında, on sekiz yaşında bekaretini kaybetti. O yaz günü hava şeytanın taşakları kadar nemliydi. Onunla aynı yaştaki adam, yağ almak için para harcamak istemediği için yağ yerine tükürüğünü kullandı. Onlar işlerini yaparken, adamın annesi aradı. Adam telefonu açtı ve o, kızın içindeyken tartışmaya başladılar. İşleri bittiğinde, adam kızı eve bıraktı ve yol boyunca annesine kızdı.

Kız onu tekrar gördüğünde, sanki hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu.

"Ve ondan sonra gelen diğer erkekler de ona daha iyi davranmış değiller," Sadie haklı. "Daha önceki konuşmamızı tekrar gündeme getirmek istemiyorum, ama mecburum." Ekranı yüzüne yaklaştırıyor. "Arya'nın bir başka büyük hatasını düzeltmek için yaptığı yanlış hamle, Hudson'ı hayatına soktu." Gözlerini uyarıcı bir şekilde kısıyor. "İkizinin hatalarının - ve ikimiz de daha fazlasının geleceğini biliyoruz - seni parçalamasına izin verme."

Telefonumu sanki bir güvenlik battaniyesi gibi göğsüme sıkıca bastırarak küçük mutfakta volta atıyorum.

Bu, giderek artan tedirginlik hissini yatıştırmaya pek yardımcı olmuyor.

Lavabonun yanındaki pencerenin önünde aniden duruyorum.

Gökyüzüne bakarak, dişlerimle dudağımın içini ısıırıyorum.

Kararlar. Kararlar.

Nefes verip tekrar volta atmaya başlıyorum.

Karar veremiyorum. Hudson ve Sadie ile yaptığım konuşmalar hala kafamda dönüp duruyor.

Kafese kapatılmış bir hayvan gibi hissederek oturma odasına yöneliyorum.

Biraz daha dolaştıktan sonra Arya'nın yatak odasına geçiyorum – anne babamızın eski yatak odası. Miami'ye gitmeden önce aceleyle topladığı eşyalar gözüme çarpıyor. Sanki apartmanımızı bir kasırga süpürmüş gibi.

Tipik Arya.

Onun gibi daha kaygısız olmalıyım. Sorumluluk sahibi olmak bazen çok zor oluyor.

Yürüyüşüme devam ederken kendi odama doğru ilerliyorum.

Lanet olası yatak odamda olmak istemiyorum.

Oturma odasına geri dönüp balkon kapısını açarak dışarı çıkıyorum. Hudson'ın geniş terasına kıyasla bizim balkonumuz bir şaka gibi, ama yine de biraz açık hava hissi veriyor. Güneş hala gökyüzünde yüksekte. Hava sıcak, ama Bermuda kadar sıcak değil.

Hüzün beni sarıyor.

Dün, bu saatlerde, Hudson ve ben mutlu bir balonun içindeydik.

Bir gün sonra, o balon patladı.

Siktir.

Yüzümü rüzgara çevirip derin bir nefes alıyorum.

Rüzgar saçlarımın bir tutamını ağzımın üzerine savuruyor, ben de onu kenara çekiyorum. Bir iç çekerek başımı geriye eğiyorum ve ailemin ve Tanrı'nın bulunduğu yere bakıyorum.

Dairede nereye baksam, Ashlyn ve Chris McQuinley'i görüyorum. Hâlâ annemin yumuşak sesini duyuyor, onun sıcak, canlı ruhunu ve sevgisini hissediyorum. Babam ise, onun gücünü, korkusuzluğunu ve sertliğini hissediyorum. O her zaman bunu önemsemedi, ama dünyada çok az insan yüksek katlı binaların camlarını temizleyecek *cesarete* sahip olabilir. Ben olamazdım. Ergenlik krizimle uğraşırken, annem her zaman süt ve ev yapımı fıstık ezmeli Oreo çikolatalı keklerle hazır bekliyordu — en sevdiğim şeyler. O inanılmaz bir dinleyiciydi. Hiçbir sorun çok büyük ya da çok küçük değildi. Ona her şeyi anlatabilirdim. Babam sessiz biriydi, ama sıkıntılı olduğumda yanına oturdum. Elini benimkinin üzerine koyar, başını eğip benimkine dokunur ve bana *"Bugün berbat bir gün olabilir, ama yarın hayatının en güzel günü olabilir. Dayan, küçüğüm"* derdi.

Ah.

Sadie inanılmaz, şefkatli bir arkadaş, ama böyle zamanlarda keşke anne babamla konuşabilsem.

Anne. Baba. Sizler bizden çok erken ayrıldınız.

Göz kapaklarımın arkasında gözyaşları yanıyor, düşmek üzere.

Derin bir nefes alıp, melankoliyi üzerimden atmak için elimden geleni yapıyorum.

Gözlerimi kapatıyorum, bunun beni sakinleştirmek için yeterli olacağını umuyorum, ama boşuna. Sanırım ancak gerçekle yüzleştüğimde sakinleşebileceğim.

Cesaretini topla, Angelica.

Mutfaktaki iki sandalyeden birine oturup, sanki bana ne yapmam gerektiğini söyleyecekmiş gibi telefonuma bakıyorum.

Kendimi vazgeçirmeden önce Hudson'ı arıyorum.

"Merhaba," diye selamlıyorum.

"Az önce bir telefon görüşmesi yaptım. Tam sana ulaşmak üzereydim." Tanrıya şükür beni silip atmamış. "Özür dilerim..."

"Hey, benim sözümü çaldın." Kıkırdar.

Ah, o güzel kahkahasını ne kadar özlemişim.

Pişmanlık beni konuşmaya itiyor. "Ciddiyim, Hudson. Özür dilemesi gereken benim. Sen değil."

"Kız kardeşinle olan ilişkine karışmamalıydım." "Karıştığına sevindim. Ama Arya söz konusu olduğunda biraz sinirli olabiliyorum."

"Hadi canım."

"Hadi canım."

Şimdi gülme sırası bende.

"Konuşmamızın sonunu benim kadar sen de sevmediğini anlıyorum. senin kadar nefret ettiğini anlıyorum."

"Evet. Ayrıca Sadie, en iyi arkadaşım aradı ve bana çok kızdı.

Kız kardeşimle kavga ettiğimizi söyledikten sonra yeni bir tane. Seni tanımıyor, ama Hudson'ın tarafında.

"Benim hakkımda mı konuşuyordunuz?"

Yanaklarım kızardı. "Olabilir."

"Arkadaşına ne kadar harika olduğumu anlatmak içinse, sorun yok."

Sana ne kadar inanılmaz bir sevgili olduğunu söyledim, ama egonu şişirmeye gerek yok. "Kendini beğenmiş misin?"

"Evet, öyleyim." Sesindeki eğlence fark edilmiyor değil. "Sadie'nin benim tarafımda olduğunu bilmek güzel."

"O, kız kardeşimin en büyük hayranı değil."

"İhtiyacın olduğunda sana destek olacak birinin olması ne güzel."

"Sadie en iyisidir. Los Angeles'a taşınmasının arkadaşılığımızı olumsuz etkileyeceğinden endişeleniyordum. Artık her şey farklı ama hala yakınız."

"Güzel."

"Her neyse, en iyi arkadaşım hakkında konuşmak için aramadım. Yoğun bir günün olduğunu ve geç saatlere kadar ofiste kalacağını biliyorum, ama birkaç dakikalık bir molan olabilir mi diye merak ediyordum."

"Aklında ne var?"

"Öğleden sonra bir şeyler getirip uğramayı düşünüyordum."

"Güzel poponla mı?"

Kıkırdadım.

"Yiyebileceğin tatlı bir şeyden bahsediyordum." "Ah. Güzel kıcını ve tatlı amını mı kastediyorsun?"

"Sen imkansızsın."

"Kendini ifade etmekte çok kötüsün, canım." "Hey, buna çok kızdım."

"Birincisi, öğleden sonra ikramından bahsediyorsun. İkincisi, yiyebileceğim bir şeyden bahsediyorsun. Üçüncüsü, tatlı bir şeyden bahsediyorsun. Aklım hemen pisliklere kayarsa sorumlu tutamazsın beni. Ne de olsa, dün bu saatlerde oldukça günahkar bir öğleden sonra ikramının tadını çıkarıyordum."

İç çekmeden
edemiyorum. Sadie
haklı.

Arya'nın bu harika adamla paylaştığım her şeyi mahvetmesine izin vermek için aptal olmam gerekirdi.

Bölüm 39

Hudson

Angelica ile yaptığım görüşme, ondan sonra aldığım telefon ve az önce döndüğüm toplantı, arka arkaya üç home run vurmakla eşdeğer. Bugün kızımı görmeyi beklemiyordum. Bu yüzden, onun uğraması benim için büyük bir sürpriz oldu.

"Tık, tık, tık." Hafızama kazınmış bir ses şarkı söyler gibi.

Davet olarak aralık bıraktığım kapıya gözlerimi kaldırdığımda, güzel bir esmer kız başını içeri soktu.

"Gelmenin zamanı gelmişti."

Onu ofisime götürmek için bir araba kiraladım. Günün saati ve akşam trafiği göz önüne alındığında, metroyla gitmesi daha iyi olabilirdi, ama kızımın toplu taşıma araçlarıyla seyahat etmesine asla izin vermem.

Yüksek güvenlik seviyesi nedeniyle ofisimize ulaşmak oldukça zahmetli bir iş. Sorun yaşamamak için resepsiyon görevlisine Angelica'nın adını alt kattaki güvenlik masasının onay listesine eklemesini istedim. Ayrıca yönetici asistanıma ve onun asistanına da önceden haber verdim. İkincisi, kızımı ofisime götürmekle görevliydi.

"Girebilir miyim, Bay Kincaid?" Angelica kapıda durarak sordu.

Kaşlarımı kaldırdım. "Bay Kincaid mi?"

"Daha iş gibi geliyor ve kıyafetime de yakışıyor." Kapıyı itip içeri girdi.

Onu içeri alıyorum.

Onayladım.

Vücudunun hatlarını vurgulayan ve dizinin hemen altına kadar uzanan siyah kalem etek, siyah çiçek desenli kısa kollu beyaz bluz ve yüksek topuklu siyah rujan ayakkabılarla tam da bu role yakışıyor. Saçları bile geriye toplanmış. Bu görünümü tamamlamak için tek eksiği gözlük.

Yaramaz sekreterim.

Sikim pantolonumun fermuarını zorluyor. Kendimi ayarlamak için sandalyemde kıpırdanıyorum.

Onun yanında olmak bile beni bir ışık anahtarı gibi açıyor. "Öyle olacağını düşünmüştüm," diyor abartılı bir göz kırpma ile.

"Bu arada, kıyafet için teşekkürler." "Onu senin için mi aldım?"

"Evet."

"Vay canına, zevkim kusursuz."

Gülüyor. "Trenner'ın, benim makyajım için harcamasına izin verdiğin paradan hala para kaldığı için *almam gerektiğini* söylediği tasarımcı ürünlerinden biriydi."

"Ben bir dahiyim."

"Sen kendini beğenmişsin, işte öylesin."

Ona göz kırptım.

Kafasını sallar.

"Arkanızdaki kapıyı kapatın."

"Tamam."

Söyleneni yapar.

Elleri arkasında, neredeyse çekingen adımlarla bana doğru yürür, gözleri her yere bakınıyor. "Güzel ev," diyor. "Senin evinle aynı temiz estetiğe sahip."

"Farklı tasarımcılar."

"Elbette."

"Bana küstahlık etmek için mi geldin?"

"Hayır, seni görmek için geldim. Günün nasıl geçiyor?" "Sen geldin, şimdi daha iyi."

Bana kocaman bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"İş görüşmeleri mi?" Gözleri her şeyi

"Aslında, evet. Bugün erken saatlerde kazançlı bir sözleşme imzaladık."

Angelica ile görüşmem biter bitmez onay geldi. Ofisteki herkes bu haberle heyecanlandı, bu yüzden saat yedi olmasına rağmen birçok çalışan hala burada.

"Tebrikler!" Geniş gülümsemesi bulaşıcı. "Zamanlamam daha mükemmel olamazdı."

"Yaklaş." Onu yanıma çağırıyorum. "Bu kadar uzaktayken ziyarete gelmenin ne anlamı var?" Gülererek yaklaşıyor. "Arkanızda ne saklıyorsunuz?"

"Sana bunları aldım." Elini arkasından çıkarır ve siyah bir çantayı masama bırakır. Mağazanın logosunu tanıyorum.

O da içinden tanıdık bir siyah kutu çıkarır ve masamın üzerine koyar.

Ona bakıyorum. "Chocolate Chunk'ı evlat edindiğini görüyorum."

"Çikolata ihtiyacımı gidermek için biraz yol gitmem gerekiyor, ama senin onların tatlılarını sevdiğini biliyorum."

"Yani, sadece vücudunla dikkatimi dağıtmak için değil, çikolata ile beni baştan çıkarmak için de buradasın. Eğer benim mutfağımızda olsaydık, ikisini birleştirdim."

Kaşları çatıldı.

"Vücuduna çikolata sürüp onu yalamayı hayal ediyorum."

Yanakları hoş bir pembe renge büründü. "Sen çok kötü bir etki yapıyorsun."

"Yine de buradasın."

"Burada olmak için iyi bir nedenim var. Bunlar" —kutuyu işaret eder — "ayartmayla hiçbir ilgisi yok, tamamen kurtuluşla ilgili."

Kolumu beline dolayarak onu kendime çekiyorum. "Neyi telafi etmek istiyorsun?"

"Sana ters davranmak. Kaba olmak. Savunmacı olmak."

Elini tutuyorum. "Zaten özür diledin." "Biliyorum, ama kendimi kötü hissediyorum."

"İkramlar ve özür için teşekkür ederim."

"Aramızdaki her şey tekrar yolunda mı?" "Bu bir soru mu, yoksa bir ifade mi?"

"İkisi de biraz."

Boynunun arkasını avuçlarım ve onu deli gibi öperim. Elleri gömleğimi sıkıca kavrar.

Odun gibi sertleşiyorum.

Ağzım onu açgözlülükle emiyor. Hatta saldırganca.

Bir homurtu çıkıyor ağzımdan.

Ellerim sırtından aşağıya doğru kayıyor, ta ki onun güzel kalçalarını kavrayana kadar. Kalçalarını sertçe sıkıyorum. Vücudumdan bir elektrik akımı geçiyor.

O, dudaklarıma karşı inliyor.

Kahretsin, beni öldürüyor.

Alt dudağını emerek öpücüğü hafifletiyorum. O, hoşnutsuzluk dolu bir ses çıkarıyor. Ondan uzaklaşıyorum.

Gözleri şehvetle dolu. Bakışlarında çok fazla ateş var, şüphesiz benim kendi arzumun bir yansıması. Başparmağını dudaklarının altına sürer, ama bir parça ruj kalır. Ona yardım ederim, cildinden silmek için elimden geleni yaparım. Dudakları saldırıdan dolayı şişmiştir.

"Soruna cevap verdim mi?"

"Tamam..." Dudaklarını yalar. "Aramızda her şey yolunda." "Bundan emin misin?"

"Eminim."

Gülümsüyorum. "Bize ne aldın?" Çenemi kutuya doğru sallıyorum.

"Bize mi?" Başını sallar. "Bunlar senin için." "Paylaşacağız."

Onu düzeltirim.

"Beni zorlarsan..."

"Kahretsin, çok kolay ikna oldun."

Göz kırptım. O da gülümsedi.

"Soruna cevap vermek gerekirse, en sevdiğin iki tanesini aldım... diğerleri fırına vardığımda tükenmişti." Kutuyu açar. "Üstüne üstlük, üçlü çikolatalı kurabiyeler, yapışkan çift çikolata parçacıklı kurabiyeler ve fıstık ezmeli çikolata parçacıklı kurabiyeler de aldım."

"Onaylıyorum." Başımı salladım. "Chocolate Chunk'tan gelen her şey altın değerindedir. Teşekkürler, meleğim."

"Benim için zevkti."

"Ben de sana küçük bir şey aldım."

Bana şaşkın bir ifadeyle bakıyor. "Bunu yapmak zorunda değildin ."

"İstedim."

Çekmeceyi açıp beyaz bir kutu çıkararak ona uzattım. Gözleri benim bakışlarımla kutu arasında gidip geliyordu.

"X-ray görüşün yoksa, kutuyu açmadıkça içinde ne olduğunu bilemezsin bunu bilemezsin."

Kapalı yumruğunu beline koyar. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Şu anda yüzünü görmelisin." "Beni sürekli şımartıyorsun."

"Senin dudaklarından çıkan bu sözler, sanki ölüm cezası gerektiren bir suç işliyormuşum gibi geliyor."

"Öyle değil. Sadece sen çok... nazıksın. Ve cömertsin. Ve düşüncelisin. Ve harikasın."

"Hepsi bu mu?"

Gözlerini devirdi.

Ben güldüm.

"Kutuyu açacak mısın, açmayacak mısın?"

Kutuyu benden alır ve içinde bomba bulmayı beklermiş gibi kapağını açar.

"Hudson..." Gözleri benimkilere çarptı. "Tiffany?" diye fısıldadı.

Beyaz kutu onu şaşırtmak içindi. "Öğle yemeği toplantım ofisten çok uzak olmayan bir restoranda olduğu için yürüyerek gittim. Dönüş yolunda, antika eşya satan bir dükkânın vitrininden geçtim. Aklına sen geldin."

"Aman Tanrım." Eli mavi kutunun dokulu yüzeyini okşadı. "Sen delisin. Tiffany'de eşyaların ne kadar pahalı olduğunu biliyor musun?" Elini kaldırdı. "Bu aptalca bir soruydu."

Titrek ellerle ikinci kutunun kapağını açtı. Nefesini tuttu. "Onlar elmas mı?"

"Öyle olsa iyi olur."

"Tanrı aşkına, yine mi elmas mı?" "Yine şikayet mi ediyorsun?"

"Aklını kaçırmışsın." Başını sallar. "Buna inanamıyorum."

Kolyemi alıp kutudan çıkarıyorum. "Dön de sana takayım."

O da döndü.

Kolyeyi boynuna takıyorum. Aşağıya bakıyor ve nefesini tutuyor.

"Takılı halini göreyim."

Arkasını dönerken küçük bir sevinç dansı yapar. "Teşekkürler, teşekkürler, teşekkürler."

Elmaslar bana göz kırpmıyor.

Ona, iki büyük ve dört küçük olmak üzere altı elmas yıldızın asılı olduğu çok sıralı platin zincir bir kolye aldım.

Zinciri parmaklarımla takip ediyorum ve düşen yıldızları bir arada tutan elmaslarla süslü parçada duruyorum. "Umarım her zaman bir yıldız kadar parladığını hatırlarsın."

"Boynumda bu elmas takımyıldızı asılıyken, bunu unutmam pek olası değil."

"Güzel."

Yüzümü avuçları arasına aldı. Yanağıma dokunuşu sıcaktı. "Çok teşekkür ederim." Dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Beğendiğine sevindim."

Parmakları saçlarımı okşadı. "Bayıldım." "Daha da iyi."

Yeşil gözleri merakla yüzümü araştırıyor.

"Kız kardeşimle bir anlaşma yaptım, en kötüsünü bekliyordum" —uzun bir nefes verir—"ve seni buldum."

"Ve ben doğru ikizle kaldım."

"Kız kardeşimi daha tanımadan nasıl böyle bir şey söyleyebilirsin?"

Yüzümü kavrayan elini tutup parmaklarımızı birbirine doladım. "Sadece biliyorum..."

Kapı çalınır. "Bay Kincaid!" Zamanlama daha kötü olamazdı. "Evet!"

"Ben üzgünüm bunu sizi ama ama s cevap
vermiyorsunuz cevap cevap vermiyorsunuz."

Kız arkadaşım la biraz yalnız kalmak istiyordum.

Bu arada, kız arkadaşımın yüzü parlak kırmızı renkte ve bana korkmuş gözlerle bakıyor.

"Senin için önemli bir arama var," diyor yönetici asistanımın asistanı.

Siktir.

An bozuldu.

Bölüm 40

Angelica

Rory ve eşiyle yemeğimizi yeni bitirdik.

Rory, Isobel'e ikizlerin yer değiştirdiğini anlattı. Tanrıya şükür, beni yargılamadı. Kocası da öyle. Hatta Isobel gülerek, bu dünyada seninle aynı yüze sahip başka bir insan varsa, bundan yararlanmamak delilik olur dedi. Bu konuda bu kadar rahat olmasına sevindim. Bu kadın çok hoş.

Yemeği bitirirken Isobel bana sorular yağdırmaya başladı. Grace ile olan bağlantım onu çok meraklandırmıştı.

Hikayemi paylaşmaktan çok mutluydum. Şimdi ise bana inanamayan gözlerle bakıyor.

"Biliyorum," diyorum. "Grace'in kitabının bu kadar patlama yapacağını milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi. Sosyal medyaya şükürler olsun."

"Sen olmasaydın, *The Court Games* asla gün yüzüne çıkmazdı," diyor, Grace'in bana söylediği sözleri tekrarlıyor.

Yüzüm kızarır. "Ben sadece editörüm." Koltuğumda kıpırdanırım. "Bu destansı hikayenin arkasındaki beyin Grace."

"Doğru, ama senin desteğin ve yeteneğin olmasaydı, o el yazması ya onun dizüstü bilgisayarında kalırdı ya da editörlük olmasaydı bu kadar başarılı olamazdı."

Yüzüm daha da kızarır. "İlk birkaç bölümden itibaren hikayeye kapıldım, bu yüzden işim kolaydı."

Bana anne gibi parmağını sallıyor. "Kendini küçümsüyorsun Angelica."

Hudson beni kollarına sarıp kendine çekiyor. "Ben de ona aynı şeyi söylüyorum."

Yüzüm elli ton kırmızıya büründü.

"Onu dinle." Isobel erkek arkadaşımı işaret ediyor.

Erkek arkadaşım.

Onu bu şekilde düşünmek çok çılgınca.

Bu gece benim için büyümlü bir gece ve bir başka mutfak deneyimi.

Fogo de Chão'daki yemekler sadece ağız sulandıran lezzetli olmakla kalmıyor, aynı zamanda bu deneyim de bu dünyadan değil sanki. Brezilya usulü bir biftek restoranında yemek yemenin, Brezilya'da eğitim almış gaucho şefler tarafından masada kesilen, ateşte pişirilmiş etlerin sürekli olarak servis edilmesini içerdığını bilmiyordum. Sıcak peynirli ekmek, bedenimden çıkmış gibi hissettiren bir deneyimdi. *Tanrım.*

Lezzetli bir yemek ve biraz fazla şaraptan sonra, tatlı sipariş etmeden önce biraz mola veriyoruz. Vanilyalı dondurma ile servis edilen çikolatalı erimiş kek beni çağırıyor, ama biraz nefes almam lazım.

"İşini genişletmeyi düşündün mü?"

Isobel'e kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?"

"Grace, harika editörünün eski moda telefon rehberi kadar kalın, dağınık bir el yazmasının en iyi kısımlarını ayırdığını söyledi," diyor. "Sen hikayenin özünü çıkardın, gereksiz ve dolgu kısımlarını attın. Sen olmasaydın, kitap asla listelerin zirvesine çıkmazdı veya New York Times En Çok Satanlar listesine girmezdi. Harika bir içgüdü var."

"Teşekkür ederim." Onun övgüsü beni biraz şaşırttı.

"Bu yüzden sana hiç başka bir alana yönelmeyi düşündün mü diye sordum." "Editörlük yerine roman yazmayı mı kastediyorsun?"

Kafasını sallıyor. "Yani, senaryo editörü olarak çalışmak ya da yapım ekibinin bir parçası olmak gibi mi? Birinci sınıf bir senarist olmak için gereken her şeye sahipsin."

Vay canına.

"En yakın arkadaşım, önde gelen aile odaklı kanallardan biriyle bir yıllık sözleşme imzaladı..."

"Burada, New York'ta mı?"

Kafamı sallıyorum. "Los Angeles'ta program ekibinde koordinatör olarak çalışıyor. Ben seçilemedim. O seçildi. Onun için çok sevindim. İşe kabul edildiğini sandı. Hayır. Senaryo editörü olarak bir pozisyon elde etmek istiyorsa, ya da prodüksiyon ekibinde herhangi bir pozisyon, o zaman..."

diğer herkes gibi başvurmak zorundasın. Bu işler çok rağbet görüyor. İyi bağlantıların yoksa, unut gitsin."

Isobel kıvrıkcık kahverengi saçlarını kulaklarının arkasına tarar.

Uzun boylu, çarpıcı bir melez kadın ve televizyondaki şampuan reklamlarındaki saçlara sahip. O bukleler için her şeyi yapardım.

Masaya doğru eğilir. Ben de onun hareketini taklit ederim.

Neredeyse burun buruna geliyoruz, koyu kahverengi gözleri benimkilere sabitlenmiş.

"Bunu sır olarak saklamalısın."

Isobel Wolfe benimle bir sır paylaşmak mı istiyor?

İçimde bir heyecan dalgası yükseliyor. Yemin ederim. "Sır olarak saklayacağım."

Gözlerim yanımızda oturan iki adama kayıyor.

Sanırım onlar gizlilik yemini etmemişler.

"Onları merak etme. Bu sadece biz kızlar arasında kalacak." Aklımdan geçenleri okudu.

Başımı sallayarak cevap veriyorum.

"LoboMAX'ın CEO'sunu çok iyi tanıyorum. Ve her iki kıyıda da üretim ve satın alma ekipleri var." Dikleşir. "Sadece bilgilendirmek istedim."

Gözlerim tabak kadar büyüdü ve sonra kahkahalara boğuldum.

Isobel de bana katılır.

Hudson ve Rory de benim pahasına gülmekten kırılıyorlar.

Uzun boylu, esmer ve yakışıklı Rory daha çok düşünceli bir tiptir ve onun bu kadar rahatça güldüğünü görmek beni şaşırtır.

"Tamam, ben bu tuzağa düştüm," diyorum kendimi toparladığımda.

"Evet, öyle," diyor Hudson.

Üzerimde beliren bir varlık beni yukarı bakmaya zorluyor.

Yeşil damalı takım elbise ve üst uç düğmesi açık beyaz gömlek giymiş bir adam masamızın başında duruyor.

Onu tanıyor muyum?

Gözlerine ulaşmayan sıkı bir gülümsemeyle bana bakıyor. Ben de sıcak bir gülümsemeyle karşılık veriyorum.

"Brinley," diyor.

Brinley mi?

Hay aksi. Brinley.

Ben Brinley'im. Yani, öyleydim.

Onunla Rory ve Isobel'in etkinliğinde mi tanışmıştım? Ama gözleri sadece beni görüyor gibi.

Yani, belki de öyle değildir.

Gözleri bana sarılan adama kayıyor. "Bay Kincaid."

Birbirlerini tanıyorlar mı?

Hudson'ın vücudu gerginleşir. "Todd..."

"Bu gece seni dışarıda görmek ne hoş." Adamın sesi alaycı bir tonla doludur.

Todd, Todd mu? Arya'nın pezevengi mi?

Gözlerimi üzerimde duran adama kaldırdığımda zamanın yavaşladığını hissediyorum.

"Todd?" Boğuk bir ses çıkıyor ağızımdan.

Sanki iki kafam varmış gibi bana bakıyor. "Evet, Todd." Dünyam bir anda duruyor. "Neden beni tanıımıyormuşsun gibi konuşuyorsun?"

Çünkü seni daha önce hiç görmedim. Oh.

Hay sıçayım.

Siktir.

Tanrım.

Mahvoldum.

Yani, Arya ve ben boku yedik.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki, sanki göğsümden fırlayıp çıkmaya çalışıyor gibi.

Kafam ışık hızında çalışırken, bu karmaşık durumdan bir çıkış yolu ararken, omurgamdan bir korku dalgası geçiyor.

Birkaç gün boyunca hiçbir haber vermeyen Arya, bu sabah bana mesaj atarak son birkaç günü Vanna'nın ailesinin evinde saklanarak geçirdiğini söyledi. DJ Bromley'in etrafında çok fazla drama vardı ve Miami'den fark edilmeden ayrılmak zorunda kalmışlardı. Bana her şeyi anlatacağına söz verdi. İkiz kardeşim söz konusu olduğunda her şey mümkündür. Kim bilir bu kadar drama ne anlama geliyor? Bu gece yeni bir kol süsü işi

Bu gece yeni bir kol süsü işi başlatacağını söyledi. Müşterisi ve buluşma yerinin ayrıntılarını bana gönderdi. Hudson'la olan deneyimim tıklarında geçmişti. Ama asla fazla tedbirli olamazsın.

Todd'a abartılı bir gülümseme attım.

Gözünün kenarı seğirdi.

Eminim akıl hastanesinden kaçmış biri gibi görünüyorum.

Her şey her şey her dışarı bir ağızdan
ağızdan belki de—hayır, suçlayabilir.

Gülümsediğinde, insanların savunma mekanizmaları zayıflar.

Ve şu anda, tam da ihtiyacım olan şey bu çünkü bu adam patlamak üzere gibi görünüyor.

Ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "Seninle biraz konuşabilir miyim?"

"Şey..."

"Bu bir öneri değildi." "Dinle,

Todd..."

Hudson'ın ayağa kalkmasını engellemek için elimi onun uyluğuna koydum.

Mini karpuz büyüklüğünde bir yumru boğazımı tıkar ve sesim zayıf çıkıyor. "Tabii."

Erkek arkadaşıma döndüm.

Cesur bir yüz takındım. "Sorun yok, Hudson." Sesim sahte bir cesaretle hafifti. Eğer yer ayaklarımın altında açılıp beni yutacak olsaydı, bunu memnuniyetle kabul ederdim. "Hemen döneceğim. Beni özlemeye vaktin olmayacak." Isobel ve Rory'ye donuk bir gülümseme attım. İkisi de endişeli görünüyordu.

Ayağa kalkmaya çalışırken, karnımda kelebekler çılgınca dans ediyor.

"Gidelim," diyor Todd, önünden geçmemi işaret ediyor. "Dümdüz ilerle, maître d' masasını geç ve sola dön," diyor omzumun üzerinden.

Başımı sallayıp yürümeye

devam ediyorum. Sola

dönüyorum.

"Buraya gel," diyor. Ayaklarım

duruyor.

Arkamı dönmeye cesaret edemiyorum.

"Brinley," diyor Todd.

Dönüyorum.

Başım geriye doğru savrulur.

Restoranda olduğumuzda, Todd'un ne kadar kısa olduğunu fark etmemiştim. Yüksek topuklu botlarını da fark etmemiştim. Louboutin ayakkabılarımla ondan daha uzunum.

"Burada ne halt ediyorsun?" Bu retorik bir soru, çünkü o konuşmaya devam ediyor. "Yeni müşteriyle bir hayır etkinliğinde olman gerekiyordu."

Elimi Hudson'ın dün bana verdiği kolyeye götürüp okşuyorum, umarım bu sinirlerimi yatıştırmaya yeter.

Yeterli olmadı.

Kahverengi gözleri kısılr. "Choker takman gerekiyordu.

Kolye takmamalıydın."

Sevdiğim hediyeı bıraktım.

Gözleri vücudumun her yerini taradıktan sonra bana saldırmaya devam etti. "Ne giyiyorsun sen böyle?"

Kendime bakıyorum. "Açık mavi bir elbise." Saks Fifth Avenue'nin kişisel alışveriş danışmanının ısrarı, yani Hudson'ın cömertliği sayesinde aldığım ekstra tasarımcı kıyafetlerinden biri.

"Açık mavi bir elbise

mi?" Başımı

sallıyorum. "Evet."

"Peki neden açık mavi bir elbise giyiyorsun?" *Bu bir tuzak soru mu?*

"Bu..." Zihnim hızla çalışırken gözlerim soldan sağa kayıyor.

Todd bana cevap bulma şansı vermiyor. "Müşterinin isteğini anladığını sanıyordum."

Kahretsin.

"Lanet olsun, ofisimde duruyordun ve bu gece için mükemmel olan seksi kırmızı bir elbisen olduğunu bana garanti etmiştin."

Kahretsin.

"Müşteri dar kırmızı elbiselere fetişı var." Gözleri ayaklarıma kayıyor.

"Beyaz ayakkabılar mı?"

"Bunlar tasarımcı..."

"Umurumda değil."

Sarsıldım.

Tamam, bu bir gaf oldu.

"Müşteri siyah rugan yüksek topuklu ayakkabı istedi. Bana bir çiftin olduğunu söylemiştin."

Durum gittikçe kötüleşiyor.

"Aynı soru rujun için de geçerli. Parlak pembe ruj sürmüşsün. Müşteri kırmızı dudaklar istemişti. Ve saçlarını açık bırakmamalıydın." Suçlarımı saymaya devam ediyor. "Sıkı bir düşük topuz yapmalıydın."

Elim saçlarıma gidiyor. *Kahretsin.*

"Bizim işimiz müşterilerimizin taleplerini karşılamak. Bunu yapmazsak, başka yere giderler." Ondan hayal kırıklığı yayılıyor. "Sanki bugün erken saatlerde bir konuşma yapmamışız gibi." *Çünkü yapmadık.* "Eğer bir şey belirsizse, neden bana mesaj atmadın ya da aramadın?"

"Ben... Ben... Ben..."

"Ne zamandan beri kekeliyorsun?" Sesinde küçümseme var. "Sen... Sen... Sen... Ne?"

Kendimi çok küçük hissediyorum.

Kuru dudaklarımı yalıyorum.

O başını sallıyor. "Böylesine mükemmel bir ilk haftadan sonra nasıl böyle bir hata yaparsın? Geçici hafıza kaybı mı yaşıyorsun? Bu yüzden mi ofisimden çıkar çıkmaz müşterinin taleplerini unuttun?"

Sessiz

kalıyorum.

"Cevap ver."

Çok gerginim, ellerimin titremesini engelleyemiyorum. Ellerimi yanımda yumruk yapıyorum. Ama bu titremeyi durdurmaya pek yaramıyor.

Bir şey söyle.

Derin bir nefes alıyorum. "Üzgünüm." Aklıma gelen en iyi şey bu.

"Üzgün müsün? Üzgün müsün? Lanet olası üzgün müsün?" Sesi giderek yükseliyor. Sanki annesini aşağılamışım gibi. "Üzgün olman bir bok anlamına gelmiyor," diyor. "Senin aptallığın bana para, potansiyel bir müşteri ve kendim için oluşturduğum itibarı kaybettiriyor. Bu üç şeyi çok ciddiye alıyorum." Parmağını yüzüme doğru uzatır. "Bugün sana söylediğim her şeyi görmezden gelmeyi planladıysan, neden ilk başta ofisime gelme zahmetine girdin?" *Jab.* "Müşteriyi başka bir kıza verebilirdim." *Jab.* "Benim zamanımı boşa harcamayacak birine." *Jab.*

başka bir kıza verebilirdim." *Parmakla vurma*. "Benim zamanımı boşa harcamayacak birine." *Parmakla vurma*.

Hâlâ dilim tutulmuş durumda.

"İşitme güçlüğü çekmenin yanı sıra" —parmakla işaret— "şimdi de dilsiz mi oldun?"

"Hey, yeter artık!"

Sesin geldiği yöne dönüyorum.

Hudson bize doğru koşuyor, gözleri öfkeyle parlıyor, parmağı Todd'a silah gibi doğrultulmuş.

Kafamı sallıyorum, umarım mesajımı iletebilirim. *Uzak dur yoksa Arya için her şeyi mahvedersin*.

Telepatik yeteneklerim berbat çünkü Hudson bir savaşçı kararlılığıyla yaklaştırmaya devam ediyor.

Yanımda duruyor.

Todd bir adım yana çekilir, böylece ikisi karşı karşıya gelir. Boy farkları komik bir görüntü oluşturur.

"Sevgili müşterim, bu konuşma seninle ilgisi yok. Bu benim ve kızlarımdan biri arasındaki bir mesele."

"O *benim* kızım," diyor Hudson.

Todd gülmeden güldü. "Bu her zaman olur. Bazı müşteriler bağlanırlar. Ama sizi temin ederim ki, o" —Todd beni işaret etti

— "*benim* kızlarımdan biri. Senin *değil*."

"İşte burada yanılıyorsun," diyor Hudson. "O benim kızım. Ve parmağını onun yüzünden çeksen iyi olur. Kim olduğun umurumda değil. Kız arkadaşımınla böyle konuşmaya cüret etme. Yumruğumun burnunu kırmasını istemiyorsan, ağzından çıkanlara dikkat etsen iyi olur."

"Kız arkadaşım mı?" Todd birkaç kez arka arkaya gözlerini kırptırır. "Kız arkadaşım mı?"

"Evet, *kız arkadaşım*," diyor Hudson.

Delicesine aşık olduğun bir adamın, senin onun kız arkadaşı olduğunu herkese duyurması ne kadar mutlu bir an olmalı, ama şu anda, Hudson'ın söyleyebileceği en kötü şey gibi geliyor.

Todd'un gözlerinde binlerce duygu parıldadı, sonunda inanamama ve öfke arasında bir duyguya karar kıldı.

"O bir hafta boyunca kol süsü olacaktı, senin kız arkadaşın olmayacaktı," diyor Todd. "Bu çılgın açıklamayı bir dakikalığına unutam. Bu gece seninle dışarı çıkması gerekmiyordu. Brinley başka bir müşteriyle birlikte olmalıydı..."

"O Brinley değil," diyor Hudson.

Hayır, hayır, hayır.

Todd'un gözleri bana kayar. "Sen ne diyorsun lan?

Bu Brinley.

Sesimi yükseltip bu çılgınlığa bir son vermem gerekirdi, ama sesim çıkmıyordu, bir hafta kadar önce kardeşimle başlattığımız şeyin sonuçları karşısında şok olmuştum.

Hudson ellerini ceplerine sokup başını salladı. "Öyle değil."

Beni ifşa etmekte çok rahat.

Todd şaşkınlıkla gözlerini genişletir. "O zaman bu kadın da kim?"

Bölüm 41

Hudson

Todd'un sorusu üzerine, gözlerim Angelica'nınkilerle buluştu.

Kaşlarımı kaldırıp, onun cevap vermesini bekledim. O donakalmış gibiydi.

Elini tutup sıkıyorum.

"Biri bana burada ne haltlar döndüğünü söyleyecek mi?" Todd'un sesi öfkeli.

"Bağırmayı kes." Parmağımı yüzüne doğrultuyorum.

"Bu kadın Brinley'e tıpatıp benziyor. O değilse bile, onun ikizi." Uyarılarım onun gevezelik etmesini engellemiyor.

Angelica'nın kirpikleri deli gibi titriyor. Onu konuşmaya ikna ediyorum. "Ona söyle."

Todd kafası karışmış gibi görünüyor. "Bana neyi söyleyeyim?"

Isobel ve Rory, Todd Angelica'yı restorandan çıkarırken inanamayan gözlerle bakıyorlardı. Ben de öyle.

Kararlı davranmamamın tek nedeni, kız arkadaşımın kız kardeşi.

Angelica'yı restorana götürmek için ayrı bir araba kiralayabilirdim, ama onunla vakit geçirmek için ofisimden Queens'e gidip tekrar Manhattan'a döndüm. Ona kız kardeşini sordum ve o da şehre döndüğünü haber vermek için mesaj attığını söyledi. Çünkü kavgadan dolayı fazla soru sormadım.

Todd masamıza uğradığında, bunun ironik bir tesadüf olduğunu düşündüm. Gözlerine bir bakış attığımda, işlerin sarpa sarmaya başladığını anladım. Olayı anlamam bir dakika sürdü. *Brinley* ile özel olarak konuşmak istediğinde, iki şey ortaya çıktı.

Çok açıktı. Birincisi, Todd Arya'nın ikiz kardeşi olduğunu bilmiyordu. İkincisi, gemide kazaya uğrayan ikiz başka bir erkekle birlikte olmalıydı. Angelica'nın isteğini kabul ettim ve Todd'la onun ilgilenmesine izin verdim, ama her geçen saniye daha da sinirleniyordum. Patlamak üzere olduğumu hissettiğim anda masadan kalktım.

Todd'un üzüleceğini tahmin ediyordum. Ama pisliğin teki olacağını tahmin etmemiştim.

New York'taki onca restoran varken, bu gece mutlaka buraya gelmek zorundaydı.

Ne şanssızlık ama.

Angelica hala sessiz kalınca, Todd kendini kaybetmeye başladı.

"Burada neler olup bittiğini bilmeye hakkım var." Çivili beyaz yüksek topuklu botları giymiş, kızgın bir çocuk gibi ayaklarını yere vuruyor.

"Sakin ol," diyorum.

Dikkatimi kız arkadaşıma çeviriyorum.

Angelica acı çekiyormuş gibi dudaklarını ısırır.

Hadi ama.

Bandajı bir çırpıda çıkar.

"Ben... Ben... Ben Brinley'in ikizi değilim..." "O zaman kim lan..."

Elimi kaldırıp Todd'un yüzüne uzatarak onu susturuyorum.

"Bırak. Onu. Konuşsun." Onu buz gibi bir bakışla susturuyorum.

İnsanlar hırlayabilseydi, Todd tam da bunu yapardı.

Sanki bu beni korkutmaya yetmiş gibi.

Başımı sallayarak Angelica'ya devam etmesini

işaret ettim. "Ben onun ikiz kardeşim."

Todd'un başı geriye doğru savrulur. "Ne...

ne?" "Ben Brinley'in ikiz kardeşim."

Todd'un çılgın gözleri benimkinden Angelica'ninkine atladı. "Yani, sen benim kızlarımdan biri değilsin?"

"Hayır. Tam olarak değil."

"Bu ne anlama geliyor?" Todd'un sesi temkinli. "Bir dakika. Brinley değilseniz, ikiniz birbirinizi nasıl tanıyorsunuz?"

Angelica ona her şeyi anlatır.

Todd birkaç saniye boyunca onu inceler.

Ben sessiz kalırım.

"Yani, ikiz kardeşi değil, onu bir haftalığına mı tuttun?" Soru bana yöneltilir.

"Evet, Bermuda'ya götürdüğüm kişi o..." "Bermuda, ada mı?"

"Evet."

Todd gözlerini kısar ve bana lazer gibi bakışlar atar. "Benim iznim ve onayım olmadan kızlarımdan birini ülke dışına mı çıkardın?"

"O senin kızlarından biri değil. Kız kardeşi öyle."

"Kızlarımdan birinin ve onun ikiz kardeşinin benimle alay ettiğini bilmediğim için, bu tartışmalı bir konu."

"Bu gerçeği değiştirmez. Kız arkadaşımın kardeşi senin için çalışıyor. Benim kız arkadaşım değil."

Todd kollarını göğsünde kavuşturdu ve parmağını dudaklarına koydu.

Sanırım kendisine sunulan tüm bilgileri sindirmeye çalışıyor.

"Haklısın."

Sonunda gerçeği anlıyor.

"İkisi de beni kandırmak için işbirliği yaptıklarına göre," diyor Todd, "*iki kız kardeşi de* dava etmeyi planlıyorum..."

Angelica nefesini tutar. "Bunu

yapamazsın." "İzle de gör." Todd sırtarak cevap verir.

Gözlerimi kısıyorum. "Neye dayanarak, Todd?"

"Yanlış beyanlara dayanarak."

Angelica'nın omuzları çöküyor.

Çenesini kızımın yönüne doğru uzatır. "Bu başından beri planlanmıştı."

"Hayır, değildi Todd..."

"Kimse beni kandırıp sonuçsuz kalamaz," diyor. "Bundan paçayı kurtaramayacaksın."

"Saçmalıyorsun," diyorum.

Başını bana doğru çevirir. "Anladım?"

"Burası Hollanda değil. Burası eski güzel Amerika Birleşik Devletleri. Sam Amca'nın nakit işine burnunu sokmasını istemiyorsan, yakın zamanda avukat tutup onların peşine düşmen pek olası değil."

Todd'un yüzünde şaşkınlık ifadesi belirir. Sonra bu ifade kaybolur ve yerine küçümseme gelir. "O halde, *güçlü* bir mesaj vermek için başka bir yol bulurum."

"Bu bir tehdit mi?"

Ayak parmaklarının ucuna basar. "Bana sataşırsan, ben de sana sataşırım." Bana parmağını sallamayacak kadar akıllı olduğu için onu tebrik ederim. Eğer bunu yapacak kadar aptal olsaydı, kolunu kırardım.

Angelica boğuk bir ses çıkarır.

Onun önünde durup ona sert bir bakış atıyorum. "Kpeklerini geri ağırsan iyi olur, Todd. Ona bulaşırsan, bana bulaşırsın. Aynı şey kız kardeşi için de geçerli. Paranı aldın. Cömert bir ikramiye gönderdim. Zarar yok, sorun yok. Geri ekil. Lanet olsun. Geri ekil." enemi o kadar sıkıyorum ki, dişlerimin toz haline gelmemesine şaşırıyorum.

Bir Meksika çatışmasına giriyoruz.

Gözleri kafatasından dışarı çıkıyor.

Burun delikleri genişliyor.

Göğsü inip kalkıyor.

Elinden gelenin hepsi bu mu, ufaklık?

Sinirli bir şekilde ceketini düzeltir ve omuzlarını dikleştirir.

"şu andan itibaren Brinley kovulmuştur."

Bununla birlikte, yüksek topuklu botlarını giyip uzaklaşır.

"Mşterilerimin yanında öyle *pisliklere* ihtiyaım yok." Kapaıya doğru koşmadan önce, omzunun üzerinden bu sözleri söyleyecek kadar durur.

Onu yakalayıp sözlerini geri almasını sağlamak için peşinden koşmak üzereyim, ama Angelica kolumu tutar.

"Lütfen Hudson, yapma."

Bölüm 42

Angelica

Geçen hafta sorunsuz geçti. Arya ve benim Todd konusunda sorunumuzun kalmadığını düşünüyordum. Onun patronuna rastlamak planladığımız bir senaryo değildi. Kahretsin, kırmızı bir elbise giyip, siyah rugan topuklu ayakkabılar giyip, dudaklarımı kırmızıya boyayıp, saçlarımı sıkı bir topuz yapıp geriye çekmiş olsam bile, yine de yakalanırdık. Aynı anda iki farklı erkekle iki farklı yerde olamam ki.

En mükemmel ikiz takasını başardığımızı düşünüyordum, ama her şey yüzüme patladı.

"Arya'nın Todd için çalışacağı günleri sayılıydı, çünkü ona ultimatom verdin..."

"Her şey kontrolüm altındaydı," diyerek Hudson'ı kesiyorum.

"O o çok agresif pislikti, bağıırıyordu, ve sallayan yüzüne tehditkar bir şekilde parmağını sallayan biri. Sen buna kontrol sahibi olmak mı diyorsun?"

"Sana söyledim, ben hallederdim. Senin yardımına ihtiyacım yoktu."

O irkilir.

Sanki yüzüne tokat atmışım gibi.

Kendine gelir. "Todd muhtemelen Arya'yı parçalayacak." "Siktir," derim.

"Onu uyarmam lazım."

Buradan çıkmam lazım.

Kahretsin.

Çantam ve telefonum yanımda değil.

Restorana geri koşmak üzereyim, ama Hudson bileğimi tutuyor.

"Onu uyarsan da fark etmez. Her şey bitti. Todd onu kovdu..."

"Kız kardeşim müşterisiyle akşam yemeği yediği restorana gitmeyi planlıyorsa, onu küçük düşüreceğini önceden bilmeli. Bana haber verseydin iyi olurdu."

"Sen onunla yapışık değilsin. Ve onun ebeveyni de değilsin. Her şeyi omuzlarına yüklemeyi ve onu korumak için elinden gelen her şeyi yapmayı bırak. Kız kardeşin üzerine düşen görevi yerine getirmiyor. Ne zaman başı belaya girse, sen onu kurtarmaya koşuyorsun. Görmüyor musun? Bu seni yıpratıyor."

Ona gözlerimi kısarak baktım. "Bu karışıklıkta ben de onun kadar sorumluyum. İkizlerin yer değiştirmesini kabul ettim..."

"Onu Rus mafyasının bir üyesi olduğunu düşündüğün bir adamdan korumak için..."

"Kız kardeşim kusurlu..."

"Hepimiz öyleyiz." Yüzünde gerginlik belirir. "Yetişkin olmanın tanımı, işleri batırdığında bununla yüzleşmektir. Kız kardeşinin yaptıklarının sorumluluğunu asla üstlenmesine izin vermiyorsun..."

"O benim tek ailem."

O içini çekip saçlarını parmaklarıyla taradı. "Anlıyorum, ama..."

"Ama yok." Ses tonum kararlı.

Beni tanımıyor gibi bana bakar. "Seninle geliyorum."

"Hayır." Başımı sallarım. "Rory ile olan bu görüşme çok önemli. Senin için her şeyi mahvetmek istemiyorum. Seni yeterince utandırdım zaten."

Bana bakar, çenesini oynatır.

"Gitmeliyim."

"Arabayı çağırayım."

"Gerek yok. Arya'nın müşterisiyle buluşacağı restoran çok uzak değil. Yürürüm." Gözleri topuklarıma düşüyor. Bakışlarını takip ediyorum. "Ya da taksiye binerim."

"Neden arabayı kabul etmiyorsun?"

"Restoranın dışında taksiler var. Arya'ya bir an önce gitmem gerekiyor."

"Todd muhtemelen çoktan oraya varmıştır."

"Öyleyse, kız onun öfkesiyle tek başına yüzleşmek zorunda kalmayacak."

"Bu durum hoşuma gitmiyor."
Birbirimize uzun bir süre baktık.
Bu adam için utanç vericiyim. "Hudson, belki... sen ve ben..."
"Sen ve ben, ne?"
"Biz mantıklı değiliz." "Ne
diyorsun sen?"
"Hayatım berbat durumda..."
"Angelica..."
"Ben ve Arya yüzünden Todd'la kavga ettin..." "Todd'u kim takar ki?"
Yoldan geçen birkaç kişi bize bakıyor.
"Sadece Todd değil. Ramsey de var. Rus tefeci. DJ Arya'nın Miami'ye
gittiği yerde bir tür drama yaşanıyor. İkiz kardeşim hakkında bir şey
biliyorsam, o da yine her şeyi mahvedecek."
Gözlerini kısıyor. "Ne diyorsun sen?"
"Hayatı sürekli bir pembe dizi gibi olmayan biriyle birlikte olmayı hak
ediyorsun. Ben sadece seni aşağı çekeceğim." Bu harika adamı hak
etmiyorum. "Belki de biraz ara vermeliyiz."
Sözler dudaklarımdan çıktığı anda kalbim ikiye bölünüyor.
Tanrım, beni şimdi öldür.
"Cesedimi çiğnemedi olmaz."
"Güven bana, en iyisi bu."
"Angelica..."
"Arya'yı bulmam lazım."
Onun yanından geçip
gidiyorum.
Koluma uzanır. "Bizden vazgeçiyor musun?" "Seni benim
boktan hayatımdan koruyorum." Onun tutuşundan
kurtulurum.
Hızlı adımlarla restoranın içine giriyorum. Isobel ve
Rory hâlâ orada oturuyorlar.
Beni gördüklerinde endişeyle gözlerini kocaman açıyorlar. "Her şey
yolunda mı, Angelica?"
Isobel'in bakışlarıyla karşılaşıyorum. "Hayır, iyi değil." *Her şey mahvoldu.*
Yine.

Kısa bir *iyi geceler* dilekleriyle, masadan çantamı ve telefonumu alıyorum.

Dudaklarım titriyor.

Ağlamaya başlamadan önce oradan hemen çıkıyorum.

Bölüm 43

Angelica

Arya'ya gönderdiğim mesaj hala cevaplanmadı. Onu aradım ama direkt sesli mesaja düştü. Todd'un ona bağırıp çağırdığını düşünmek istemiyorum, bu yüzden cevap vermiyor olabilir. Neyse ki, Paley Medya Merkezi taksiyle kısa bir mesafede. Taksi ücretinden tasarruf etmek için yürümeyi düşündüm ama bu Louboutin ayakkabılarım çok güzel olduğu için kendimi öldürürdüm.

Ne tuhaf bir kader cilvesi, Arya ve ben bu kadar yakın olacaktık.

Kız kardeşime LoboMAX.com'un CEO'su ve eşiyle akşam yemeği yiyeceğimi söyledim, ama Hudson'dan bahsetmedim. Güneyde gezip tozup beni görmezden geldiği için, Hudson'la aramızdaki gelişmelerden haberi yok. Planım yarın yüz yüze ona söylemekti. Bagajları hala Vanna'nın ailesinin evinde olduğu için bu gece yine orada kalacak.

Taksi şoförüne ödemeyi yaptıktan sonra, Todd'dan önce kız kardeşimi bulmayı umduğum ve dua ettiğim kültür kurumunun ön kapısına doğru yol alıyorum.

Manken boyunda ve manken güzelliğinde mavi gözlü bir sarışın bana gülümsüyor. "İyi akşamlar, davetiyenizi alabilir miyim lütfen?"

Kahretsin.

"Benim yok."

"Oh, listede adınızı bulayım," diyor ve elindeki iPad'in ekranına dokunuyor.

"Adımı bulamazsınız." Kaşlarını çattı. "Kız kardeşim bir adamla birlikte içeride. Muhtemelen o adam da listenizde vardır. Onunla acilen konuşmam gerekiyor."

Yüzündeki ifade buz gibi olur. "Üzgünüm, ama davetiye olmadan sizi içeri alamam."

"Belki biri kız kardeşimi bulabilir?" Yüzümü işaret ettim. "Biz tek yumurta ikiziyiz."

"Orada var iki iki iki konuk katılıyor bu geceki bağış etkinliğine katılacak. Bu mümkün olmayacak."

"Çaresizim. Gerçekten, gerçekten kız kardeşimle konuşmam gerekiyor." Yalvarmaktan çekinmem.

"Bu bir ölüm kalım meselesi mi?"

Birinin yüzüne yalan söylemeyi reddediyorum. "Hayır. Zor bir durumla ilgili."

"O halde cevap aynı. Üzgünüm bayan, sizi içeri alamam."

Siktir.

Omuzlarım çöküyor.

Sonra aklıma geldi. Davetiyem olmadan içeri giremezsem, Todd şu anda Arya'yı azarlamıyor olabilir.

Hudson'ın araba hizmetini kabul etmediğim için pişmanım. Birkaç bloklu bir taksi yolculuğu ruhumu incitti, ama katlanılabilir bir şeydi. Manhattan'dan Queens'e taksiyle gitmek beni maddi olarak zorlayacaktı. New York metrosu en iyi zamanlarda bile tehlikeli olabilir. Beş inçlik topuklu ayakkabılarla şehrin alt katmanlarında dolaşmak çok zor olacak. Kültür merkezinden en yakın metroya kadar yürüdüğüm için ayaklarım ağrıyor. Queens'e vardığımda, zavallı ayaklarım ağlayacak. Ama sahip olmadığım parayı harcamak söz konusu bile olamaz.

Hayatım mahvoldu.

Merdivenlerden aşağı inmek üzereyim ki telefonum çalıyor.

Tam zamanında.

ARYA

Neden telefonumu patlatıyorsun?

ANGELİCA

Neredesin? Paley Medya Merkezi'nde idim ama davetiyem olmadığı için içeri giremedim.

ARYA

Etkinlik sıkıcı ve monotondu. Müşteri, etkinliği es geçip bir arkadaşımızın kitle fonlaması başarısını kutlama partisine gitmemizi önerdi, biz de taksiye atladık ve şimdi buradayız.

ANGELİCA

Neden mekanı değiştirdiğini bana söylemedin? Ve neden telefonun kapalıydı?

ARYA

Telefonum kapalıydı çünkü bağış etkinliğinde bu zorunluydu. İtalya'dan ünlü bir opera sanatçısı getirmişlerdi ve telefonların onun performansını kesintiye uğratmasını istemiyorlardı. Bu arada, opera çok sıkıcı.

ANGELİCA

Todd sana mesaj bıraktı mı?

ARYA

Henüz dinlemedim. Fotoğraf uygulamasını kullanarak makyajımı kontrol etmek için kişisel telefonumu çıkardım, ama telefonun kapalı olduğunu fark ettim. İş telefonumu da açmayı unutmuş olmalıyım diye düşündüm. Önce senin aramana cevap vermeye karar verdim. Ne oluyor?

ANGELİCA

Todd, akşam yemeği yediğim restorana geldi.

ARYA

Onun olduğunu nereden biliyorsun? Onunla hiç tanışmadın ki.

ANGELİCA

Mesajla açıklamak çok uzun sürer. Neredesin? Hemen oraya geliyorum.
Konuşmamız lazım.

Taksiye para harcamak bugünün gider listesinde yoktu, ama çaresiz durumlar çaresiz önlemler gerektirir. Pompadour Oteli'ne bu kadar çabuk ayak basacağımı beklemiyordum, ama işte buradayım.

Konsiyerj ile görüştüktan sonra, kız kardeşim ve müşterisinin bulunduğu odaya doğru yola çıkıyorum. Asansörden inip koridorda hızla ilerliyorum.

Ayaklarım çok ağrıyor.

Acıyı görmezden gelerek sağa dönüyorum. Kararlı adımlarla yürürken, gözlerim uzaktan bir kadın üzerinde duruyor. Durup bana dönüyor. Boyu, elbise bedeni, ayak numarası, saç, gözleri, gülümsemesi ve yüzü benimkiyle aynı. Neredeyse aynaya bakmak gibi. Neredeyse. O, bir yetişkin kulübündeki partiye uygun giyinmişken, ben güneşli bir pazar öğleden sonra çay partisine gitmek üzere giyinmişim gibi. Moda seçimlerimiz, kişiliklerimiz kadar zıt.

"Merhaba," diyerek ona yaklaşıyorum.

Salam vermek yerine beni eleştirel bir bakışla süzdü. "Alışverişe mi gittin?" Kaşlarını kaldırdı. Öfkeli bakışları bana odaklandı. "Sıradan markaların kutulu makarna ve peynirinden daha pahalı bir şey yemeye paramız yetmez sanıyordum, ama sen yeni kıyafetler mi aldın?" Alaycı bir tonla konuştu.

"Şu anda bu önemli değil." "Yani, alışverişe gittin mi?"

"Arya, buraya moda hakkında konuşmak için gelmedim." Gözleri göğsüme doğru iner.

Gözlerini kısarak elini uzattı. "O ne?"

Kolyeyi korumak için elimi üzerine koydum. "Hiçbir şey." Bana şüpheyi yan gözle baktı.

"Todd'un mesajlarını dinledin mi?" Konuyu giydiğim kıyafetten başka bir yere çevirdim.

"Dinledim."

"Ne dedi?" Ses tonum temkinli.

"Çok sinirli gibiydi, ama fazla bir şey söylemedi." Tanrıya şükür buraya gelip bana yaptığı gibi ona da sözlü tacizde bulunmadı. "Yarın ilk iş olarak ofisine uğramamı söyledi. Todd'un dünyasında bu saat on bir demektir. Ayrıntılı mesajlar bırakmayı pek sevmez. Yüz yüze iletişim kurmayı tercih eder. Gerçek konuşmalar iz bırakmaz." *Mantıklı.* "Bana neler olduğunu anlatacak mısın? Todd'u gördüğünü söyledin, ama o bundan bahsetmedi. O olduğundan emin misin?"

"Bu konuşmayı açıkta yapmayalım." "Neden?"

"Bana güven." Bana ihtiyatlı bir bakış attı. "Konuşabileceğimiz daha özel bir yer olmalı."

"Şu tarafta kadife şezlonglu, çok şık bir banyo var." Omzunun üzerinden işaret eder.

"Bu da iş görür." *Umarım kimse kullanmak zorunda kalmaz.*

Tuvalete vardığımızda, boş olduğunu görüyoruz.

Küçük iyilikler için Tanrı'ya şükürler olsun.

İçeri giriyoruz.

Arkamı dönüp kapının kapanmasını izlerim, kilitli olmasını umarak.

Bingo.

Bir çevirmeyle, bu konuşmayı kimsenin duymayacağından emin oluyorum. Arya, makyaj yapmak için ayrılmış gibi görünen bir tezgaha doğru ilerliyor. Küçük akşam çantamı ve telefonumu tezgahın üzerine bırakıyorum.

O da el çantasını benim eşyalarımın önüne koyar.

Gözlerimiz karşılaşır.

"Eminim Todd'u başka biriyle karıştırmış olmalısın..."

"Karıştırmadım. Bana Brinley dedi."

"Kahretsin." Sonra, farkına varır. "Benim katı bir kıyafet kuralım olduğu için çok korkmuş olmalı." Parmağını vücudumun uzunluğu boyunca yukarı aşağı sallıyor.

"Korkudan deliye dönmekten daha fazlasını yaptı. Onu yanılttığımız için bizi dava etmekle tehdit etti." Yeşil gözleri büyüdü. "Bize karşı

karşı bu ayrıntılı planı kurduğumuzu düşünüyor."

"Kahretsin." Dudak içini ısırır. "İkimiz olduğumuzu biliyor mu?"

"Hudson ona bunu söyledi."

"Hudson mı? LoboMAX'ın CEO'su ve eşiyle akşam yemeği yiyeceğini sanıyordum."

"Onlarla Hudson aracılığıyla tanıştım ve o da oradaydı."

Kokmuş yiyecek koklar gibi burnunu buruşturur. "Onunla olan sözleşmen günler önce sona erdi. Hâlâ onunla görüşüyor musun?"

Sinirlenerek iç çekerim. "DJ Bromley'le birlikte olmak için şehirden kaçtıktan sonra aramalarımı ve mesajlarımı görmezden gelmeseydin..."

"Lütfen, o pislikten bahsetme." Elini sallayarak bu konuyu geçirir.

Tüm tanrılara yemin ederim.

"Onu çoktan unuttum."

Kulaklarım çınlamaya başlar.

Yine başlıyoruz lan.

"Önce Vanna ve bana uçuş, otel, yemek ve içecekler için ödeme yapmamıza gerek olmadığını söyledi, sonra da bizim onunla seks partisi yapmamızı bekledi..."

"Seninle, bacaklarını açmaya karar verdiğin başka bir ezik arasında yaşanan dram umurumda değil."

Şoktan başı geriye doğru eğildi. "Anlamadım?"

"Arya, sanki New York'un en kötü erkeklerini mıknaş gibi çekiyorsun."

Dudakları, mükemmel bir şekilde sürülen kırmızı rujla sıkı bir çizgi halinde büzülür.

"En azından ben, beyaz atlı prensin gelip bekaretimi almasını bekleyen bastırılmış bir bakire değilim."

"Belki de ilk seferinde sana odaklanamayacak kadar dikkati dağınık bir erkeğe izin vermek yerine, New York dakikası kadar uzun bir süre beklemeliydin."

"O geçmişte kaldı. Ben yirmi iki yaşındayım ve bir erkeği nasıl memnun edeceğimi biliyorum. Sen yirmi iki yaşındasın ve hiçbir şeyden haberin yok."

Sürtük.

"Artık o kadar bilgisiz değilim, kardeşim."

"Yeni bir vibratör sayılmaz." Diye alaycı bir şekilde gülümsedi.

"Erkek arkadaşım Hudson, Bermuda'da benim V kartımı deldi."

"Ne? Ne?"

Olay olduğunda erkek arkadaşımdı. Şimdiyse, senin yardımına koşmak için bir restoranda bırakıp ayrıldığım harika bir adam.

Bu düşünceyi kafamdan uzaklaştırıyorum. "Artık bakire değilim. Evet, doğru duydun, Hudson benim ilk erkeğim. Başından sonuna kadar bana bir kraliçe gibi davrandı. Bir hata gibi değil."

"Kız kardeş kuralını ihlal ettin." "Ne demek istiyorsun?"

"Birbirimizin erkek arkadaşlarıyla çıkmayız."

"Birbirimizin erkek arkadaşlarıyla mı?" *Kafası mı güzel?* "Hudson hiç senin erkek arkadaşın olmadı. Onunla hiç tanışmadın bile."

"Ama o *benim* müşterimdi." Gözleri bana odaklanır. "Aynı şey. Bu da onu yasak bölge yapar. Ve eminim Todd, kızları müşterileriyle çıkmaya başlarsa çok sinirlenir."

Onun çarpık mantığı gülünç. "Bunu kafana sokayım. Birincisi, Hudson hiçbir zaman senin erkek arkadaşın olmadı. İkincisi, ben Todd için çalışmıyorum, yani yasak yorumun saçma."

Arya'nın gözleri kısılır. "Ve nasıl benden bir şeyler saklarsın? Önümüzdeki birkaç gün müsait olmayacağını söylemiştin. Sadie'ye ülkeden ayrılacağını söyledin, ama bana, kız kardeşine söylemedin mi? Hiç hoş değil..."

"Miami'ye gideceğini bana söyleme nezaketini bile göstermedin."

"Sana açık bir not bıraktım. Nerede olduğumu ve kiminle olduğumu biliyordun."

Ellerimi yumruk yapıyorum. "Bazen çok kalın kafalı olabiliyorsun."

"Hudson veya Bermuda'dan bahsetmek için zaman ayırmadın, ama Ramsey'den bahsetmek istediniz? Bırakın artık."

"Önemliydi..."

"Onu takıntı haline getirmeyi bırak. Onu bulacak imkânımız yok ki..."

"Bu konuda kayıtsız kalmaya cüret etme..."

"Pratik davranıyorum. Polisin onu bulmasını beklemeliyiz..."

"Onu asla bulamayacaklar çünkü..."

"Karamsar olmayı bırak..."

"Ramsey öldü." İçimi kaplayan öfke dalgası beni dengesizleştiriyor.

"Ne... ne... ne?"

Öfkemi bastırıyorum. "Hudson bir arkadaşının yardımını aldı. O, siber ve beyaz yakalı suçlarda uzman. Neyse, uzun hikaye. Önemli olan, onun bulduğu şey. Ramsey öldü. Ve bizim paramız, onun dolandırdığı diğer insanların paralarıyla birlikte, Kıbrıs'ta bir yerlerde Rus mafyasına ait bir banka hesabında. Her şey Ramsey'nin Bratva ile işbirliği içinde olduğunu gösteriyor."

Arya gözle görülür şekilde solgunlaşır.

"Bratva mı? Rus... mafyası mı? Ramsey... öldü mü?"

Sinirli bir şekilde iç geçirdim. "Çok şey kaçırdın." "Kahretsin..." Başını salladı. "Buna inanamıyorum."

"Bir kez daha, sen hayatın tadını çıkarırken —bronzlaşıp vücut shotları yaparken—" "Bunu nereden bilebilirdim ki?"

Yemin ederim, patlamak üzereyim.

"Haklısın, Arya. *Vanna'nın* terk edilmesiyle uğraşmanın stresi dayanılmazdı." Alaycı bir tonla konuşuyorum.

"Ben destekleyici bir arkadaş olmaya çalışıyordum."

"Ara sıra destekleyici bir kız kardeş olsan iyi olurdu."

"Öyleyim."

"Saçmalık."

Birbirimize bakıyoruz, ikimiz de yılmadan ve eşit derecede sinirliyiz.

"Hepimiz senin gibi kibirli ve ukala olamayız," diyor, diyor ve gerginliği bozuyor.

Geri çekildim ama hemen toparlandım. "Ben kibirli ve ukala olmasaydım, sen şu anda evsiz olurdun."

"Ben de üzerime düşeni yapıyorum." İnatçı bir ifadeyle, "Garsonluk işim var. Ve Todd'la konuştuğumda, her şeyi yoluna koyabileceğime eminim. O eşcinsel, yani onu baştan çıkaramam, ama onu etkileyebileceğime eminim," der.

Kafamı sallıyorum. "Todd bizi kovdu."

Ağız açık kalır.

Devam ediyorum. "Kızlarından biri onun izni olmadan ülkeyi terk etti."

"Ama Bermuda'ya giden sensin ve sen onun kızlarından biri değilsin."

Ama bir dakika önce, kız kardeşlik kurallarını ihlal ettiğimi düşünmüyor muydun?

Ondan alkol kokusu gelmiyor, yani mantıksız sözlerini alkole bağlayamam.

"Ben hala seninle Hudson arasındaki *anlaşmanın* kapsamındaydım," diyorum. "Todd'u en başından beri kandırdık..."

"Bu çok adaletsiz." Elleri havada uçtu, sonra beline koydu. "Senin yaptığın bir şey için ben mi cezalandırılıyorum? Siktir et."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Suçlama oyunu mu oynuyorsun?" "O

iş çok iyi para kazandırıyor. Sen benim için mahvettin."

"Vajinal enfeksiyonun yüzünden kıcıını kurtarmamı istedin ve karşılığında aldığım teşekkür bu mu?"

"Kıcıımı kurtarmadın. Kıcıımı kovdurttun." Gözleri kısılır. Daha önce hiç görmediğim bir şey gözlerinde parlar. *Nefret mi?* "Her zaman yaptıklarımın sorumluluğunu almadığım için bana saldırıyorsun. Bir kez olsun doğru olanı yapıyorum ve sen her şeyi mahvediyorsun. Nedenini de biliyorum."

Gülüşüm kısa ve düz. Hatta gözlerimi de deviriyorum. "Saçmalıyorsun."

"Zaten yapıyorsun..."

"Neyi yapıyorum?" Ses tonum kırbaç şakırtısı kadar keskin.

Yüzüme suçlayıcı bir şekilde parmağını doğrultuyor. "Şimdi, beni aşağıdan bakarak kendini üstün görüyorsun. Bizi soktuğum boktan durumdan kurtarmak için yeterince çaba göstermediğimi yüzüme vuruyorsun. Kaybedenlere bacaklarımı açtığımı söyleyerek beni küçük düşürüyorsun." İğrenç bir ses çıkarıyor. "Sırf üstünlük taslayarak dolaşmaya devam edebilmek için benim için her şeyi mahvettin." Burun kıvrıyor. "Ve kendini kandırma. Hudson'la *ilişkin* uzun sürmeyecek." Sesi alaycı.

Midemden safra yükselir, ağızımı doldurur. Şu

anda ondan çok nefret ediyorum.

"Onu araştırdım. Senin liginden o kadar uzak ki, gülünç bile." Kız kardeşim özgüvenimi yerle bir ediyor. "Hayatının tamamını kitapların arasında geçiriyorsun, tabii bir kitap düzenlemiyor ya da sesli kitap dinlemiyorsan. Aman ne büyük olay, bekaretini kaybettin. Muhtemelen sana acımıştır." Özgüvenim daha da dibe vuruyor. "Ya öyle, ya da ucuzuna senin bekaretini bozmak için çok hevesliydi. Todd, bakireleri tercih eden müşterilerden yüksek ücret alıyor. Kızlık zarın bize bir servet kazandırabilirdi. Kendini ucuza sattın kardeşim." Onun öfkeli sözleri karşısında konuşacak halim kalmaz. "Hudson istediğini elde ettiğine göre, sence gerçekten seninle kalacak mı? O deneyimli, güçlü bir adam. İsteddiği her kadını elde edebilir, kendini ona teslim eden kadınları."

Dudaklarındaki sırtış bir öncü olarak görülmeli.

"Sonuçta, sen sıkıcı, iyi huylu, kıcına sopa sokulmuş ikizsin. Belki de Hudson senin kıcını sikmeliydi. Bu seni gevşetirdi..."

"Nankör ağzını kapat, seni velet." Kız kardeşim irkilir.

Öfke vücudumun her hücrelerini sararken nefesim hızlanır, kalbim göğsümden çıkacakmış gibi çarpar. Saldırmadan önceki saniyelerdeki vahşi bir hayvan gibi ona bakarım.

O da dehşetle geniş gözlerle bana bakar.

"Bu ne cüret?" diyorum. "Ben sıkıcı, uslu ikiz olabilirim, ama sen boktan bir ablasın."

"Ben..."

Parmağımı yüzüne doğrultuyorum. "Kapa. Çenenı."

Ağzı açık kalır.

Arya bana ne yapacağını bilmiyor.

Yıllarca dilimi tutmuş, sabretmiş, sabretmiş ve sabretmişim, ta ki baraj yıkılana kadar.

Omurgama biraz nişasta koydum. "Neden böyle davranıyorsun?" Bu retorik bir soru çünkü ona sürekli saldırıyorum. "Annem öldüğünden beri, sen çok zor birisin. Ama babam öldüğünden beri, sen kendinin en kötü hali oldun..."

"Yas tutuyordum..."

"Her zaman sen, sen, sen. Ve lanet olası sen. Çok bencilsin. Anne ve babasını kaybeden tek kişi sen değilsin." Güç topladığım bir nefes alıp devam ediyorum. "Az önce yüzüme tükürdüğün şey bardağı taşıran son damlaydı. Hayatımda harika bir şey oluyor ve sen onu mahvediyorsun? Ne oluyor lan? Ben sana asla böyle bir şey yapmazdım."

"Sen..."

Elimi kaldırıyorum.

Ağzını kapatır.

"Sen benim kardeşim olmalısın. Benim yıkımım değil."

Gözleri kısılır.

Konuşmak için can atıyor, ama ben dengesiz biri gibi görünüyor olmalıyım ki dilini tutuyor.

Akıllıca.

"Bundan sonra aramızdaki ilişki şöyle olacak..."

"Benim adıma karar verme hakkını kim verdi sana?" Hatta kavgacı bir tavırla çenesini kaldırıyor.

Düşündüğüm kadar akıllı değilmiş.

"Tamam, başka bir şekilde ifade edeyim. Seninle ilgili olarak şöyle yapacağım. Bir dahaki sefere kendini bokun içinde bulduğunda - ve ikimiz de biliyoruz ki yakında yine her şeyi mahvedeceksin, çünkü en iyi yaptığın şey bu - kendi başının çaresine bakacaksın." Onu işaret ediyorum. "Kendi pisliğini kendin temizle. Artık bana güvenme. Hatta, bunu duymak bile istemiyorum. En iyi arkadaşın Vanna ile konuş. Daireye gelince, artık üzerine düşeni yapmaya başlasan iyi olur. Hatırlatayım, kardeşim. Kira, yemek, faturalar ve internet için gereken paranın yarısından sen sorumlusun. Artık saçma bahaneler yok. Artık sana para vermeyeceğim, çünkü sözlerine rağmen hiç geri ödemiyorsun. O köpek yavrusu gözlerini ve timsah gözyaşlarını kışına sokabilirsin. Artık kanmıyorum." Gözlerimi vücudunun her yerine gezdiriyorum. "Hayatım boyunca seni korudum. Her ebeveynimizi kaybettiğimizde bu yeminim daha da güçlendi. Ama artık bitti." Yere işaret ediyorum. "Benden bu kadar. Seninle işim bitti. Artık büyümelisin."

Arya şaşkınlıktan sessiz kalır.

Gözyaşları görüşümü

bulanıklaştırır.

Gözlerimi kırpiştirarak gözyaşlarını silmeye çalışırım.

Bu bir boşanma gibi geliyor, ama çok uzun zaman önce kararlı davranmalıydım. Belki o zaman bana biraz saygı gösterirdi.

Kararından vazgeçme.

Tezgahın üstünden çantamı alıp, ikiz kardeşim orada dururken oradan ayrılıyorum.

O, sırtımı döneceğimi hiç düşünmediğim son kişiydi.

Kilitle uğraşıyorum, kapıyı zorla açıyorum ve tuvaletten fırlıyorum.

Asansöre ulaştığımda ağlıyorum.

Meraklı bakışlardan kaçınmak için, geniş merdivenlere doğru koşarım.

Yüksek topuklu ayakkabılarımla olabildiğince hızlı bir şekilde merdivenlerden aşağı iniyorum.

Son basamağa ulaştığımda, çıkmaya hazırlanırken birine çarpıyorum.

Çarpmanın etkisiyle gözlerim kapanır.

Kahretsin.

"Çok özür dilerim," diyorum.

Küçük eller beni sabit tutuyor. "Angelica?"

Gözlerim açılıyor. "Grace?"

"Ne oluyor?" Sesinde endişe duyuluyor. "Neden ağlıyorsun?"

"Ben..." Kontrol etmeye çalıştığım gözyaşları vücudumu sarsıyor. "Ben ..." Titriyorum. "Bu..."

Grace çıplak kollarımı yukarı aşağı okşuyor. "Acele etme," diyor.

"Her şey..." — Titrek bir nefes alıyorum — "mahvoldu."

Bölüm 44

Hudson

Bir akşam, göz açıp kapayıncaya kadar nasıl altüst olabilir.

Isobel ve Rory'nin o olaydan sonra nasıl tepki vereceklerini bilmiyordum. Angelica gittikten sonra yarım saat boyunca, aklımın başka yerde olmadığını göstermeye çalıştım. Rory beni hemen anladı. Los Angeles'a uçtuğumda konuşmaya devam etmeyi önererek beni bu ızdıraptan kurtardı. Tanrıya şükür dün itiraf ettim. Etmeseydim, onun bu kadar anlayışlı olacağını sanmıyorum.

Todd'un Angelica'ya öyle konuşmaya cüret ettiği için ona sertçe çıkıştığım için hiç pişman değilim. O lanet tavrını kışına sokabilir. Angelica ile olan kavgaya gelince, onun kız kardeşi hakkındaki düşüncelerimi kendime saklamaya çalıştım, ama yapamadım. Arya konusunu açmak mayın tarlasına adım atmak gibidir ve ne yazık ki, bu benim yüzüme patladı.

"Dikkatli ol. Bazı kardeşlik ilişkileri bozulduğunda onarılamaz hale gelir."

Bryce'ın uyarısı, her ne kadar tüm benliğim onun benden uzaklaşmasına karşı çıksa da, Angelica'nın restorandan ayrılmasını yasaklamamı engelledi. Kız kardeşiyle aralarını düzeltmesi için ona biraz nefes alması için zaman vereceğim, ama onu bırakmaya niyetli olduğumu düşünüyorsa, siktir etsin.

Rory ve karısını şoförlü arabalarına kadar geçirdikten ve uğurladıktan sonra, Angelica'nın son beş mesajıma cevap vermiş olmasını umarak telefonumu çıkardım.

Hiçbir şey yok.

Ne oluyor lan?

Onun numarasını arıyorum.

Doğrudan sesli mesaja düşüyor.

Kahretsin.

Tekrar
deniyorum.

Aynı sonuç.

Hızlıca bir mesaj yazıyorum.

Gözlerimi telefonuma dikip, üç noktacığın görünmesini bekliyorum.

Aptal şey işbirliği yapmıyor.

Arya'nın müşterisiyle birlikte hangi mekanda bağış etkinliğine katıldığını bilmediğim için, tahmin etmeye çalışmak için bile çok fazla seçenek var.

Gözlerimi kaldırdığımda, şoförlü Mercedes'imın restoranın hemen önünde durduğunu görüyorum.

Arka koltuğa biniyorum.

Şoförle geleneksel selamlaşmayı yaptıktan sonra, trafiğe girer.

Eve gidip, yatmadan önce bir içki daha içip, bir dizi ya da film izleyerek bu dram dolu akşamı unutmalıyım.

Todd'un ona ve kız kardeşine saldırmadığından ve ikizlerin güvende olduğundan emin olana kadar uykuya dalmam imkansız. Pitbull kadar kararlı olduğum için şoföre şöyle diyorum

"Plan değişikliği. Upper West Side'a gitmiyoruz. Queens'e gidiyoruz."

Son iki saattir Angelica'nın binasının önünde oturuyorum.

Sanki bir gözetleme görevindeymişim, şüphelinin saklandığı yerden çıkmasını bekliyormuşum gibi.

Hâlâ ondan bir iz yok.

Zili o kadar çok çaldım ki, lanet şeyin bozulmamasına şaşırdım.

O ya da kız kardeşi evde olsaydı, biri interkomdan bana siktirip gitmemi söylerdi.

Kendi kendime küfrederek, başka bir mesaj yazdım.

HUDSON

Neredesin lan?

Birkaç dakika geçti ama cevap yok.

Onu aradım ama sonuç yine aynıydı. Doğrudan sesli mesaja yönlendirildi.

Todd'u arayıp Arya'nın telefon numarasını almak istiyorum ama onun kara listesinde olduğumdan eminim.

Siktir.

"Hâlâ beklemek istiyor musunuz, efendim?" Şoförün gözleri dikiz aynasından benimkilerle buluşuyor.

Telefonumdan saati kontrol ediyorum.

Gece yarısı.

"Evet," diyorum. "Fazla mesai için uygun şekilde ücretlendirileceksin."

Şoför başını sallar. "Peki efendim."

Aynadan onun bakışlarını yakalarım. "Rahatına bak, uzun bir gece olabilir."

Bölüm 45

Angelica

Acı dolu bir iç çekişle, ağızıma bir parça daha büyük cheesecake tıktırdım. Bu kadar moralim bozuk olmasaydı, Junior'ın nefis brownie explosion cheesecake'inin kremsiliğini takdir ederdim. Ne de olsa, bu sadece Brooklyn'in bir simgesi değil, beş ilçenin en iyi cheesecake'lerinden biri. En son onların keklerinden birini tattığımda, annem hayattaydı. Burası onun en sevdiği tatlıcıydı. Babam her yıl annemin doğum gününde onun en sevdiği tadı ve en çok satan tatlılardan oluşan bir deneme paketi alırdı, hiç aksatmazdı. Bu çok önemli bir şeydi. Yıllardır oraya geri dönmek istiyordum, ama birkaç nedenden dolayı hiç gitmedim. Birincisi, arabamız yok. İkincisi, temel ihtiyaçları karşılamakta zorlanırken, tatlı için elli dolar harcamak için bir saatlik toplu taşıma yolculuğu yapmak mantıklı değil. Grace'in evine giderken, şarap ve kekin olmazsa olmaz olduğunu söyledi ve yolunu değiştirdi. Bu, hayatımın en kötü günlerinden birinde olmak zorundaydı.

Ne kadar ironik, değil mi?

"Bir kadeh şarap daha ister misin?" Grace şişeyi işaret ediyor. "Evet, lütfen."

O hala ilk kadehini yudumluyor. Benimkini ise bir dikişte içtim.

Şarabın kalanını kadehe dolduruyor.

Onun evine vardığımızda, Grace evi gezdirmeyi es geçip doğrudan mutfığa gidip şeker ve içki aldı.

Tam da ihtiyacım olan şeydi.

"Teşekkürler," diyorum.

Grace'in dudaklarında hüznü bir gülümseme belirir.

O olmasaydı, Queens'e kadar ağlayarak giderdim ve metro yolcularının endişeli bakışlarına maruz kalırdım.

Pompadour Otelinde Grace ile karşılaştığımda, durumumu gördüğünde endişelendi. Ağlıyor ve titriyordum, açıklamam ağlayarak çıkıyordu. Grace, tek başıma evime dönmeme izin vermedi.

Onun ilgisi için ona minnettarım.

İçkimi yudumlamak üzereydim, ama bardakım yarıda dondu.

Grace'in endişeli gözleri benimkilere kaydı. "Ne oldu?"

"Telefonum."

"Ne olmuş ona?"

"En son ne zaman yanımda olduğunu hatırlamıyorum."

"Çantanda değil mi?"

"Hayır, çok küçük. O tasarımcı mikro çantalarından biri..." Başımı geriye eğip gözlerimi tavana dikiyorum. *Ah*. "Pompadour Otelinde bırakmış olmalıyım."

"Emin misin? Belki Junior's'ın tezgahında bırakmışsındır ya da arabamda olabilir?"

Grace'in bakışlarını karşıladım. "Sanmıyorum. Kız kardeşimle banyodayken onu tezgahın üzerine koymuştum. Şimdi, çantamı aldığımı hatırlıyorum ama telefonumu almadığımı hatırlıyorum." *Kahretsin*. "Tam da boktan günümün daha da boktan olamayacağını düşünürken."

"Kız kardeşin onu almamış olabilir mi?"

"Belki. Belki de almamıştır. Onunla hararetli bir tartışma yaşadktan sonra oradan kaçtım, ona bağırıp azarladım."

"Hay sıçayım!"

"Evet. Bu gece unutulmaz bir gece olacak." *Hayır*.

"Otel arayabiliriz. Kız kardeşin telefonu orada bırakmışsa, temizlik görevlileri onu bulmadan önce başka biri bulmuş olabilir."

"Umalım da öyle olsun. Yeni bir telefon alacak param yok."

"Eminim öyle bir şey olmayacak." *Parmaklarımı çaprazladım*. "Bana akşamın bazı parçalarını anlattın. Bu gece neler oldu?"

Gözlerim boş şarap şişesine kayıyor. "Bu konuşma için daha fazla şaraba ihtiyacım olacak."

"Şarap dolabımızda beyaz şarapla dolu bir şarap buzdolabı ve kırmızı şaraplardan oluşan güzel bir stok olması iyi bir şey."

İtirafım, itfaiyecinin hortumundan fışkıran su kadar güçlü bir şekilde içimden dökülen aşırı bir kelime seliyle geliyor.

Grace'in şok olmuş ifadesi her şeyi anlatıyor.

Bir şey söylemek için ağzını açar, sonra kapatır.

Bunu birkaç kez yaptıktan sonra şarap kadehini alır ve chardonnay'den büyük bir yudum alır.

"Biliyorum, çok fazla," diyorum. "Eminim benim için..."

"Birincisi, Isobel Wolfe'a beni öven kişinin sen olduğunu benden nasıl saklayabildin? İkincisi, vay canına, seksi Hudson Kincaid ile nasıl tanıştığına inanamıyorum. Üçüncüsü, tanrım, ikiz kardeşin... o... Tanrım..."

"İkizim tam bir felaket," diyorum.

"Yüzüne karşı söyleyebilir miyim emin değildim." "Diğer herkes söyledi."

"Öyleyse, izin ver de şunu söyleyeyim. Kararını verdiğin için suçluluk duyuyor olabilirsin, ama doğru olanı yaptın. Omuzlarında çok fazla yük taşıyordun. Çıldırmama şaşmamalı."

"Evet." Başımı sallıyorum.

"Isobel ve LoboMAX'ı başka bir gün halletmemiz gerekecek, ama önce öncelikli işlere bakalım. Senin erkeğinden bahsedelim..."

"Hudson'dan ayrıldım, hatırladın mı? Yani o artık benim erkek arkadaşım değil."

Beni uzun bir süre düşündü.

Koltuğumda kıpırdanıyorum.

"Senin için her şeyi yapabilecek bir adamla olan ilişkini, kız kardeşin için feda ettin... nankör kız kardeşin için."

Hiçbir şey söylemedim.

"Arya kıskanıyor." Grace devam ediyor. "Bu kadar basit."

Omuz silkiyorum. "Artık çok geç."

"Henüz çok geç değil."

"Bana yardım etmeye çalışan bir adamdan uzaklaştım. Hatta ona karışmamasını söyledim. Bu, ona tokat atmakla eşdeğer bir şey."

"Seninle kız kardeşin arasında neler olduğunu bilmesi gerekiyor."

Gülünç olmayan bir kahkaha attım. "Onun numarasını ezbere bilmiyorum."

Telefonum olmadan ona ulaşamam." "Ama nerede yaşadığını biliyorsun, değil mi?"

"Şey... Evet." Kaşlarımı çattım. "Bunun konuyla ne ilgisi var?"

Grace atlar at ayak ayağa "Gel , kay arkaya Louboutin . Gezmeye gidiyoruz."

Ona baktım. "Nereye gidiyoruz?"

"Hudson Kincaid'e gece geç saatte bir ziyaret yapacağız." "Bu delilik."

Kafasını salladı. "Hayır, değil." *Aklını mı kaçırdı?* "Her şeye rağmen Hudson senin yanında durmaya hazırdı. Sen" —beni işaret etti—"onu uzaklaştırdın. Bir erkek, bir kadına aşık olmadığı sürece onun yanında kalmaz."

"Bütün bu melodramın onu soğutacağını düşünmüştüm."

"Hudson güçlü bir adam. Onu tekmeden itmenize gerek yoktu. Dramaya karışmak istemeseydi, kendisi atlayıp kıyıya yüzürdü."

Bu hiç aklıma gelmemişti. "Onun için utanç kaynağı olduğumu düşündüm."

"Seninle birlikte olmak istemeseydi, seni çoktan terk ederdi. Ya da Arya'nın patronundan başka bir kız isterdi. Burası New York, bebeğim. Fırsatlar ülkesi. Bir milyarder istediğini seçebilir... ve o seni seçti."

Başımı eğiyorum.

"Başını kaldır, tatlım."

"Beni Upper West Side'a götürecek misin? Gecenin bu saatinde?"

"Tabii ki."

Bu kadın bir melek. "Peki ya Kevin? Yakında eve gelmez mi?"

"Arkadaşlarıyla erkekler gecesi var. Bu yüzden otelde bana rastladın. Seattle'da yaşayan üniversiteden bir arkadaşımınla akşam yemeği yiyordum. İş için şehre gelmiş." Şanslı yıldızlarıma ne kadar teşekkür etsem azdır. Grace ile burada olmak, evde tek başına oturup kendime acımdan çok daha iyi. "Kocama mesaj atıp, senin abartılı romantizminde bir yardımcı karakter olduğumu söyleyeceğim. Yani, kahraman ve kahramanının büyük kavgasından sonra onları yeniden bir araya getirmek için elimden gelen her şeyi yapmalıyım. Karanlık anlar ve her şey..." Bunu çok ciddi bir şekilde söylüyor.

Bu akşam yemeğinden bu yana ilk kez gülüyorum.

"Sen delisin, Grace."

"Ben bir fantastik romantizm yazarıyım. Beni dava et."

Grace ve ben Hudson'ın evinin önünde onun dönüşünü bir buçuk saat bekledik.

O hiç gelmedi.

Hudson'ın evinden dönerken Grace, Pompadour'a uğradı.

Telefonum hiçbir yerde yoktu. Bu günden

bıktım artık.

Kız kardeşimin telefonumu alıp almadığını görmek için Vanna'nın evine gitmek için biraz geç olduğu için Grace'in evine geri döndük.

Bu gece yalnız kalmak istemiyorum.

Brooklyn'e dönerken, içimde bir tedirginlik var.

Her kilometre ile birlikte, kız kardeşimin sesi giderek daha yüksek geliyor.

"Vay canına, bekaretini kaybettin. Muhtemelen sana acımıştır.

Tecrübeli, güçlü bir erkeği tatmin edebilecek biri değilsin ki."

Hudson, ben onu değil kız kardeşimi seçtiğim için başka bir kadınla mı birlikte oldu?

Bu düşünce ruhumu acıtıyor.

Bölüm 46

Hudson

'a hayal kırıklığıyla bir iç
çekiyorum.

Masamdan kalkıp ayağa kalktım ve tavandan tabana pencereye doğru yürüdüm.

Yumruğumla camı kırmamak için ellerimi pantolonumun ceplerine soktum.

Neredesin sen, Angelica? İki kız kardeşin nerede?

Bu sabah saat dört civarında, uyandığımda boynum, uykuya daldığım garip pozisyon yüzünden ağırıyordu.

Neden hala takım elbise giymiş, bir Mercedes'in arka koltuğunda oturmuş, şoför ön koltukta uyuklarken olduğumu anlamam bir saniye sürdü. Angelica'yı bir düzine kez aramaya, mesaj atmaya ve kapı zilini çalmaya çalıştıktan sonra, içimde yayılan panik hissini bastıramadım. Gururumu bir kenara bırakıp Todd'u aradım, ama direkt sesli mesaja düştü. Risk almak istemediğimden, McQuinley kardeşlerin kaybolduğunu polise bildirdim. Hatta Ramsey ve mafya bağlantıları hakkında da bilgi verdim.

Sonra Bryce'ı aradım. Herkesi aramak için uygun olmayan bir saat olmasına rağmen, onun yardımına ihtiyacım vardı. Bratva'nın tuhaf bir nedenden dolayı kızımı ve kız kardeşini kaçırdığını düşünmeden edemiyordum. Bu Bryce'ın uzmanlık alanı değil, ama kayıp kişileri bulma konusunda profesyonel olan ve yüksek ücret alan kişileri tanıyor.

Duş almak ve kıyafet değiştirmek için evime döndükten sonra, şoförümün beni ofisime götürmesini istedim. Evde değil de burada olmamın tek nedeni, ofisin merkezi bir konumda olmasıydı.

Bu sayede Bryce'ın ofisine hemen geri dönebiliyor ya da bir anda Queens'e gidebiliyorum.

Berbat görünüyorum ve berbat hissediyorum. Tıraş olmaya bile zahmet etmedim. Angelica'dan haber alana veya onun güzel yüzünü görene kadar dinlenmem mümkün değil.

Onunla konuşmam lazım. Ona ihtiyacım var.

Saatime bakıyorum.

Saat 13:00.

Lanet olsun.

Saçımı yolmak istiyorum. Sabit telefonum çalıyor.

Telefonu yerinden alıyorum.

"Bay Kincaid," diyor resepsiyonist Tracy. "Evet."

"Öğle yemeğinden dönüyordum ve tanıdığımı sandığım bir kadın güvenlik masasındaydı. Aşırı hevesli bir güvenlik görevlisinin kız arkadaşına zor anlar yaşattığını düşünerek oraya doğru gittim."

Sırtım gerildi. "Angelica aşağıda mı?"

"Hayır, efendim. Yanılmışım." Hayal kırıklığına uğradım. "Kız arkadaşının ikiz kardeşi olduğunu bilmiyordum."

"Arya McQuinley aşağıda mı?"

"Güvenlikle görüştüm. Masamın önünde duruyor."

Hay sıçayım. "Hemen geliyorum."

Telefonu kapatıp resepsiyon masasına koşuyorum.

Bir kadın sırtı bana dönük duruyor.

"Arya, Bay Kincaid geldi," diyor Tracy.

Kadın arkasını döner ve adımlarım sendeler.

Tanrım.

Angelica'nın ikizine yaklaşıyorum.

"Merhaba," diyor Arya, elini hafifçe sallayarak.

İnanamadan ona uzun bir süre bakarım.

"Şey... Böyle geldiğim için özür dilerim..." "Ona tıpatıp benziyorsun."

"Bu yüzden biz tek yumurta ikiziyiz," diyor Arya.

Tracy, Arya'nın masasında beni beklediğini söylemeseydi, büyük bir hata yapacaktım. Önümde duran, üzerinde beyaz çiçek desenli sarı bir elbise giyen kadını, ona ne kadar özlediğimi göstermek için, aşık olduğum kadın sanarak ofisime sürükleyecektim. Kapıyı kapattıktan sonra, dilimle ağzını sikip, giydiği elbiseyi kaldırıp, tatlı, dar amcığına taşaklarımın dibine kadar girerdim. İçine boşaldıktan sonra, ortadan kaybolduğu ve hayatımın on yılını çaldığı için onu azarlardım. Ama orada duran benim kızım değil.

Boğazımı temizliyorum. "Bunu beklemiyordum... Tek yumurta ikizleriyle tanışmıştım, ama hangisinin hangisi olduğunu ayırt edebiliyordunuz. Hiçbiri birbirinin tam kopyası değildi."

"Bunu sık sık duyuyoruz," diyor. "Bizi ayırt etmek neredeyse imkansız."

Hadi canım.

Gözlerimi kısarım.

Arya'nın şişmiş gözleri çok belirgin.

Sanırım kötü bir gece geçiren tek kişi ben değilim.

Angelica'yı bulmayı umuyormuşum gibi resepsiyon alanını gözlerimle taradım. "Kız kardeşin nerede? Dün gecedan beri onu arıyorum."

"Bu yüzden buradayım." Yüzünde sert bir ifade var. "Konuşabilir miyiz?" Kalbim sıkışıyor.

Arya ve ben konferans odalarından birinde yan yana oturuyoruz.

"Web sitemizde adres olarak bir posta kutusu numarası var," diyorum.

"Beni nasıl buldun?"

"Todd."

"Ah." *Şaşırdım.* "Dün gece kafasını yediğim halde sana yardım etmeye razı mı oldu?"

"Ofisine gittiğimde çok sinirliydi, ama her şeyin benim hatam olduğunu itiraf edince bana biraz müsamaha gösterdi."

"Öyle mi?" Bu adam beni şaşırtmaya devam ediyor.

Kız başını sallıyor. "Yoksul bir ailede büyümüş ve geçmişte birkaç çaresizce şey yapmış. Her neyse, beni dinlemeye hazırdı."

Todd hakkında bunu bilmiyordum. "Restoranda olanları sana anlattı mı?"

"Benim yüzümden, önlenebilecek bir olay çıkardığını söyledi." Parmakları kucağında oynuyor. "Tek yapabileceğim şey özür dilemekti." Pişman görünüyor, tabii rol yapmıyorsa. "Bu arada, Todd artık sana kızgın değil."

Kaşları yukarı kalktı. "Öylece mi?"

"Bunların hiçbirisi senin hatan değildi, Hudson. Bu olaylar zincirini ben başlattım ve sen de içine çekildin."

Onu uzun bir süre düşündüm.

Belki de gerçeği görmeye başlamıştır.

Todd, Angelica ve beni restoranda gördükten sonra dün gece olan her şeyi ona anlatıyorum. Ayrıca dün gece apartmanlarının önünde yaptığımız gözetlemeyi, polisi, Todd'u ve Bryce'ı aradığımızı da anlatıyorum. Onları arayan uzmanlardan da bahsediyorum.

Kısa bir mesajla Bryce'ı bilgilendiriyorum.

HUDSON

İkizlerden biri bulundu. Diğerleri hala kayıp.

BRYCE

Anlaşıldı. Yeni bir gelişme olana kadar aramaya devam edeceğim.

HUDSON

Teşekkürler dostum.

Arya, kız kardeşi ile kavgasını, Angelica'nın telefonunu banyoda bırakmış olmaktan hiç pişmanlık duymadığını, bu sabah suçluluk duygusuyla uyandığını anlatıyor. Dairelerine döndükten sonra kız kardeşini bulamayınca Sadie'yi aradı ve Sadie ona çok kızdı. Sonra Vanna'ya Todd'un ofisine geri götürmesini söyledi

ve Pompadour Oteli'ne uğrayarak Angelica'nın telefonunu arar. Beklendiği gibi, telefon artık banyoda değildir.

"Aptalca davrandım," diyor Arya.

"Kız kardeşine ne söyledin de banyodan öyle fırlayıp çıktı?"

Gözlerini kaçırıyor.

"Arya."

Gerçeği itiraf ediyor.

Ağzım açık kalıyor.

"Şok olmuşum."

Ne kadar sert bir uyanış. "Eminim öyledir."

"Sanırım bunu hak ettim. Kötü şeyler söyledim."

"Neden yaptın bunu? Ben taraflı olabilirim, ama kız kardeşin senin iyiliğini kendininkinden önce düşünüyor. Neden ona böyle davranıyorsun?"

Arya dudaklarını bir o yana bir bu yana büküyor.

"Konuş benimle."

Yeşil gözleri bana odaklanır. Ve ilk kez değil, yine bir özlem duygusu beni sarar.

"Kıskançtım," diyor.

"Onun bir erkek arkadaşı olduğu için mi?"

"Onu o kadar uzun zamandır kıskanıyorum ki, bunun hangi olayla başladığını bile hatırlamıyorum."

Anlamıyorum. "Angelica'nın azmini, cesaretini, iyiliğini, seni koruma konusundaki kararlılığını ve sana olan koşulsuz sevgisini takdir ediyorum. Üstelik ikinizin yüzleri de aynı. Sen de onun kadar güzelsin. Kıskanılacak ne var ki?"

Bir anlığına gözlerini tavana diker. "Angelica her zaman işlerini yolunda tutardı. Ben ise daima dağınık ikizdim. Annem öldükten sonra, kaybolmuş ikiz oldum, babamız öldükten sonra ise daha da fazla." Sesi boğulur. "Ne yaparsam yapayım, kız kardeşim her zaman yanımda olacağını biliyordum. Büyümek zorunda değildim. O ikimiz için de yeterince yetişkindi." Gözlerini indirir. "Böylece, hatalar *yapmaktan* hataya *dönüşmeye* başladım." Gözlerini bana diker. "Aptal erkek arkadaşlar seçmek de bu sürecin bir parçasıydı. Kuşlar kendi türleriyle uçar derler..." Kesmeden dinlerim. "Hangisinin

kız kardeşimle bağlantılarım vardı, bu yüzden onu manipüle etmek kolaydı. Angelica McQuinley. Her zaman güvenilirli." O, gülmeden bir kahkaha attı. "Cinayet işleyip cesedi saklamak dışında, benim için her şeyi yapardı." Bana parmağını salladı. "Sen bunun kanıtısın."

"Ve sen ona böyle mi karşılığını ödüyorsun?" Kendimi tutamadım.

Kızımın olmayan yeşil gözleri uzun bir süre benimkilere bakıyor. "Sadece bir erkek arkadaşı oldu, ama o çocuktı. Hiç bir erkekle birlikte olmadı. Ben çılgınca davranıp, pek de arzu edilmeyen erkeklerden oluşan koleksiyonumu genişletirken, o seninle büyük ikramiye vurdu." Bir anlığına gözlerini indiriyor. "Pençelerim çıktı."

Kafamı salladım. "O sinir bozucu yeşil gözlü canavar sana bunu yaptı ."

"Öyle bir şey." Derin bir nefes aldı. "Angelica'yı Angelica'yı dün geceki kadar kızgın görmemiştim. Tanınmaz haldeydi. Daha önce hiç kendini kaybetmemişti. Anne babamız öldüğünde bile. Gözleri yaşlarla dolmuştu ve yıkılmıştı, elbette. Ama bu onu mahvetmedi. İlerlemeye devam etti..."

"Muhtemelen başka seçeneği yoktu."

Arya başını sallar. "O da var, çünkü ben işe yaramazdım." Uzun bir süre konuşmaz.

Onu acelele getirmiyorum.

"Dün gece hayatında ilk kez kontrolünü kaybetti. Bu sabah bunun farkına vardım. Yine her şeyi mahvetmişim." Başını eğdi. "Saygısız davrandım ve onu dizlerinden kestim. Bunu hak etmemişti."

Tabii ki hak etmemişti.

"Bence kız kardeşinin bunu duyması gerekiyor," uzun bir sessizlikten sonra söylüyorum. "Biliyorum." Arya'nın gözlerinde ince bir parıltı beliriyor.

Onu teselli etmek için koluna elimi koyup hızlıca sıkıştırdım ve bıraktım.

"Yani, Angelica'nın nereye gitmiş olabileceğine dair en ufak bir fikrin yok mu?"

Kafasını sallar. "Buraya geldim çünkü belki senin evinde kalıyordur diye düşündüm." Dudaklarını sıkıştırır. "Sen de benim kadar onun nerede olduğu konusunda hiçbir fikrin yok gibi görünüyor." Yanağından bir damla gözyaşı süzülür. Onu siler.

"Belki bir arkadaşının evinde kalıyordur?"

"Sadie en yakın arkadaşı ve o Los Angeles'ta."

"Başka arkadaşları da olmalı?"

"Babam öldükten sonra içine kapanık bir hale geldi ve birçok şapka takmaya başladı..."

Bir saniye düşündüm. "Belki Bryce'dan bağlantılarını kullanarak otelleri kontrol etmesini istemeliyim."

"Otel için bütçemiz yok..."

"Bence dün gece hafifletici bir durumdu."

Kafasını salladı. "O kadar parayı asla harcamaz."

New York'ta bir otel odası için mi? İmkani yok."

"O zaman nerede bu kız?" Öfke ve endişe beni ele geçirirken, konferans masasına yumruğumu vuruyorum.

Arya irkildi.

"Ona kötü bir şey olduğuna inanmıyorum..." "Eminim bir yerlerde stres atıyordur."

"Nerede? Düşün, Arya." Elimi Arya'nın koluna koydum. "Aklımı kaçırmak üzereyim. Dün gece onu gitmesine izin verdiğim için pişmanım."

Dudaklarını ısırır ve kirpiklerinin altından bana bakar. "Hepsi benim hatam."

Gözümün ucuyla koridorda bir hareket görüyorum. Bir kez daha bakıyorum.

Bakışlarım, kızarmış yüzlü Tracy'nin yanında duran Angelica'nıninkilerle çarpışır.

Yüzündeki ifadeye bakılırsa, Arya'nın ikiz kardeşi çok kızgın...

Bölüm 47

Angelica

Hudson'ın ofisine vardığımda Tracy bana kız kardeşimin burada olduğunu söyledi, ben de onun yanıldığını söyledim.

O ise yanılmadığını söyledi.

Kendi gözlerimle görmek zorundaydım.

Hudson'ın yakışıklı yüzünü tekrar göreceğim düşüncesiyle çılgınca atan kalbim, konferans odasının önünde durduğumda acı verici bir şekilde çarpmaya başlar.

Çenem neredeyse göğsüme değiyor.

Güm.

Güm

güm.

Kız kardeşimin Hudson'ın koluna tutunmuş halde oturuyor olduğunu görmek beni sarsıyor.

Ne oluyor lan?

Arya Hudson'ı nerede bulacağını nasıl biliyordu?

Bu yüzden mi beni, onun gibi bir erkeği elde tutacak niteliklere sahip olmadığımı ikna etmeye çalışıyordu?

Onu kendine mi istiyordu? Hain

sürtük.

Dün Hudson'a biraz ara vermemiz gerektiğini söyledim, şimdi de kız kardeşimle birlikte mi?

Liseden beri sadece bir erkek arkadaşım olmasının bir başka nedeni de, ilgilendiğim bir erkek kardeşimle tanıştığında, her zaman *eğlenceli* ikizle ilgilenmeye başlamasıydı. Kaçınılmaz olarak, erkek diğer ikizle bir şeyler olabileceğini umarak bana olan ilgisini kaybederdi. Arya, kardeşler arası kurallar nedeniyle onlarla çıkmazdı ve

erkek zevklerimiz birbirinin tam zıttıydı — ama yine de bu bir tokat gibiydi ve benim *sıkıcı* ikiz olduğumu hatırlatıyordu.

Acı beni vuruyor.

Yine başlıyoruz lan.

Dün gece, ömür boyu yetecek kadar aşağılanma yaşadım.

Siktir et.

Acıyı yutmaya zorluyorum kendimi, Tracy'nin yanından geçip kaçıyorum.

"Angelica, bekle!" Hudson'ın yalvarışı omzumun üzerinden geliyor, ama onu görmezden geliyorum.

Eğlenceli ikizle olmak mı istiyorsun? Keyfine bak dostum.

Bu Louboutin topuklu ayakkabılar koşmak için yapılmamıştı, ama ben koşuyorum.

Asansöre ulaştığımda, çıkış işaretini görüyorum.

Asansörü beklersem, beni yakalar ve bana saçma sapan bir hikaye uydurur.

Hayır, teşekkürler.

Kapıyı açmak için tüm gücümle itiyorum. İlk basamağa ulaştığımda donup kalıyorum.

Lobiye inen milyonlarca basamağa bakıp içimden küfürler savuruyorum.

Merdiven boşluğunda sıkışıp

kaldım. Harika bir kaçış planı,

Angelica.

Nefes almaya çalışırken göğsüm inip kalkıyor.

Hızlı bir şekilde B planına ihtiyacım var.

Kapı, sağır edici bir gürültüyle duvara çarpar. Ben sıçrayarak, gümbür gümbür atan kalbime elimi koyarım. "Nereye gidiyorsun lan?"

Hudson'ın kükremesi beni döndürür.

"Konferans odasında her şey yolunda görünüyordu.

Böldüğüm için özür dilerim."

Mavi gözleri kısıılır.

Eğer terk edileceksem, paspas gibi ezilmeyeceğim.

Hudson, bir kaplanın avına yaklaştığı gibi bana yaklaşıyor.

Önümde kaslardan oluşan bir duvar var ve onun öfkeli bakışlarına karşılık vermek için başımı geriye eğmek zorundayım.

Omzumun üzerinden arkama bakıyorum.

Ayak bileğimi kırmadan aşağı inebilir miyim? Hmm...

Sanırım hayır.

"Orada ne var da bu kadar ilginç?"

Dikkatimi ona çeviriyorum. Mavi gözleri fırtınalı bir gecenin rengi kadar koyulaşıyor. "Neden geri dönüp..." — elimi küçümseyici bir hareketle sallıyorum — *"toplantına devam etmiyorsun?"*

Gözlerini daha da kısıyor, çenesini sıkıyor.

Tanrım, o muhteşem gözleri özlemişim. Onun muhteşem her yanını özlemişim.

Bu kadar sinirli olmasaydım, onun yorgun görünmesine

dikkat ederdim. Ve bu sakallı görünüşü de neyin nesi?

Söylemeliyim ki, güzel ağzını çevreleyen koyu sakal... Odaklan.

Kanma. O, sandığın kişi değil.

"Ses tonunu beğenmedim." Sesinde bir uyarı var.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup inatçı bir şekilde çenemi kaldırdım. "Aptal yerine konmaktan hoşlanmıyorum."

Gözleri parlar. "Sen ne diyorsun lan?"

"Sen ve kardeşim." Sinirlenerek öfkeyle konuşur.

Onu çok seksi gösteren kaşlarını kaldırarak, mavi gözleri vücudumu baştan aşağı süzer.

"Ben ve kız kardeşin mi?" *İşitme sorunu mu var?*

"Evet, sen ve kardeşim."

"Benim ofisimde, herkesin görebileceği, akvaryum kadar şeffaf konferans odalarından birinde kız kardeşinle buluşmamdan mı endişeleniyorsun?" Beni bir kez daha baştan aşağı süzer. "Bu arada, dün geceki kıyafetlerinle dolaşan sensin ve on yedi saatten fazla bir süredir ortadan kayboldun, üstelik hiçbir açıklama yapmadan."

Geri çekildim.

"Ne kadar endişelendiğimi biliyor musun?" Yine

irkildim.

"Benim ve kız kardeşinle ilgili saçmalıkları ve imaları kes."

"Gördüğüm şeyi biliyorum..."

"Gördüğün şey, seni çok seven iki insandı. Sadece kafalarımızı bir araya getirip senin nerede olduğunu bulmaya çalışıyorduk. Olmayan bir şey haline getirme."

İkna olmadım. "Öyle mi?" diye burun kıvırdım. "Kız kardeşim bütün hafta Miami'de DJ'le birlikteydi, adı her neyse. Senin çalıştığın yeri hiç söylemedim çünkü o beni görmezden geliyordu. İkiniz arkamdan birbirinizle iletişim halindeydiniz. Başka türlü nasıl burada olabilir ki?"

Hudson burnunun köprüsünü sıkıştırır ve uzun bir nefes verir. "*Todd*, Arya ona her şeyi itiraf ettikten sonra onu nasıl bulacağını Arya'ya söyledi."

Ha?

"Oh."

"Evet, oh."

"Yani... daha *eğlenceli* ikizle ilgilenmiyor musun?" Beni çözemediğim bir ifadeyle bakıyor.

"Kız kardeşimle daha mı ilgileniyorsun?" Sesim çatlar.

"Bu saçmalığı kes. Kız kardeşinle daha yeni tanıştım. Yirmi dakikadır konferans odamda oturuyor. En fazla yarım saat. Hiç mesajlaşmadık, hiç telefonlaşmadık. Hiç." Kendini topluyor gibi görünüyor. "Seni gördüğüm anda sana aşık oldum ve evet, ikiniz o kadar benziyorsunuz ki, asla..."

"Arya'nın benim kimliğimi taklit etmeye çalıştığını söyleme." Beni yoğun bir şekilde inceliyor.

Nefesimi tutarak, diğer ayakkabının düşmesini bekledim.

"Senin sağ salim olduğunu bilmekten bu kadar rahatlamamış olsaydım, sana akıl verirdim kadın. Son birkaç dakikada ağzından çıkan her şey delilik."

Gözlerim fal taşı gibi açılır. "Arya seni baştan çıkarmak için burada değil mi?"

Beni kollarına alır ve göğsüne doğru çeker, kollarında sıkıca sarılır. "Hayır, aptal ördek. Böyle bir düşünceye kapıldığın için seni dizimin üzerine yatırmalıyım."

Buna karşı çıkmazdım.

Burnuma yumuşak bir öpücük kondurur. "Arya gerçekten endişeli. Aslında, birçok şey hakkında suçluluk duyuyor."

Öyle mi?

"Aramızda netlik olsun diye söylüyorum, kız kardeşine, senin deyimle eğlenceli ikizine hiç ilgi duymuyorum. Benim ilgimi çeken *tek* şey, kollarımda tuttuğum seksi, yaramaz ikiz."

Gülmekten kendimi alamıyorum. O da bana katılıyor.

"Şimdi bana bütün gece nerede olduğunu söyleyecek misin?" Gözlerini kısarak bana baktı.

"Brooklyn'deki Grace'in evindeydim."

Kaşlarını çattı. "Müşterin mi? Pompadour Otel'de tanıştığım kişi mi?"

"Evet."

"Onunla böyle bir ilişkin olduğunu bilmiyordum." "Dün geceye kadar ben de bilmiyordum."

"Anlamadım."

Arya ile epik bir kavga ettikten sonra Pompadour Oteli'nden çıkarken Grace'e nasıl rastladığımı ayrıntılı olarak anlatıyorum.

"Onun evine gittiğimizde tatlıyla birlikte biraz şarap içtim, ama senin evinden döndüğümüzde şişenin dibine kadar içtim..."

"Sen benim evimde miydin? Ne zaman?"

"Grace'e ilişkimizi askıya almayı söyledim çünkü senin daha iyisini hak ettiğini düşündüm..."

"Bunu söylediğimi hiç duydun mu?" Kırgın görünüyor.

Kafamı sallıyorum. "Kararı ikimiz için de ben verdim."

"Bir daha asla böyle bir şey yapma. Seninle birlikte olmak istemeseydim, çoktan seni terk etmiştim."

"Bir daha asla yapmayacağıma söz veriyorum." Kıkırdayarak gülüyorum.

"Dün gece benim evime gelmen neydi öyle?"

"Grace bana çok kızmıştı. Aramızdaki gerginliği gidermek için kendi başına bir karar verdi. Dün gece geç saatlerde beni senin evine götürdü. Uzun süre evinin önünde bekledik ama sen hiç görünmedin..."

"Çünkü ben de *senin evinin* önünde binanın önünde kendi gözetlememi yapıyordum."

"Ne-ne?"

"Aramalarım ve mesajlarım cevap vermediğin için şoförümle Queens'e gittim. Senin güvende olduğunu öğrenene kadar evime dönmeyi reddettim."

Sözsüz kaldım.

"Ne zaman uykuya daldığımı bilmiyorum ama bu sabah saat dörtte uyandım. Tekrar sana ulaşmaya çalıştım. Cevap yoktu. Polisi ve Bryce'i aradım."

"Ne... ne?" Başka kelimeler kullanmaya başlamam lazım.

Acı dolu bir ifadeyle bana bakıyor. "Çok endişelendim." Şok oldum.

Hayretler içindeyim. Mutluyum.

Todd'un sözlü linçinden bu yana, yıllardır yaşamadığım kadar çok duygu dalgası yaşadım. Ailem öldüğünden beri bu kadar duygusal bir roller coaster yaşamamıştım.

"Bunu benim için mi yaptın?"

"Ve yine aynı şeyi yapardım." Parmaklarını şıklattı.

Onun bu açıklaması karşısında kalbim binlerce kilometre hızla atıyor.

Gözlerinde ateşli bir ateş yanıyor. "Arya ortaya çıkana kadar, aklımı kaçırmak üzereydim."

Benim iyiliğim için bu kadar ileri gideceğine inanamıyorum. Elimi göğsüne koyuyorum. "Sen çok iyi bir adamsın."

Elimi tutup öper. "Sen buna değersin." Her yerim karıncalanıyor.

Ne kadar aptalım.

"Daha erken gelirdim," diyorum, "ama dediğim gibi, dün gece biraz fazla içmiş olabilirim. Grace, misafirlerin yalnız içmelerini kabalık olarak gördüğü için bana eşlik etti. Kanepesinde ne zaman uykuya daldığınızı hiç hatırlamıyorum. Kocasını bu sabah işe gitti, ama bizi uyandırmadı. Halimizi hayal edebiliyorum." Kafamı sallıyorum. "Her neyse, saat on ikide kafam karışık bir şekilde uyandım. Sonra her şey aklıma geldi. Grace yine çok cesur davrandı. Mümkün olduğunca çabuk buraya geldim. Seni bu kadar endişelendirdiysem çok özür dilerim."

"O geçmişte kaldı." Elini uzatıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına koydu. "Seni tekrar kollarımda tutuyorum. Ait olduğun yerde."

"Tanrım, Hudson, böyle şeyler söylediğinde..."

"Ben sadece ne demek istediğimi söylüyorum."

Bununla birlikte, ateşli, sıcak ve tutkulu bir şekilde dudaklarımı yakalar.

Öpü

cük. Beni arkaya doğru iterek sırtımı duvara dayadı. Ben tısladım ve o dilini dudaklarımın arasına kaydırıldı.

Evet.

Kaslı vücudunun benimkine baskı yapması cennettir.

Aynı şey, benim karnıma gömülen sert penisi için de geçerli.

Elimle kafasının arkasındaki saçlarını kavradım, sanki yapmazsam lobide serbest düşüşe geçecekmişim gibi.

Tanrım.

Nefes nefese öpüşmemizi keser. "Siktir, ağzını özledim." Ağız boğazıma iner ve her yerine ateşli öpücükler yağdırır. "Senin her muhteşem santimini özledim."

"Dün gece tam bir felaketti."

"Şşş..." Elleri saçlarımın arasında dolaşüyor. Gözleri gözlerime dikilmiş, saçlarımı okşuyor. "Hepsi geride kaldı."

"Tamam."

"Yeterince konuştuk." Dişleri kulak mememi bulur ve ısırır.

Dizlerim neredeyse bükülüyor. "Daha fazla öpüşmek ve yaramazlık yapmak."

Ona tekrar yapması için yalvarmak üzereyim, ama ağız benimkini bulur.

Diliyle ağızımı siktiği sırada, kıcımlı tutup beni yerden kaldırdı.

Bacaklarımı onun ince beline doladım ve onu ağrıyan amıma sıkıştırdım.

O derinleşir dudaklarını derinleştirir, beni benim ağızımı, dil dillerimiz vahşi bir dansla iç içe geçiriyor.

Bana olan açlığı acımasız.

Bacaklarımı ona dolayarak onu kendime daha da yaklaştırıyorum. Her dil hareketiyle külotum daha da ıslanıyor. *Tanrım, dili sihir gibi.*

Bu adamı öpmekten asla bıkmayacağım. Asla.

Öpüşmeden geri çekildiğinde, içinden küfürler mırıldanarak, ben de onaylamadığımı belirten bir inilti çıkarırım.

"Bu elbise sana çok seksi yakışmış. Dün gece sohbete odaklanmak benim için çok zordu. Tek istediğim senin içine girmektir. Sabırlı olmaya çalıştım, seni doyasıya tatmin olana kadar saatleri saydım. Ama bu hiç gerçekleşmedi." *Ne trajedi ama.* "Kurt gibi aç olmam şaşırtıcı değil." *Tanrım, beni bu kadar çok istediğine inanamıyorum.* "Böyle devam edersek, külotunu yırtıp, fermuarımı açıp, seni bu duvara yaslayıp, aklını başından alacak şekilde becermek zorunda kalacağım."

Evet, lütfen.

"Ama çok gürültülüsün." *Sanki düşüncelerimi okuyabiliyor gibi... Bekle.* Ne? "Bütün ofis benim adımı haykırdığını duyacak."

"Hey, kırıldım."

O gülümser. "Kabul et. Sen orgazm olduğunda çığlık atarsın." "Bu kadar harika bir sevgili olduğun için suçlu sensin."

"Standartlarımı düşürmeli miyim?" "Sakın yapma."

"Kız arkadaşım, onu çıldırttığımda çok hoşlanıyor. Not aldım." Bana yırtıcı bir şekilde bakması beni daha da ıslatıyor.

"Senin tatlı amını sikmek istediğim kadar - ve sana çaresizce ihtiyacım var - en son istediğim şey, birinin merdiven boşluğuna girip, o kadar yüksek sesle çığlık atan kişiyi kurtarmaya çalışırken, beni kız arkadaşımı sikerken yakalaması."

Yüzüm kızarıyor.

Dikkatlice beni ayağa kaldırıyor.

Yüzünde yavaşça tatlı bir gülümseme yayılıyor. "Senin benim başıma gelen en güzel şey olduğunu söylemek, Angelica, büyük bir yetersizlik olur."

Gülümsemem titriyor. "Sen de benim başıma gelen en güzel şeysin, Hudson."

"Sadece bir gecelik bir ilişki yaşayacağım bir kadına bu kadar hızlı ve derinden aşık olacağımı hiç tahmin edemezdim. Sadece kol süsü olmaktan başka bir şey olmayan bir kadına. Sen çok daha fazlasısın." Gözleri benimkine delici bir şekilde bakıyor. "Sana olan hislerimden asla şüphe etme. Bizden asla şüphe etme."

Kalbim hızla atıyor.

Ellerimi yüzümü kavrayan ellerin üzerine koyuyorum. Gözlerim doluyor.
"Şüphe etmeyeceğim."

"İyi."

Şimdi hıçkırarak ağlıyorum, tamamen dağınık bir haldeyim.

"Ağlama, meleğim. Kız kardeşin seni üzenin ben olduğumu düşünecek."

"Bunlar mutluluk gözyaşları."

O gülümsüyor. "Hadi Arya'yı görmeye gidelim. İkinizin konuşacak çok şeyi var."

El ele tutuşarak konferans salonuna doğru yürürken, Hudson'ın birkaç çalışanı bize bakıyor.

Kahretsin.

Endişelenerek ona bakıyorum.

O hiç aldırış etmiyor gibi
görünüyor.

Yine de bu durum beni rahatsız ediyor, ama bir yandan da biraz rahatlatıyor. Drama yaratmak niyetinde değildim, ama son zamanlarda bunu yapma konusunda bir yeteneğim var gibi görünüyor.

Konferans odasına vardığımızda, Tracy Arya'yı teselli ediyor. Hudson boğazını temizliyor.

Tracy ve Arya ikimiz de bize bakıyor.

Kız kardeşimin yaşlı gözleri benimkilerle buluşur ve ayağa fırlayarak bana koşar.

Kollarımı açtım.

Bana çarparak sarılır ve beni sıkıca kucaklar. "Aptal gibi davrandığım için çok özür dilerim, Ange."

"Kendimi kaybetip sana bağırdığım için özür dilerim. Bu beni çok rahatsız ediyordu.

Öyle demek istemedim. Ne oldu bilmiyorum..."

"Kendini suçlamayı bırak. Hepsi benim hatam. Dün gece ağzımdan çıkan her şey kıskançlıktan kaynaklanıyordu. Ben... Ben..." Hıçkırıyor. "Ben bir kaltaktım. Sen inanılmaz bir ablasın. Sen olmasaydın, kaybolurdum."

Gözyaşlarıma boğuldum.

Bölüm 48

Angelica

İki buçuk ay sonra

Hudson ve ben, Manhattan'ın zenginlerinin oluşturduğu hareketli kalabalığın arasından geçerek maître d'hôtel'in arkasında yürüyoruz. Mekan tıklım tıklım dolu. Panorama Room'da bir cuma gecesi için bu hiç de şaşırtıcı değil. Şık, oval şekilli restoran-bar, Manhattan ve Queens'in ortasında, East River'da bulunan Roosevelt Island'da yer alıyor. Burası, şehirdeki en iyi çatı barlarından biri ve Manhattan'ın 360 derecelik engelsiz manzarasını sunan birkaç mekandan biri. Girişin yanındaki, göz alıcı heykelsi aynalı DJ kabini de mutlaka görülmesi gereken yerlerden biri.

Maître d'hôtel, tavandan tabana pencerenin hemen önündeki bir masanın önünde durduğunda heyecan doruğa ulaşır.

Restoranın en iyi yerlerinden biri. Harika.

Odaya göz gezdirip tanıdık bir yüz arıyorum. Gözlerim bir yabancıнын yüzünden diğerine atladıkça hayal kırıklığı hissediyorum.

Ne yazık.

"Madam." Maître d'hôtel benim için bir sandalye çekiyor. "Teşekkür ederim."

"Garsonunuz birazdan sizinle ilgilenecek," diyor ve koltuğuma oturmam için yardım ediyor.

Bu serin Ekim gününde güneş batmış olsa da, şehrin ışıkları ufku uzaklara kadar görmemi sağlıyor.

Nefes kesici bir manzara.

Masaya yaslanıyorum. "Ne manzara ama."

Hudson başını sallar. "İkinci kez gelmeme rağmen, yine de çok farklı."

En son buraya geldiğimizde hala yazdı, bu yüzden saat yedi olmasına rağmen güneş henüz batmamıştı ve bu binanın 18-katından muhteşem bir manzara izleyebildik. Hatta Bronx'u bile görebildik.

"Ne yemek istediğini biliyor musun, melek?"

"Geçen sefer yediğimiz yemekten memnun kaldım." "Ben de."

Bu restorana ilk geldiğimizde menüyü açtığımda dilim tutuldu. Bu nefes kesici panoramik manzara ucuz değil. Çılgın fiyatlar karşısında korkuya kapıldım ve bir tabak tatlı patates kızartması ve limonlu Perrier ile yetindim. Hudson beni azarladı. Sonunda garsonun tavsiyesine uydum. Yemek orgazmı yaşadım.

Menüye bakmamış olsam da, bu yemeğin bir servete mal olacağının farkındayım. Hudson ve ben üç aydır çıkıyoruz ve hala onun milyarder statüsüne alışamadım. Sanırım hiç alışamayacağım. Beni şımartmak istediği her seferinde çatışıyoruz.

Kulağından kulağına kadar sırttan muhteşem bir kadın masamıza yaklaşıyor.

Ben de ona gülümsüyorum.

Onun garsonumuz olmasını umuyordum. Dileklerim kabul oldu.

"İyi akşamlar. Benim adım Arya, bu akşam sizin garsonunuz olacağım."

"İyi akşamlar, Arya," diyorum, ciddi bir ifade takınmaya çalışarak.

"Arya" — Hudson'ın gözleri benimkinden garsona

— "Kız arkadaşıma ne kadar benzediğin inanılmaz."

"Bu, tek yumurta ikizi olmanın nimetlerinden biri," diyor Arya.

Birbirimize gülümsüyoruz.

O dikkatini tekrar Hudson'a çevirir. "Ama sen daha iyi ikizi almışsın gibi görünüyor."

"Yani, *daha büyük* olan ikizi almışım. Kendi deneyimlerimden biliyorum, diğer ikiz de oldukça inanılmaz."

Kız kardeşimin yanakları kızarır. "Bunu söylediğin için teşekkürler," der utangaç bir şekilde.

Elimi uzatıp elini sıkıyorum. O da elimi sıkıyor.

Kız kardeşim, kendini tehlikeli durumlara sokma konusunda durdurulamazdı. Ama şimdi hayatı daha düzenli olduğu halde, Hudson veya ben onu övdüğümüzde hala rahatsız oluyor.

"Başlangıç olarak ne alırsınız?" Tekrar garson moduna geçiyor.

"Fleur de Miraval Exclusivement Rosé Şampanya, lütfen," diyor Hudson.

Ooo la la.

Neredeyse kusursuz telaffuzuna tam puan.

Hudson'ın Teksas aksanı ve Fransızca kelimelerin birleşimi çok seksi.

Belki daha sonra ona Fransızca olarak bana müstehcen sözler söylemesini istemeliyim...

"Bu bizim en iyi markalarımızdan biri," diyor Arya profesyonel bir tonla.

"Kutlama gecesi için evdeki en iyi şampanya gerekir," diyor Hudson.

"Ne heyecan verici," diyor Arya gülümseyerek. "Çok heyecan verici."

Hudson bana göz kırpmıyor.

Kız kardeşimin yeşil gözleri benimkilere kayıyor.

Ona *ne olduğunu bilmediğimi belirten* bir omuz silkme hareketiyle cevap veriyorum.

O da dikkatini erkek arkadaşına geri çevirir. "Aperatif ister misiniz?"

"İki porsiyon karides kokteyli ile başlayalım," diyor Hudson. "Tomahawk bifteklerimizi sipariş etmek için biraz bekleyelim."

"Peki." Arya menüleri alır. "Hemen dönerim." Bunun üzerine kardeşim aceleyle uzaklaşır.

Onun uzaklaşan silüetini takip ediyorum, bu radikal dönüşümden gurur duyuyorum. Doğal sarışın köklerimize geri döndük.

Ama bu, Arya için değişen birçok şeyden sadece biri.

Şık siyah bluzu ve siyah sigara pantolonu, önceki garsonluk işinde giydiği daracık kıyafetlerden çok farklı. Ve bunlar üniforma değildi, onun kendi seçimi idi. Kıyafetleri hala ince hatlarını ortaya çıkarıyor, ama artık dikkat çekmek için çaresizce uğraşmıyor.

"İyi gidiyor," diyor Hudson.

Gözlerim ona kayıyor. "Gece ile gündüz gibi."

"En iyi yanı, değişme kararı kendisinden geldi." Başımı sallıyorum. "Evet."

Mucizeler gerçekten oluyor.

Pompadour Hotel'in banyosunda yaşanan kavga, kız kardeşimin uyanış çağrısı oldu. Hudson'ın ofisinde kucaklaşmamızın ardından, dairemize geri döndük ve akşam yemeğini hazırlama zamanı gelene kadar bütün öğleden sonra konuştuk. Sonunda, ona bizim bir paket anlaşması olduğumuzu, yani onun hatalarının Hudson ile olan ilişkimizin temelini sarsabileceğini anlamasını sağladım.

Bunu ciddiye aldı.

Ertesi gün Todd onu aradı ve *Pretty Woman* pozisyonunu geri vermeye hazır olduğunu söyledi. Benim için rahatlatıcı bir şekilde, kız kardeşim onu reddetti. Eskort olarak kazanacağı yüksek paraya güvenmek yerine, Arya eskiden çalıştığı SoHo barında mümkün olduğunca fazla ekstra vardiya aldı ve tefecisine olan borcunu ödedi.

Miami seyahatinden çıkan tek olumlu şey, bu yeni garsonluk işi oldu. Arya'dan bahsettiğimiz için, bu iş ona en çılgın şekilde geldi. DJ Bromley'in telefonda birine, Vanna ve kendisinin bir grup arkadaşıyla seks partisi yapmaya hazır olduğunu söylediğini duymuştu. Kızlar, DJ kulüpte kalabalığı eğlendirirken kaçtılar. Tesadüfen, Panorama Room'da çalışan bir garsonla ortak bir araç kiraladılar. Arya ve garson çok iyi anlaştılar ve iletişim halinde kaldılar.

Dönüşünden beş hafta sonra, yeni arkadaşı ona bir iş fırsatından bahsetti. İkinci görüşmeden sonra iş teklifi aldı. Kız kardeşim bir aydır burada tam zamanlı çalışıyor ve Panorama Room'da bahşişler inanılmaz.

"Bu gece burada olmamızın nedenini gizli tutuyorsun," diyorum erkek arkadaşına. "Ne kutladığımızı bana söyleyecek misin?"

"

Queens'ten restorana giderken öğrendim ki, Hudson bu hafta başında Las Vegas'tayken rezervasyon yaptırmış. Bana sadece bu kadarını söylemek istemiş.

"Rory Wolfe'dan bir telefon aldım."

Sandalyeye biraz daha dik oturuyorum.

Bir soru sormak üzereydim ki, kız kardeşim mezelerle geri döndü, başka bir garson da buz kovası, şampanya ve kadehleri getirdi.

Arya masaya karides yemeklerimizi koydu ve garson şampanyayı doldurdu.

Garson selam verip ortadan kaybolur.

"Afiyet olsun," der Arya.

"Teşekkürler," diyor Hudson.

Şampanya kadehini kaldırıyor.

Ben de aynısını yapıyorum.

"Grace Halcyon'a!"

"Grace'i mi kutluyoruz? Neden?" Burnumu kırıştırıyorum. "O harika biri, ama bu geceki kutlamayla ne ilgisi var?"

"*The Court Games* olmasaydı, hâlâ Rory'yi ödeme işlemcisi sağlayıcısını değiştirmeye ikna etmeye çalışıyor olurdum."

"Sözleşmeyi aldın mı? Bekle. Vegas'ta olduğunu sanıyordum. Rory de Vegas'ta mıydı?"

Hudson başını sallar. "Rory, Vegas'tayken beni aradı ve kardeşi ile bir karar verdiklerini söyledi. Yönetici asistanıma son günümü boşaltması için talimat verdim, böylece Los Angeles'a uçabilecektim. Bu tür önemli anlaşmaları yüz yüze kapatmayı tercih ederim. Üç ay süren görüşmelerin ardından, Rory ve Roark Wolfe anlaşmayı imzaladılar. Bu çok büyük bir sözleşme."

"Bu harika. Kesinlikle kutlamaya değer."

"Grace'e ve bu harika anlaşmaya." Kadehimi kaldırıyorum. O da kadehini kaldırıyor.

İkimiz de köpüklü nektardan uzun bir yudum aldık. "Vay canına, bu harika."

"Beş yüz dolarlık bir şişe için öyle olması da gerekir."

Boğazım düğümlenir.

Bu pahalı içkiyi damla bile dökmek için dikkatlice flütümü masaya koyarım.

"Büyük kutlama." Hudson göz kırpar.

Tamam...

Bardağını masaya bırakmadan önce bir yudum daha alır. "Bu gece başka kimi kutluyoruz biliyor musun?"

"Kim?"

"Seni."

"Beni mi?" Kafam karışık bir şekilde kaşlarımı çattım. "Geçen ay kutlamıştık."

Kafasını sallar. "LoboMAX'ın New York ofisinde yeni senarist editörü olarak atandığını kutlamıyoruz. Çok daha önemli bir şeyi kutluyoruz."

İşçi Bayramı'nın uzun hafta sonu boyunca Vegas'ta yeni pozisyonumu kutladık. Hudson bu özel gün için Arya ve Sadie'yi uçakla getirtti. Çok çılgın bir kutlama oldu.

Todd ile olan pembe dizi sahnesinin Isobel'in ağzında kötü bir tat bıraktığından emindim. Telefonumu hiç bulamadım. Hudson bana yeni bir tane almayı teklif ettiğinde ilk başta reddettim, ama sonunda bana eski telefonunu vereceğini ve kendine yeni bir tane alacağını söyleyince pes ettim. Sinsi piç. Bana söylemediği şey, telefonunun – piyasadaki en son iPhone modeli – bir aylık olduğuydu. Telefonumu kurduktan birkaç gün sonra, Isobel'den sürpriz bir mesaj aldım. Üç tur görüşmeden sonra – ikisi Los Angeles'ta – iş teklifi aldığım da neredeyse aklımı kaçıracaktım. Tam zamanlı bir çalışan olmama rağmen, en sevdiğim müşterilerimi yan iş olarak düzenleme işlerinde tutmaya devam ettim. Grace de onlardan biri.

"Çoğu editör ve senaristin hayati bir organını feda edeceği harika bir işi kapmaktan daha muazzam bir şey mi?"

"Evet."

Onu eğlendireyim. "Anlat bakalım."

"*Mahkeme Oyunları* buzları kırdı, ama Isobel'i etkileyen senin kişiliğindi. Bu yüzden Rory, pek çok başarısız denemeden sonra bana zaman ayırdı."

"Yardımcı olabildiğime sevindim."

"Yardımdan fazlasını yaptın. Benim için kapıyı açtın."

Koltuğumda kıpırdanıyorum. "Önemli değil." "Yine kendini küçümsüyorsun." Kızarıyorum. "Suçluyum."

"Şampanya ve lüks yemek, benim için ve işim için yaptıklarına minnettarlığımı göstermek için tek yol değil..."

"Hudson, bu fazlasıyla yeterli."

"Bana kalırsa değil." Siyah takım elbisesinin iç cebine uzanıp beyaz bir zarf çıkarır. Zarfı masanın üzerine koyar ve bana doğru iter. Üzerinde onun kendine özgü el yazısıyla adım yazmaktadır. "Teşekkürler, meleğim."

Gözlerim onun gözleriyle buluştu. "Bu ne?"

"Aç şunu."

"Neden bana söylemiyorsun?"

"Çünkü o zaman eğlenceli olmaz." "Bana bir ipucu veremez misin?"

"En sevdiğin spor takımının sezonluk biletleri değil." "En sevdiğim spor takımı yok ki."

"O zaman sana sezonluk bilet almadığım iyi olmuş." "Şakacı."

"Sana kolaylık göstereceğimi sanıyorsan, yanılıyorsun. O zarfın içinde ne olduğunu öğrenmekten çok korkuyorsan, benim için sorun değil." Kaşlarını kaldırır. "Ancak, açmazsan, büyük bir fırsatı kaçırmış olursun."

Merakımı uyandırdı.

Zarfı alıp açtım.

Hudson'ın bakışlarıyla karşılaşmadan önce içine göz atıyorum. Pasif yüzü hiçbir ipucu vermiyor.

Hmm...

Cesaretimi topluyorum ve bir kağıt çıkarıyorum. Kağıdı açtığımda, ağızım açık kalıyor.

Bu da ne lan?

Gözlerimi kısarak, bana bakan devasa miktarın çok daha küçük görünmesini umuyorum.

Hayır.

Devasa rakam hala bana bakıyor.

Hızlı nefes alıp veriyorum.

Tanrım ve yukarıdaki tüm azizler.

Gözlerimi, göz kamaştırıcı rakamın yazılı olduğu çekten ayırıp şok içinde Hudson'a bakıyorum.

Konuşamıyorum.

Kibirli bir gülümseme onun muhteşem dudaklarını ikiye ayırıyor. Sesimi buluyorum. "Sen deli misin?"

"Bu tam olarak beklediğim cevap değildi."

"Bunu kabul edemem. Yani... bu çok büyük bir para." *Çok büyük bir para.*

"Çok para, ama evet, kabul edebilirsin."

Kafamı sallıyorum. "Hayır, kabul edemem. Bunu hak edecek kadar iyi bir şey yapmadım."

"Katılmıyorum," diyor. "LoboMAX ile yapılan sözleşme son derece kazançlı. En iyi satış elemanlarım bile Wolfe kardeşlerle ilerleme kaydedemedi. Los Angeles'ın bu kodamanları çetin cevizdir... ama sen başardın." Hala titreyen ellerimde tuttuğum çeki işaret ediyor. "Bu, şirketimde bu anlaşmayı kapatabilen herkese vereceğim türden bir ikramiye."

"Oh." Başka ne diyebileceğimi bilemiyorum.

"Başından beri sana söylediğim şeyi hatırlıyor musun?" "Bu, Saks'tan yeni bir tasarımcı gardırop ve pahalı mücevherler almaktan daha fazlası."

"Haklısın. Ama o zamanlar, sen sadece hoşlandığım bir kadındın." Bakışları ağızıma kaydıkten sonra gözlerime sabitlendi. "Sevdiğim kadına bakamazsam, bu beni ne tür bir erkek yapar?"

Dünya dönmeyi bırakır.

"Ne... ne?" Nefes alamıyorum. "Sen... sen beni seviyor musun?"

Ayağa kalkar, masayı dolaşır ve yanıma yere çöker.

Elimi tutar ve parmak uçlarımı tek tek öper. "Evet, meleğim. Seni seviyorum."

Kulaklarımda çınlayan sesin ötesinde bunu duyabildiğime şaşırıyorum.

Her gün Hudson Kincaid'e biraz daha aşık oluyordum, ama ona hislerimi söylemeye çok korkuyordum.

"Seni çok seviyorum, Hudson." Sesim titriyor. "Düşündüm ki... belki de bu tek taraflı bir duyguydu."

"Öyle olmadığını biliyorsun."

Sevinç ve rahatlama damarlarımdan akıyor ve kalbim çiçek açıyor.

O beni seviyor.

"Tamam, belki biraz benden hoşlandığını

biliyordum." "Sen çok yalancısın."

Gülüyorum. "Varsayımında bulunmak istemedim."

"Sana hislerimi söylediğim iyi oldu." Gözleri gözlerime dikiliyor. "Senden daha fazlasını istiyorum, meleğim. Her lanet gün."

Yemin ederim, bu bir rüya olmalı. Ve eğer öyleyse, Tanrım, sakın beni uyandırma.

"Ben de."

Çocuksu gülümsemesi sevimli. "Sana bakmama izin verecek misin?"

Tek omuzumu silkiyorum. "Bu bir cevap

değil."

Onun bakışlarını karşıladım. "Evet."

Onunla tartışmanın ne anlamı var ki? O her zaman istediğini alır.

Gözlerimi çekeceğe indiriyorum.

Bu para, Arya ve benim asla umut edemeyeceğimizi düşündüğümüz finansal özgürlüğü temsil ediyor.

Hoşça kal, ezici öğrenci kredisi.

Merhaba, endişesiz yaşam.

Zayıf tasarruf hesabım, artık güçleneceksin.

Sana bakıyorum, evin peşinatını biriktiriyorsun. Eski televizyon, sen artık yok. Yepyeni bir düz ekran televizyon alıyoruz.

Güvenilir eski MAC, bir kız kardeşin olacak.

Pinspire panomda yer alan seksi gri rüya kanepesi, sen artık benimsin.

Yevsei Dzhikiya, Arya'nın borcu ödendi say. Sayonara, Bay Tefecilik.

Uzun zamandır ilk kez, oyunda öndeyiz.

"Bu kesin bir evet mi, yoksa çekingen bir evet mi?" Hudson kaşlarını kaldırdı. Kafamı salladım. "Kesin bir evet, seni çılgın adam."

"Nihayet," diyor. "Seni çok seviyorum, meleğim."

"Tanrım, Hudson..."

Beni ensemden tutar ve dudaklarımı tutkulu bir öpücükle ezip geçer.

Bu harika adamın içinde boğuluyorum.

Etrafımızdaki birkaç kişi alkışlar ve ıslık çalar.

"Biraz fazla dikkat çekiyoruz," diyor, öpüşmeyi keserek. "Daha sonra benim evime gittiğimizde kaldığımız yerden devam ederiz."

Bu yaramaz söz, bacaklarımın arasında heyecan dalgası yaratır. "Sözünü tutmanı bekleyeceğim."

"Yaramaz kız." Ağzıyla boynumu öper. Kıkırdarım.

Ayağa kalkar ve yerine geri döner. Şampanyadan uzun bir yudum alır.

Adıma yazılmış çeki alıp zarfa geri koyuyorum, katlıyorum ve çantamın güvenli bir yerine saklıyorum.

Vay canına.

Buna inanamıyorum.

"Teşekkür ederim Hudson, içtenlikle teşekkür ederim. Bu para çok işime yarayacak. Uzun zamandır ilk kez, borcumu ödeyebileceğim." Birkaç gün içinde borçlarımdan kurtulabileceğim. İnanılmaz.

"Bunu hak ettin." Gözlerime bakıyor. "Parayı kabul ettiğine göre, şartları sana anlatabilirim."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Ve... diğer ayakkabı da düşer.

"Ne şartı?" Ses tonum temkinli. "Bu miktar tek seferlik değil." "Ha?"

"Bu para, en çok arzu edilen hesabı almama yardım ettiğin için bir ikramiye. Her ay, şirketim LoboMAX'tan işlem ücretlerinin bir yüzdesini alacak ve bu çok büyük bir miktar olacak. Üstelik Rory ve Roark bana birçok kapı açıyor, bu da daha fazla iş anlamına geliyor..."

"Her şey yolunda, değil mi?" "Evet."

"Peki... işin püf noktası ne?"

"Çek sadece bir etki yaratmak içindi. Bundan sonra, sözleşme süresince, şirketimin Wolfe kardeşlerden aldığı işlem ücretlerinin bir yüzdesi doğrudan senin banka hesabına yatırılacak. Her yıl. Ve gelecek ay onların hesabını devralacağımız için, bu yıl için bir başka güzel çek daha alacaksın."

Öldüm ben.

Epilog 1

Hudson

Dokuz ay sonra

Garson boş tabaklarımızı topladı. "Yemekler nasıldı?"

"Harika," Angelica benimle aynı anda, "Ününe yakışırsın," diyor.

Garson geniş bir gülümsemeyle, "Mutlu müşterilerimizi seviyoruz" der. "Kesinlikle tekrar geleceğiz" der Angelica.

"Evet, geleceğiz," diyorum.

Latte di Rosa, Brooklyn'de bulunan lüks bir İtalyan deniz ürünleri ve ev yapımı makarna restoranıdır. İtalya'dan ithal edilen ve *kadehi* 260 dolara mal olan enfes Barolo Riserva şarabının yanı sıra, arka bahçedeki teras da restoranın bir başka ayırt edici özelliğidir. İskele, ortanca ve yasemin çiçeklerine benzeyen beş bin adet büyük ipek çiçekle süslenmiş ve bu Michelin yıldızlı restoranın arka bahçesini, mükemmel bir Temmuz akşamı kız arkadaşım ile geçireceğim bir gece için mükemmel bir ortama dönüştürmüştü.

"Tatlı menüsünü görmek ister misiniz, efendim?"

Gözlerim ondan kız arkadaşıma kayıyor. "Tatlı alacağım, ama bir dakika... ya da on dakika zamana ihtiyacım var."

"Hanımefendi kararını verdi," diyorum.

"Biraz daha şarap veya kahve ister misiniz?"

"Şimdilik yok, teşekkürler," diyor.

"Ben de," diyorum.

"Tatlıya hazır olduğunuzda bana haber verin," diyor garson ve aceleyle uzaklaşıyor.

Onun kolunu yavaşça parmağımla okşuyorum. "Seni özledim."

"Bunu zaten söylemiştin."

"Tekrar söylememin bir sakıncası var mı?"

Kulaklarından kulaklarına kadar gülümser.

Son iki haftadır birkaç başkan yardımcımıyla birlikte Avustralya'daydım ve yakın zamanda kazandığımız birkaç müşteriyle görüştük. Yüz yüze görüşmeler yeni işler kazanmamızı sağladı. Avustralya gezisi zaman açısından harika bir yatırımdı. Ama bu, kız arkadaşımın uzak kalmak anlamına geliyordu.

Dün sabah döndüm. Jet lag çok zorluydu, ama bu geceyi ertelemek söz konusu bile olamazdı. Kız arkadaşımı çok özlemiştim.

Angelica'yı Avustralya'ya götürmeyi çok isterdim, ama bu mümkün olmadı. Geçen ay, LoboMAX, Grace'in romanının haklarını satın aldı ve onu çok sezonlu bir diziye dönüştürmeyi planlıyor. Ben yokken, kız arkadaşım bir hafta boyunca Los Angeles'ta, *The Court Games* yapım ekibinin bir parçası olan Batı Kıyısı ve Doğu Kıyısı senaristleri arasında bir beyin fırtınası oturumuna katıldı. Evet, kız arkadaşım yeni pozisyonunda çok başarılı ve kimseye acımıyor.

LoboMAX'tan bahsetmişken, Sadie birkaç hafta önce New York ofisine katıldı. O, harika kitapların listelerini inceleyerek ilgi çekici TV dizileri veya filmler haline getirilebilecek mücevherleri belirleyen satın alma ekibinin bir parçası.

"Elbisen çok yakışmış."

"Başka bir şey giymeyi planlıyordum, ama *biri* bu gece için moda taleplerinde bulundu." Gözlerini devirerek gösterişli bir hareket yaptı.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Benim bir tiran olduğumu mu söylüyorsun?" "Aynen öyle."

"Benim zorba olmamın sana her zaman yarar sağladığını zaten kanıtlamadık mı?"

"Yanılıyorsunuz Bay Kincaid. Hiçbir şeyi kanıtlamadık. Bunu benim fikrimi almadan kendi başına belirleyen sensin."

Tsk. "Ne küstahlık."

"Gerçekleri söylüyorum."

Tabii ki bu geceki kıyafet seçimiyle ilgili beklentilerim vardı.

Kırmızı, kısa kollu, fırfırlı ve muhteşem göğüslerini ortaya çıkaran derin V yakalı bir elbise giyiyor. Elbisenin alt kısmı baştan çıkarıcı bir şekilde genişliyor. Kadın modasından hiç anlamadığım için, Saks Fifth Avenue'nin kişisel alışveriş danışmanı Trenner, Angelica'nın yeni terfisini kutlamak için giyeceği elbiseyi ve yeni tasarımcı ayakkabılarını seçmeme yardım etti. Adam işini iyi biliyor. Geçtiğimiz yıl boyunca, yalnız kalbimi çalan bu muhteşem kadına sürpriz yapmak istediğim her seferinde benim müttefikim oldu.

Hâlâ bana geniş bir gülümsemeyle bakıyor.

O güzel gülümsemeyi her gün görüntülü sohbetlerimizde görüyordum, ama o parlak gülümsemenin tüm gücünü, yanımda otururken hissetmekle karşılaştırılabilecek hiçbir şey yok.

Saçını kulağının arkasına atıyor.

Kel olsa bile onu yine de severdim, ama esmerden çok sarışın halini tercih ederim.

Elbisenin canlı rengi ile kızımın altın sarısı saçları arasındaki kontrast çok dikkat çekici.

Trafiği durdurabilir.

Gözlerim, göğüslerinin arasında yer alan elmaslardan oluşan bir takımyıldızın bulunduğu boyun çizgisine kayıyor.

Ona iki tane daha kolye almış olsam da, en sevdiği kolye hala sallanan yıldızların olduğu kolye. Onu her gördüğümde göğsüm gururla şişiyor.

"Dilini mi yuttun?" Yüzündeki ifade, bana üstünlük sağladığını düşündüğünü gösteriyor.

Ne masumiyet ama.

"Senin bu sözünü çürütmem çok kolay." Parmaklarımı şıklattım.

"Tiran gibi davranarak ikimizin de fayda sağlayacağını mı kanıtlamak istiyorsun?"

Hadi bakalım."

Masaya eğildim. "Külotun ne renk?" Sarsıldı ama kendini topladı.

Gözleri soldan sağa kayar.

Diğer müşterilerin masamıza ne kadar yakın oturduğunu değerlendiriyor. Buna tüm servetimi bahse girerim.

Burada sadece biz yokuz, ancak doğal ve yapay çalılar sayesinde her masa birbirinden izole edilmiştir. Hoparlörlerden çalan müzik

konuşmaların gizli kalmasına yardımcı oluyor. "Neden bilmek istiyorsun?"

"Soruya soru ile cevap verme."

Alt dudağını dişlerinin arasına çekiyor. "Beyazlar." "Ne tür?"

Sadece benim duyabileceğim şekilde ellerini ağzının etrafına koydu.

"Tanga giyiyorum."

"Başka bir deyişle, bir parça kumaş giyiyorsun."

"*Seksi* bir kumaş parçası," der, sivri çenesini kibirli bir şekilde kaldırarak.

Bunun nereye varacağını hiç bilmiyorsun. "Yani, hareket etmesi kolay."

Kaşlarını çattı. "Değişmek mi demek istiyorsun? Hareket etmek mi? Kaldırmak mı?" "Hepsi."

"Evet, tabii. Sanki popoma yapışmışlar gibi değil ya."

"Görünüşe göre, kendini okşamak için mükemmel bir şey giyiyorsun..."

Omzunun üzerinden ona bakıp tekrar ona döndüm.

Gözleri yüzünü kaplar. "Ne... ne?" "Kekelediğimi sanmıyorum."

Çevremizi gözden geçirip dikkatini bana geri çevirir. "Ciddi olamazsın."

"Sertleşmem kadar ciddiylim."

Angelica bana sanki iki kafam varmış gibi bakıyor.

Teknik olarak, öyle. Ve bacaklarımdan arasındaki kafam pantolonumdan kurtulmak için can atıyor.

Epilog 2

Angelica

H oly shit.

Hudson'ın benimle dalga geçtiğini düşünsem bile, ağır göz kapaklarının altından bana bakışları, onun ciddi olduğunu gösteriyor.

"Sen delisin," diyorum.

O da benim bakışlarımı karşılıyor.

Bu kadar müstehcen bir şey önerdiğine inanamıyorum. Çılgın bir yıl boyunca çıktığımız süre boyunca, beni açık havada müstehcen şeyler yapmaya ikna etti. Şimdiye kadar, sadece ikimizin olduğu terasında, *onun* özel terasında oldu. İlk seferinde çok korkmuştum, ama çok geçmeden alıştım. Hardcore teşhircilik değil, ama yine de oldukça müstehcen. Yakalanma ihtimalinin verdiği heyecan ya da Hudson'ın kötücül yöntemlerine boyun eğdiğimde komşularımın inlemelerimi duyabileceği düşüncesinin verdiği coşku, her zaman bir afrodizyak olmuştur.

Ama bu farklı.

Birincisi, burası gözden uzak değil. İkincisi, yalnız değiliz. Üçüncüsü, insanların beni duyma ihtimalini unut gitsin. Beni kesinlikle duyacaklar.

"Bütün gece vaktimiz yok. Garson masamıza geri gelecek." Sesi kendinden emin bir şekilde konuşuyor. "En iyisi işe koyulalım."

Adi herif.

Etrafımızda sürekli bir hareketlilik var: yemeklerini bitiren ya da yeni başlayan müşteriler, yiyecek ve içecek getiren garsonlar, çatal bıçak sesleri, kadehlerin tıkırdaması, çalan müzik ve bir restoranın genel koşturmacası. Doğru, ortam biraz

mahremiyet sunuyor ve diğer müşteriler yemeklerinin tadını çıkarmakla meşgul oldukları için bize aldırış etmiyorlar.

Yine de...

Neden ona itaat etmeyi düşünüyorum?

Bacaklarımın arasında hissettiğim karıncalanmayı, onu iki uzun haftadır görmediğim gerçeğine bağlıyorum.

"Bunu düşünüyorsun..."

Yanaklarım kızarıyor.

Lanet olsun ona.

"Yakalandın, yaramaz kız." Gözlerindeki yırtıcı bakış beni mahvediyor.

Ben zorluklardan kaçan biri değilim, ama bu seferki oldukça zor. Beni rahatlık alanımın dışına çıkarmak onun görevi haline geldi, ama bu onun için bile çok çılgınca.

"Beyaz keten masa örtüsü yere kadar uzanıyor, kucağını örtüyor, kimse fark etmez. Parmaklarının ıslaklığını okşarken çıkardığı ses müzikle bastırılır. Baş döndürücü kokun uzaklaşır. Kimse fark etmez. Bu bizim" —parmağını ikimizin arasında sallıyor—"küçük sırrımız olur."

Amım sıkışır.

Tanrım.

Sarmaşıklarla kaplı tuğla duvara yaslanmış, minik ışıklarla süslenmiş bankette oturuyorum.

Hudson, bulunduğu konumdan avluya bakan kişi.

Nemli bir rüzgar tangamı ıslatıyor.

Hudson bana ateşli bir gülümseme atıyor. "Vahşi tarafta yaşa..." "Sen de orada oturup izleyecek misin?"

"Sana katılmayı çok isterdim, ama benim durumumda bu çok bariz olur. Hiçbir şeyden haberi olmayan seyircilerin ortasında aklını kaçırmayı izlemekten zevk alacağım."

Alt dudağımı ısııyorum, içimi bir heyecan kaplıyor.

Uysal olabilirim, ya da sert olabilirim.

Kucağımdaki peçeteyi alıp masanın üzerine koyarım.

Kahretsin, bunu yapacağım.

"Sen cesur bir çocuksun." Hudson'ın yüzündeki ifade okunamaz. "Çek..." Cümlesini yarıda keser.

"Ne..."

Parmağını kaldırarak beni susturur.

Masadan telefonunu kapar.

Ne oluyor?

"Telefonun nerede?"

"Şey... çantamda." Sesim kısık çıkıyor. "Al onu."

Kafam çok karışık ama telefonumu çıkarıyorum. "Aç şunu."

Söyleneni yapıp cihazı masanın üzerine koyarım. Hala ne olduğunu anlamış değilim.

Hudson'ın parmakları ekranında uçuyor.

Bakışları benimkilerle buluşuyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Ne yapıyorsun?"

Ekranımda bir mesaj belirir belirmez telefonumu işaret eder.

HUDSON

Bu çok daha özel bir şey.

Gözlerimi kaldırıyorum. "Sen şeytanın vücut bulmuş halisin."

HUDSON

Kısa bir süre önce ben bir zorba idim. Az önce bana terfi mi verdin?

Ona gözlerimi kısıyorum. O göz kırpmıyor.

Dikkatini telefonuna çevirir.

HUDSON

Hayatında yapmak istediğin şeylerden birini daha gerçekleştirmen için bana sonra teşekkür edersin.

"Kim öyle dedi ki?"

HUDSON

İkimiz de öyle olduğunu biliyoruz.

Gözlerimi devirdim.

HUDSON

Bir düşün. Benden başka kimseye gösteriş yapmadan, teşhirci olmanın tüm avantajlarından yararlanabilirsin.

Tamam, bu kesinlikle bir artı.

HUDSON

Elbiseni yukarı çek. Elini elbisenin altına sokmanı istiyorum.

Elbisemi, parmaklarım çıplak uyluğuma değene kadar yukarı çekiyorum.

HUDSON

Biraz daha yukarı. Islak bir leke istemiyoruz.

Panik beni sert bir şekilde vurur.

HUDSON

Söyleneni yaparsan her şey yoluna girer.

Başımı sallıyorum.

Elbisemi belime topluyorum.

İşte.

"Güzel," diyor.

Kriz atlatıldı.

HUDSON

Eminim benim için çoktan ıslanmışsındır. Haklıysam bir kez başını salla.

Kimsenin kısa mesajları duyamayacağını biliyorum, ama bu beni terası kontrol etmekten alıkoymuyor.

Ortalık temiz.

Islak külotumu parmağım ile okşuyorum.
Ona sarsıntılı bir baş sallamayla cevap veriyorum.

HUDSON

Cevap vermenize bile gerek yoktu. Her şey yüzünüzden okunuyor.

Adi herif.

HUDSON

Parmaklarını ıslak amının arasına kaydır.

Söyleneni yapıyorum.

HUDSON

Her emri yerine getirdiğinde başını salla. emri tamamladığında başını salla.

Başımı sallarım.

HUDSON

Telefonunu elinde tutman gerekebilir, yoksa uyku moduna geçebilir.

İyi fikir.

HUDSON

Artık oynamaya hazırsın.

Dürüst olmak gerekirse, sanki tüm sağduyumu kapıda bırakmışım gibi.

HUDSON

Parmaklarını klitorisine sür.

Düşük bir inilti çıkardım.

HUDSON

Bunu onay olarak kabul ediyorum.

HUDSON

Parmaklarının sulu amına derinlemesine dalmasını istiyorum.

Gözlerimi kapatıp ıslaklığımın içine iki parmağımı kaydırıyorum.

Siktir.

"Gözlerin bana baksın," diyor

Hudson. Gözlerimi açıyorum.

"Daha iyi." Birkaç nefes boyunca bakışlarımı tutuyor. "Devam edelim."

Gözleri telefonuna düşüyor.

Gözlerim kendime iner.

HUDSON

Siktir git.

Tanrı'nın annesi.

Parmaklarım açgözlü amcığımın içine girip çıkıyor.

HUDSON

Nasıl hissediyorsun?

Bu soruya nasıl cevap verebilirim ki? Kirlî. Ahlaksız.

Tamamen pis. "Harika."

O başını sallar.

HUDSON

Keşke sana zevk veren benim parmaklarım, dilim ya da sikim olsaydı. HUDSON

Daha sonraya kadar beklememiz gerekecek.

Başımı sallıyorum.

HUDSON

Hangi seçeneği ilk denemek için sabırsızlanıyorsun?

O kirli oynuyor.

"Hepsini." Parmaklarım amımın içinde girip çıkarken konuşmak zor geliyor.

HUDSON

Benim küçük sürtüğüm azgın.

"Bu senin suçun." Ses tonum suçlayıcı. Onun sırtışı ölümcül.

HUDSON

Akşamı benim zorba davranışlarımla başladık, ama şimdi ben şeytanın vücut bulmuş haliyim. Uğurlu bir şöhretim var.

Çenemi kapalı tutmalıydım.

HUDSON

Seni parmaklarken, klitorisine her zaman bolca ilgi gösteririm. HUDSON

Onu ihmal etmemeye dikkat et.

Vücudumu benden daha iyi tanımasını nefret ediyorum. Parmaklarım vajinamdan çıktığında içimden küfür ediyorum.

HUDSON

Yüzündeki ifadeden bunun zevk mi yoksa acı mı olduğunu anlayamıyorum.

Ona öfkeyle bakıyorum.

HUDSON

Zevk. Kesinlikle zevk.

Klitorisim bu kadar ilgiye muhtaç olmasaydı, ona aklımdan geçenleri söyledim.

Parmak uçlarım klitorisimin etrafında kayıyor. Bu muhteşem his beni titretir.

Bu çok yanlış.

Kimse bizi duyamaz, ama eminim ki yüzümde arzumu okunabilir. Bana bakan herkes, kötü bir şey yapmaya çalıştığımı anında anlar.

Bunun beni durdurmaya yeteceğini düşünürsünüz, ama yetmiyor.

HUDSON

Klitorisi iyice okşa.

İkna edilmeye ihtiyacım yok.

Tekrar tekrar okşuyorum. *Bu çok*

iyi geliyor.

İnlememek için alt dudağımı ısırıyorum.

HUDSON

O kadar mı iyi?

Vücudumu ele geçiren şehvetin etkisiyle, konuşacak durumda değilim.

Başımı sallıyorum.

Hudson bana bakıyor.

Mavi gözlerinde okuduğum arzu, benimkini de körüklüyor.

HUDSON

Açgözlü küçük klitorisin çok sert olmalı.

Bu bir evet demek olur.

Onun düşüncelerimi okuyamadığını hatırlayınca başımı sallıyorum.

Hudson dudaklarını yaladı, aç gözleri benimkilere kilitlendi.

Tanrım.

Çok tahrik oldum.

Meme uçlarım straplez sütyenimin kumaşına baskı yapıyor. İki elim de meşgul olduğu için kendime lanet ediyorum. Göğüslerimi sıkmam lazım, neredeyse acı verici bir hal aldı.

Hızımı artırdıkça nefesim hızlanıyor, klitorisimi gittikçe daha hızlı okşuyorum.

HUDSON

Aferin kızım. Okşamaya devam et.

Onu hayal kırıklığına uğratmıyorum.

HUDSON

Siktir. Parmaklarım çok kısıkanıyor.

Şu anda çelişkili hissetmem gerekirdi.

Sağ omzumda oturan melek bunun yanlış olduğunu söylüyor. Sol omzumda oturan şeytan ise bunun çok iyi olduğunu söylüyor.

Melekleri dinleyecek durumda değilim.

Şeytan bana bunu yaptırdı...

HUDSON

Aynı şey dilim için de geçerli. HUDSON

Senin tatlı sıvılarının boşa gideceğini bilmek beni deli ediyor, çünkü son damlasına kadar yalayamayacağım.

Bu adam beni öldürüyor.

HUDSON

O küçük klitorise daha fazla baskı uygulamayı istiyorum.

Zevk kan dolaşımımda hızla yayılıyor, sıcaklık tüm vücudumu sarıyor. Parmaklarım klitorisimi gittikçe daha hızlı çalıştırıyor.

HUDSON

Bakın, benim küçük sürtüğüm kendini tatmin ediyor.

HUDSON

Biri masamıza yaklaşıp seni bu utanç verici durumda yakalasa bile, duramazsın.

HUDSON

Nefes almaya ihtiyaç duyduğun kadar boşalman gerekiyor.

"Tanrım, evet."

HUDSON

Senin dudaklarından adımlı duyamayacak olmam çok yazık.

Tanrım, çığlık atamıyorum...

Yaklaşan bir adam, yaramaz düşüncelerimi kesintiye uğrattıyor.

Sırılsıklam amımın arasında ellerimin hareketi birdenbire duruyor.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

"Hala her şey yolunda mı?"

Kalbimin çarpıntısı arasında garsonun sorusunu duyabildiğime şaşıyorum.

Nefesim kesildi.

Erkek arkadaşımın yardım isterim.

Hudson bana masum bir gülümseme atar ve dikkatini garsona çevirir.

"Evet, iyiyiz." Dikkatini tekrar bana verir. "Değil mi, tatlım?"

Ne halt ediyor bu adam?

Konuşacak durumda değilim. Ona öfke dolu bakışlar atıyorum.

Koro çocuğu gülümsemesi genişliyor.

Adi herif.

"Uhhhh." Tek söyleyebildiğim bu.

Sanki bu, vücudumun titremesini durdurmaya yetecekmiş gibi telefonumu sıkıca tutuyorum.

Garson başını yana eğiyor. "Bu evet mi demek?"

Nefes almam zorlaşır. "Uh-huh."

Gözlerini kısar.

Büyük bir çaba sarf ederek yüzüme sıkı bir gülümseme takınırım ve bunun suçluluk duygusuyla dolu görünmemesi için dua ederim.

"Daha fazla su ister misiniz?"

Eminim yanaklarım elbisenin rengiyle aynı renktedir.

Tanrıya şükür, masanın altında ne yaptığımı anlamadı.

"Uh-uh," diyorum ve başımı sallayarak hayır diyorum.

"Sorbe veya gelato tatlısını önerebilir miyim? Her iki seçenek de ferahlatıcı ve daha özenli bir tatlıya harika bir ön hazırlık." Adam ısrarcı. Sanki patlamak üzereymişim gibi görünüyormuş olmalıyım.

Neyse ki dışarıda oturuyoruz. Eminim seks kokuyorum. İçeride oturuyor olsaydık, garson trüf mantarı arayan bir köpek gibi kokumu alırdı.

"Sıcak bir gece," diyor Hudson, garsonun dikkatini benden uzaklaştırarak.

"Kışın ardından bunu hak ettik," diyor garson.

"Çok zorluydu," diyor Hudson ve bana küstahça bir bakış atıyor.

Lanet olsun sana.

"Soğuk kışları isteseydim, Alaska'da yaşardım," diyor garson. "Bahardan bahsetmeye bile gerek yok. Burada Londra'dan daha fazla yağmur yağdı."

"Big Apple'da sıcak bir yaz olduğu için Tanrı'ya şükür," diyor Hudson.

Şu anda hava durumundan bahsetmenin sırası değil, çocuklar.

"Tatlıya geçmemiz çok uzun sürmez herhalde." Hudson, bu gereksiz sohbeti böylece sonlandırıyor.

Zamanı gelmişti.

Burada daha önemli şeyler var. Mesela benim bekleyen orgazmım.

"Mükemmel." Garson memnun görünüyor. "Tatlı menümüz var, ama isterseniz günlük spesiyallerin listesini okuyabilirim."

Hayır, hayır, hayır. Gidin buradan.

"Bu sana düşünmek için zaman verecektir."

Hudson, parmağıyla çenesini okşayarak düşünüyormuş gibi yapar.

Bunu kabul etmese iyi olur.

"Bazen düşünmek için çok fazla zaman ayırmak beyni karıştırır," diyor Hudson. "Bazen spontane davranmak gerekir, iki ayağınla birden atlamak. Özellikle de *tatlılar* söz konusu olduğunda."

"Harika bir tavır," der garson. "Hazır olduğunuzda beni çağırın."

"Tamam," der Hudson.

Bunun üzerine garson uzaklaşır.

Teşekkürler Tanrım.

Erkek arkadaşım dikkatini bana çevirir. Daha önce gözlerinde okuduğum şehvet yeniden tüm gücüyle geri dönmüştür.

"Konuşmaya pek katılmadın. Sanırım... biraz dilin tutuldu." İki elim de meşgul olmasaydı, ona orta parmağımı gösterirdim. "Kaldığımız yerden devam edelim."

Bu adam en iyi günlerinde bile kararlıdır, ama bugün kendini tamamen serbest bırakmış durumda.

Telefonumu işaret ediyor.

HUDSON

Kendini bitir.

Ben başımı sallıyorum.

HUDSON

Durmanı istemiyorum.

HUDSON

Senin sıcak ve ıslak amın parmaklarını sıkıca kavrayana kadar durma... HUDSON

Ve kimse senin kötü, kötü bir kız olduğunu anlamasın diye sessiz kalmak için dilini ısırman gerek.

HUDSON

Bunun nasıl sonuçlanacağını görmek için sabırsızlanıyorum, çünkü ikimiz de senin güzel başını çılgık atmadan boşalamayacağını biliyoruz. bağırmadan boşalamayacağını biliyoruz.

Hudson, müstehcen konuşma konusunda doktora sahibidir. Aynı zamanda sexting konusunda da ustadır. Bu, tamamen farklı bir düzeyde ahlaksızlıktır.

Gözlerine bakarak, *meydan okumayı kabul ettiğimi* belirten bir bakış atıyorum.

"Bu çok eğlenceli olacak," diyor.

"Sözlerini geri almanı sağlayacağım."

HUDSON

Seni yemeyi tercih ederim, ama beklemem gerekecek. HUDSON

Yeterince atıştık. Parmaklarını hareket ettirmeye başla. Tatlıya hazırım.

Ahlaksız Angelica Operasyonu yeniden başlıyor. Elim am dudaklarımın arasına kayıyor. Kısa sürede hızımı artırıyorum.

Çok ıslandım.

Beni, klitorisimi kızıştıran vahşi bir bakışla sakinleştiriyor.

Lanet olsun.

Bu cehennemden elli kat daha ateşli.

HUDSON

Çok tahrik oldum. HUDSON

Klitorisini daha sert ov. Sert seviyorsun, biliyorum.

Beni bu kadar iyi tanıdığı için onu lanetliyorum.

Şık bir New York restoranının açık terasında kendimi okşarken gözlerimiz birbirine kilitleniyor.

Bir yıl önce, biri bana bu kadar skandal bir şey yapmayı düşüneceğimi söyleseydi, o kişiyi kafası güzel ve sarhoş olmakla suçlardım.

uyuşturucu ve alkolün etkisinde olduğunu söyledim.

Ama işte buradayım.

Ben suçluyorum yakışıklı yakışıklı oturan
suçluyorum karşısında karşısında beni beni en iyi
şekilde yozlaştırdığı için.

Nefesim hızlanıyor.

Yüzüm o kadar kızardı ki, karanlıkta parladığımdan eminim.

Orgazmın başlangıcı içimde karıncalanıyor.

Evet.

Düşük bir inilti çıkarırım.

HUDSON

Tabakları yere atıp, sertleşmiş sikimi o açık ağza gömmek ve muhteşem yüzünü sikmek istiyorum.

Tanırım.

HUDSON

Yaklaştın. Testislerime kadar hissedebiliyorum.

Elim bacaklarımın arasında daha hızlı hareket ediyor.

Gelmezsem öleceğim.

HUDSON

Geldiğinde ne kadar güzel olduğunu bilemezsin.

Bu sözler benim sonum.

Telefonu masaya bırakıp peçeteyi kapıyorum ve dudaklarımdan kaçmak üzere olan zevk çığlığını bastırmak için ağızma tikiyorum.

Hudson'ın yüzü bulanıklaşıyor, orgazmım tüm vücudumu titreten lezzetli bir titremeye beni sararken. O kadar yoğun ki, masaya çarparak bardakları sallıyorum ve masa örtüsüne sıvı dökülüyor.

Kahretsın.

"Şuna bak, beni yanılttın." Hudson'ın gözleri parlıyor. "En ufak bir çığlık bile çıkarmadın." Masaya eğiliyor, "Bundan sonra, ben..."

ıslak külotunu ağzına tıkmak zorunda kalacaksın...”

Tanrım.

Yemin ederim, ikinci kez boşaldım.

Kendime gelmem birkaç uzun saniye sürüyor.

Hudson beni aceleye getirmiyor.

Gözlerim karışımda oturan kirli  eytana odaklanabildi inde, dudaklarını gerginle tiren  eytani sırtışı kaçırmam mümkün değil.

"Elini ver." Hudson'ın sesi viski i mi  gibi bo uk. İtaat ediyorum, elimi masanın altından çıkarıyorum.

Parmaklarım, sıvılarım ile ıslanmış, parılıyor.

Bu çok utanç verici.

Hudson bile imi sıkıca kavrar ve ıslak parmaklarımı ağzına götürür.

"Artık tatlımı yeme vaktim geldi."

Damlayan parmaklarımı ağzına sokar ve temizleyene kadar yalar.

Çok oldum, konu amıyorum bile.

Oh.

Benim.

Lanet

olsun.

Tanrım.

Epilog 3

Hudson

Şoförlü araba Angelica'nın sokağına yaklaşırken, hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

Geri sayım başlar.

Memnuniyetle telefonumu ceketimin cebine koyup kızımın profiline bakıyorum.

Gözleri ufukta kaybolmuş, hala hareketli olan Queens'i hayranlıkla seyrediyor.

Bunu kabul edeceğini düşünmemiştim.

Bir yıl önce Bymark Hotel'in Crawford Lounge'ında tanıştığım utangaç kadın, asla bu kadar cesur olmaya cesaret edemezdi.

Kızım uzun bir yol kat etti.

O kadar güzel geldi ki, sertleşmiş penisim boxer şortumu delip pantolonumu yırtacak gibiydi. Bacaklarımın arasında uzayan canavarı kontrol altına almak umuduyla telefonumu sıkıca tutuyordum. Ama nafile. Angelica sikişmeye hazır görünüyordu. Hayvani dürtülerime boyun eğmemek ve seyirci olup olmadığına aldırmadan masanın üzerinde ona derinlemesine girmemek için tüm gücümü kullanmam gerekti.

Onun tatlı amcığının benim her santimimi çaresizce istediğini hayal ederek sikim şişti.

Lanet olsun.

Şu anda lanet olası bir ıstırap içindeyim, hala tahta gibi sertim, ama ona olan ihtiyacım beklemek zorunda kalacak.

Araba onun binasının önüne yanaştı.

"Gece kalmak ister misin? Arya hafta sonu erkek arkadaşının evinde. Eğer jet lag'ın varsa..."

"Restoranda başladığımız işi bitirmeliyiz."

Gözlerini indirip uzun kirpiklerinin altından şöyle diyor: "Bu akşamki skoru eşitlemeniz adil olur."

"Aynı fikirde olduğumuza sevindim."

O gülüyor.

Arabadan inip onun tarafına geçerek arabadan inmesine yardım ettim.

El ele tutuşarak onun binasına doğru yürüdük.

Asansörle dördüncü kata çıkarız.

Angelica çantasından anahtarını çıkarır ve kilide sokmadan hemen önce donar.

Kulağını kapıya dayadı.

Ben de eğilip aynı şeyi yapıyormuş gibi yapıyorum. "Ne oluyor?"

Omzunun üzerinden bana bakar. "Sanki dairemizden müzik geliyor gibi.

Arya dizüstü bilgisayarını kaldırmayı unutmuş olmalı."

"Belki Todd'un dikkatini dağıttırmıştır."

Angelica güler. "Eminim haklısın. O ikisi birbirlerine o kadar aşık ki, gülünç bile."

İronik bir kader cilvesi olarak, kız kardeşi eski amiriyle aynı adı taşıyan bir adamla çıkıyor. Todd Hamilton, diğer Todd'a hiç benzemiyor. Arya, yirmi sekiz yaşındaki tıbbi yazılım geliştiricisiyle sekiz ay önce, hâlâ çalıştığı Panorama Room'da tanıştı.

Eğlenceli gerçek: Diğer Todd'un gerçek adı Lionel Wooster.

Artık onun müşteri listesinde olmadığınızda bir erkekle içki içmeye çıktığınızda öğrendiğiniz şeyler.

Her halükarda, Todd ve Arya arasında işler ciddi. Kız arkadaşına göre, bu ikizinin ilk gerçek ilişkisi. Todd, Arya için iyi biri.

Angelica dikkatini kapıya çevirir. Kilidi açar ve içeri girer.

Ben de hemen arkasından

girerim. Durur.

"Ne oluyor?" Bana bakmadan önce bir tur dönüyor. "Hudson? Ne oldu?"

"Ne olmuş gibi görünüyor?"

"Bütün bu gül yaprakları nereden geldi?" Gözleri, yapraklarla kaplı oturma odasını tarar. "Peki mumlar?" Bakışları sehpaye düşer. "Aman Tanrım, çikolatalı trüf mantarı kulesi mi? Ve profiterol kulesi mi?" Bakışları odanın her yerinde dolaşmaya devam eder. "Ve vazolar... daha fazla kırmızı gül mü? Ve beyazlar mı?"

Avustralya gezisini ertelememek için çok fazla neden vardı. Yine de, bunun bu akşamı gerçekleştirmemi engellemesine izin veremezdim. Neyse ki, bunu tek başıma yapmak zorunda değildim.

Dikkatini bana verir. "Ne yaptın sen, deli adam?"

"Bunların hepsi senin için, meleğim." Ellerimi omuzlarına koyuyorum. "Bugün bir yıl önce tanıştık. Kırmızı bir elbise giyyordun, başka bir elbise..."

"Kırmızı elbise giymek benim için bir ilkti."

"Ve o elbisenin sahibi olan şanslı herif de benim. Seni orada dururken gördüğüm anda, o kadar güzel görünüyordun ki, ben bittim."

Elini ağzına götürdü. "Hudson." Adım boğuk bir şekilde çıktı.

Bir dizimin üzerine çöküyorum.

Angelica şoktan gözlerini genişletir.

Elini tutarım.

"Tanrım." Serbest eliyle yüzünü serinletir.

"Sana evlenme teklif etmek için seçebileceğim pek çok yer vardı: Crawford Lounge, Bymark Hotel'in kırk birinci katı, 5. Cadde'deki The Fifth çatı barı, Bermuda, Panorama Room, hatta benim brownstone evim. Ama sonunda aklıma tek bir yer geldi: beş yaşından beri yaşadığın daire."

Ayaklarından birinden diğerine dans ediyor. "Beni ağlatacaksın."

"Melek, zaten ağlıyorsun." Daha da

çok ağlar.

Elimi uzatıp gözyaşlarını sildim. Hiçbir fark yaratmadı.

Ben devam ediyorum. "Bu eski moda gelebilir, ama unutma ki ben sadece büyük şehirde yaşayan güneyli bir çocuğum. Baban hayatta olsaydı, en güzel kıyafetlerimi giyip evinize gelip sizinle evlenmek için izin isterdim. Sonra da annene sorardım, umarım ikisi de benim sizin için yeterince iyi olduğuma karar verirlerdi."

Göz yaşları içinde gülüyor.

"Aileniz benim ailemle birlikte Tanrı'nın masasında oturuyorlar..." Sesim kısılıyor.

Yonas'ın yanı sıra, en sevdiğim iki kişi de cennette.

Kalbim burkulur.

Angelica elimi sıkıyor. Ben de onun elini sıkıyorum.

Melankoliden kurtulup, kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar sevdiğim kadına dikkatimi veriyorum.

"Sen benimsin, meleğim." diye homurdanır. "Tamamen benim. Seninle ilgili her şeyi seviyorum. Neşeli, nazik, güçlü, koruyucu, sert tavırlarını seviyorum ve en çok da beni seçmiş olmanı seviyorum."

"Seni nasıl seçmeyebilirdim ki?" Sesi titriyor. "Dünyanın en yakışıklı erkeği olmasının yanı sıra..."

"Bu çok iddialı bir söz, meleğim."

Kız kıkırdar. "Sen benim dayanağımsın." Sıcak bir gülümsemeyle birbirimize bakarız.

"Senin dışında başka biriyle kendimi hayal edemiyorum," diyor.

"Sen benim için dünyadaki tek kadınsın, Angelica." Kahve masasının üzerine tuzak olarak koyduğum iki beyaz gül vazosunun arasına uzanıp, orada saklı olduğunu bildiğim bir mücevher kutusu buluyorum.

Onu kaldırıp açıyorum ve yüzüğü ona uzatıyorum.

Angelica'nın ağzı açık kalıyor.

Elleri yüzüne uçar. "Bu çok güzel."

"Hayatımın geri kalanını sizinle geçirmek istiyorum. Angelica Eden McQuinley, benim karım olma şerefini bana bahşeder misin?"

"Evet, evet, evet." Mutluluktan küçük bir dans yapar. "Binlerce kez evet."

"Benimle bu inanç sıçramasını yapmaya hazır olmanın benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

"Birlikte olman gereken kişiyle hayat boyu sürececek bir yolculuğa çıkmak, inançla atılan bir adım değildir."

"Elbette birbirimiz için yaratılmışız."

Elini tutup parmağına yüzüğü takıyorum.

Yüzüğe bakarken nefesi kesilir. "Tanrım, kutudaki halinden daha da güzel duruyor parmağımda."

Gözlerim ona doğru yükselir. Ve sonra gülümserim.

Kız arkadaşına, iki armut biçimli elmasla süslenmiş özel bir yüzük aldım. Biri soluk kanarya sarısı, diğeri ise berrak renkte ve küçük yuvarlak parlak elmaslarla süslenmiş platin bir yüzük.

Ayağa kalkarım. "Kabul ediyorum."

Onun muhteşem yüzünü ellerimle kavrar ve dudaklarını dudaklarımla kaparım. Dilim onun sıcak, bekleyen ağzına kayarken, tatlı olarak yediği tiramisu'nun tatlılığını tadarım.

Siktir, bu kadının ağzına her gün ihtiyacım var.

Elimi beline bastırıyorum, öpücüğümüzü derinleştirirken vücutlarımızı birbirine kaynaştırıyorum, dillerimiz tutkulu bir dansa tutuşuyor.

O inliyor ve ben bunu testislerime kadar hissediyorum.

Bu öpücük daha da ileri giderse, onu yatak odasına taşıyıp onu ne kadar özlediğimi göstermekten başka seçeneğim kalmayacak.

Sabırlı ol, Kincaid.

Ondan uzaklaşıyorum.

Hafta sonunun geri kalanında onu sikmeden önce ona birkaç sürprizim daha var.

Yüzüğünü hayranlıkla seyrediyor, gözleri parlıyor. "Mükemmel."

"Emin misin?"

"Sanki benim gizli *Pinspire My Big Day* panomu bulmuşsun gibi."

"Hayır, sosyal medya hesaplarını takip etmeme gerek kalmadan bunu öğrenmenin çok daha güvenilir bir yolunu buldum."

Bana suç ortağı gibi bir gülümseme attı. "Senin kaynağını bildiğime dair içimde bir his var," dedi abartılı bir göz kırpma ile. "Şeytandan bahsetmişken, kız kardeşim senin

evlenme teklifini ve benim evet dediğimi öğrenince çıldıracak. Yüzüğümü gördüğünde muhtemelen güneş gözlüğüne ihtiyacı olacak."

"Neden bekleyelim?"

"Haklısın. Hadi bir selfie çekelim."

"Daha iyi bir fikrim var." Ona sözlerimi sindirmesi için zaman tanımıyorum. "Çıkın dışarı millet, Bayan Kincaid olmak için evet dedi."

Sevimli burnunu buruşturur.

Bir patlama bir alkışlar, tezahüratlar ve haykırışlar patlar da dairede patlak verir, arka planda çalan müziği bastırır.

Arya, Todd, Sadie, Grace ve Kevin oturma odasına koşarlar.

Angelica'nın eller onun ağzına ağzını kapatır. Onun yeşil gözleri çok büyüktür.

Arya kız kardeşine koşar.

İkizler birbirlerine sıkıca sarılırlar. Sonra, kızım

herkesi tek tek selamlar.

Herkesi kucakladıktan sonra gözyaşlarına boğulur. "Aman Tanrım, yalnız değildik," der Angelica.

Kafamı sallıyorum. "Hayır, meleğim. Bu anı en sevdiğin insanlarla paylaşmak istedim. Ayrıca evlilik teklifini videoya da kaydettim."

Kaşları birbirine yaklaşır.

Odayı işaret ediyorum. "Gizli kameralar, dairenize girdiğimiz andan itibaren her saniyeyi kaydetti."

"Sen delisin."

Onu kollarıma alıp başının üstüne öpüyorum. "Senin için deli olduğumu ve her zaman da öyle olacağımı çok iyi biliyorsun."

"Ben dünyadaki en şanslı kızım."

"Evet, *dünyanın en şanslı kızı*," diyorum ve o kıkırdıyor, "sana sormak istediğim bir şey var."

"Sormaya korkuyorum."

"Ama yine de soracağımı biliyorsun, değil mi?" "Seni hiçbir şey durduramaz, Kincaid."

"Bu konuda haklısın."

"Tamam, hadi duyalım," der ve eliyle "söyle bakalım" işareti yapar. "Bana taşın."

O irkilir.

İyileştiğinde, alt dudağını dişlerinin arasına çeker. Akli hızla çalışmaktadır.

O güzel kafanın içinde neler döndüğünü biliyorum.

Bakışları benden uzaklaşır ve omzunun üzerinden, Arya'nın omzuna sahiplenici bir şekilde kolunu atmış, 1,85 boyunda, kahverengi saçlı adama bakar.

Todd, Arya'nın sol elini tutup kaldırır.

Angelica'nın ikizi parmaklarını kıpırdatarak, kız kardeşine aldığı yüzüğün neredeyse aynısı olan göz kamaştırıcı bir elmas yüzüğü gösterir. Arya'nın yüzüğü pembe safir armut biçimli bir elmas ve berrak bir elmasın birleşiminden oluşur.

"Nişanlandın mı?"

"Evet, nişanlandım," diyor

Arya. Kız kardeşine koşar.

Ellerini birbirine kenetleyen ikizler, okullu kızlar gibi zıplar ve çığlık atarlar.

"Bu ne zaman oldu?" Angelica, zıplayan fasulye gibi zıplamayı bıraktıklarında kız kardeşine sorar.

Arya'nın gözleri benimkinden Todd'unkine geçer, sonra kız kardeşininkine sabitlenir. "Todd ve Hudson her şeyi benim arkamdan ayarladılar."

Angelica bana dönüp bakar. "Ciddi misin?" Ben başımı sallarım.

Arya konuşmaya devam eder. "Ben senin erkek arkadaşına bu planı yaparken" — iki parmağını başının üzerinde döndürür — "benim erkek arkadaşım da en iyi arkadaşım ve kız kardeşlerinin yardımıyla kendi evlilik teklifini planlıyordu. Manhattan'ın merkezindeki Michelin yıldızlı Le Bernardin restoranında erken saatte yapılan akşam yemeği rezervasyonu beni biraz şaşırtmıştı. Şimdi nedenini anlıyorum."

"McQuinley ikizlerinin arka arkaya evlilik tekliflerini planladık," diyorum.

Angelica bana başını sallar.

Todd, Arya'nın yanağına öpücük kondurur. "Başka türlü yanlıştır olurdu."

"Aynen öyle." Suç ortağımla aynı fikirdeyim.

"Bu inanılmaz romantik," diyor Grace, gözleri dolarak. Kevin onu kollarına alıyor ve alnına öpücük konduruyor.

"Ben daha iyi ifade edemedim." Sadie yüzünü yelpazeler.

Ona göz kırpıyorum.

O da bu gecenin sorunsuz geçmesinde önemli rol oynadı. Grace için de aynı şey geçerli. Ne Sadie, ne Grace, ne Vanna, ne de Todd'un kız kardeşleri çift teklifini planladığımızı bilmiyordu.

Bu bizim sırrımızdı.

Todd ve ben, ilk evlilik teklifi fikrim için onun yardımına ihtiyacım olabileceğini itiraf ettiğimden beri bu konuyu konuşuyorduk. O zaman o da evlilik teklifi yapmayı planladığını itiraf etti. Böylece sürpriz faktörünü ikiye katlamaya karar verdik.

"Ange," diyor Arya, nişanlığının dikkatini kendisine çekerek. "Todd bana onunla birlikte yaşamamı istedi." Bir an nişanlısına bakar ve sonra tekrar kız kardeşine odaklanır. "Senin de erkeğine evet diyeceğini bildiğim için evet dedim." Arya, nişanlığının yanağından akan gözyaşlarını siler. "Seni tanıyorum kardeşim. Beni geride bırakmamak için mutluluğunu feda ederdin."

Angelica'nın ağzı bükülür.

Dünyadaki herkes onun herkese bakan sevgi dolu bir bakıcı olduğunu bilir.

Şimdi, ona bakma sırası bende.

"Hudson'ın yanına taşınmaman için hiçbir neden yok." Arya geniş bir gülümsemeyle, "*İkimiz de* hayallerimizin erkeğiyle sonsuza kadar mutlu yaşayacağız."

"Bu harika," diyor Angelica. "Nişanlılarımız harika." "İkimiz de kalıcı birini kaptık," diyor Arya.

Angelica bana koşar. "Evet, Hudson, seninle birlikte yaşayacağım. Her sabah kollarında uyanmak istiyorum."

"Angel, beni dünyanın en mutlu erkeği yaptın. Birlikte harika bir hayatımız olacak."

Onun sözleri, hızla çarpan kalbime defibrilatör gibi etki ediyor. "En iyisi."

Onun dudaklarını bulur ve ikimizin nefesi kesilene kadar onu öperim, ılık, alkış ve tezahürat sesleri eşliğinde.

Bonus Sahne

Hudson ve Angelica hakkında bir bonus sahne için (bu iki aşk kuşuyla üç yıl sonra, küçük bir şey yaparken karşılaşıyoruz)
Bymark Hotel'in salonlarından birinde rol yapma oyunu), haber bültenime abone olun.

www.MyRomanceAddiction.com

Sıradaki Kitap Erkek Arkadaşı Kim?

Very Much in Love serisi, Max Keller'ın kuzeni Xavier Keller ile başlıyor.
Max, Forever Obsessed serisinin bir parçası.

Melankolik milyarder Bryce, yazdığım ilk kitap erkek arkadaşıdır.
Bu *Pretty Woman* uyarlaması bir uyarı ile geliyor... "Külot
eritecek kadar seksi!" —Amie

"Olağanüstü kışkırtıcı ve ateşli!" —Purple Jewels

"İlk andan itibaren tamamen ve tamamen büyülenmiş durumdayım." —
Blueocean*

"Gece geç saatlere kadar okumaya devam ettim!" —mflora

"Başından itibaren bağımlısı oldum!" —Atlanta Whitlock

“New York'tan Paris'e, Vegas'a kadar, bu kitap baştan sona fantastik!
Scarlett Avery, içten hissedeceğiniz ateşli bir aşk hikayesi yazıyor.” — Camilla
Rogers

Hemen okuyun: [Forever You](#)

Yorumlar, dondurma üzerindeki kiraz gibidir – her şeyi değiştirirler.

Yorum bırakmak sadece birkaç dakika sürer, ancak benim gibi bağımsız bir
yazar için çok büyük bir fark yaratır.

Yorum bırakmak için link: [A Very Wicked
Arrangement](#)

Scarlett'in Kitap Sohbeti

Sevgili Swoon Addicts,

Hudson gibi bir Teksaslı milyarder istiyorum. Hudson'ı çok sevdiyseniz, elinizi kaldırın.

Angelica çok tatlı. Ona bakmaktan başka bir şey istemeyen mükemmel erkeği bulana kadar omuzlarında çok büyük bir yük taşıyordu.

Her zaman tek yumurta ikizi olmak nasıl bir şey olurdu diye merak etmişimdir. İlk Tek yumurta ikizleri olsaydı iki erkek kardeş olurdu, ama bu fırsat kaçırılmayacak kadar iyiydi. Aynı yüze sahip iki kadın, nihai ikiz takasını yapmaya karar verir. Böylesine pervasız bir kararın yol açabileceği drama, bu romantik hikaye için mükemmel bir zemin oluşturur.

Hudson'ın hikayesini yazarken ilk hedefim, Bryce'a, yani yazdığım ilk romantik kitaba ve ilk kez aşık olduğum kitap erkek arkadaşına geri dönmektir. 2.0'ı istedim.

Pretty Woman'ın yeniden anlatım temasına bir versiyon. Kitabı yazmadan önce bile, Bryce'ın bir cameo rolünde yer alacağını biliyordum. Bu kadar çok yer alacağını beklemiyordum. Yazarlar bunu bilir. Bazen karakterler kontrolü ele alır ve hikayenin gidişatını değiştirir. Bu da onlardan biri. Bryce'ın daha fazla "sayfa süresi"nde ısrar etmesinden oldukça memnunuz.

Sevdiğim şeylerden biri, diğer kitaplardaki sorun çıkaran veya renkli karakterleri geri getirmektir. . Karanlık anın katalizörünü bulmak için kafamı yorduktan sonra, Todd'u kullanmaya karar verdim. Rolünü mükemmel bir şekilde oynadı.

Bryce hakkında (Forever You)

Bryce, üç kez boşanmış, karamsar ve alaycı bir teknoloji devi. Onun *Pretty Woman*'ı Yeniden anlatım çok heyecanlı ve tüm duyguları içeriyor. Vegas'taki o müstehcen sahne sizi heyecanlandıracak ve rahatsız edecek. Bryce ile onu dizlerinin üzerine çöktüren kadın arasındaki romantizm ise sizi bayıltıracak.

Jamie Betts, Bryce'ın hikayesini o kadar çok seviyor ki, benim düzeltmelerimden biri olmadan önce onu dokuz kez okudu. Şu anda, onu on üç kez okudu ve okumaya devam ediyor.

Bryce Van Der Linden, müstehcen konuşma konusunda doktora sahibi ve son derece dominant biridir. Bu adam, alfa milyarderlerin lezzetli bir örneğidir.

Hemen okuyun: [Forever You](#)

Rory ve Isobel Wolfe hakkında

Bu çift ilk olarak Roderick'in romantik romanında (Always Mine) yer aldı.

Rod Wolfe, Rory'nin en küçük kardeşi. Rod, en çok satan rock gruplarından birinin eski yıldız davulcusu. İkinci kariyeri olarak, bir video prodüksiyon şirketinin ortağı. Hudson gibi, Wolfe kardeşler de zorlu bir çocukluk geçirdi. Hudson gibi, başarıları sayesinde hayatta çok daha iyi bir konuma geldiler, ki bu, çocukluk ve gençliklerinde mücadele ederken hayal bile edemeyecekleri bir şeydi. Rod, Hudson'dan farklı koşullarda onu dizlerinin üzerine çöktüren kadınla tanışır, ancak her ikisi de aşırı koruyucu alfa erkekler olarak kızlarını tehlikeden uzak tutmak için ne gerekiyorsa yaparlar. Hem Rod hem de Hudson yoğun karakterlidir ve içlerinde kırık parçalar vardır... ta ki mükemmel eşlerini bulana kadar.

[Always Mine](#), nefes kesici, derin, sürükleyici ve sizi içine çeken bir arkadaşlıktan aşka dönüşen romantizm hikayesi. Kendinizi toparlamak için günler sürecektir.

★★★★★ “Sanırım patronum, telefonumda neyin bu kadar ilginç olduğunu ve neden bütün gün yüzümde kocaman bir gülümseme olduğunu merak ediyordu. Kesinlikle harika ve fantastik bir kitap, kesinlikle tavsiye ederim.” —Snookumz

★★★★★ “Bu hikayeyi çok sevdim. Tutku ve koruma duygusu mükemmel bir şekilde yazılmış.” —Marsha Gail

★★★★★ “Sıcak, ateşli sahneler ve bolca duygu var. Mutlu son çok harika.” —Anne Young-Cronister

Rod'un hikayesini dilediğiniz kadar okuyun.

P.S. Kimler yorumları sever? Ben severim! Ben severim! Şimdiden teşekkürler.

P.P.S. Hikayelerime olan ilginiz sayesinde yazmaya devam ediyorum. Tutkunuz, sevginiz ve sadakatiniz için teşekkür ederim. Çok müteşekkirim ve minnettarım. Sizler olmasaydınız, yeni hikayeler yazmaya devam etmek için pek bir nedenim olmazdı.

P.P.P.S. Bonus Sahneye erişmek için şu adrese gidin:

www.MyRomanceAddiction.com

Önceki kitaplarımdan dolayı zaten listeme kaydolduysanız, aynı sayfayı ziyaret ederek bu romantik romanın Bonus Sahnesi ve/veya Storyboard'unu indirebilirsiniz.

Times Meydanı'nın ışıklarından daha parlak kıvılcımların uçtuğu, Asla Uyumayan Şehir'e hoş geldiniz. New York City, yükselen gökdelenleri, ikonik sarı taksileri, her yerde göze çarpan yaratıcılığı, moda bolluğu, 7/24 hareketli sokakları, sayısız müzesi ve sanat galerisi, sayılamayacak kadar çok kahve dükkanı, lezzetli ince hamurlu pizzaları

ve dünyanın başka hiçbir yerinde bulamayacağınız eşsiz bir atmosferiyle ünlüdür. Aynı zamanda, bu etkileyici erkeklerin kendilerini diz çöktüren kadınlara ilk kez aşık oldukları yerdir. Bu ateşli sayfaları okurken başınız dönecek.

Very Much in Love Serisi

İlk ve şiddetle aşık olan takıntılı erkek. [Çok](#)

[Sahte Bir Oyun](#) (Kazimir ve Harley)

[Çok Otoriter Milyarder](#) (Xavier ve Adeline) [Çok](#)

[Sahte Erkek Arkadaş](#) (Zane ve Shay)

[Çok Kötü Bir Anlaşma](#) (Hudson ve Angelica)

Çok Aşık serisi, Xavier ve Zane Keller'ın kuzeni Max'in aşk hikayesini anlatan Forever Obsessed serisinin bir yan ürünüdür.

Sonsuza Kadar Takıntılı Serisi

Bu takıntılı CEO'ların, kalplerini ele geçiren kadınları baştan çıkarmak için hiçbir engel tanımayacaklarını bekleyin.

[Sonsuza Kadar Sen](#) (Bryce ve

Sofia) [Sonsuza Kadar Biz](#) (Nikolaj

ve Ciara)

[Sonsuza Kadar Biz – Düğün](#) (Nikolaj ve Ciara)

[Sonsuza Kadar Senin](#) (Max ve Candy)

[Sonsuza Kadar Aşk](#) (Easton ve Brielle)

Tüm kitaplarımı ve okuma sırasını sitemde bulabilirsiniz: www.ScarlettAvery.com

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

